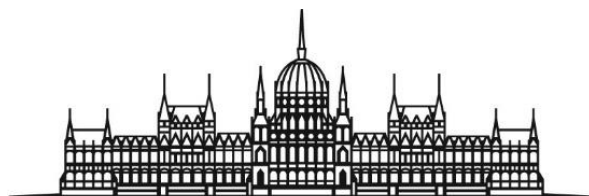

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	4763
Megemlékezés a magyar jelnyelv napjáról	4763
Napirend előtti felszólalások:	
Csárdi Antal (LMP).....	4764
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4765
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	4767
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4769
Berki Sándor (Párbeszéd)	4770
Dr. Koncz Zsófia technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.....	4772
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4774
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	4776
Bedő Dávid (Momentum)	4777
Dr. Fürjes Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	4779
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	4781
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4782
Hegedüs Andrea (DK).....	4783
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	4785
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	4787
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4789
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	4791
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	4793
Az 1222. évi Aranybulla jelentőségéről és az Aranybulla napjáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája a lezárásig	4794
Hende Csaba (Fidesz), a napirendi pont előadója	4794
Dr. Varga Judit igazságügyi miniszter	4798
Felszólalók:	
Illés Boglárka , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4802
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4806
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4808
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4811
Mátrai Márta (Fidesz).....	4812
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4814
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	4819
Szabadi István (Mi Hazánk)	4820
Gréczy Zsolt (DK).....	4821
Nacsa Lőrinc (KDNP)	4822
Gréczy Zsolt (DK).....	4823
Barkóczy Balázs (DK).....	4824
Hende Csaba (Fidesz) előadói válasza.....	4824
Az egyes gazdasági tárgyú törvények, valamint egyes vagyongazdálkodást és posta-	
ügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napiendi pont előadója	4825
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4827
Dr. Dávid Ferenc , a DK képviselőcsoportja részéről.....	4830
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4832
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4835
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4839
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	4844
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	4847
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	4850
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	4853
Dr. Dávid Ferenc (DK).....	4854
Dudás Róbert (Jobbik)	4854
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előadói válasza	4857

Az egyházakat érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4860
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	4860
Felszólalók:	
Dr. Mészáros Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4866
Sebián-Petrovski László , a DK képviselőcsoportja részéről	4867
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4871
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4873
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4875
Dr. Rónayné Slaba Ewa Maria , a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának előadója	4877
Balla Mihály (Fidesz)	4880
Mátrai Márta (Fidesz)	4880
Nacsa Lőrinc (KDNP)	4883
Sebián-Petrovski László (DK)	4887
Kontrát Károly (Fidesz)	4888
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	4888
A Nemzetközi Migrációs Szervezet Alapokmánya módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4893
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4893
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4894
Sebián-Petrovski László , a DK képviselőcsoportja részéről	4895
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4895
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4896
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	4897
Szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4897
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4897
Felszólalók:	
Földesi Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4900
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	4901
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4904
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4905
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4909
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	4911
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	4913
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4915
Az elítélt személyek átszállításáról szóló Strasbourgban, 1983. március 21-én kelt Egyezmény, Strasbourgban, 1997. december 18-án kelt Kiegészítő Jegyzőkönyvét módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	4915
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4916
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4924
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	4925
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4928
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4931
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4933
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	4936
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4939
Egyes törvények közadatokkal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	4939
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	4939
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4940
Sebián-Petrovski László , a DK képviselőcsoportja részéről	4941

Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4944
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4945
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	4946

Az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

Dr. Latorcai Csaba, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója

Felszólalók:

Dr. Mészáros Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4951
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	4954
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	4957
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4958
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4962
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	4967

Napirend utáni felszólalások:

Az ülésnap bezárása

Az ülésen jelen voltak:

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENEC belügyminisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2022. november 9-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Ház! 2009-ben az Országgyűlés a **magyar jelnyelvet** önálló, természetes nyelvnek ismerte el, majd két évvel később, 2011-ben, az új Alaptörvény elfogadásával annak védelme és elismerése a legmagasabb szintre emelkedett. 2017-ben az Országgyűlés november 9-ét egyhangú döntéssel a magyar jelnyelv napjának nyilvánította, elismerve, hogy a hazai jelnyelv éppoly értékes, mint bármelyik beszélt nyelv a világban. Jelnyelvünk nemcsak élő, változó és fejlődő nyelv, hanem ugyanolyan nemzeti karaktere is van, mint beszélt anyanyelvünknek.

A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény tavalyi módosításának köszönhetően nagy előrelépés történt a siket és nagyothalló tanulók oktatáshoz való hozzáféréseben és a foglalkoztatás területén is az elérhető jelnyelvi tolmácsszolgáltatás biztosítása és kiterjesztése révén. Emellett megvalósult az is, hogy Európában elsőként nálunk lehet magyar jelnyelvből államilag elismert nyelvvizsgát tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánkban jelenleg több mint 60 ezer hallássérült és több mint 10 ezer siket ember él, a jelnyelv használata, illetve használatának biztosítása azonban ezen a közösségen jóval túlmutat, az, amennyien igénylik ezt a szolgáltatást. Mindannyiunk közös felelőssége és érdeke, hogy embertársaink egyenlő eséllyel tanulhassanak az oktatási rendszerben, egyenlő eséllyel jelenhessenek meg a munkaerőpiacon, és az is, hogy szükség esetén biztosított legyen számukra a jelnyelvi tolmácsszolgáltatás a közigazgatási hatósági eljárások és az igazságszolgáltatás valamennyi területén. Mindezeket a célokat szolgálja az állam által finanszírozott, 2002 óta működő jelnyelvi tolmácsszolgáltatók országos hálózata is.

Hála a kultúra területén tevékenykedő szervezeteknek és alkotóközösségeknek, egyre több kulturális esemény válik hallássérült és siket emberek számára elérhetővé és élvezhetővé, így ezáltal is kifejeződik valamennyiünk számára az, amit jogszabályaink rögzítenek, miszerint a magyar jelnyelv valóban része a magyar kultúrának.

A mai nap lehetőséget ad számunkra, hogy hangsúlyozzuk a magyar jelnyelv fontosságát, és kifejezzük

tiszteletünket hazánk harmadik legnagyobb nyelvi kisebbsége értékteremtő és kultúraformáló munkája előtt. Vegyünk példát a siketek és nagyothallók összetartó közösségétől, vigyázzunk egymásra, és segítsük is egymást! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Az a legnagyobb problémánk ma Magyarországon, hogy tönkremenni látszik a társadalom két vagy talán a két legfontosabb tartó lába, ugye, az oktatási rendszer és a szociális rendszer, és én tudom, hogy ebben véleménykülönbség van kormánypárti és ellenzéki képviselők között, de mégis engedjék meg, hogy én pár mondatban bemutassam az indokokat, amelyek alapján erre a következtetésre jutottam!

Pontosan tudjuk azt, hogy milyen tiltakozáshullám van a pedagógusok béremelése, a NAT megreformálása és a jogegyenlőség biztosítása kapcsán a pedagógusokkal összefüggésben, és én azt gondolom, hogy egyértelműen ki lehet jelteni, hogy ezek a követelések valóságok és teljesen függetlenek pártpolitikától. Ezt a függetlenséget, azt gondolom, semmi sem bizonyítja jobban, mint hogy tegnap egyházi iskolák szerveztek egy figyelemfelhívó pedagógusballagást, ahol 34 egyházi iskola több száz pedagógusa követelte a pedagógusok azonnali bérrendezését, a NAT reformját és a szabad tankönyvválasztást.

Azt gondolom, hogy egyértelműen ki kell mondani, hogy - ahogy ez tegnap elhangzott ezen a pedagógusballagáson is - a magyar hazát nem elsősorban a kard, hanem a kultúra teheti nagyvá, ez Klebelsberg Kunótól származó idézet. Azt gondolom, hogy ez azért aktuális ebben a Házban, mert önök ebben az évben a fegyveres testületeknél kétszer is megvalósítottak béremelést, és félreértés ne essék, szerintem ez rendben van, csak azt gondolom, hogy ha erre volt pénz, akkor kell hogy legyen, és én pontosan tudom is, hogy van a költségvetésben annyi forrás, hogy rendezni lehessen a pedagógusbéreket.

Azt gondolom, hogy a számok önmagukért beszélnek. 2016 óta a pedagógusok bére 40 százalékot veszített az értékéből, és nekem meggyőződésem az, hogy a pedagógusok megbecsülése nemcsak a szavak szintjén kell hogy megtörténjen, hanem a fizetésükben is látszódnia kell.

De azt gondolom, hogy a szociális rendszerről is kell néhány szót ejteni ugyanakkor, mert ez a két dolog összefügg végső soron, ahol, ugye, önök a szociális törvény módosításakor azt mondták, hogy az egyén a szociális helyzetéért elsősorban önmaga felelős, majd másodsorban a hozzátartozók a felelősek, harmadsorban a civil szervezetek, aztán az önkormányzatok, és csak az utolsó a sorban az állam szerepvállalása. Miért is baj ez? Engedjék meg, hogy ezt néhány példán keresztül bemutassam!

Egy 1600 fogyatékkal élő ellátását végző mozgásérült-egyesület Somogy megyében abba a helyzetbe került, hogy a rezsiszámlájuk a hatszorosára emelkedett, ennek az eredménye az, hogy ma ennek az 1600 embernek az ellátása veszélybe került, mert önök egy szociális ellátó intézménynek már nem kívánnak támogatást nyújtani a rezsiszámlák kifizetéséhez. Ugye, emlékszünk az előző felsorolásra, kihez forduljon ez a civil szervezet? Azt gondolom, hogy egyértelműen lehet látni, hogy itt nem fordulhatnak máshoz életszerű okokból, mint a kormányhoz, a kormány pedig - és szerintem ez a legfelháborítóbb az egészben - még csak válaszolni sem hajlandó az ő kéréseikre. De a tegnapi napon is beszéltem a IX. kerületben, a XIII. kerületben vagy a VIII. kerületben található önkormányzati bérlakásokról, ahol szociálisan rászorulóknak élnek, akiknek 10-ről 80 ezer forintba emelkedik a rezsijük.

Pontosan tudjuk, hogy nagyjából elmondható, hogy a szociálisan rászorultaknak a legtöbb esetben a hozzátartozóik is rászorulóknak, de legalábbis nagyon ritka, amikor milliomos nagybácsi van egy rászoruló ember mögött. Itt megint felmerül a kérdés, hogy a rokonokhoz nem tud fordulni, az önkormányzathoz nem tud fordulni - kinek a feladata, hogy segítsen egy önhibáján kívül rossz helyzetbe került családon? Megint csak azt mondom, hogy ez az állam feladata. Én nagyon kérem önöket (*Az elnök csenget.*), hogy teljesítsék a feladatukat, és segítsenek azoknak a szociálisan rászoruló embereknek, akik erre rászorulnak. Köszönöm szépen. (*Taps a DK, a Párbeszéd és az LMP soraiban.*)

(9.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő Úr elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök itt rendre fölállnak a parlamentben és elmondják azt, amivel természetesen mindenki egyetért, hogy a magyar pedagógusoknak többet kell keresniük. Ezzel mindenki egyetért. Egyetért jobboldali és baloldali országgyűlési képviselő, egyetért pedagógus és nem pedagógus. Azzal nagyjából mindenki egyetért, hogy béremelés legyen.

Nyilván különböző felelősségük van a kormányoldalon és az ellenzéki oldalon ülő politikusoknak, hogy ezt előmozdítsák. Önöknek is lett volna erre lehetőségük az elmúlt hetekben itt a parlamentben. Igen, meglepődik képviselő úr, kikerekedett szemekkel néz, de lett volna lehetőségük, hiszen tárgyaltuk azt a 17 pontot, azok java részét, amely az Európai Unióval való közös megállapodáshoz szükséges, amely révén megnyílnak azok a források, amelyek révén olyan mértékű pedagógusbér-emelést tudunk elindítani magyar költségvetési és európai uniós forrásból, amihez hasonló mértékű a rendszerváltás óta nem volt. Azért nyílnak lehetőségünk egy, a korábbiaknál nagyobb béremelésre,

mert az egyik felét beletesszük a költségvetésből, a másik felét beletesszük uniós forrásból, és így egy 1200 milliárd forintos, többéves béremelkedési sorozatról beszélhetünk.

De ahhoz, hogy ez nagyobb léptékű legyen, ne csak az, amit a költségvetésbe beletterveztünk - a jövő évre 86 milliárdos többlet van a költségvetésben -, szükség van erre a megállapodásra a magyar pedagógusok érdekében, meg hát az ország érdekében is. De amikor itt ültünk október 4-én meg a következő hetekben, vagy akár a tegnapi napon is, és sorra szavaztunk ezekről a javaslatokról, először a gyorsított tárgyalásokról, nem számíhattunk az ellenzékre. Aztán szavaztunk magukról a törvényjavaslatokról, és nem számíhattunk a baloldalra. Nem szavazták meg.

Feláll és azt mondja, hogy több béremelés kell. Aztán leül és megnyomja a „nem” gombot, vagy nem szavaz, vagy be se jön a terembe, vagy a „tartózkodom” gombot nyomja meg, de még véletlenül sem nyomja meg az „igen” gombot akkor, amikor egy szavazattal elő is segítheti azt, hogy legyen több forrás, hogy ne csak a hazai forrás, hanem az EU-s forrás is legyen meg a pedagógusbér-emeléshez, tisztelt képviselő úr. Miért nem teszi meg? Önöknek nincs európai parlamenti képviselőjük, de amelyik baloldali pártnak van, az pedig ott akadályozza folyamatosan. A vitanapon sorról sorra vette itt Latorcai államtitkár úr. Hat alkalom volt, hogy a magyar baloldali képviselői szavazhattak arról, hogy Magyarország hozzájut-e ezekhez a forrásokhoz vagy nem, újabb és újabb igazságtalan feltételeket állítanak-e Magyarország elé vagy nem, és mind a hat alkalommal a nemzeti érdek képviselője és a pedagógusok érdekképviselője szempontjából elbukott a magyar baloldal, mert egyszer sem szavazott úgy, hogy az elősegítse azt, hogy a magyar pedagógusoknak nagyobb béremelése legyen.

Én továbbra is azt kérem önöktől, amit a vitanapon is, hogy semmit se szavazzanak meg se Budapesten, se Brüsszelben, ami minket távolságban tart a pedagógusbér-emeléshez szükséges források lehívásától, de mindent szavazzanak meg, ami elősegíti, hogy minél hamarabb minél nagyobb arányú pedagógusbér-emelés legyen - ennyi. Nem bonyolult a feladat, képviselő úr, de önök nem tudják megugrani most már legalább egy éve, de lehet, hogy két éve ezt a feladatot, mert mindig sikerül a rossz gombot megnyomniuk. Ha választhattak, hogy a pedagógusbér-emelést elősegítő, nagyobb összegeket rendelkezésre bocsátó gombot nyomják-e meg vagy az ezt ellehetetlenítőt, önök mindig az ezt ellehetetlenítő gombot nyomták meg.

Azzal kezdtem a felszólalásom, hogy nyilvánvalóan más a felelőssége a kormánynak és az ellenzéknek, ettől függetlenül az ellenzék felelőssége is ott áll. Ha önnek ki kell állni és megkérdezik a pedagógusok öntől, hogy megszavazta-e azokat a javaslatokat, illetve az önök pártjai megszavazták-e Brüsszelben azokat a javaslatokat, amelyek ehhez az 1200 milliárd forinthez hozzájárultak, akkor önnek szégyenkeznie kell, és pironkodva azt mondani, hogy nem, nem szavaztuk meg, mert mi mindig a kormány ellen szavazunk. Mert nekünk az a

fontos, hogy a kormány ellen szavazzunk, és nem az, hogy a pedagógusok mellett. Pedig ez lehetne egy nemzeti ügy. Hát, milyen szép lenne ebben összefogni!

Miben nem sikerült még összefogni? Például a gyermekek otthongondozási díjában sem sikerült összefogni, képviselő úr; ön szociális kérdéseket is említett. Itt voltunk 2018 decemberében, szinte napra pontosan négy évvel ezelőtt, egy hónap híján, és sikerült önöknek megnyomni az „igen” gombot a gyermekek otthongondozási díja kapcsán? Olyan emberekről szavaztunk, olyan családokról, ahol a gyerek - aki nemcsak 5 meg 15 éves lehet, hanem 25, 35 vagy 45 éves is – egész napos ellátást, gondozást igényel. És önöknek sikerült megszavazniuk, hogy ők kapjanak 200 ezer forintos juttatást? Nem sikerült megszavazniuk, tisztelt képviselő úr.

Mi folyamatosan tárgyalunk a pedagógusok érdekképviselőivel. A 14. sztrájk tárgyalásra került sor tegnap, a választások óta az ötödik egyeztetésre került sor. Arra törekszünk, hogy európai uniós és hazai források közös igénybevételével elérje a pedagógusok átlagbére a diplomásátlagbér 80 százalékát, a hátrányos helyzetű fiatalokkal foglalkozók esetében a 90 százalékát, hogy jövőre ne 10, hanem 21 százalékos béremelés legyen, hogy 2024-ben legyen 25 százalékos béremelés és ne 10 százalékos, és 2025-ben egy további 29-30 százalékos béremelés legyen, és így 2025-re elérjük a 777 ezer forintos pedagógus-átlagfizetést. Jó lenne, ha egyszer már önök ezt támogatnák a szavazatukkal is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két hónapig nem taníthatott és így nem is kapott fizetést az a pedagógus, aki egészségügyi okokból nem oltatta be magát. Sok társához hasonlóan az EMMI-hez fordult mentesítésért, és az orvosi igazolást is csatolta mindehhez. Egy 60 éven felüli diabéteszes pedagógusról van szó. Az EMMI indoklás nélkül elutasította a kérését, majd az érintett bírósághoz fordult. A bíróság természetesen megsemmisítette az EMMI döntését, és új eljárás lefolytatására kötelezte a hatóságot. Ilyenkor a bíróság nem tud mást tenni, mint hogy így dönt.

Most már a választás után a Belügyminisztérium illetékességi területébe került az oktatás, így a Belügyminisztérium hozott egy szintén elutasító határozatot, de ezt megint nem sikerült törvényesen, ugyanis az érintett megint bírósághoz fordult, és a bíróság egy éven belül két esetben is kimondta, hogy az állam nem képes egy törvényes elutasító határozatot hozni. Azért is volt felháborító ez a második határozat is, mert itt ugyan formailag volt indoklás, de gyakorlatilag bemásoltak egy operatív törzsi állásfoglalást, amelynek az indoklásában egyébként a 18-59 év közötti korosztályra vonatkozó adatok, illetve feltételezések szerepelnek, és egy olyan

pedagógusnak állított ki egy ilyet a Belügyminisztérium, aki 60 év feletti, tehát nem is abba a korcsoportba tartozik, amelyről a Belügyminisztérium indoklásában szó volt. Köszönet illeti ezt a pedagógust a kitartásáért, és köszönet illeti Schiffer Andrást a jogi képviselőért.

Úgy gondolom, hogy ez az ügy csepp a tengerben több tekintetben is. Egyrészt, amikor az oktatás ilyen helyzetben van Magyarországon, önök képesek arra, hogy ilyen bánásmódot alkalmaznak egy pedagógussal szemben, hogy indoklás nélkül utasítják el a mentesítő kérelmét. Egy 60 év feletti tanárról van szó, aki végigdolgozta az iskolákban az életét. Az, hogy egy éven belül kétszer is kimondja az állammal szemben a bíróság, hogy nem tud egy normális, törvényes határozatot hozni, az szintén óriási szégyen. S érdekes, hogy az ilyen ügyekről a baloldal is hallgat. Rátelepednek ugyan a pedagógusok tüntetéseire, de amikor az oltatlanok mellett kellene kiállniuk akár a pedagógusok esetében, akkor valahogy a létszámhiánnyal kapcsolatban ezt a vetületet ők sem említik meg.

Ez az egész ügy rávilágít arra, hogy milyen méltatlan helyzetbe kerültek az oltatlan állami dolgozók Magyarországon az elmúlt években, ezért a Mi Hazánk Mozgalom petíciót indított, amelyet a honlapunkon is alá lehet írni, illetve határozati javaslatot nyújtottunk be annak érdekében, hogy kártalanítsák azokat az embereket, akik azért veszítették el a munkájukat, mert nem oltatták be magukat. Önök éveken keresztül előadták itt nekünk, hogy a tudomány felkent képviselői azok, akik ezeknek a vakcináknak a hatékonyságát, az egészséges mivoltát ellenőrizték, és bízhatunk ezekben az oltóanyagokban, egyébként pedig mindenki más, főleg a Mi Hazánk nagymamagyilkos, örült, aki megkérdőjelezi akár a lezárások észszerűségét, akár az oltásokról tett kijelentéseiket, amelyekről azóta tényszerűen kiderült, hogy nem voltak igazak. Gulyás Gergely egy Kormányinfón 2020 januárjában azt mondta, hogy tudjuk, akit beoltanak, az nem kaphatja el a betegséget és nem is adhatja tovább. Most már tudjuk, hogy Gulyás Gergely hazudott, nem igaz az, amit ezekről állítottak!

De ami talán még ennél is súlyosabb és az Európai Bizottság felelősségét is nagyon komolyan felveti, hogy semmiféle tudományos háttérrel nem volt szó. Ezeknek a vakcináknak, a Pfizer-vakcináknak a beszerzését Ursula von der Leyen sms-ben bonyolította le, semmiféle egészségügyi szempontokat figyelembe nem véve, korrump módon, gazdasági megfontolások alapján, és a magyar kormány is éveken keresztül ezeket erőltette rá a magyar emberekre.

(9.20)

Most már, hogy ez kiderült, napvilágot látott és bizonyított, legalább azt megtehetnék, hogy bocsánatot kérnek az emberektől, és kártalanítják azokat, akiket bármiféle hátrány ért az oltatlanságuk miatt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Alelnök asszony napirend előtti felszólalására Rétvári

Bence államtitkár úr adja meg a választ. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Egy politikusnak nagyon vigyáznia kell a szavaira, hogy miket mond, főleg akkor, amikor kritikus helyzet van, mondjuk, járványhelyzet vagy amikor járványról beszélünk, mert az bizony meghatározza sok mindenkinek a döntését. Jól láttuk nemcsak önöknél, hanem más baloldali politikusoknál is (*Dúró Dóra: Nem vagyok baloldali!*), hogy azt mondták, a keleti vakcinákkal vigyázni kell, ezért a pártjuk egyik vagy másik tagja vissza is utasította a keleti vakcinákat, és ennek aztán súlyos következménye lett. Hogy mennyire számított bele pontosan a párt vezetőinek mondata, azt nem lehet tudni, de az látszódik, hogy ez az emberek véleményét befolyásolja.

Önök, a Mi Hazánk politikusaí úgy döntöttek, hogy egy teljesen oltásellenes politikát fognak vinni, teljes mértékben és minden fronton az oltások ellen beszéltek. Azzal volt tele az ország, hogy önök kiírták, hogy Covid-diktatúra. Nem tudni, ezt önök mennyire mondták meggyőződésből, vagy mennyire gondolták inkább úgy, hogy ahol van egy fontos téma, a koronavírus-járvány, amelyről mindenki beszél, ott biztos vannak olyanok, akik nagyon támogatják, vannak, akik kicsit támogatják, vannak, akik elfogadják, de biztos van egy kis csoport is, amelyben ellenzik és önöknek egy kis csoport kell, kétszáz ezer ember, hogy bejussanak a parlamentbe, ezért önök majd oltásellenesek lesznek, noha az ön pártjának tagjai és vezetői közül egyik-másik emberben is azért ott van az oltás, mégis úgy gondolták, hogy majd ezt a politikai irányt viszik. Lehet, hogy tényleg így gondolták, ez önöknek tudományos meggyőződésük és komoly virológiai alapon mondták azt, hogy az oltásokat elutasítják, bár ezt kicsi valószínűségűnek gondolom, inkább politikai számításból tették ezt.

Csak, tudja, ez következményekkel jár. Van következménye egy adójogszabálynak is, de ilyen egészségügyi döntésnek még inkább. Abba azért belegondoltak, hogy ha az önök most is megerősített elvárásai szerint döntött volna az ország, és nem lett volna ilyen széles körű oltási kampány, akkor mennyivel tartott volna tovább a járvány? A Mi Hazánk politikájával tovább tartott volna, az biztos. Azt nem tudjuk megmondani, hogy ez 3 hónap, 6 vagy 8 hónap, vagy 12 hónap lett volna, és az alatt az idő alatt mennyivel több ember betegedett volna meg, és ma mennyivel lenne több beteg ember, mennyivel többen szenvedtek volna súlyos szövödményt, és mennyivel többen vették volna az életüket akkor, ha nem lett volna oltás és hosszabb járvány lett volna.

Lehet sokféle érzelmi húrokat pengetni, tisztelt képviselő asszony, de ha nincs oltás, akkor a járvány hosszabb, akkor a járvány súlyosabb lefolyású. Európa összes országában és Magyarországon is úgy sikerült gyorsabban véget vetni a járványnak, hogy az oltásokat lehetővé tettük az embereknek. Voltak olyan szűkebb

csoportok, ahol kötelezővé is tettük, de azoknak soha sem tettük kötelezővé, akiknek valami olyan betegsége van, ami miatt orvosilag sem volt javallott beadni az oltást. Erre minden esetben tekintettel voltunk, nem vakon, általánosságban hoztuk meg ezt a szabályt, hanem azoknál, akiknél nincs kivétel. Akinek más betegsége van, annál nem kötelező beadni.

Lehet, hogy voltak hibák, egy-két eset, de azért van a jogorvoslati rendszer, hogy ilyenkor azt orvosolja. De ez nem vonja kétségbe a nagy szabályt, hogy gyorsabban győzzük le a járványt akkor, ha oltunk. Ez nem vonja kétségbe azt a nagy szabályt, hogy az emberek azért mennek be a kórházba, mert ott gyógyulni szeretnének és nem elkapni a járványt, ezért ott különösen fontos, hogy biztonsági intézkedések legyenek, és az orvosok, ápolók esetében legyen átoltottság. A szülők nem azért engedik be a gyerekeiket az iskolába, hogy ott ilyen pluszveszélynek legyenek kitéve, hanem amit ki lehet küszöbölni ott veszélyként, a járvány terjedését, azt ki kell küszöbölni, ezért a tanárok is legyenek beoltva, mint ahogy az orvosok és az ápolók is, hogy biztonságban érezzük magunkat, hogy a gyerekünk vagy a beteg hozzátartozóink miatt ne kelljen duplán aggódnunk akkor, amikor kórházba kerül, vagy ne kelljen aggódnunk akkor, amikor iskolába megy. Ezért hoztuk meg ezeket a döntéseket, és ezért iszonyatosan felelőtlenség, hogy önök ez elleni politikát hirdettek, és most utólag próbálják magyarázni és bizonygatni az igazukat. Akkor azt mondták, az egész oltás csak egy összeesküvés-elmélet és nem segítenek az oltások a járvány legyőzésében, most pedig utólag próbálnak erre igazolást adni önmaguknak, meg a támogatóiknak is morálisan.

Azzal természetesen nem tudunk egyetérteni mi sem, ha az Európai Bizottság elnöke vagy bárki más, aki tőlünk átfogó transzparenciát vár, olyan következtetéseket, amelyek jól követhetők, nyomon követhetők, világosak, rekonstruálhatók utólag, soha nyilvánosságra nem hozandó sms-ekben hoz döntést bármilyen fontos kérdésben. Ilyenre Magyarországon soha sem került sor, minden közbeszerzés átlátható, törvényes módon zajlik. Sajnáljuk, hogy az Európai Unióval szembeni bizalmat ez tudja csökkenteni, hiszen az emberek nem látják átláthatónak a vakcinabeszerezés folyamatát, de Magyarország nemcsak az Unióval közösen, hanem azon kívül is beszerezett vakcinákat - bár önök, ugye, egyik mellett sem álltak ki -, pontosan azért, hogy minél gyorsabban befejeződjön a járvány és minél kevesebb ember egészsége és élete kerüljön veszélybe. Sajnáljuk, hogy önök ebben nem voltak partnerek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Berki Sándor képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Nem tudom, hogy önök mennyit szoktak beszélgetni az emberekkel, a

választóikkal (*Zaj a kormánypárti padsorokból. - Vitályos Eszter, Rétvári Bence, Nacsá Lőrinc közbeszól: Sokat!*), én szoktam (*Rétvári Bence: A mieinkel? - Az elnök csenget.*); nem konzultációval és nem üzenetekben, hanem személyesen. Lehet rajta mosolyogni, de én örömmel megyek bármelyikükkel, csak nem szoktam találkozni önökkel, miközben beszélgetnek a választóikkal közvetlenül. (*Vitályos Eszter: Én sem találkoztam még soha sem veled! Érdekes.*) Rendben. (*Az elnök csenget.*)

Ezekből a beszélgetésekből nagyon erősen levonható, hogy az emberek nagymértékben aggódnak a jövőjükért, aggódnak az elszabadult árak miatt, aggódnak a háború miatt, aggódnak a munkahelyük biztonsága miatt, és nagymértékben félnek, hogy a téli időszakban hogyan tudják majd fűteni a lakásaikat, és igen, tartanak a klímaváltságtól is, hiszen egy ilyen száraz nyár után megtanulták az emberek, hogy ez mivel jár. Ma az emberekben a legerősebb érzés a félelem a jövőtől és a csalódottság. Önök a választás előtt azt ígérték, hogy lesz olcsó orosz gáz, marad a rezsicsökkentés, de az orosz gáz nem olcsó, az energiaárakról meg már az önök KSH-ja is azt mondja, hogy 60 százalékkal nőttek. Tehát mondhatjuk nyugodtan, hogy ebben nem mondtak igazat.

Eljártszották a bizalmat, úgy érzik az emberek, ezért nem bíznak a jövőben, nem bíznak az országban, és kilátástalannak érzik a valóságot. Van rá okuk, szerintem ezt nyugodtan kimondhatjuk. Ma Magyarországot kiemelten sújtja az energiaválság, és jelentős részben ezért önök a felelősek; például az olcsó szélenergia betiltásával, a napenergia megadóztatásával és azzal, hogy az új napelemeket most már nem lehet rákötni a hálózatra. Azt hiszem, még 2010-ben ígérték önök, hogy évente a lakások 10 százalékát le fogják szigetelni. Ha ez folyamatos lett volna és megtörtént volna, akkor nem most, hanem már két-három évvel ezelőtt, mert emelkedik mindig a szigetelt lakások száma, ott tartanánk, hogy gazdaságos, fűthető, energiahatékony, legalábbis energiahatékonyabb otthonokban élhetnének az emberek. De sajnos ez nem így van, mert önök úgy érezték, hogy inkább stadionokat kell építeni és azzal rendben leszünk.

Kilenc éve politizálnak a rezsivel, de megint ott tartunk, hogy arról beszélünk, hogy mivel fogják fűteni az emberek az otthonaikat. Nagy veszély most vidéken, hogy mi lesz a fűtőanyag, hogyan lesz elérhető, hogy ne fagyjanak meg a lakásaikban. Itt nem néhány emberről van szó, 600 ezer háztartásban nincs vezetékes energia például, és a mostani válság előtt is a családok 60-40 százaléka kifűtetlen lakásban töltötte a telet, évente százak fagytak meg a hidegben. Erre nem a brüsszeli szankciók kényszerítették minket, hanem az önök döntései.

Mondhatjuk azt is... - sőt Orbán Viktor szerint ez volt az elmúlt száz év legjobb kormányzása. De ha az évszázad legjobb évtizedében ennyi jutott az alul lévőknek, mire számíthatunk a jövőben? Még megemlíthetnénk, ami összefüggésben van a klímával, a vidék életével is, a gázpalackokat, a fatüzelést, mert ebben is nehézségek vannak. Igen, van rezsicsökkentett

vagy rezsivédett fa, de ahhoz nehéz hozzájutni, egy öszszegben kell kifizetni, elég nagy problémát okoz.

(9.30)

Én nem tartom ezt rossz ötletnek, tehát az egy jó ötlet, hogy van egy ilyen lehetőség, hogy lehessen venni így fát, viszont magával a kivitelezésével azért komoly problémák vannak. Azért azt is figyelembe kell venni, hogy vidéken települések vannak, ahol nincs vezetékes víz például, ezekről kellene azért gondoskodni.

De itt vannak a postabezárások. Az, hogy bezárnak egy postát egy településen, és onnan 20 kilométerre kell menni a következő postáig, azt gondolom, hogy ez is megnehezíti a vidéki életet és terheli a környezetet, hisz ott üzemanyagot kell használni.

Én nem mondjak valami jót is, azt gondolom, hogy mi, a Párbeszéd ebben konstruktívak vagyunk, és támogatásunkat fejeztük ki afelé javaslatainkkal, hogy lehessen ezt kezelni. Ilyen az évi 200 ezer forintos összegű rezsitalvány, amelyet gázra, áramra, tűzifára egyaránt igénybe vehetne bárki, akinek a jövedelme az átlagbért nem haladja meg. Ilyen az akár 5 millió forintos energiahatékonysági támogatás, amelyet a lakosság vehetne igénybe a javaslatunkban részletezettek szerint. Ilyen a felnőttképzési program, amelynek a résztvevői legalább a minimálbér (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) összegét megkapnák, ami egyszerre segítené a válság miatt növekvő munkanélküliség csökkentését és a zöldátállás ügyét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még nem késő elkezdni és javítani a dolgokon. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úrnak imént elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Koncz Zsófia miniszterhelyettes, államtitkár aszszonytól fogjuk hallani. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA technológiai és ipari miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy egy nagyon fontos kérdéstről beszélt, nyilván az emberek, a családok helyzetéről, és ez abszolút egy lényegi kérdés, hogy mi a helyzet Európán belül az energiaellátással, hogyan alakulnak a rezsirákok, nyilván a magyar kormány is a kezdetektől ezzel foglalkozik.

A háború kitörése óta gyakorlatilag mi a béke pártján állunk, és a háborúval kapcsolatos szankciókat pedig elítéljük, illetve mindig olyan megoldást és olyan tárgyalásokat folytatunk, ami a magyar emberek számára kedvező, hiszen próbálunk mind az olajembargó, mind a gázembargó kapcsán olyan döntéseket elérni, amelyek a magyar energiaellátást nem veszélyeztetik.

Viszont azért azt kell hogy lássa képviselő úr is, hogy a háború és a szankciók kapcsán Brüsszel nem ezt ígérte. Nem ezt ígérte, mert azt mondta, hogy ezekkel a szankciókkal a háború véget ér, és megoldódik az európai helyzet. Ha az ember végignézi a sajtót,

akkor látja azt, hogy már ma azért az európai döntéshozók is pontosan látják azt, hogy ezek a szankciók nem éppen azt az eredményt érik el, amivel ők talán számoltak a legelején. Lehetett olvasni a sorok között, amikor Macron, francia elnök gyakorlatilag kifejezte, hogy nem az a barátság az Egyesült Államok részéről, ha négyszer annyiért szeretné eladni az LNG-t Európának, mint a saját országában, de ezzel kapcsolatos nyilatkozatokat is folyamatosan lehet olvasni.

A szankciók miatt nőnek az energiaárak. Ezzel kapcsolatban csak néhány tényadatot szeretnék képviselő úrral megosztani. A gáz ára ugyan a háború kitörésekor némileg emelkedett, de aztán beállt egy állandó, 100 dollár körüli szintre a gáztőzsdén. A meredek emelkedés onnantól kezdődött, amikor bejelentették az olaj- és gázembargó tervét. Lehet emlékezni erre, hogy ez a választások után, május végén történt, és gyakorlatilag nyáron ott elindultak az energiaárak. A gáz ára 2021-ben 48 euró/megawattóra volt, a háború kitörésénél 129 euró, tehát akkor felment, majd onnan ment vissza, és a szankciók lebegtetése után 171 euró, majd az olaj- és gázszankció bejelentése után 350 euró lett, ez több mint hétszeres emelkedés.

Tehát ezek rendkívüli mértékben megemelték az energiaárakat, majd itt elkezdődött a betárazás, amikor nyilván a földgáztározókba mindenki igyekezett betárazni. Azt gondolom, az egy nagyon nagy eredmény, hogy nekünk sikerült 86 százalékot már betárazni, és egyébként azokat a földgáztározókat visszavásároltuk, amelyeket a baloldal eladott. Ez egy nagyon fontos dolog, mert ez egy nemzetstratégiai kérdés, és azt gondolom, hogy a magyar emberek biztonságát szolgálja, hogy egyáltalán van energia, és nekünk lesz itt az országon belül energia.

Az Unió rosszul járt a szankciókkal, mert a gáz felhasználásának 40 százaléka származott eddig Oroszországból, és ezt máshonnan kell pótolni. Azt lehet látni, hogy Kína jól jár az európai szankciókkal, az USA szintén kényelmes helyzetben van, de azért Oroszország energiával kapcsolatos bevételei is jól alakultak az elmúlt időszakban is.

Amit képviselő úr kérdez, mi tényleg azon dolgozunk, hogy a magyar családokat ebben a nehéz helyzetben tudjuk segíteni. Szerintem az egy nagyon fontos dolog, és tényleg ez egy hihetetlen erőfeszítése és eredménye a magyar kormánynak, hogy a rezsicsökkentést átlagfogyasztásig meg tudtuk tartani, ez háztartásonként 181 ezer forintot jelent. Az is nagyon fontos, hogy afelett a világpiaci árnál kedvezőbbet kell fizetniük a magyar családoknak, és ezzel kapcsolatban nyilván arra kérem képviselő urat is, hogy például a Paks II.-beruházást támogassák, hiszen ezek mind-mind olyan, az energiabiztonságunk számára fontos projektek, beruházások, amelyek a jövőben még jobban fogják csökkenteni a gázfelhasználásunkat.

Emellett pedig szóba is került a tűzifaprogram, a barnaszénprogram, azt gondolom, ezek is a magyar családok szempontjából rendkívül fontosak, és ami még nagyon fontos, a munkahelyek védelme. Azért azt biztos látta képviselő úr is, hogy a járványhelyzet

alatt is tényleg azon voltunk, hogy a munkahelyeket próbáltuk megőrizni. Ebben a pillanatban még 4,7 millió ember dolgozik Magyarországon, ez hihetetlen eredmény. Nyilván, ha szükség lesz rá, akkor most is ki fogunk dolgozni, illetve már most is dolgozunk munkahelyvédelmi akcióterven.

Úgyhogy képviselő urat arra szeretném kérni, hogy ezekben a közös ügyekben tudjunk együtt dolgozni, és támogassa a kormány intézkedéseit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend előtti felszólásra. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A válságidőszak általában együtt jár a munkanélküliség bizonyos fokú felpörgésével is. Jegyezzük, hogy azért óriási szerencsénk, hogy tömeges munkanélküliséggel ezekben a percekben és napokban nem kell számolni Magyarországon. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból, köztük Nacsá Lőrinc: Szerencse?!)* Viszont a munkaerőhiány által okozott problémák brutális gondokat okoznak, és egy nagyon furcsa diszsonancia állt elő, és talán a most közbeszóló képviselőtársaim is megértik, hogy mire gondolok.

Csak a feldolgozóiparból jött egy jelzés, hogy nagyjából 100 ezer munkavállaló hiányzik, tehát magyar munkavállalókkal nem tudják feltölteni őszerintük ezeket a helyeket. Ezzel párhuzamosan pedig azt látjuk, hogy több mint 100 ezer vendégmunkást importál szervezeten a kormány, és van még egy 100 ezres tételünk: a munkanélküliségi ellátási rendszerből nagyságrendileg 100 ezer olyan honfitársunk esik ki mindennap, aki munkanélküli, munkát keres, itthon végezte el az iskoláit, azon három hónapos határidőn már túllépett, amely három hónap után lényegében nem kap állami segítséget. Európa egyik leginkább szűkmarkú munkanélküliségi ellátási rendszeréről beszélünk.

Ugyanakkor hoznak külföldről százezres nagyságrendben munkavállalókat, az itthon kiesett 100 ezer magyar munkavállalót pedig álláspontom szerint messze nem támogatják kellőképpen, mondjuk, ingyenes átképzési lehetőségekkel. Már kétéves stratégiai megállapodást kötött a kormány olyan munkaerő-kölcsönző cégekkel, akikkel kikövezte a szervezett, harmadik világból történő munkaerőimport útját. Aztán most, az utóbbi hónapokban újabb hat EU-n kívüli országból toborozzák a munkavállalókat, köztük Brazíliából, Kolumbiából, a Fülöp-szigetektől, az Indonéz Köztársaságból, Kazahsztánból, Mongóliából és a Vietnámi Szocialista Köztársaságból.

A helyzet az, hogy olyan munkakörökbe toboroznak, amelyek adott esetben betölthetőek lennének hazaiak közül. Említsük csak az informatikusokat, mert

úgy látom, hogy a toborzási listán szerepel az informatikus mint szakma, ugyanakkor a 100 ezer magyar esetében, aki kiesett a magyar munkanélküliségi ellátási rendszerből, nem látok olyan ingyenes, informatikussá képzési programot, amely piacképes tudást biztosítana. Ugyanígy azt látjuk, hogy asztalosokat kívánnak önként toborozni az említett országokból, éttermi dolgozókat, húsfeldolgozókat, kasszásokat és még kalibráló technikusokat is.

A helyzet az, hogy egy nagyon terebélyes, többoldalas listán lehet fellelni az érintett szakmákat, ugyanakkor nem látjuk azt, hogy a hazai, munkát keresők esetében ugyanilyen terebélyes lenne a segítő szándék a tekintetben, hogy ingyenes átképzési programokkal nem kevesebbhez, a szülőföldön való boldoguláshoz segítsük ezeket az embereket, mert nagyon sokan kényszerből távoznak külföldre.

(9.40)

Tehát a braziliai és a kolumbiai munkások helyett sokkal inkább nyitottak lennénk arra, hogy emeljük meg az érintett átképzési programok költségvetési támogatását.

Ami viszont egészen elképesztő, hogy számos munkahelyről érkezik az értesítés, miszerint azzal fenyegetik a magyar dolgozókat, hogy ha problémáznak, jönnek helyettük az ázsiaiak, akik nem szólnak vissza - idéztem. És a helyzet az, hogy ez a presszing nemcsak a munkakörülményeket roncsolja, hanem bizony a munkabérek általános színvonalát is. Nyilván a magyarhoz képest nem másfélszeres fizetésért érkeznek ide a harmadik világból dolgozók, ne is legyen ilyen, de az általános bérszínvonal letörése tetten érhető.

Még durvább az, hogy van egy olyan nagy autógyártó cég, amely 50 fő indiai munkást alkalmaz, egyébként hosszabb távon, tehát többéves időszakban. Ez az autógyártó cég ugyanakkor a magyar adófizetőktől költségvetési támogatást kap a munkahelyek megtartására. Miért nem a magyarok munkahelyeinek a megtartására kapja ezt a költségvetési támogatást? A mi javaslatunk, amely „magyar kvóta” néven azért az utóbbi években már többször megjelent a parlament előtt, teljesen egyértelműen fogalmaz: csak olyan cég, jellemzően multi cég részesülhessen bármifajta állami támogatásból, amelyik vállalja, hogy a nála dolgozó munkaerő legalább 95 százaléka hazai, magyar, vagy legalább EGT-n belüli állampolgársággal rendelkezik. Aki ennek a 95 százalékos előírásnak eleget tud tenni, az esetben vitaképes, hogy bármifajta támogatásból, a magyar adófizetők pénzéből részesüljön. Hozzáteszem, én nem zárkoznék el attól a gondolatától sem, hogy ezt az egész vissza nem térítendő támogatási rendszert függesztjük fel, gondoljuk újra, nyissuk ki a kis- és közepes vállalkozások felé sokkal erősebben.

De a kérdésem lényege a következő: vállalja-e a kormány, hogy a magyar adófizetők pénzéből csak olyan cégek számára közvetít vissza nem térítendő támogatást, amelyek legalább 95 százalékban (Az elnök

a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) magyar munkaerőt foglalkoztatnak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A válasza Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Több témát érintett, de az alapja, amiről ön beszélt, van annyira fontos, hogy a rendelkezésre álló időt arra használjam ki.

Gondolom, abban közöttünk semmi vita nincs, hogy a magyar társadalom a rossz történelmi tapasztalatai alapján alapvetően mind a mai napig a munkanélküliségtől tart a leginkább, tehát attól, hogy a családok elveszítik a létbiztonságukat, elveszítik a megbízható fix jövedelmet. Rosszak a tapasztalatok. Tudom, hogy mindig kritika ér bennünket, amikor történelmi példákra hivatkozunk, de hát, mondani szokták, hogy aki a történelmet nem ismeri, az arra ítélteik, hogy újra átélje. A rendszerváltás előtt, amikor a magyar gazdaság egy akkor célzott, ám meg nem valósult struktúraváltás előtt állt, munkanélküliség volt. A rendszerváltást követően több mint egymillió munkanélküli volt Magyarországon, tradicionális iparágak tűntek el, és egész országrészek szakadtak le foglalkoztatás és megbízható megélhetés szempontjából. Gondolom, hogy ebben nincs közöttünk vita.

A legutóbbi példák is azt mutatják, például a Covid alatti felmérések is azt tanúsítják, ön is előszeretettel hivatkozik felmérésekre, hogy még a Covid-idő alatt is az emberek, a családok nagy része nem a járványtól tartott leginkább, hanem attól, hogy a járvány következtében a családfő vagy a család bérből és fizetésből élő tagjai elveszítik a jövedelmüket, vagy ha a család a vállalkozást választotta életformaként, akkor ellehetetlenedik a vállalkozásuk. Tehát abban, hogy ez egy alapvetően fontos dolog, úgy gondolom, nincs közöttünk vita.

Ugyanakkor, amikor a hozzászólásában a ma nyomokban fellelhető jelenségeket bírálta, kérem, hogy azért azt vegye figyelembe, hogy a munkanélküliségi ráta ma 3,5-3,6 százalék, 2010-ben ez közel 12 százalék volt. Ma mintegy 4 millió 700 ezer ember dolgozik, lényegében egymillió emberrel dolgozik több, van jövedelme, mint tíz évvel ezelőtt. A nettó átlagkereset reálértéke 2010 óta 70 százalékkal növekedett. Emelkedett a minimálbér, emelkedett a szakmunkás-minimálbér. A minimálbér vásárlóértéke, csak példaként mondom a sok szám között, 2010-22 között mintegy 100 százalékkal növekedett.

Ha ezeket a számokat vesszük, és azt mondom, hogy ma mintegy 4 millió 700 ezer ember dolgozik Magyarországon, és önként példaképpen mondjuk, 50 fő - bevallom, általam nem ismert, de nem kételkedem abban, hogy megbízhatóak az adatai - külföldi, ázsiai munkavállalót említene, én úgy gondolom, hogy a nagy számok törvénye alapján ez nem határozza meg,

és semmilyen szempontból nem befolyásolja a munkaerőpiacot.

Amit viszont én vitatok, talán már valamelyik államtitkár-kollégám beszélt az előbb arról, hogy főleg a magyar Országgyűlésben elhangzó politikusi nyilatkozatoknak jelentősége van, ezért kérem, hogy a számokkal azért vigyázzunk. Azt ön nagyon korrekten elismerte, és azt köszönöm, hogy tömeges munkanélküliség a jelenlegi helyzetben nincs, ugyanakkor azt, hogy a magyar munkaerőpiacról hány munkaerő hiányzik, én nem tudom ilyen egzakt módon. Biztos vannak felmérések, nem vitatom, hogy önöknek is vannak, ugyanakkor ennek a hiányzó munkaerőnek... - és ez bizonyos fokig magyarázat arra, hogy egyes cégek, egyébként megint mondom, az összes foglalkoztatotthoz képest, elenyésző mértékben foglalkoztatnak vagy keresnek külföldi munkavállalókat, az a munkaerőigény struktúrájában rejlik, hogy mennyire van *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkelet lejártát.)* felkészülve a magyar társadalom arra, hogy ezeket kielégítse.

Úgyhogy kérem, hogy ennek a kérdésnek a megítélésénél ezeket vegye figyelembe. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Momentum képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bedő Dávid képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm a szót. Sokat beszéltünk már a Parlament falain belül és azon kívül is a kormány elhibázott gazdaságpolitikájáról, arról, hogy jelenleg teljesen alkalmatlanok arra, hogy ezt a jelenlegi válságot kezeljék; és arról is, hogy hogyan szabadult el az infláció hazánkban, mennyivel emelkedtek az árak a boltokban, és persze arról, hogy a kormány felelősségvállalás helyett megint képzeletbeli ellenségekre mutogat, ahelyett, hogy kezelné végre ezt a válságot. *(Rétvári Bence: Nincsenek szankciók...)* 12 évük lett volna tartalékolni, előre gondolkodni, de ez nem történt meg, és ennek most minden egyes magyar fizeti az árát, az úgynevezett Fidesz-felárat.

Amiről viszont sokkal kevesebbet beszéltünk, az az, hogy mekkora felelőssége van a Magyar Nemzeti Banknak abban, hogy a magyar gazdaság ilyen helyzetbe került. A Matolcsy György által vezetett MNB egyik fő feladata lett volna, hogy megőrizze a magyar fizetőeszköz értékét, hogy felvegye a harcot az inflációval, és megpróbálja megőrizni a forint erejét más valutákkal szemben. Az eredményt mindannyian ismerjük: történelmi, 20 százalékos infláció és rekordgyenge, mélypontra bukdacsoló forint.

Emlékezzünk, mivel foglalatoskodott az MNB ahelyett, hogy a feladatát végezte volna! 32 milliárd forintért újították fel a Postapalotát; 55 milliárdért kezdtek el a jegybanképület felújítását; 4 milliárdért vásárolta meg és újította fel a Várkert-palotát; villákat, ingatlanokat és festményeket vásároltak sok milliárdért, és közben évi 3 milliárdért vásárolnak kommunikációs

tanácsokat. Több mint 100 milliárd forintot költött el az MNB értelmetlen beruházásokra. Ennyi pénzből minden magyartanárral azonnali 20 százalékos béremelést kaphatna.

Az ember jogosan tehetné fel a kérdést, hogy a Magyar Nemzeti Banknak honnan volt ennyi pénze. A válasz egyszerű: 2015-ben, amikor forintosították a devizahiteleket, a jegybank adta el a kereskedelmi bankoknak a devizát, persze sokkal többért, mint azt eredetileg vette, mivel öt év alatt sikerült már 20 százalékot értékteleníteni a forintot.

(9.50)

Persze, ahogy az a Fidesz rendszeréhez illik, az összes beruházásból, vásárlásból és kommunikációs tanácsokból milliárdokat húzott le Matolcsy György jegybankelnök családja és baráti köre. Az MNB pénzt, ami, ugye, közpénz, alapítványokba szervezték ki, majd ahogy Kósa Lajos is nagyon szépen kifejtette annak idején, alapítványi pénz lett belőle, onnan meg hamar magánvagyonná változott; utána pedig a jegybankelnök fiának lett belőle Porsche-gyűjteménye.

De ha eltekintünk az értelmetlen pénzszozártól és korrupciótól az MNB körül, és csak a szakmai részét nézzük, akkor sem kapunk egy túl fényes képet. A hazai és a nemzetközi piacokon is nagyon alacsony a bizalom az MNB felé. Ez leginkább annak tudható be, hogy szinte értelmetlenné tették a jegybankok egyik legfontosabb eszközét, az alapkamatot azzal, hogy szétválasztották az egyhetes betéti kamatoktól. Ez azt eredményezte, hogy már senki nem hisz az MNB-nek és a bejelentéseinek, intézkedéseinek, és ezek vajmi kevés eredményt hoznak.

Persze, Matolcsy György nem egyedül volt teljesen alkalmatlan, volt neki segítése is. Nagy Márton alelnökként szolgált mellette öt éven keresztül - és olyan jó munkát végzett Nagy Márton az MNB-nél, hogy a mostani kormány gazdaságfejlesztési minisztereként alkalmatlankodik tovább? Persze hogy ennek is megvan az eredménye.

Most pedig, hogy vége a régi szép időknek, amikor milliárdokat lehet kiszervezni alapítványokba, majd a haveroknak, megérkezett a válság, és hamar rájöttek, hogy az MNB nem fog milliárdokat termelni, helyette jó eséllyel százmilliárdos nagyságrendű veszteséggel fogja zárni a következő éveket, amit nem fog elbírní a magyar költségvetés, ezért szépen elmaszatoztatják öt évre a veszteségeket, hogy ne fájjon annyira az államháztartásnak.

És ne felejtjük el azt az apró módosítást sem, hogy közben megemelik Matolcsy György fizetését, mert olyan jó munkát végzett. Nem volt elég neki a havi ötmillió és a családnak kiszervezett milliárdok. Bárcsak a tanárok fizetését emelnék ilyen magabiztossággal!

Összegezzünk tehát: van egy jegybankunk és annak az elnöke, Matolcsy György, akinek a vezetése alatt közel 50 százalékkal gyengült a forint. Ezen a gyengülésen a családja és a barátai viszont milliárdosok lettek. A Magyar Nemzeti Bankban már senki

nem bízunk, egyrészt a korrupciós ügyeik miatt, másrészt az alapkamat és a betéti kamat szétválasztása miatt, valamint mert összevissza kommunikálnak. Nem tudtak érdemben harcolni az infláció ellen, hagyták, hogy az teljesen elszabaduljon, és Európa egyik legmagasabb inflációját fizetik a magyarok.

Matolcsy Györgynek nem fizetésemelést kellene adni, hanem egy papírdobozt, amelybe összepakolhat, és kereshet magának egy olyan munkahelyet, amely nem haladja meg a képességeit. Köszönöm. *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Szórványos taps az ellenzék soraiból. - Nacsá Lőrinc: Vastaps!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy gondolom, hogy a kritikát is megfelelő szinten el lehet mondani, és bizonyára ön nincs olyan végzettség birtokában, ami szakmailag alátámaszt, és annak megfelelően tud minősíteni valakit. *(Bedő Dávid: Megint látjuk a független levezető elnököt! Köszönöm szépen, megfogadom a tanácsát. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nagyon kemény volt, nem?)* Úgyhogy próbáljuk ezen a téren is megtartani azt, ami a parlamentben szokásos!

Fürjes Balázs miniszterhelyettes, államtitkár úrnak adok szót a válaszra.

DR. FÜRJES BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az jutott eszembe, hogy Ungár Péter ma sem lett okosabb. A 24.hu-nak adott a múlt héten egy interjút; ebben az ön szövetségese azt mondja önökről, a Momentumról: „Nem értem, ami a Momentum körül van, teljes tévedés veszi őket körbe. Csökken a támogatottságuk a választás óta, belső konfliktusai vannak, mert nem tudják eldönteni, hogy az-e az elnök, akit megválasztottak vagy az, aki lemondott. Nincs átható üzenetük, nem tudom, mit akarnak a világtól. Nem tudom, miket beszélnek.” Hát, Ungár Péter ma sem tudta meg, hogy a Momentum mit gondol, mit akar a világtól.

Azt megtudhattuk, tisztelt Országgyűlés, hogy a Magyar Nemzeti Bank 1990 óta alkotmányos garanciákkal körbepátyázott függetlenségét nem tartja tiszteletben. Ez azért érdekes, mert eddig, '90 óta baloldal és jobboldal, baloldali és jobboldali kormányok többé-kevésbé - a baloldal kevésbé, a jobboldal többé - tiszteletben tartották a jegybank függetlenségét. Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy 1994-ben, amikor az első baloldali kormány hivatalba lépett, akkor erőteljes politikai nyomással ők lemondatták Bod Péter Ákost mint független jegybankelnököt, ellenben az Orbán-kormány - akkor is, ha az előző, baloldali kormány nevezte ki a jegybank elnökét - együtt tudott dolgozni vele, tiszteletben tartotta a függetlenségét, és nem gyakorolt rá politikai nyomást. A jobboldali kormányok alatt a korábbi baloldali kormány által kinevezett jegybankelnök mindig kitöltötte hivatali idejét. Úgyhogy a jegybank függetlenségének tiszteletben tartása jegyében én nem tudok önrel vitába bocsátkozni, mi továbbra is

tiszteletben tartjuk a jegybank függetlenségét. Ha önnek vitája van Matolcsy Györggyel, folytassák le ezt egymással.

Ellenben a felszólalása elején arról beszélt, hogy elhibázott gazdaságpolitika, infláció, és mondvacsinált okokkal indokoljuk. Akkor beszéljünk a szankciókról, mert önök úgyis azt mondják - ez volt a múlt heti fő állításuk -, hogy a szankciók működnek, a Momentum egyfolytában erről beszél. Mi a baj a szankciókkal? - ha már közgazdaságtan. Nekem olyan diplomám nincs, sosem mondtam magamról, a jogi diplomámat tisztességgel megszereztem, de azért valami tapasztalatom egykori vállalatvezetőként is van gazdasági kérdésekben. A szankciókkal az alapvető közgazdasági probléma, az energiaszankciókról beszélnek: a kiszolgáltatott, gyengébb helyzetben lévő vevő akarja megregulázni a gazdasági erőfölényben lévő eladót. Mi nem tudunk mástól, Európa nem tud mástól energiát vásárolni vagy csak sokkal drágábban, ellenben az oroszok el tudják adni másnak. Hát, akkor milyen esélye van az energiaszankciókkal Európának?

Az Európai Unió háromszor csapta be az európaiakat és köztük a magyarokat szankció ügyében. Először a háború kitörésekor, még a józanság jegyében a kormányfők azt mondták - hiszen tisztában vannak a közgazdasági alaphelyzettel -, mi egy kiszolgáltatott, gyengébb helyzetben lévő vevő pozíciójában vagyunk energia ügyében, az oroszok pedig erőfölényben lévő eladók, akik vígan eladják Kínába, Indiába, más helyekre a felszabaduló energiafordozókat. Tehát az elején még azt mondták az Európai Unió vezetői, a tagállamok vezetői, hogy nem lesz energiaszankció - aztán lett.

Aztán azt mondták, hogy azért lesz, mert térdre fogja kényszeríteni Oroszországot, és megállítja a háborút. Nem kényszerítette térdre, nem állítja meg a háborút. Oroszország bevételei energiaeladásból növekednek.

Aztán azt is mondták, hogy nem fog fájni Európának. Hát, Európának jelentősen fáznak az energiaszankciók. Európa önmagát gyengíti, szétveri energiaellátási, -kereskedelmi kapcsolatait úgy, hogy nincs más, vagy csak sokkal drágábban tudunk vásárolni. Államtitkár asszony is utalt rá, Macron elnök is szóvá tette az amerikai-norvég barátságot: négyszeres áron akarják eladni Európának a gázt, mint amennyiért saját belföldi piacain.

Tehát nem energiafüggetlenségéről van szó, hanem az egyik függőségből a másikba akarja magát átnavigálni Európa, miközben nekünk az az érdekünk, hogy több irányból, több forrásból több gáz, több energiafordozó jöjjön, legyen verseny, és akkor olcsóbb lesz az ár. Álljanak a magyar érdekek pártjára végre, mondják ki, hogy Magyarország érdeke a béke, hogy a szankciók ártanak, és küzdjenek azért végre, hogy Brüsszélből megkapjuk a minket illető forrásokat.

Szakítsanak a dollárokat küldő külföldi megrendelőkkel, és végre a magyar szuverenitás pártján álljanak! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Magyarország a Fidesz kormányzása alatt megélhetési katasztrófába sodródik, önök duplájára emelték az áram díját, hétszeresére drágították a földgázt, és napról napra értéktelenebbé teszik a forintot, ami miatt egyre brutálisabb a drágulás a boltokban. És ennek a folyamatnak a legnagyobb kárvallottjai a nyugdíjasok. Önök nemcsak tétlenül nézik, hogy az életüket végigdolgozó idős emberek nélkülöznek, hanem még nyereszkeskednek is rajtuk, és megkárosítják őket. Nyereszkeskednek, mert a Fidesz a Pakson 12 forintért termelt áramot 70 forintért adja, önök az állítólag olcsón érkező orosz gáz árát a hétszeresére emelték, és mindennek tejébe önök még 27 százalékos adót tesznek rá az amúgy is drága rezsizsámlákra. Mi ez, ha nem pofátlan és embertelen nyereszkesedés? Nem szégyellik magukat?!

De még van ennél is lejjebb, mert önök még meg is károsítják a nélkülöző nyugdíjasokat. Látták önök, hogy a KSH mekkora inflációt mutatott? Több mint 20 százalékot.

(10.00)

Ehhez képest a Fidesz-kormány 4,5 százalékos viszszaemelőleges nyugdíjemelést, illetve egységesen 10 ezer forintos nyugdíjprémiumot akar adni. Nem érzik, hogy ez mennyire megalázóan kevés? Hiszen a valódi drágulás ennek a pénznek a sokszorosát viszi el. De számoljunk csak, mennyit emeltek önök eddig! Ha jól emlékszem, januárban 5, júliusban 3,9 százalékot, novemberben pedig 4,5 százalékot akarnak adni. Akárhogy is számolom, ez még mindig kevesebb, mint 15 százalék. Ehhez képest az élelmiszerek inflációja 30 százalék feletti, sőt a kenyér esetében 60 százalék feletti a fideszes drágulás.

Ezek után teljesen logikus a kérdés, miért csak 4,5 százalékos emelést ad a Fidesz-kormány novemberben a nyugdíjasoknak. Hol van ez a valódi áremelkedésekhez képest? És akkor az egységes nyugdíjprémiumról még nem is beszéltünk, pedig ott is megy a fideszes sumakolás. Az idei költségvetésben ugyanis 68 milliárd 460 millió forint volt betervezve a nyugdíjprémium kifizetésére, ezzel szemben a mostani 10 ezer forintos nyugdíjprémium csak 23,5 milliárd forintba kerül, 68 milliárdból 23,5 milliárdot fizetnek ki. Kérdezem én, hogy mi lesz a maradék 45 milliárd forinttal. Remélem, államtitkár úr megnyugtató választ tud adni. Miért nem adják oda azt is a nyugdíjasoknak?

Önök tényleg nem érzik, hogy milyen gyalázatos, amit a nyugdíjasokkal művelnek?! Miért lopja meg a Fidesz a nyugdíjas embereket? Mi, MSZP-sek azt mondjuk, hogy adják oda a nyugdíjasoknak azt a nyugdíjemelést, ami ellensúlyozza a valódi inflációt. Idén novemberben kapjanak a nyugdíjasok 8-10 százalékos

nyugdíjemelést, jövő januárban pedig ne 5,2 százalékkal, hanem 15,7 százalékkal emeljék a nyugdíjakat, és ne akarja a Fidesz-kormány megspórolni a 45 milliárd forintos nyugdíjprémium-keretet, hanem adják oda azt is a nyugdíjasoknak!

Tisztelt Képviselőtársaim! Amiket most mondok, azok nem csupán számok. Nem számokról fogunk dönteni, hanem emberi életéről, mert itt a tél, jön a hideg, és a nyugdíjasoknak enniük kell, fűteniük kell, ruházkodniuk kell, de nincs rá pénzük, mert a Fidesz meglopja őket.

És még valami: mielőtt bárki önök közül visszafele kezdene mutogatni, elárulom, hogy 2022-t írunk. Több mint 12 éve önök kormányoznak, úgyhogy ha válaszolnak, akkor a mostani helyzettel foglalkozzanak, mert a hátrafelé mutogatásból egyetlen nyugdíjasnak sem lesz jobb az élete, legfeljebb a fideszes válaszó csinál magából bohócot.

Várom a válaszukat. Miért nem adnak annyi nyugdíjemelést, amennyi a valódi infláció alapján járna, és miért nem fizetik ki a 45 milliárd forintot nyugdíjprémiumként, ami egyébként is ott van a költségvetésben? Kíváncsi vagyok, hogy képesek-e érdemi választ adni a mostani helyzetre, vagy csak bohócként újra visszafelé mutogatnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony iménti napirend előtti felszólalására a választ Tállai András miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Bár ön megtiltotta, hogy nem lehet, ha jól értem, beszélni *(Derűltég a Fidesz soraiból.)* a kormány képviselőjének a múlttól, de ha megengedi, akkor én mégis megtenném, bár úgy tudom, hogy nem kell az ön hozzájárulása. Szeretném önt figyelmeztetni, ugyanis összehasonlítjuk a baloldal, az MSZP politikáját és értékrendjét a nyugdíjasokkal, és a jelenlegi kormányét, a Fidesz-KDNP-ét.

Önök 2006-2010 között, amikor a kormányzásukban jött a válság, igaz, nem volt háború, és igaz, nem volt energiaválság, de jött a válság, abban az időben csökkentették a nyugdíjak vásárlóértékét. Csökkentették 4 százalékkal, és emellett még elvonták a 13. havi nyugdíjat. Válság volt, nehéz időszak volt, a jelenlegi kormány meg tudja oldani úgy, hogy nem vesz el a nyugdíjasoktól, sőt ad nekik, azt adja, ami a törvényben van, amit 2010-ben vállalt a jelenlegi kormány, önök pedig elvettek. *(Dr. Gurmai Zita közbeszól.)*

Na nézzük, hogy hol csúsztat ön a felszólalásában! Szó sincs 4,5 százalékos nyugdíjemeléstről. Ebben az évben negyedik alkalommal lesz, ez év november 11-én, pénteken nyugdíj-kiegészítés, nyugdíjtöbblet-fizetés a nyugdíjasoknak. Először volt január 1-jén 5 százalék, február 1-jén megkapták a 13. havi nyugdíjat, júliusban 3,9 százalékos nyugdíjemelést kaptak

visszamenőleg januárra (Dr. Gurmai Zita közbeszól.), és most pedig 4,5 százalékot kapnak, ami azt jelenti, hogy éves szinten 14 százalék lesz a nyugdíj-emelés mértéke. (Dr. Gurmai Zita folyamatosan közbeszól.) Ha közben itt kotyorászik, akkor is így van (Derültség a kormánypárti padsorokban.), 14 százalék lesz a nyugdíj. Ha megvizsgáljuk azt, hogy az éves szintű infláció mennyi, az 14 százalék körül lesz.

Mindamellett javaslom, nézze meg, hogy a nyugdíjprémium-számítást hogy kell elvégezni, ugyanis a nyugdíjprémium-számítás, amikor a költségvetésbe betervezésre került, nyilván magasabb gazdasági növekedéssel számolt a kormány, és ez ezért történt meg. A gazdasági növekedés ismert okok miatt sajnos alacsonyabb lesz, de növekedés van, és a nyugdíjasok így is fognak kapni 10 ezer forint körüli nyugdíjprémiumot is. Tehát pénteken háromféle jogcímen kapnak a nyugdíjasok pénzt: a rendes nyugdíjukat, az emelést, a 4,5 százalékos emelést visszamenőleg január 1-jén (sic!), plusz még meg fogják kapni a nyugdíjprémiumot. Ez összesen több mint 600 milliárd forint kifizetést jelent most a nyugdíjasoknak.

Én azt gondolom, hogy ön tévúton van, amikor ezt a kormányt azzal akarja támadni, hogy nem számol el tisztességesen a nyugdíjasokkal. Azt gondolom, ez az első kormánya Magyarországnak, amely ilyen őszintén és ilyen tisztelettel elszámol a nyugdíjakkal, és betartja a 12 éve tett ígéretet, ami nem más, egyszerűen hangzik, meg kell őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét. És lám, milyen nehéz ezt betartani! Nehéz volt ez 2010 után, amikor nehéz gazdasági időszak volt, mert önök ilyet hagytak ránk. Nehéz volt beindítani a gazdaságot, nehéz volt olyan pályára állítani a költségvetést, hogy az adóbevételek tudják finanszírozni a közkiadásokat, köztük a nyugdíjat, de sikeredett, és amikor a gazdaság növekvő pályán volt, akkor is megbecsültük a nyugdíjasokat, és akkor is a gazdasági növekedésből arányosan részesültek, és mindig, minden évben teljesült az az elvárás, hogy a nyugdíjak értéke megmaradjon.

Így van ez most is, amikor nehéz időket élünk. Nehéz időket élünk, mert ön, önök a szankciókat támogatják - hogy milyen okok miatt, az persze majd ki fog még derülni, a szankciókat támogatják -, és a szankciók ennek az országnak ártanak. A szankciók sajnos inflációt gerjesztenek, energiaválságot gerjesztenek, nehéz helyzetbe hozta a gazdaságot, és sajnos igaz, egyébként nehéz helyzetben vannak a magyar családok is, de a kormány ezen kíván segíteni többek között a nyugdíjasoknak. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A DK képviselőcsoportjából Hegedűs Andrea képviselő aszszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország bajban, romokban a költségvetés, a hiány az egekben, magyarok milliói kerültek az Orbán-kormány miatt

megélhetési válságba. A forint a világ egyik leggyengébb, legsebezhetőbb pénze, a fizetés egyre kevesebb ér, a rezsi pedig brutális. Az uniós pénzek nem jönnek, mert Magyarország nem jogállam, és mert elégük lett abból, hogy itt ellopják a nekünk adott pénzüket. Az Orbán-kormány is beismeri, hogy nem tartja fontosnak a szociális ellátás biztonságát, mindenki oldja meg, ahogy tudja.

Iskolai vezetőként, pedagógusként átélem az oktatás válságát. Az Orbán-kormány tönkretette az oktatást, és az elmúlt 12 évben először egy református lelkészre, aztán egy egészségügyet is tönkretevő orvosra, most meg egy rendőrré bízta az oktatást, a magyar jövőt. Nincs oktatási minisztérium, több tárca marakodásának martaléka lett az oktatás, nincs olyan területe, amely működjön.

(10.10)

A gyermek- és pedagógushiány, valamint az elszabadult rezsiárak miatt iskolákat zárnak be, és vannak össze országszerte. 18 fokban, dupla pulcsiban vagy kabátban, nyolc órán keresztül dideregnek diákok és tanárok. Így nem lehet sem tanulni, sem pedig tanítani.

Amikor az első Orbán-kormány megbukott, az új kormány 50 százalékos pedagógusbér-emeléssel kezdte a munkát. Nem mondták, hogy nincs pénz, mert nem ad az Unió. Még nem is voltunk az Unió tagjai, mégis lehetett bért emelni. Az a 2002-es béremelés 2010-ben, a válság ellenére is, 2002-höz képest jelentős, több mint 30 százalékos reálbér-növekedést jelentett. 2010 előtt volt sztrájkjog, volt szabad tanönyvválasztás, az önkormányzatok működtették az iskolákat, és a helyi viszonyokat ismerve neveztek ki az igazgatókat. Nem ültettek pribékeket, tankerületi vezetőket a tanárok nyakára, és nem volt politikai nyomás a pedagógusokon.

Igen, abban a szabad világban működött a Gyurcsány-kormány is. (Nacsá Lőrinc: Szabad világ...) 2010 előtt többen jelentkeztek tanári pályára, mint most. Az idei felvételik megmutatták, hogy vannak szakok, amelyekre már senki nem jelentkezik. A legnagyobb baj, hogy nem hallgatják meg őket, csak a diktátum létezik, fenyegetőzés, fegyelmi, kirúgás - stratégia nincs. Ha így megy tovább, tíz év múlva nem lesz, aki tanítson, és ha így folytatódik a kivándorlás, a szülők a hónapok alá kapják a gyerekeiket, hogy a haldokló Nyugatra meneküljenek, akkor nem lesz, akit tanítani lehetne. Ez mind az Orbán-kormány bűne.

Önök tandíj bevezetésével támadták a Gyurcsány-kormányt. Ne csináljunk már úgy, mintha az a félevenként több százezer forint, aminek befizetését önök 2010 után elrendelték, nem lenne tandíj! A brutális tandíjakat az Orbán-kormány vezette be. Hol volt 2010 előtt több százézes havi kötelező befizetés?! Kevesebben is járnak most egyetemre, mint a Gyurcsány-kormány idején. Ez pedig statisztikai tény.

A több tízezres, országszerte felbukkanó tüntetések erős figyelmeztetések, hogy így nem mehet tovább. A DK természetesen ezeket támogatja. (Rétvári

Bence: Ebből viszont nem kérnek!) Öröm látni, hogy itt van egy új generáció, amelynek önök pont régiek, elutasítandóak, megvetendőek, mint anno a Fidesznek volt az állampárt. Ma már mindenki láthatja, hogy nem az volt a baja a Fidesznek, hogy rossz volt a rendszer, hanem hogy nem ők ültek a tetején. Az utcán tüntető diákok, akik tanáraik mellett állnak ki, egyúttal az egész avított, maradi, korrupt orbáni rendszert is elutasítják. *(Vitályos Eszter: Titeket utasítanak el!)* A biztató jövő sem látszik, erre ítélte az oktatást az Orbán-kormány.

A Dobrev Klára vezette árnyékkormány már egyeztetett a pedagógus-szakszervezetekkel, mert valódi egyeztetés nélküli nincs sikeres kormányzás. Követjük az elbocsátott tanárok visszahelyezését, adják vissza a sztrájkjogot, azonnali 45 százalékos béremelést, és fizessék ki a ki nem fizetett túlórákat! Az árnyékkormány az elmaradt béremeléseket újra az aktuális minimálbérhez rendezné. Újra egységes közalkalmazotti védelemre van szüksége minden oktatásban dolgozónak. Fixálni kell, hogy a tanárok kötelező óraszám feletti ellátott tanórái, foglalkozások, túlórák kerüljenek kifizetésre. Felül kell vizsgálni a pedagógusok előmeneteli rendszerét, és a jelenlegi, minden szempontból alkalmatlan minősítési és tanfelügyeleti rendszert meg kell szüntetni.

Mi eszerint cselekszünk az oktatás szabadságáért *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és az oktatás jövőjéért. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Gréczy Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony, nem állítottam meg felszólalása közben, de úgy gondolom, hogy a „pribék” szó elhangzásáért illene bocsánatot kérnie, mert ezt bizonyítani kellene. *(Nacsá Lőrinc: Mi van a... - Vitályos Eszter: Árnyékban van.)* A választ, tisztelt képviselőtársaim, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Aki az önök és a szabadság viszonyára kíváncsi, tisztelt képviselő asszony, annak nem kell mást tennie, mint 16 évvel visszaforgatni az idő kerekét, ugyanitt ezen az ősön, itt Budapesten, 2006-ban önök hogyan viszonyultak a magyar emberek szabadságához. Gumilövedék és gumibot *(Gréczy Zsolt: Éleslőszert akartatok használni! Nyitray András...)*, kardlapozás, és most is védik azt az időszakot, most is bekiabálnak, és azt mondják, hogy helyes volt akkor *(Hegedüs Andrea: A tanárok helyzete jobb volt! - Az elnök csenget.)* békés emberek tömegei ellen politikai erőszakot bevetni Budapest utcáin. *(Hegedüs Andrea: Ez mellébeszélés!)* Gréczy képviselő úr többször bekiabál, ön is bekiabál, mert a mai napig védik azt a gyurcsányi időszakot. *(Hegedüs Andrea: Az oktatással mi lesz? A tanárok bérével mi lesz? - Az elnök csenget.)*

Önök arról beszélnek, hogy kinek-kinek néha fölül kell bírálni egy-egy döntését, de önök ezt az alapvető döntésüket, amit mindenki a maga szemével látott,

hogy önök könnygázzal, gumibottal, gumilövedékkel léptek föl emberek ellen, akik békésen demonstráltak... *(Hegedüs Andrea: A baloldal idején 50 százalékos béremelést kaptak a tanárok!)*

ELNÖK: Képviselő asszony, figyelmeztetem! *(Dr. Pószán László közbeszól.)*

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Teljesen érthető, hogy fáj az igazság a baloldalnak, DK-s fórumokon nyilván erről nincsen szó, ott a maguk saját árnyékvilágában vagy buborékjában élnek, és úgy beszélgetnek. De, tisztelt képviselő asszony, szabadságról, az emberek szabad gyülekezéséről, szabad véleménynyilvánításáról, ha valakik, akkor önök ne beszéljenek! A másik, mondjuk, Fekete-Győr András, aki beront néha egy-egy szerkesztőségbe, amikor neki nem tetsző cikkeket szünetnek, mert úgy gondolja, hogy úgy kell megoldani azt, hogy rátöri az ajtót arra az újságíróra, aki nem azt írja, amit ő olvasni szeretne. Ez az önök szabadságfelfogása. Mióta mi kormányzunk, ilyenre nem került sor. Senkinek nem kell attól tartania, hogy ha ki megy, akkor hazafele úton véres lesz a ruházata, vagy bármilyen módon bántalmazzák, tisztelt képviselő asszony. Ennyit önökről és a szabadságról.

Nézzük önöket és a pedagógusokat! Idézek a DK Facebook-oldaláról szó szerint, figyelem! „Rendkívüli! A DK az egyetlen párt, amelyik ma nemmel szavazott a parlamentben az orbáni korrupciót támogató csomagra.” Az orbáni korrupciót támogató csomag a pedagógusbér-emelés szinonimája önöknél. Nem tudom, hogy lehet korrupció az önök szempontjából az, ha pedagógusbér-emelésre hazai forrásokat és európai uniós forrásokat egyaránt felhasználunk, de önök nagy betűkkel, büszkén hirdették azt a saját Facebook-oldalukon, hogy nemmel szavaztak arra, hogy legyen hazai és uniós forrás is pedagógusbér-emelésre. Nemmel szavaztak arra, hogy 1200 milliárd forintból, soha nem látott összegből legyen a következő három évben pedagógusbér-emelés. Önök erre büszkéek, tisztelt képviselő asszony, hogy itt a parlamentben, ami lehetőségük volt, azzal megpróbálták megakadályozni azt, hogy EU-s forrásokhoz jussunk, és ha hozzájutunk, akkor a pedagógusoknak odaadhassuk.

Ezek önök! Ezt mondták a vitanapon is, azért ellenzik, hogy költségvetésből fizessük ki, és ne EU-s forrásból. Ezt önökön kívül szerintem senki nem érti ebben az országban, hogy miért az a DK legfontosabb célkitűzése, hogy feleekkora forrásból legyen csak béremelés, és nem dupla ekkora forrásból, tisztelt képviselő asszony. Felbátorító!

És még ma is védik a tandíjas javaslatukat, hogy a pedagógusképzést tandíjassá tették. Önök azt mondták, hogy több pedagógusra lenne szükség a pedagógusképzésben. Nézze meg a számokat, 2010-ben hány állami ösztöndíjas pedagógusjelölt került felvételre: 5422. És 2022-ben: 6729, tisztelt képviselő asszony. De ha lenne tandíj a pedagógusoknak, biztosan kevesebb jelentkező lenne, és biztosan kevesebb felvett lenne, és biztosan kevesebb állami ösztöndíjas

lenne. Ja persze, állami ösztöndíjas nulla lenne, mert önök ebben az évben 6729 olyan felvételizőtől vették volna el az ingyenes pedagógusképzés lehetőségét, akik most ingyenesen tanulhatnak, ha pedig önök lennének, akkor költségtérítéssel tanulhatnának, tandíjjal tanulhatnának. És ön még ma is büszke erre. (*Hegedüs Andrea: Nincs tanár!*)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ennyire elvakult még baloldalon is nagyon kevés képviselőtársa volt. Úgy látom, ebben a DK a vezető, hogy ön képes kimondani, hogy itt a Dobrev-árnyékkormány melletti szimpátiatüntetések voltak az elmúlt hetekben. (*Gréczy Zsolt: Ezt nem is mondtuk!*) Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném felvilágosítani, itt a pedagógusok különböző követelésekkel vonultak az utcára, de mind egyiknél a legfontosabb és szerintünk is a legfontosabb jelenleg rendezendő kérdéskör a béremelés volt. Ezért törekszünk mi is a béremelés felgyorsítására és a növelésére.

Ne tévessze össze azért! Ne próbálja azt mondani, mert szerintem az ott lévők is cáfolnák önt, hogy itt Dobrev Klára árnyékkormány mellett tüntettek, meg az önök árnyék oktatási minisztere mellett, aki egy nőverő, akit elítéltek azért, mert csoportosan fel-fegyverkezve betört egy ismerősének a házába, és ott megfenyegették és megverték őket. (*Gréczy Zsolt közbeszól. - Az elnök csenget.*) És önök őt teszik oktatási miniszternek. És önök azt mondják, hogy ezen árnyékkormány mellett álltak ki az emberek a tüntetéseken. Nem találtak egy olyan embert sem az egész baloldalon, akit ne ítél volna el a bíróság, hogy őt tegyék meg árnyék oktatási miniszternek?! Ez a tiszteltenség a pedagógusokkal szemben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Gréczy Zsolt:hazudtok. Sokat fogtok fizetni...*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nacsa képviselő úr meg várja meg, amikor szót kap, és most szót fog kapni. (*Nacsa Lőrinc: Igenis.*) A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(10.20)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Immár kilencedik hónapja dúl az orosz-ukrán háború, melyre az Európai Unió újabb és újabb szankciós csomaggal válaszol. Látjuk azonban, hogy ezek - különösen is az energiára kivetett és lebegtetett szankciók - kudarcot vallanak, mivel ezek az európai gazdaságot kényszerítik térdre. Ennek eredményeképpen nő a szankciós infláció, az energiaárak az egekben vannak, és az élelmiszer- és alapanyagárak is jó ideje emelkednek. A magyar gazdaság is nagyon komoly kihívásokkal néz szembe, dacára annak, hogy a világitárványt követően komoly gazdasági növekedést könyvelhettünk el, s a magyar gazdaság jelentősen fejlődni tudott a pandémia éveitől is. Igen,

ne felejtsük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar gazdaság egy világitárvány okozta válságos helyzetből is erősebben állt fel.

De ezalatt mit csináltak önök? A választás előtt és után is milliárdos nagyságrendben fogadtak el külföldi támogatást a kampányukhoz és különböző rendezvényeikhez. (*Gréczy Zsolt: Nem igaz!*) Amerikai pénz a magyar baloldal kampányában. És hogy mire is kapták a pénzt? A gyűlöletkeltésre, a hangulatkeltésre és a botránykeltésre. Márki-Zay Péter, aki idén az önök közös miniszterelnök-jelöltje volt, egy szeptemberi, amerikai pénzből szervezett rendezett rendezvényen ezt mondta: „A kormányzat ellen gyűlölet és összefogás kell.” Az önök miniszterelnök-jelöltje azt mondta, gyűlölet és összefogás kell. Ez a gyűlölet áll most az önök politikájának a középpontjában.

Ez a gyűlöletük mondatta azt Gyurcsány Ferencel, hogy földönfutóvá teszik minden értelemben a magyar jobboldali értelmiséget, ez a gyűlölet mondatta Gyurcsány Ferencel azt, amikor bennünket azzal fenyegetett, hogy nem lesz kegyelem. E miatt a gyűlölet miatt dobott füstgránátot a szolgálatot teljesítő rendőrökre Fekete-Győr András, ezért gyújtották föl az adománynak szánt szánkokat a Kossuth téren, és ezért gyújtogattak most is Hadházy Ákos tüntetésén a közmédi épülete előtt. Külföldről finanszírozott gyűlölet, mára ennyi maradt az önök politikájából: dollárbaloldal és gyűlöletbaloldal.

Az a legnagyobb baj, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök jobban gyűlölnék bennünket, mint amennyire szeretik a hazájukat, és ez egy óriási probléma, tisztelt képviselőtársaim. (*Gréczy Zsolt: Ez fordítva van.*) Ennyi elég is önökről, nézzünk előre, mert most már sokadszor úgy látszik, hogy válságban megint nem számíthatunk a baloldalra, önök nélkül kell megsegíteni a vállalkozásokat ebben a nehéz helyzetben.

A Fidesz-KDNP kiemelt célja továbbra is minden nehézség ellenére az, hogy megőrizzük a teljes foglalkoztatást, a kormány ezért több új gazdaságpolitikai intézkedést hozott az energiaválság magyar cégekre gyakorolt negatív hatásainak enyhítésére. Ezek közül az első volt az energiainfenzív kkv-k megsegítésének programja, amelyre idén és jövőre is 100-100 milliárd forintot fordítunk, s az erről szóló pályázat már el is indult.

A másik programem a november 2-án bejelentett gyármentő program. Annak érdekében, hogy a hazai vállalatokat ne érje el az Európában lassan realitássá váló gazdasági recesszió, a kormány, helyesen, gyármentő program indításáról döntött. A program nagyvállalatok számára nyújt vissza nem térítendő támogatást energiahatékonysági vagy energiatermelő beruházásokhoz. Budapesten legfeljebb 30 százalék, vidéken pedig 45 százalékos támogatási intenzitás érhető el, egy vállalat pedig összesen maximum 15 millió euró támogatásra lehet jogosult, a megvalósított beruházásnak legalább 500 ezer euró értékűnek kell lennie.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háború és a szankciós válaszok miatt recesszió felé rohan az európai gazdaság. A közös piac és az európai gazdaság összekapcsoltsága

miatt is ez jelentős kihatással van Magyarországra. Nekünk, magyaroknak az a célunk, hogy ebből kimaradjunk. Lokális kivétel szeretnénk lenni egy globális világban. Ennek érdekében segítséget kell nyújtanunk a magyarországi kkv-knak és vállalatoknak, hogy egyrészt fenn tudják tartani a működésüket, másrészt növelni tudják a kapacitásaikat.

A meghirdetett program sikerességét és szükségességét is igazolja, hogy a gyármentő programban a megnyitott jelentkezést követően 20 perccel le is kellett zárni, mivel 168 vállalat jelentett be igényt. Ezen a cégeken túl 214 vállalat megkezdte a regisztrációt, az érintett vállalatok azonban megkapták a lehetőséget a pályázásra. A legtöbb jelentkezés az élelmiszer- és fémiparból érkezett, de a járműgyártással és gépiparral foglalkozók is jelentős számban jelentkeztek a programba.

A magyar gazdaság szereplői és a magyar munkavállalók, ahogy eddig is, úgy ezután is számíthatnak a Fidesz-KDNP segítségére, hiszen közösen, a kormány gazdaságpolitikájának és a magyar emberek kemény munkájának köszönhetően már eddig is számtalan gazdasági sikert értünk el. Legyen ez így a jövőben is! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Menczer Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt a gazdasági kérdésekre, a gyármentő programra és egyéb intézkedésekre rátérnék, hadd reagáljak a baloldallal kapcsolatos megjegyzésére, a baloldal és a dollárok, a baloldal és a külföld vonatkozásában. Igen, a helyzet az, hogy a magyar baloldal tradicionálisan, hagyományosan és folyamatosan külföldre jár segítségért, Magyarországon a magyar emberek bizalmát nem tudják elnyerni. Éppen ezért mindig külföldön próbálnak támogatást szerezni, hogy azt itthon hatalomra tudják váltani *(Vitályos Eszter: Mindig is ezt csinálták.)*, és mint ez kiderült, az elmúlt időszakban nemcsak támogatást, nemcsak politikai támogatást kaptak külföldről, hanem anyagi, pénzügyi támogatást is. És igen, abban innentől kezdve már semmi meglepő nincs, hogy azoknak az érdekeit képviselik, akik a pénzt adják, és nem a magyar emberek érdekeit. Ebben meglepő nincs, azonban rendkívül sajnálatos, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam.

A másik, amire szeretnék reagálni - mert egy kicsit még mindig a hatása alatt vagyok a gyurcsányista képviselő asszony iménti felszólalásának -, és talán ez is kapcsolódik ahhoz, amit ön is említett. Hiszen a képviselő asszony itt fölvezolt valamit, ami nem úgy van, hogy finom legyek és visszafogott, diplomatikus - ha már a Külügyminisztériumot képviselhetem -, hogy a Gyurcsány-korszak egy siker volt, és összehasonlította

a gyurcsányi teljesítményt az Orbán-kormány teljesítményével. Az ilyen összehasonlításokat mindig nagy érdeklődéssel figyelem, bár nem biztos, hogy ez a leghelyesebb kifejezés, ugyanis a gyurcsányi időszaknak és a baloldali kormánynak nem volt teljesítménye, tehát nincs mit összehasonlítani. *(Gréczy Zsolt: Akkor miért győzte le Orbán Viktort?)*, vagy ami volt, az megannyira tragikus volt, hogy államcsődöt hozott, nyugdíjelvételt, fizetéselvételt és óriási munkanélküliséget. *(Vitályos Eszter: Iskolabezárást.)*

Itt kapcsolódnék ahhoz, amit említett a gazdasági intézkedésekkel kapcsolatban. Amikor 2010-ben átvette az Orbán-kormány az ország vezetését, akkor 11,5-12 százalék volt a munkanélküliség, és mi azt a döntést hoztuk, hogy mi nem a munkanélküliséget szeretnénk finanszírozni, hanem a munkahelyek megőrzését, illetőleg létrehozását szeretnénk finanszírozni, és ezt a politikát folytatjuk azóta is *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*, és akkor is, ha ez Gréczy képviselő úrnak nem tetszik, és ezt a politikát folytattuk a koronavírus alatt is, vagyis az erőforrásokat arra fordítottuk, hogy a munkahelyeket meg tudjuk őrizni, s ahol azokat nem sikerül megőrizni, ott lehetőség szerint újakat tudunk létrehozni. Ennek a munkának és az összefogásnak, a kormány és a magyar emberek összefogásának az eredménye az, hogy a koronavírus után is és jelenleg is 4,7 millió ember dolgozik Magyarországon, ami történelmi rekord, egymillió fölvel több, mint ahányan 2010-ben dolgoztak. Ezért mindig nagyon érdekes, amikor a baloldal aggódik a munkahelyek létrehozásával és megőrzésével kapcsolatban, hiszen náluk a munkanélküliség az égben volt.

Most néhány konkrétum és néhány részlet. Tehát november 15-étől a kormány a kis- és középvállalkozások hiteleire is kiterjeszti a kamatstopot, így az államilag nem támogatott, változó kamatozású kölcsönök kamatait 7,77 százalékon rögzítjük, ez a döntés 2000 milliárd forintnyi hitelállományt és 60 ezer vállalkozást érint, a jövő év közepéig pedig 80 milliárd forintot lehet így megtakarítani. Ez egyben azt is jelenti, hogy átlagosan mintegy 1,5-2 millió forint maradhat egy magyarországi cég számláján.

A második intézkedés szintén könnyítést jelent, hogy 2023. január 1-jéig 3,5 százalékos, 2023 első felében pedig évi 5 százalékos kamattal érhető el a Széchenyi Kártya program hiteltermékei. A harmadik intézkedés, hogy a kabinet a Magyar Bankszövetséggel jelenleg is együtt dolgozik azon, hogy azok a hitelintézetek, amelyek többet kölcsönöznek, alacsonyabb bankadót fizessenek, amelyek kevesebbet, azok pedig többet. Ez is a gazdaság élénkítését és segítését szolgálja.

A negyedik intézkedés, amire képviselő úr, frakcióvezető-helyettes úr is utalt, hogy a kormány az energiantenzív feldolgozóipari kis- és középvállalkozások számára 200 milliárd forintot különített el. Csak az idén 75 milliárd forintot fordítunk a drasztikus energiaár-emelkedés okozta működésiköltség-növekedések kompenzálására, és további 25 milliárdtal támogatjuk az energiantenzív feldolgozóipari kkv-k energiahatékonysági beruházásait. November

2-án indult a gyármentő programunk, a sikerrel pályázó nagyvállalkozások energiahatékonysági fejlesztéseit támogatjuk, Budapesten 30, vidéken akár 45 százalékos támogatási intenzitással. 200 millió forintos fejlesztési bővítés ennek a feltétele, 150 milliárdos a keretösszeg.

(10.30)

Óriási túljelentkezés volt, ez is a program sikerét mutatja, de mint arról Sziijártó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* külügyminiszter úr is beszámolt, mindenkinek lehetővé tesszük, aki a regisztrációt megkezdte, és adott esetben ott nem tudta befejezni, lehetővé tesszük, hogy ebben a programban a pályázatát be tudja nyújtani. Köszönöm a kérdésvetését. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Egyik napról a másikra Ukrajnában milliók számára vált kézzelfogható valósággá egy szörnyű háború.

Az Ukrajnából menekültek biztonsága kiemelten fontos számunkra. A Fidesz-KDNP és a magyar kormány álláspontja a háború első napjától kezdve teljesen világos: mi békét szeretnénk Ukrajnában. Szomszédos országgént a megtámadott fél felé töretlen a háború kezdetén kinyilvánított szolidaritásunk és támogatásunk. Ennek jegyében támogatta Orbán Viktor magyar miniszterelnök Ukrajna európai uniós tagjelöltté válását az Európai Tanácsban, továbbá szorgalmazta, hogy minél előbb induljanak meg a tárgyalások, amelyek a tényleges csatlakozás feltételeinek megteremtését mozdítják elő. Nem győzzük hangsúlyozni, hogy nekünk, magyaroknak a béke az érdekünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háború kitörésekor kezdetét vette Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akciója, amit mindaddig folytatni fogunk, ameddig arra szükség van. Már rögtön a határra érkezőknek segítő kezét nyújtanak a nap 24 órájában.

Példátlan összefogást láthatunk Magyarországon. Nemcsak a karitatív szervezetek szervezték meg a segítségnyújtást, rengetegen jelentkeztek önkéntesként is, hogy szabadidejükben csatlakozzanak ezekhez az akciókhoz. A határátkelőknél napi 24 órában meleg italt-ételt osztanak, a gyermekeket sokszor csokoládéval kínálják. A csecsemőkre is gondoltak. Felszerelt pelenkázóhelyiségeket alakítottak ki több helyen. A határ mellett pillanatok alatt felálltak az átmeneti várók is, ahol le lehetett pihenni; ezeken a helyszíneken is gondoskodtak a gyermekek fogadásáról. Mindenki kivette, kiveszi a részét, hogy csökkentse a menekültek megrázkódtatásait. A magyarok szívből és önként, szinte hívás nélkül jöttek és segítettek.

Segélyszállítmányként nagy mennyiségben küldtünk élelmiszereket, iparcikkeket, kötszert és gyógyszeresomagokat, hogy minden segítséget megadhasunk azoknak is, akik Ukrajnában ragadtak. Az otthonukat elhagyni kényszerülő menekültek számára országszerte több tranzitszállást és segélypontot alakítottunk ki, folyamatosan gondoskodunk a gyermekek iskolai, óvodai elhelyezéséről.

A kísérelő nélkül érkező kiskorú gyermekekre különös figyelmet fordítottunk, és Magyarország eleget tett, eleget tesz nemzetközi kötelezettségeinek a jövőben is ezen a területen.

De nem csupán a határokon érkezett a segítség, hanem például Budapesten is a BOK csarnokban. Éjjel-nappal nyitva tart a BOK mint tranzitpont, ételt-italt, orvosi ellátást, tisztálkodási lehetőséget, utazásszervezést, internetelérhetőséget biztosított a menekültek számára a kormány, a karitatív szervezetekkel és önkéntesekkel szorosan együttműködve.

Az új humanitárius váró egy 24 órán át működő zárt terület, ahova a menekültek buszokkal és gyalogosan is be tudnak érkezni. A fogadóközpontokban folyamatos orvosi ügyelet működik, továbbá a Családbarát Magyarország által kialakításra került egy gyereksarok, egy babamama szoba pelenkázóval, szoptatóhelyiséggel.

Fontos megemlíteni azt is, hogy a nyár során több száz gyermek számára biztosítottuk a táborozás lehetőségét is, valamint azon dolgozunk, hogy azok, akik Magyarországon most átmenetileg élnek, jövedelemhez jussanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háború kitörése után a BOK csarnokban is lehetett önkéntesként jelentkezni. Idősek, diákok a szabadidejüket feláldozva jöttek, segítettek. Együtt dolgozott itt mindenki a menekültek érdekében; fantasztikus hittel, kitartással, remélve együttműködve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én ezúton szeretnék köszönetet mondani a Fidesz- és a KDNP-frakció nevében mindazoknak, akik szabadidejüket áldozzák arra, hogy elviselhetővé tegyék a menekültek számára azt a traumát, hogy az otthonukat sokszor egy bőrrönddel menekülve kellett elhagyniuk.

A háború mindenkit megvisel. Köszönet a civileknek, köszönet a karitatív szervezeteknek, köszönet a határ mellett a polgármestereknek, a polgármesteri hivatalokban dolgozóknak. Köszönet a Fővárosi Kormányhivatalnak, a BKK-nál a buszvezetőknek, az idegenrendészet munkatársainak, a rendőrségnek, a rendőröknek, sportegyesületeknek, akik befogadták az Ukrajnából érkező sportolókat úgy, hogy sokszor a családoknak is adtak szállást, ők befogadták őket több éjszakára. Köszönet azoknak is, akik hetekre, hónapokra befogadták a menekülteket.

Magyarország segít, a magyarokra mindig lehet számítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, az elmúlt több mint háromnegyed év legnagyobb humanitárius akciója valósult meg Magyarországon, és hogyha egy szóval lehet jellemezni mindezt, ez az összefogás. Összefogás itt, akár Magyarországon belül, akár Kárpátalján és Ukrajna másik részén, nagyobb részein, bent, Belső-Ukrajnában is. Mindezt a magyar emberek, a kormány és a karitatív szervezetek fantasztikus összefogása hozta létre és teremtette meg.

Kezdjük a „Híd Kárpátaljáért” programmal, és itt bár nem illene kiemelni személyeket, de mégis két embert hadd emeljek ki. Az egyik Tilki Attila képviselő úr, a másik pedig Román István, aki főispánként szervezte meg azt az öt segítségpontot, mely Záhony, Lónya, Barabás, Beregsurány és Tiszabecs településeken szinte azonnal fölálltak és megvalósultak. Fantasztikus munkát végeztek ők is, a karitatív szervezetek, az ott élők, a polgármesterek és segítők és mindenki, aki odavitte a segítséget. És ugyanígy állítottuk föl az ön által említett BOK csarnokot is, amely több tízezer, többnyire ukrán ember segítségét szolgálta.

Itt is és a határ mentén ki kell emelni hat nagy karitatív szervezet, a Katolikus Karitászt, a Vöröskereszt, az Ökumenikus Segélyszervezet, a Máltai Szeretetszolgálat, a Református és a Baptista Szeretetszolgálatok nagyszerű közreműködését, akik hivatásos és segítő önkéntes munkatársakkal vettek részt ebben a hatalmas nagy munkában, és vesznek részt most is. Az ő munkájuknak köszönhetően több mint 450 ezer embernek segítettünk ezeken a helyeken, tehát a segítségpontokon és a BOK csarnokban akár szállásteremtésben, akár pedig étkeztetésben, egészségügyi ellátásban, szállításban és sok más területen is.

És egy kicsit a számokról is hadd beszéljek, mert az ellenzék, főleg a DK szeret hazudozni ebben a kérdésben is, legalábbis olyanokat mondani, hogy nem segít a kormány, nem tesz semmit.

Közel egymillió ember fordult meg Magyarországon és több mint egymillió embernek segítettünk. 31 605 menedékesnek adtunk lehetőséget, több mint 177 ezer ideiglenes tartózkodási engedélyt adtunk ki ebben az országban.

A köznevelés területén a mai napon is több mint 4300 fiatal akár óvodai, akár iskolai ellátásban részesül, ezeknek csak kisebb része magyar, többségük ukrán nemzetiségű. A felsőoktatásban a kollégiumi elhelyezéseken túl több mint 600 nem ukrán, hanem Ukrajnából elmenekült diáknak adtunk lehetőséget és biztosítottunk most is, és közel ezer ukrán diákot tanítottunk-neveltünk vagy segítünk most. Illetve hozzá kell tenni, hogy a kárpátaljai főiskola, a beregszászi főiskola segítségét most is a magyar kormány adja.

Mint ahogy ön is említette, közel 8 ezer ukrán gyermek táboroztatását valósítottuk meg a nyáron, ingyenes, úgynevezett szolidaritási jegyet 845 ezer ember vett igénybe, és ugyanígy nagyon fontosak az egészségügyi, illetve a szociális ellátások is, legyenek azok a legsúlyosabb műtéti bezárólag, mondjuk, az egészségügy területén.

A „Híd Kárpátaljáért” programnak pedig az egyik legnagyobb jellemzője az az adománygyűjtés, ami példátlan mértékű volt: több mint egymilliárd forint támogatást adtak az emberek, cégek, vállalkozások. Fantasztikus volt, ilyen még nem volt a magyar nemzet életében.

(10.40)

Mindemellett az ukrán területen is a KKM vezetésével és a karitatív szervezetek közreműködésével eddig több mint 28 milliárd forint támogatást tudtunk adni, ez több mint 2500 tonna árunak az eljuttatását jelentette akár Belső-Ukrajnába is. És hát azért feltenném a kérdést, hogy mit tett eközben a baloldal, most túl azon, hogy ebből az összefogásból kimaradtak; Szabó Timea például márciusban, amikor mindenki a munkáját végezte, egy kisebb zöldségesboltot hozott be a parlamentbe ahelyett, hogy mondjuk, elvitte volna azokra a segítségpontokra, ahol rászorult emberek vannak.

Mindemellett pedig nyilván azt az elhibázott politikát és szankciós politikát, amit az EU folytat, nekünk el kell kerülni, amennyire lehet, és a mi feladatunk és a mi kötelességünk az, hogy továbbra is segítsük a humanitárius kérdésben és területen Ukrajnát, de továbbra is kimondjuk, hogy miután a béke pártján vagyunk, fegyvert és katonát nem szállítunk; továbbra sem veszünk részt *(Az elnök csenget.)* olyan támogatásokban, amelyekről látjuk, hogy nem érnek célt, de minden olyan segítséget meg fogunk adni a jövőben is, amely szükséges a rászorult, elesett, menekült emberek számára. Köszönöm a felvetését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most soron következik **az 1222. évi Aranybulla jelentőségéről és az Aranybulla napjáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Simicskó István, Hende Csaba, Vejkey Imre, Illés Boglárka és Varga Judit képviselők által benyújtott előterjesztés T/1778. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Hende Csaba képviselő úrnak, az Országgyűlés alelnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztésünk az úgynevezett emléktörvények nem túl hosszú sorába illeszkedik. Kiemelkedő jelentőségű eseményeket, mozzanatokat, pillanatokat szoktunk, szokott a magyar Országgyűlés már több évszázadra visszanyúlóan emléktörvényekben rögzíteni és a megemlékezését és a tiszteletét ilyenformán leróni.

A törvényjavaslat nagyon rövid, mindössze két érdemi szakaszból és egy hatályba léptető szakaszból áll. Az 1. §-ban kimondja, hogy „Az Országgyűlés az

1222. évi Aranybulla emlékét és a magyar nemzet szellemi öröksége részeként annak jelentőségét törvényben örökíti meg.” A 2. §-ban kifejti, hogy „Az Országgyűlés április 24. napját az Aranybulla Napjává nyilvánítja.” Április 24-e Szent György napja, és a hagyomány és a kollektív emlékezet szerint ezen a napon került kibocsátásra az az aranypecséttel, függőpecséttel ellátott bulla, vagyis királyi rendelet, mai szóval törvény - hiszen akkor még nem volt Országgyűlés, a királyok alkották a törvényeket -, amely döntő jelentőségű alkotmányos önazonosságunk tekintetében.

Engedjék meg, hogy röviden idézzek az ez év október 5-én ebben a házban, a Felsőházi teremben tartott nagyszerű konferencián dr. Sulyok Tamás, az Alkotmánybíróság elnöke által elmondott nagyszerű előadásból, tényleg csak röviden. Tehát idézem: „A magyar Aranybullát Európa első szabadságlevelei között tartjuk számon mint a társadalmi szerződések korabeli kifejeződését. Az Aranybulla egyszerűen a magyar történeti alkotmány egyik kezdeti és legfontosabb dokumentuma. Forrása annak a történeti alkotmánynak, amely az elmúlt évszázadok során organikus módon fejlődött, és amelynek egy következő, a jelenben nemzetünk életét meghatározó másik szegletköve Magyarország Alaptörvénye, amely - idézet - jogrendünk alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Élő keret, amely kifejezi a nemzet akaratát, azt a formát, amelyben élni szeretnénk.” Ezek a mondatok határozzák meg tulajdonképpen az alkotmányos önazonosság lényegét: az a keret, az a forma, amelyben élni szeretnénk - mondja az Alaptörvény, tehát ahogy magunkat elhelyezzük a világban, ahogy magunkat látjuk a körülöttünk élőkkel való kapcsolatban, és ahogy olyan közviszonyokra vágyunk, amelyekben komfortosan, jól szoktuk érezni magunkat immár ezer éve itt a Kárpát-medencében.

Elmondja aztán azt is az Alkotmánybíróság elnöke, és ez rámutat az Aranybulla és az egész történeti alkotmány napjainkban is élő és hatályos voltára és jelentőségére, tehát azt mondja az Alkotmánybíróság elnöke: „Amikor 2011-ben hatályba lépett Magyarország Alaptörvénye, az egyik legtöbbet vitatott rendelkezés az R) cikk volt, amely szerint - idézet - az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.” Adott esetben tehát az Aranybulla rendelkezései ma is a jogértelmezés zsinórmértékéül szolgálhatnak. Ennek rendkívül nagy jelentősége van, e felismerésnek köszönhető az a heves vita, amely annak idején az Alaptörvény vitája során, mintegy tíz évvel ezelőtt az R) cikkely körül folyt.

Miért fontos, hogy ragaszkodjunk alkotmányos önazonosságunkhoz? Erre pedig azt mondja az Alkotmánybíróság elnöke, idézem: „Ma, amikor mind társadalmi, mind alkotmányjogi dimenzióban minden relativizálódik, fontos, hogy megőrizzük identitásunk alapjait, hogy jogi kultúránk ne válhasson gyökér nélkülivé. Az Aranybulla a magyar alkotmányosság fejlődésének kezdőpontja, amely önmagában is jelkép, annak jelképe, hogy a közhatalom gyakorlása nem lehet

korlátok nélküli, hogy a fennálló társadalmi rendet védelmezni kell, s a hatalom gyakorlóinak mindenkor el kell számolniuk a nemzet felé, a nemzet azonban önmaga kell hogy döntsön saját sorsa felől.” Ez az a szilárd meggyőződés, amely a Szent István-i államalapítás óta, végig az ezer év alatt meghatározta viharos évszázadaink küzdelmeit.

Engedjék meg, hogy most magát az Aranybullát szólítsam. Sokat beszélünk róla, de talán túl keveset olvassuk, úgy vagyunk vele, mint Szent István király intelmeivel, azt sem árt akár napi rendszerességgel, mint a Bibliát, forgatni. Engedjék meg, hogy rámutassak az Aranybulla egyes pontjainak, a 31 pont közül néhánynak a felidézésével, hogy mennyire korszerű, mennyire aktuális és mennyire irányadó a mai napig, és mennyire egybevág a mi alkotmányos identitásunkkal, azzal a jogi kerettel, amelyben jól érezzük magunkat, az Aranybulla, ez az idén 800 éves csodálatos dokumentum.

II. Endre király már a bevezető részben kétszer hivatkozik a legfontosabb dologra, a Szent István király által elrendelt szabadságokról beszél, és kijelenti később, hogy országunk lakóinak azt a szabadságot engedélyezzük, amit a szent király adott. Tehát világosan leszögezi, félreérthetetlenül, hogy a Szent István-i alapokra építkeznek. Ez az a gondolat, amely az elmúlt ezer évben, akkor, amikor a magyar érdek kormányozta ezt az országot, és nem külső erők befolyása érvényesült, minden esetben a szilárd szegletkő volt.

(10.50)

Minden esetben az a sziklára épülő ház képe jut eszünkbe a Bibliából, amely minden viharnak képes ellenállni. Hiszen ne feledjük el, hogy alig 19 évvel az Aranybulla kibocsátása után jött a tatár veszedelem, és mégis az Aranybullában foglalt és a Szent István király által kiadott törvényekben, a Szent László törvényeiben és Kálmán törvényeiben foglalt alapokon újra tudott épülni és még erősebbé tudott válni a magyar állam.

Mik ezek a szabadságok? Mi a legfontosabb ebben a dokumentumban? A 2. pontban a király kijelenti: azt is akarjuk, hogy sem mi, sem utódaink soha ne vessenek fogságra vagy bántalmazzanak szervieneket, hacsak korábban nem idézték meg és bírósági eljárásban nem marasztalták el őket. Ez egy döntő jelentőségű pont. Ez tökéletesen megegyezik az akkori idő egyik legfejlettebb államának, Angliának a Magna Chartájával, melyet néhány évvel korábban, 1215-ben bocsátottak ki. Ez a szabadságelvonás és a bármifajta szankcióval való sújtás tilalma bírói eljárás nélkül.

Ugyanígy a törvény előtti egyenlőség nagyon fontos jogelvet fejezi ki a 8. pont, amikor azt mondja, hogy a nádor különbségtétel nélkül ítéljen országunk összes lakója felett. Tehát mindenkire azonos a törvény, és azonos mércével mér az igazságszolgáltatás.

S végül ugyanebbe a körbe tartozik a 28. pont is, amely kijelenti, hogy amennyiben valakit bírósági eljárásban elmarasztaltak volna, a hatalmasok közül

senki se védelmezhesse meg. Tehát senkit nem lehet letartóztatni bírói ítélet nélkül, mindenkire ugyanaz a törvény érvényes, de akit elítéltek, azt senki nem védheti meg a hátrányos jogkövetkezményektől. Ez egy olyan, máig érvényes fontos zsinórmérték, amelyet követnünk kell.

Nagyon fontos a hadviselésre vonatkozó pont, a 7. Ez így szól: ha pedig a király az országon kívülre szándékozna hadat vezetni, a szervienseknek ne kelljen vele menniük, hacsak nem az ő pénzén, és visszatértét követően hadbírságot ne szedjen tőlük. Ha azonban ezzel szemben hadsereg törne az országra, egyetemlegesen mindnyájan menni tartozzanak. Ugye, milyen ismerős ez az 1848-as 12 pontból is? Az idegen katonákat vigyék el tőlünk, a magyar katonákat meg hozzák haza. És ha ellenség törne ránk, akkor mindnyájan kötelesek vagyunk a honvédelmi kötelezettség alapján a hazánkat megvédeni. Egy ma is élő, érvényes jogelvről kell beszélnünk itt is.

Aztán ott van a 30. pont, amely kimondja, hogy a nádoron, a bánon, valamint a király és a királyné udvarispánján kívül két méltósága senkinek ne legyen. Tehát az álláshalmaz és az összeférhetlenség fontosságát és annak első szabályozását megtaláljuk az Aranybullában.

Végül - és már tényleg rövid leszek - a leggyakrabban idézett pont a 31., az utolsó pont, amely az ellenállási jogot tartalmazza. A korban egészen meglepő módon korlátozza önmagát a szuverén, az abszolút hatalommal rendelkező uralkodó, a magyar király, amikor azt mondja: elrendeljük azt is, hogy ha mi vagy utódaink közül valaki ezen rendelkezésünknek bármikor ellen szándékozna szegülni - mármint az Aranybullában foglalt rendelkezéseknek -, egyrészt a mostani és a jövőbeni püspökök, másrészt a többi jobbagyak és az ország nemesei összességükben és egyenként oklevelünk felhatalmazása alapján bármiféle hűtlenség szégyenbélyege nélkül szabadon rendelkezzenek a velünk és utódainkkal szembeni ellenállás és ellenszegülés felhatalmazásával. Ez az a gondolat, amely végigkíséri szabadságküzdelmünket is, de megjelenik és alapjává válik a '48-as szabadságharc leverése utáni passzív rezisztenciának, az egészen a kiegyezésig tartó ellenállásnak, amely végül elvezetett a sok jót, sok áldást, aztán később sok rosszat hozó kiegyezésig.

Mindezeket az illusztrációkat azért hoztam, hogy mindenkit biztassak arra, hogy vegye kézbe és olvassa el az Aranybullát. Én ezt Szovák Kornél fordításában a Rubicon című kitűnő folyóirat ez évi 6. számából idéztem.

Tisztelt Országgyűlés! Azt kérem tehát, hogy felismerve az Aranybulla, a 800 éve kibocsátott Aranybulla döntő jelentőségét a magyar állam és a magyar nemzet megmaradásában - ami sajnos nem esik egybe -, támogassa ezt az előterjesztést, és iktassa törvénybe az Aranybulla emlékét, és minden év április 24-ét tegye az Aranybulla napjává. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most tisztelettel megkérdezem Varga Judit miniszter asszonytól, akit köszöntök a Házban, hogy kíván-e felszólalni a kormány nevében. *(Dr. Varga Judit: Igen.)* Igen. Miniszter asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat nemcsak a magyar, de úgy gondolom, hogy az európai alkotmányos jogfejlődésnek is egy kiemelkedő dokumentuma, ezért ez a törvényjavaslat ezen dokumentum kibocsátásának 800. évfordulóján szeretne megemlékezni, és törvényben kívánja ezt az emléket továbbvinni azáltal is, hogy minden év április 24-ét az Aranybulla emléknapjává kívánja nyilvánítani.

Ahogy Hende képviselő úr elmondta, II. András Aranybullája történelmünk és alkotmányos önazonosságunk meghatározó erekléje. Történeti alkotmányunk vívmányai közé tartozik, és ma is az Alaptörvény érvényes és kötelező értelmezési forrása. Nekünk, jogászoknak ez egy nagyon fontos sarokkő, nagyon fontos illeszkedési pont, igazodási pont. Amikor egyszer megkérdeztem Varga Zs. Andrást, a Kúria elnökét, hogy ő hogyan fogalmazná meg az alkotmányos identitást mint egykori alkotmánybíró, ő azt mondta, hogy történelmi eseményeinkhez, dokumentumainkhoz kell visszanyúlni, és még a 150 éves török megszállás is az alkotmányos identitás része, hiszen innen is eredeztethetjük folyamatos vágyunkat a szabadság iránt.

Ezért az Aranybulla is egy olyan ritka kincs, amely szellemi, politikai és jogi erőfeszítéseink letéteménye. Jól tudjuk mi, jogászok, hogy az Alkotmánybíróság erga omnes, azaz mindenkire kötelező érvénnyel, hatállyal megállapította: „Magyarország alkotmányos önazonossága alkotmányos értékekre épül, amelyek történeti alkotmányunk olyan vívmányai, amelyeken az Alaptörvény és általa az egész magyar jogrendszer nyugszik.” Bátran kijelenthető ezért, hogy a magyar közjogi gondolkodás napjainkban is történeti jellegűnek nevezhető, amit mindennél jobban kifejez az Alaptörvény preambuluma, miszerint mi, magyarok tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos folytonosságát és a nemzet egységét. Valljuk, hogy a történeti alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége, Alaptörvényünk, jogrendünk alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Élő keret, amely kifejezi a nemzet akaratát, azt a formát, amelyben élni szeretnénk. Hihetetlen erejűek ezek a mondatok, és nagyon nagy segítséget nyújtanak nekünk, amikor Brüsszelben a „Magyarország” tábla mögött védjük a magyar nemzet szuverenitását.

Én azt vallom, hogy az Aranybulla alkotmányos fejlődésünk alapja és hivatkozási pontja, amely évszázadokig megalapozta és biztosította a magyar jogi gondolkodás élő forrását, ösztönözte a párbeszéd és a

békés megegyezés keresését, valamint elkötelezte az utódokat a nemzet függetlenségének és szabadsá jogainak folyamatos erősítésére és megtartására. Az Aranybulla egyúttal önbecsülésünk egyik forrása is, amely megerősít bennünket abban, hogy méltók vagyunk atyáink örökségére, valamint mások tiszteletére is. Arra is emlékeztet azonban, hogy nem elszenvedjük, hanem mi magunk írjuk Európa történelmét is.

(11.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! II. András uralkodásának csakúgy, mint minden történelmi korszaknak, megvoltak a maga kihívásai, a maga válságai. Ezekre a kihívásokra rendre megszülettek és megszületnek ma is az adott korban élők válaszaik, és előfordul, amikor olyan, önmagán túlmutató megoldás születik, amely hozzájárul egy-egy nemzet alkotmányos fejlődéséhez, identitása továbbmélyítéséhez. Ilyen volt a 800 évvel ezelőtt, Szent György napján, április 24-én, idézem: a Szentháromság és az oszthatatlan egység nevében András, Isten kegyelméből Magyarország, Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Halics és Lodóméria királya által Székesfehérvárott, a Csúcsoshegyen kiadott Aranybulla.

II. András új berendezkedése, birtokpolitikája, pénzjövödelmekre építő gazdasági rendszere, valamint a merániakat előtérbe helyező személyzeti politikája elégedetlenséget szült az országban, a különböző nemesi érdekcsoportok közötti ellentétek pedig kiéleződtek. Az Aranybulla tehát egy politikai válság megoldására született, amely a király és az alattvalói közötti kapcsolat átfogó rendezését célozta, erős garanciákkal.

Ahogy elmondta képviselőtársam is, első ízben rögzítette a magyar nemesség kiváltságait, a bárók és a szerviensek jogait. Jelentősége mások mellett abban is rejlik, hogy ez az első olyan arany függőpecséttel ellátott dekrétum, amely nemcsak magánkiváltságokat, hanem egész közösségeket érintő előírásokat is tartalmazott. Az első olyan törvény, amelyben az uralkodó hozzájárul jogai korlátozásához a szerződés, a királyi hatalom és az ország között, ez így szól. Ám jelentős kordokumentum is, hiszen azt példázza, hogy a magyar állam fennállása első századaiban az élet legtöbb területén összhangban működött a keresztény Európa más államaival, sőt legtöbbjüket meg is előzte a jogfejlődés, a szabadságelvek, valamint a politikai innováció terén. Különösen jól csengenek ezek a szavak a mai nagy jogállamisági legendáriumban.

Az Aranybulla hazai és nemzetközi jelentősége kétségtelen, hiszen magyar és külföldi jogtudósok, jogtörténészek is gyakorta vetik össze a csupán hét évvel korábban megszületett, 1215-ös Magna Charta Libertatummal. Két héttel ezelőtt jártam hivatalos látogatáson az Egyesült Államokban, és amikor a Capitoliumban megmutatták, hogy az Egyesült Királyság ajándéka a Magna Charta Libertatum eredeti hiteles másolata, akkor úgy odavettem, hogy egyébként nekünk hét évvel később volt egy hasonló Magyarországon. Nagy

megdöbbenést váltott ki, hiszen a mai, általában a liberális progresszió által terjesztett médiatúlsúlynak köszönhetően kevesen feltételezik, hogy ugyanebben az időben, ugyanebben az időszakban született meg a jogállamiság első kordokumentuma Közép-Európában, Magyarországon.

Noha az Aranybulla eredeti példánya a maga fizikai valójában valószínűleg már sohasem lesz fellelhető, azért annak eszmei valóságát mégis megtaláltuk. Ott van ugyanis a magyarok szabadságszeretében, beépült nemzetünk alkotmányos önazonosságának a DNS-ébe.

Az Aranybullára mint első fontos dokumentumra vezethető vissza több, ma már közismert jogintézmény, úgymint a Kúria, az Országgyűlés kialakulása, az előzetes letartóztatás alkotmányos garanciái, a bírói jogorvoslathoz való jog, a monetáris politika vagy éppen a hadkötelezettség szabályozása. Ezek ugyan modernül hangzó jogi definíciók és kifejezések, mégis 800 évvel ezelőttről származnak.

Külön kiemelendőnek tartom az ellenállási záradék jelentőségét, a *ius resistendit*, amely a magyar közjogi gondolkodás szerves részévé vált. Gondolok itt arra, hogy habár a szabadságharcokban több alkalommal is vereséget szenvedtünk, azonban a magyarok zsarnoksággal szembeni szívós ellenállása mindig győzedelmeskedett. A középkor évszázadai során több uralkodó is megerősítette az Aranybullát, melynek ellenállási záradéka egyre inkább azt fejezte ki, hogy az ország törvényeit megszegő uralkodóval a hűtlenség vétke nélkül lehet szembeszállni. A zarnoki hatalom elleni fellépés joga jelentőséggel bír, ugyanis az Alaptörvény C) cikkének (2) bekezdése is kimondja: senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetve kizárólagos birtoklására; az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és köteles fellépni.

Szintén hangsúlyozandónak tartom azt is, hogy az Aranybulla az Árpád-házi királyság II. András uralkodásáig terjedő 200 éve államszervezési tapasztalatainak is az összegzése, és emellett a nemesi tulajdonjog, valamint az ellenállási jog biztosításával megerősítette a későbbiekben a polgári értelemben vett magántulajdon és a népszuverenitás jogintézményének a történelmi előképeit. Azt is mondhatjuk tehát, hogy az Aranybulla eszmeisége bizonyos vonatkozásban a modern kori demokrácia eszmetörténeti előzményének is tekinthető. Éppen ezért fontos, hogy a jövő magyar nemzedékei számára az Országgyűlés által törvényben is elismert dokumentum legyen, és ez legyen az Aranybulla napja, április 24-e.

Tisztelt Ház! Az Aranybulla II. András idején magyar választ adott a szabadság örök és nagy kérdésére, az elmúlt évtizedekben pedig a magyar közjogi és alkotmányos gondolkodásban megkerülhetetlen viszonyítási pont lett. Felmerülő kérdés, hogy mikor lenne időszerűbb az Aranybullára emlékezni, mint napjainkban, amikor Magyarország nemzeti szuverenitásának megvédéséért és tiszteletben tartásáért kell

harcolnunk, nap mint nap harcolnunk hazánk létérdekeit fenyegető globális tervekkel szemben. Ma, amikor minden relativizálódik, fontos, hogy megőrizzük identitásunk alapjait. Büszkék lehetünk elődeink döntéseire, hiszen az Aranybulla emlékeztet minket saját felelősségünkre is. Az előbb említett szuverenitási küzdelmek nemcsak politikai, hanem jogi síkon is zajlanak ugyanis. Számunkra kiemelten fontos a nemzeti önazonosság, ezért védenünk kell Magyarországot alkotmányos kormányzását mindenféle külső behatással szemben is.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Szimbolikus jelenség, hogy az alkotmánybírák az Aranybullát ábrázoló medált viselnek a döntések nyilvános kihirdetésekor, hiszen az Aranybulla annak jelképe, hogy haza csak ott van, ahol jog is van; hogy a közhatalom gyakorlása nem lehet korlátok nélküli, hogy a fennálló társadalmi rendet védelmezni kell, és a hatalom gyakorlóinak mindenkor el kell számolniuk a nemzet felé. Különösen fontos ez, amikor szerte a világban sokszor a nemzetállamok jelentőségét relativizáló, a nemzetükért felelős kormányok feletti hatalomgyakorlási törekvésekkel találkozunk.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy Magyarország kiáll a jogállamiság és az európai értékek mellett, ahogy azt az Aranybulla másolatának az Európa Tanács épületében való elhelyezése is igazolja. II. András dekrétuma bizonyíték arra, hogy Magyarország számára az államiság és a jogállamiság több száz évvel ezelőtt elkezdődött, és bizonyíték arra is, hogy hazánk évszázadok óta elkötelezett formálója az európai jogfejlődésnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én úgy vélem, hogy nyolc évszázad távlatából visszatekintve elmondhatjuk, hogy mára kikristályosodtak azok az értékek, amelyek mentén mi, magyarok a saját sorsunkról és küldetésünkről gondolkodni tudunk a XXI. században: a nemzet, a szuverenitás, a keresztény szabadság és az ezekért való kiállás, ha kell, konfliktusokat is vállalva. Nemzeti szabadságunk megvédéséhez pedig elengedhetetlenül szükséges szellemi önrendelkezési képességünknek a megerősítése, a megtartása.

Ahogy képviselő úr is utalt rá, az Alaptörvény R) cikke szerint az Alaptörvény rendelkezéseit, azok céljaival, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmeznünk. Talán anakronisztikusnak tűnhet, ha a magyar alkotmánytörténet egy múltbeli pillanatát akarjuk a mai társadalmi viszonyok között értelmezni. Ám sokkal inkább azt gondolom, hogy az Alaptörvény R) cikke elsődlegesen nem a múltbeli eseményeket emeli a jelenünkbe, hanem a múlt tapasztalatát kívánja élénk tükörként tartani, hogy egyrészt tanuljunk a múlt hibáiból, másrészt pedig, hogy felismerjük, és jelenünk részévé tegyük történelmi tapasztalatainkat. Azt is mondhatnám, hogy amit elődeink is igaznak tartottak, azt nekünk is igaznak kell tudnunk tartani.

Tisztelt Képviselőtársaim! II. András 1222-ben kibocsátott dekrétuma egy olyan szegletkő, amely tehát döntően határozta meg a máig ható magyar alkotmányfejlődés irányait. A történészek arra keresik a választ, hogy e középkori oklevél kiadása az adott korban milyen jelentőséggel bírt; a jogászok számára meg fontos tisztázni, hogy milyen távolabbi kihatással járt, milyen relevanciája lehet ma is az alkotmányértelmezésünk szempontjából. A politika számára viszont az előbbi két tudományág eredményeire és tapasztalataira támaszkodva hasznos lehet annak vizsgálata, hogy mennyiben segíthet minket aktuális problémáink megoldásában őseink példája.

Az Aranybulla a magyarok szabadság és törvényesség iránti történelmi elköteleződésének bizonyítéka, egyúttal pedig kiállás hazánk érdekeinek elsőbbsége mellett. Számunkra tehát kötelesség a történelmi alkotmányunk vívmányainak tiszteletben tartása és a bennük gyökerező önazonosságunk védelme.

(11.10)

Amikor megemlékezünk erről a szegletkőről, akkor nemcsak a múltunk, hanem nemzetünknek a múltat meghatározó nagyjai iránt is tiszteletünket fejezzük ki. Annak a felelősségnek a tudatában kell meghoznunk a napjainkat meghatározó döntéseinket, hogy a jövő nemzedékei számára ma mi jelöljük ki az irányt. Ezt a nemes célt pedig az előttünk fekvő törvényjavaslat megfelelően szolgálja, ezt tehát a kormány támogatja. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést is, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Illés Boglárka képviselő asszony következik, aki előzetesen jelezte, hogy felszólalását a pulpitusról fogja elmondani. *(Illés Boglárka felmegy a pulpitusra.)* Megadom a szót tehát a képviselő asszonynak, harmincperces időkeretben. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Isten kegyelméből! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Vendégek, Látogatók! Bár az eredeti Aranybulla valójában már nem tekinthető meg, amin írva volt, nem maradt fenn, azonban későbbi, újbóli megerősítésének és rekonstrukciójának köszönhetően ismerjük. Első sorai így hangoznak: „A Szentháromság és az Oszthatatlan Egység nevében. András, Isten kegyelméből.”

Mintegy két évszázaddal az államalapítás után, a kereszténység jegyében, nevében, de mondhatnám azt is, hogy mindössze két évszázaddal utána, hiszen amennyire megjelenik a kereszténység a szövegben, legalább olyan mértékben hatással volt a korra, a társadalmi változásokra Szent István királlyá koronázásának megelőző időszaka, a Kárpát-medencébe érkezni, megtelepedni és államot alapítani, majd azt

megszilárdítani képes magyar nép ereje, szabadságban élő, de megívott tiszteleten alapuló, tekintélyt elismerő szellemisége, történelmi párhuzamok helyett és mellett annak egyedisége, hiszen a kelet felől érkező népek tengerében egyedül mi bizonyítottuk be Európa számára, hogy mind a földrajzi adottságai, mind a geopolitikai jelentőségében felbecsülhetetlen értékkel bíró Kárpát-medencében meg tudjuk magunkat szervezni, és ha kell, meg is tudjuk magunkat védeni. Mi, magyarok függetlenként, egyenlőként, szabad népként érkezünk. Ezek azok az alapok, amelyek nem pusztán erőt adtak nekünk, hanem amelyre építhettünk és építünk.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor egy történelmi kora, pontosabban egy kor mai napig meghatározó vívmányára, egy szegletköre emlékezünk, akkor a könnyen megjegyezhető évszám felmondása helyett érdemes talán végiggondolnunk: milyen kihívásra adhattott választ, amikor megszületett, és mit tudhat annak a kornak az arra az adott kihívásra nyújtott válasza, ha az a mai napig kiható válasz lehet. Egyúttal kérdésként felvethetjük azt is: mai, sőt, ha az adott koron túlmutató, akkor akár a jövőbe tekintő választ is rejthet? Amennyiben nem lenne rá „igen” a válasz, valószínűleg nem állnék itt. De 800 éves alapokra állva kifejtetem, mit jelenthet ma számunkra, hogy köti össze a múlt, a jelen és a jövő magyarjait.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor nemesekről, a nemesi kifejezésről beszélünk, sokan vitézekre, bárókra vagy adott esetben ispánokra gondolhatunk. A szó eredetén vagy talán sokkal inkább gyökerén kevesebben tanakodunk, pedig az egyetértésen alapuló szövetség erejét a határozott nemek mellett felsorakoztatott érvek harcedzetté, a szilárd ismeretekből kiinduló jelzések nemessé, az igenek és nemek ezer Celsius-fokos izzásában kovácsolt nemzeté tehetik. Itt vagyunk és kijelenthetjük: tették és teszik. A „nemes” szóban tehát egyszerre van benne a kiállás és az ellenállás. Kiállás a gyökereinket tápláló értékeinkért, a közösségünk érdekében szolgálatot tevőkért, gyermekeink jövőjének szabadságáért és ellenállás a tulajdonunktól megfosztó, hazánk javait kiárusító, szabadságunkat megsemmisíteni kívánó bel- és külföldi erőkkel szemben egyaránt. Ez az összetétele a nemes magyar vérenek, a méltóvá vált magyar nemességnek.

Felteszem a kérdést: egy bölcs magyar uralkodó első helyen szolgáló, történelmet alakító cselekedetéhez kiálláson, ellenálláson vagy sokkal inkább felismerésen keresztül vezethetett-e az út, annak belátásán, hogy a kiharcolt nemességet dinasztikusan átörökítő szokásokon, vagy az intellektuális teljesítményen és hazáért viselt szolgálattal elnyerhető kiváltságokon keresztül vezethetett-e az út a társadalom erejének, talán mondhatnánk azt is, hogy a mindenkori, így akkor a szerviensek, később a polgárság megerősítéséhez. Annak a megtapasztalása, hogy az önfenntartáson túlmutató, nem pusztán gazdasági előnyszerzésen gondolkodó nemesség egyéni érdekek mentén történő szétartás helyetti egyirányú cselekvése a parancs szigorával csak korlátozott ideig tartható fenn. A közös értékek

és érdekek felismerése mentén történő együttes államszervezés a felelősségen, a felelősség a közösségen keresztül alkotható meg. Tehát nekünk, ahogy akkor, úgy most is, születésünknel fogva szabad magyaroknak lehetőségünk van arra, hogy szellemi teljesítményünkön, kitartó szorgalmunkon és tudásunk bővítésén keresztül a magyar nemzethez méltó, annak nemes tagjaivá váljunk. De a leszármazottaink, gyermekeink, unokáink csak akkor maradhatnak, lehetnek születésüktől fogva magyarok, szabad magyarok, ha a felelősség közösségét minden korban megerősítjük, megőrizzük, vagy ha kell, újraszervezzük.

Tisztelt Országgyűlés! II. András szerintem ezt ismerte fel, hogy a hatalom korlátja egyúttal a szilárdságának biztosítója, és az Árpád-ház 400 éve ennek a bizonyítója, hogy a nemesek pártolásában, a nekik adott egyértelmű iránymutatásban, a javadalmakkal egyensúlyban álló felelősség vállalásában és az Isten kegyelméből rájuk bízottak szolgálatában áll az egység megszilárdítása, a függetlenség megtartásához szükséges képességek elsajátítása, csiszolása, és ha és amikor kell, másokkal szembeni bevetése, alkalmazása. Mert ha az elődeinktől, eredetünkől, nyelvünkől, történelmünkől, születésünk helyéből fakadó, közösen kialakított és az általunk választott szabályokat alkotók közbenjárásával lefektetett törvényeinkre felesküszünk, azt betartjuk és betartatjuk, ha a magyar nemzet javainak őrzésével megbízottak azt nem kiárusítják, külföldi kézbe nem adják, hanem gyarapítják, ha a lehetőségekkel nem a pozíciók önkiterjesztő halmozásának süllyedéséhez, hanem a felelősség generációkat megtartó erősítéséhez enged utat építeni, az megtart, fenntart, évezredekig kitart.

Az Aranybullában benne foglaltatik, hogy a végrehajtás korlátja az igazságszolgáltatás, hogy érdemes becsülettel szolgálni, javakat szerezni és azt nemzedékekön keresztül gyarapítani, mert azt védelem kell hogy illesse, hogy a javak, dolgok, eszközök fölötti magyar rendelkezés elvesztése nem pusztán jövedelemátengedés, hanem megengedhetetlen katonai és igazgatási talajvesztés. A feladat pedig nem térvesztés, hanem térőrzés, sőt, ahol lehet, térnyerés.

Tisztelt Országgyűlés! A nemesi cselekvést, azaz a kiállást és egyben ellenállást ma választáson való részvétel, szavazás során is gyakorolhatjuk. Kiállhatunk amellett, amivel egyetértünk, és ellenállhatunk azzal szemben, ami lázadásra késztet. Már több mint 12 éve egymás után sorozatosan választásokon felhatalmazást szerezve, áprilisban több mint hárommillióan a szuverenitásunkért kiálló kormány munkáját elismerve, sőt azt megerősítve mi, magyarok együtt korszakot alkothatunk, melyhez jogi kereteket teremtettünk, és melynek eszmetörténeti alapjait a magyar történeti alkotmányban megtaláljuk.

(11.20)

Ahogy az előterjesztésben foglalt esetben is, őseink kiművelték, lefektették, Aranybullával hitelesítették. Ez az, amire felesküdtünk, amelynek szellemében

a mindennapi munkánkat végezzük, akkor is, ha a baloldal árnyékkormány, árnyékminiszterei és mindazok, akik támogatták a szivárványkoalíció jelöltjeit, többször hangoztatták: hazánk törvénye szerintük illegitim. Akkor is, ha ráadásul az illegitim és törvénytelen jelző attól a Gyurcsány Ferenctől származik, aki képes volt a saját népe ellen fordulni '56 50. évfordulóján. Akkor is, ha Gyurcsány Ferenc marionettbábja, a főváros hiperpasszív főpolgármestere 2021-ben azzal kampányolt, hogy amennyiben miniszterelnökké választják, nem tesz esküt az Alaptörvényre, sőt hatályon kívül helyezné azt. Akkor is, ha ugyanezzel az ötlettel állt elő a dollárbaloldal miniszterelnökjelöltje, Márki-Zay Péter vagy éppen köztársaságielnökjelöltje, Róna Péter. Akkor is, sőt ezek után még inkább, mert a magyar emberek bizalmából erre kapunk felhatalmazást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Joggal tehetjük fel a kérdést: ha a választópolgárok április 3-án nem a nemzeti kormányt választották volna, akkor a baloldal most alkotmányos puccsot követett volna el úgy, hogy kétharmados törvényekről döntenének feles többséggel? Mi határozottan úgy gondoljuk, hogy kölcsönös egyetértési pontokra, egységre és stabilitásra kell támaszkodnunk, miközben a jelen nehézségeivel meg kell birkóznunk. Hiszen alighogy magunk mögött hagytunk egy gazdaságokat megrengető, milliós emberéletet követelő világjárványt, háború robbant ki a szomszédunkban. A magyar családok biztonságát és békét szeretnék, amit Brüsszel elhízázott szankciói biztosítani szemmel láthatóan nem képesek, sőt egész Európát súlyos energia- és gazdasági válságba taszítják. És bár a baloldal számára is minden adat ezt igazolja, mégis a szankciók pártján állnak, mégis a téves megítélésen alapuló brüsszeli intézkedéseket támogatják. A saját hangjukkal nem a magyar érdekképviseletet, inkább Brüsszel szócsövét formálják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem engedhetjük, hogy a szankciók romba döntse Európa gazdaságát, és álvitákkal fedjék el a valós problémák sokaságát, meg kell védenünk mindazt, amit elértünk, amiért megdolgoztunk, amiért szüleink, nagyszüleink, őseink áldozatot hoztak. Áldozatot hoztak azért, hogy itt lehessünk, a magyarságot állammá szervezték, és az együttműködésünk jogi alapjait megteremtették; megteremtették, hogy a Kárpát-medencében még egészen sokáig, idestova ezer évig élhessünk. Ahogy miniszter asszony is mondta: „Ami érvényes és kötelező, az szerintem legyen tisztelendő és védendő. Tisztelendő azért, mert példaként áll előttünk, és védendő, hogy a következő ezer évben is Isten segédelmével a gyökereinket erősítsük.”

A fentiek okán kérem a múltat ismerő és a jövőért felelősséget viselő képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő, az 1222. évi Aranybulla jelentőségéről és az Aranybulla napjáról szóló T/1778. számú javaslatot, melyet a Fidesz frakciója is támogat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának vezérszónoka, Gréczy Zsolt következik. Megadom a szót, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Eredetileg én is úgy terveztem, hogy egyfajta emelkedettsége lesz ennek a mai vitának. Hende Csaba képviselőtársunk egy méltóságteljes beszédet mondott, kiemelve az Aranybulla jogfolytonosságának jelentőségét, és én magam is úgy terveztem, hogy akkor ehhez kódolom az én hozzászólásomat, de Illés Boglárka gondoskodott arról, hogy kénytelen vagyok akkor ezek szerint én is átkódolni a mondanivalómat és aktuálpolitikai témákba helyezni a szövegemet.

A Demokratikus Koalíció számára kiemelten fontos a magyar hagyomány, a nemzeti emlékezet tisztelete, és ezt az sem változtatja meg, hogy a Fidesz mindig azt gondolta magáról, hogy a nemzettudat vagy a hazaszeretet mértékegysége az egy Fidesz, csak tudnám, melyik Fideszről beszélünk, ha már nemzetről és történelmi hagyományokról értekezünk. Az, amelyik 1990-ben a Trianon szó hallatán kivonult a parlamentből egyedüli pártként, vagy amelyik 2001-ben azt mondta a Velencei Bizottságnak a külügyminisztere által, hogy nem fognak kettős állampolgárságot bevezetni, és így tovább. Tehát mindig éppen az aktuális Fideszhez kellene igazítanunk a hazaszeretet mértékét, szerencsére a Demokratikus Koalíciót ez semmilyen módon nem befolyásolja.

Az Aranybulla természetesen rendkívül fontos, kiemelkedő jogi alkotása a magyar jogtörténetnek, és fontos a nemzeti hagyomány és a nemzeti jogtiszteltet szempontjából, és sajnos nincs meg egyetlen példánya sem, mind a hét elveszett az idők vízvatarában, de azt mindenképpen jelzi, és az 1215-ös Magna Chartával való összevetés is jelzi, hogy Magyarország akkor is odafigyelt a környező világ jogi felfogására, az akkori politikai és történelmi jelentőségű üzenetekre. Ez most sincs máshogy. Külön fölhívnám a figyelmet arra is, hogy a Magna Chartának az a pontja, amelyik arról szól, hogy a magyar katonákat ne vigyék ki az országból idegen területen harcolni, viszont ha megtámadják a hazát, akkor viszont mindenki harcoljon a hazáért, ha a történelmi jobboldal az első és második világháború kitérésekor egy kicsit odafigyelt volna a Magna Charta vagy az Aranybulla érdekeire, illetve törvényére, akkor lehet, hogy például Trianont is megspóroltuk volna, meg a Don-kanyart is. De a történelmi jobboldal nem ezt tette, hanem elküldte háborúba a magyar katonákat, sajnos.

Elhangzott itt az a kifejezés is, hogy mit tekintünk illegitim alkotmányozásnak. Illegitim alkotmányozásnak például azt tekintjük, ha nincsen társadalmi vita egy új Alaptörvényről vagy alkotmányról, mert hogy itt az nem volt az elmúlt 12 évben. Egyszer csak valaki írt a laptopján egy ilyen alkotmányt, és azt önök két perc alatt megszavazták anélkül, hogy erről bármiféle társadalmi vita zajlott volna az országban. Itt

jegyzem meg, hogy volt önök előtt már egy másik kormányának is kétharmados többsége, még nagyobb kétharmadjuk volt, mint önöknek. Ez a Horn-kormány volt 1994 és '98 között. Akkor is szó volt arról, hogy új alkotmányt alkotnak a hazának, de például az akkor 7 százalékos Fidesz ezt nem támogatta, és ugyan a Horn-kormány is megtehetette volna, hogy a kétharmadával élve csinál egy olyan alkotmányt, amelyet szeretne, de mégsem tették, mert figyelembe vették a 7 százalékos Fidesznek ez ügyben a véleményét, ezért aztán nem hoztak létre új alkotmányt. Önöknél is szükség lett volna erre a mértékletesre, abban az esetben mindenképpen, hogy az ellenzéki pártok javaslatait legalább egy ilyen nemzeti kerekasztalszerű vitában legalább illetet volna meghallgatni.

Hogy hogy jönnek ide a szankciók, azt nem nagyon értettem, az Aranybullához, de az biztos, hogy jelenleg Magyarországot az Európai Unió, vagyis a szövetségeseink nem tartják jogállamnak, nem tekintik jogállamnak, hiszen többek között ez a hivatkozási alap arra, hogy miért nem adják az uniós pénzeket. Látjuk itt az utóbbi hetek és a következő néhány hét törvényalkotási periódusában is, hogy egyre több olyan kezdeményezés érkezik a kormánytól, hogy jogi rendszerünkben ilyen meg olyan módosításokat hajtanak végre.

(11.30)

Most éppen a bírói karra vonatkozik egy új törvényjavaslat. Úgyhogy az látszik, hogy az alkotmányossági problémák nemcsak Magyarországon belül okoznak gondot, hanem a szövetségeseink között is. Többek között ezért van az, hogy Magyarország teljesen elszigetelődött az Európai Unióban, mert Magyarországot nem tekintik jogállamnak.

Miniszter asszony az előbb elhagyta az üléstermet; neki mondtam volna azt a mondatot - azt mondta, hogy egyfajta liberális diskurzus nem ismeri el Magyarországon az Aranybullát -, szeretném jelezni, hogy még a legvadabb ötvenes években is benne volt a történelemkönyvben az Aranybulla, tehát soha nem volt olyan a magyar XX. században, még a legbotrányosabb vagy legdurvább időszakokban sem, amikor az Aranybulla ne kapta volna meg a neki megfelelő és kijáró tiszteletet a magyar történelemkönyvekben.

A Demokratikus Koalíció az Aranybullát és természetesen azt, hogy legyen róla emléknap, támogatni tudja. Az csak egy technikai felvetés még a részemről, hogy ha ezt egy évvel ezelőtt benyújtják, akkor 2022-ben meg lehetett volna az első emléknap, de ez tényleg csak egy technikai észrevétel, és akkor nem 2023-ban, a 801. évfordulón lett volna ez a bizonyos emléknap. Egyébként pedig a magyar jogfolytonosság és a magyar jogemlékezet az Aranybullát mindig is nagy tisztelettel fogja említeni, amíg ebben a Házban lesz magyar törvényhozás. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja annak az alapvető magyar nemzeti érdeknek a megerősítése és szolgálata, hogy az 1222. évi Aranybulla a nemzeti emlékezet számára törvény által is hirdesse az alkotmányos önazonosságunkat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Aranybulla kibocsátásának 800. évfordulója alkalmából fontos kimondanunk, hogy a magyar nemzet legfontosabb jellemvonásai közé tartozik az alkotmányosság szeretete. Ezért nem véletlen, hogy a II. András király által 1222-ben kibocsátott Aranybulla vetekszik a vele szinte egy időben keletkezett Magna Chartával. Az Aranybulla olyan jogelveket rögzít, amelyek mind a mai napig egy jogállam legalapvetőbb igazságai közé tartoznak. Az egy és ugyanazon szabadság elve a szabad országlakosok jogegyenlőségét biztosította, míg az ellenállási jog ugyanezen személyeknek lehetőséget ad arra, hogy a történelmi alkotmányt megszegő uralkodónak ellenállhassanak.

A 800 éves Aranybulla nemcsak történelmi jelentőséggel bír, hanem Alaptörvényünk alapján ma is élő olyan joganyag, amely lehetővé teszi történelmi alkotmányunk jogértelmezés útján való érvényre juttatását. Az Alaptörvénybe foglalt Nemzeti hitvallás ikonikus sorai ugyanis kimondják: „Tiszteletben tartjuk történelmi alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.” „Valljuk, hogy a történelmi alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.”

Az Alaptörvénybe foglalt R) cikk (3) bekezdése pedig azt mondja ki: „Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történelmi alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.” Ez a nemzetünk alkotmányos hite.

Történelmi alkotmányunk szellemi öröksége pedig átszövi Alaptörvényünket. Ezért, ha őseinkhez méltó magyar honpolgárok akarunk lenni, akkor meg kell tartanunk történelmi alkotmányunk iránymutató szellemi erejét, vagyis nemzeti, keresztény értékeinket. Ki kell mondanunk, hogy csak akkor járunk jó úton, ha történelmi alkotmányunk organikus fejlődéséből háramlanak jogaink és kötelezettségeink.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék: voltak idők, amikor ettől az organikus alkotmányfejlődéstől kényszerrel elszakították hazánkat. Ezt tette az 1949. évi XX. törvény, mely a szovjet szuronyok árnyékában született sztálini alkotmány magyar fordítása, magyar adaptációja volt. Bár a rendszerváltás után jelentős módosításokon esett át az 1949. évi kommunista alkotmány, de attól még ihletettsége mit sem változott. Hatalya alatt olyannak éreztük magunkat, mintha „védők nélküli várban lennénk”. A baloldal ma is ezt akarja visszaállítani, ma is ezt akarja restaurálni, a húsvéti

Alaptörvény helyébe, pedig ne feledjék, csaknem 60 évet kellett várunk, hogy hazánk visszatérhessen az organikus alkotmányfejlődéséhez. Ez a pillanat konkrétan 2011. április 25-én következett be az úgynevezett húsvéti Alaptörvényünk által.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezt a tényt megint csak ki kell mondanunk. Ki kell mondanunk, mert sokaknak ez a tény sajnos nem magától értetődő. Meggyőződésem, hogy legjelentősebb örökségünk az a keresztény gyökér, amelyből a magyar állam ezer éve kisarjadt. Ezért a húsvéti alaptörvényünk sem véletlenül a nemzeti imánkkal, a magyar himnusz első sorával kezdődik, vagyis azzal: Isten, áldd meg a magyart.

Az Alaptörvényünk pedig ezt követően a Nemzeti hitvallásban kimondja: „nem ismerjük el történelmi alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését,” és „nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk érvénytelenségét.”

Mindez azt jelenti, hogy Magyarország az égre tekintve a 2011. évi húsvéti Alaptörvénye által feltámadt, újra méltón védelmezi ezeréves honát és annak honpolgárait.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Történelmi tényként kell megállapítanunk, hogy míg Magyarország a 2011. évi Alaptörvénye által újra organikusán magára talált, addig a világ magát fejlettebbnek mondó fele rommzóvé változtatta Európa szellemi színterét, erőszakosan eltorzítva a nemzeti, keresztény értékeket. Ez azzal a következménnyel járt, hogy napjainkra a magát fejlettnek mondó világ fő ideológiája a nemzetellenesség és a keresztényellenesség lett.

Szomorú, de tény, hogy Paul Valéry szavai már csak zárt fülekre találnak Nyugaton. Egy idézet tőle: „Európa ott van, ahol Eukleidész és Arkhimédész, Arisztotelész és Platon, Traianus és Vergilius, Mózes és Szent Pál neve jelentéssel bír és hatást gyakorol.” Csak zárt fülekre talál. Csak zárt fülekre talál, mert a Nyugat lemondott mindenről, és elkezdett egy más erkölcsi rendszer szerint működve élni.

Nekem a Nyugat más erkölcsi értékrendszeréről ma Szodoma és Gomora jut eszembe, vagyis a megátalkodottság és az erkölcsi romlottság. Ez konkrétan azt jelenti, hogy a Nyugat a modernizációja folytán valószínűs elkereszténytelenedésen ment keresztül, sőt napjainkban már ott tart, hogy saját gyökereit, a kereszténységet is tagadja, még történelmi tényként sem hajlandó az európai alapokmányba venni.

(11.40)

Így Európa hajdanvolt szép vonásai már nemcsak egyre rejtettebbek maradnak, hanem egyre inkább elenyésznek, úgy tűnik mintha Európa a Római Birodalom hanyatló korszakába lépett volna.

A kérdés az, hogy vajon miért nem látják, hogy nyakukon az ár; miért fáj nekik azt a tényt kimondani, hogy a kereszténység vetette meg a közös európai civilizációnk alapját, hozta létre valójában az emberi jogokat, továbbá szilárdította meg minden egyes nép

saját identitását, a nemzeti különbségek tiszteletben tartása mellett. Mi ez az újpogány barbarizmus?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Európai Unió alapító atyái, Schuman, De Gasperi és Adenauer azt mondták, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Elgondolkodtató, hogy ezen alapmondatnak miért az utóbbi fordulata látszik most megvalósulni. Elemi erővel merül fel a kérdés, hogy mi történt a világgal és benne Európával, miért veszítette el keresztény értékrendszerét. A válasz valahol ott keresendő, hogy mára Európa már csak jól akar élni és nem bölcsen.

Mit is takar ez a „jól élés”? Egyrészt azt, hogy Európa nem akar már a zsidó-keresztény organikus fejlődés keretei között élni, hanem azt elutasítva csak a maga által kitalált szabados értékrend alapján. Másrészt pedig azt akarja, hogy nem számít már a másik ember, csak a pénz és a hatalom.

Az európai „jól élés” elfelejtettette már az emberekkel azokat az alapvető tér- és időkoordinátákat is, melyek a világot meghatározzák. Alapvető tér- és időkoordináta: elfelejtették azt, hogy az évszám a mi Urunk születésétől van számolva, vagyis elfelejtették, hogy a 2022 azt jelenti, hogy Jézus Krisztus 2022 éve született. Továbbá elfelejtették azt is, hogy a Föld gömbölyű volta miatt kell egy pont, egy viszonyítási hely, amelyhez képest beszélhetünk Keletről és Nyugatról. Ez a viszonyítási pont pedig nem más, mint Jézus Krisztus keresztre feszítésének és harmadnapra történt feltámadásának a helye, azaz Jeruzsálem. Mindez azt jelenti, hogy amennyiben elfelejtjük, hogy életünk viszonyítási pontja az Úr, akkor az objektív erkölcs és igazságosság szubjektívvé válik, vagyis lezuhan a vitathatatlan szintről a vitathatóra, lényegében a preferenciák szintjére.

Ezt történt a hajdan szebb napokat látott Európával is. Európa odajutott, hogy az erkölcs és igazságosság már teljességgel szubjektívvé vált, az eredeti keresztény értékeket pedig napról napra tromfolják a háttérhatalom érdekében. Európa odajutott, hogy a kereszténység helyébe egy globális, új világrendet akarnak állítani, olyan világrendet, mely erőszakkal kiforgatja a rendes kerékvágásából a társadalom értékrendszerét és annak teljes struktúráját.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, az ő „szabadság, egyenlőség és testvériség” felfogásuk pokoli felforgatást jelent a zsidó-keresztény értékek számára. Pokoli felforgatást, mert a szabadság számukra az isteni törvények elleni lázadást jelenti. Pokoli felforgatást, mert az egyenlőség számukra azt jelenti, hogy mindannyiunkat a legalacsonyabb szintre helyezve, felülről akarnak elnyomni deviáns ideológiáikkal. Pokoli felforgatást, mert a testvériség számukra azt jelenti, hogy nem az Úrban vagyunk testvérek, hanem az általuk okozott nyomorunkban.

A múltat? Nos, a múltat is végképp el akarják törölni, keresztény és nemzeti gyökereitől. Az értékeinket pedig relativizálni akarják, hogy ne tudjuk megkülönböztetni a jót a rossztól, vagyis ne tudjunk vágyani az erényre. Hová vezet ez az abszurd narratíva? Az ember

megcsúfolásához, végső soron pedig egy újkori Ninivéhez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék: Európa, bár anyagilag erős, de mégis gyenge. Gyenge, mert liberális fővédnökei az egyetemes emberi jogokból ácsolnak maguknak hamis vallást, azzal büszkélkednek, hogy minden korábbinál szorosabban kötődnek az emberi szabadsághoz. Ez azonban hamis szabadság, melyben a bűnt erkölcsi vívmányként ünneplik, új emberi jogként ünneplik.

A nyugati erkölcsiségből a keresztény értékek ki-
gyomlálása napjainkra már odavezetett, hogy tagadják azt a tényt is, hogy az élet nem a születéssel, hanem a fogantatással kezdődik. Tagadják azt a tényt is, hogy a házasság csak egy férfi és egy nő között jöhet létre. És tagadják azt, hogy az anya nő, az apa meg férfi. Ők az élet kultúrájával szemben a halál kultúráját képviselik, sőt már attól sem riadnak vissza, hogy gyermekeiket védtelenül hagyják. Ez a magatartás kifejezetten tetten érhető ott, hogy miképpen viszonyulnak a pedofil bűnözőkhöz, illetve miképpen viszonyulnak azon országokhoz, így kifejezetten Magyarországhoz, mely védi családjait, védi gyermekeit. Ők azok, akik bennünket igaztalan jogállamisági és mond-
vacsinált szólásabadsági vádakkal illetnek, sőt megbüntetnek minket azért, mert kiállunk családjaink és gyermekeink mellett, mert kiállunk keresztény értékeink mellett.

Ne feledjék, a Nyugat lehet bár gazdag, de mégis létének ott van a vége, ahol üldözik azt, aki kiáll keresztény értékei mellett. Legyünk bátrak, álljunk ki nemzeti-keresztény értékeink mellett! A KDNP parlamenti frakciója támogatja az 1222. évi Aranybulla jelentőségéről és az Aranybulla napjáról szóló T/1778. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezér-
szónoka, Sas Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Amikor a mai napirendi pontra készültem, egy kicsit bíztam benne, hogy ünnepélyes hangulatban telik ez a mai vita, és a politikai érdekeink, értékeink ütköztetése nélkül tudjuk ezt a vitát lefolytatni, hiszen egy olyan közös történelmi eseményünkre kívánunk emlékezni, amely mindannyiunké, és hálásak lehetünk ezért, és ha nem is kéz a kézben, de talán fontosabb lett volna, ha a közös célt, az emlékezést valósítjuk meg. Sajnos csodák nincsenek, még ebben a szép épületben sem. Viszont én kifejezetten az Aranybulláról és ezzel kapcsolatban eseményekről szeretném kifejtetni az álláspontunkat.

Az Aranybulla egy olyan magyar történelmi esemény, melyről azok a honfitársaink, akik a történelmünk iránt kevésbé érdeklődnek, arra kevésbé fogékon-
nyak, ők is tudnak róla, ők is hallottak róla, olyan írás,

mely a maga korában rendkívül előremutató volt, az alkotmányos fejlődésünk első ismert írásos alapja.

Természetesen 800 év távlatából vannak olyan pontok, amelyekről lehetne vitát nyitni, de ez a törté-
nések dolga. Nekünk, késői utódoknak nem ez a feladatunk, a mi kötelességünk az emlékezés, és a mi lehetőségünk a büszkeség. Mert igenis büszkék lehetünk, hogy a magyar államiség egy olyan írásos bizonyítékáról beszélhetünk, ami oly korban íródott, amikor az európai emberek számára még földrészek voltak ismeretlenek a bolygónkon, az akkori magyar királyságban pedig olyan elmék éltek, alkották és irányították a királyság mindennapjait, akik az alkotmányos fejlődés alapjait írásba foglalták, és példátlan előrelátásról tettek tanúbizonyságot.

Az Aranybullára méltán lehetnek büszkék elődeink is, és ennek bizonyítéka az az emlékmű, amely Székesfehérvárott, az Aranybulla kihirdetésének helyszínén került felállításra 1922-ben. Ez az első emlékmű sajnos a második világháború harcai során megsérült. A helyén 1970-től 1989. november végéig egy szovjet T-34-es harckocsi volt látható, ami érdekes megközelítése a történelmi helyszínnek és a magyar alkotmányos alapértékeket megalapozó első írásos emlékhelyünknek - de hát más időket éltünk.

(11.50)

Az új Aranybulla-emlékmű 1990-ben méltó helyére került, a Csúcsos-hegyre. Tisztelt Képviselőtársak! Meggyőződésem, hogy a magyar nemzet számára fontos, jelentős eseményekről meg kell emlékeznünk, hiszen ez a velünk élő történelmünkéből fakadó kötelességünk.

Az Aranybullát ismereteink szerint április 24-én hirdették ki. Ehhez a naphoz sok minden kötődik, Sárkányölő Szent György napja, a rendőrök napja és a tárgyalat tervezet szerint jövő évtől az Aranybulla emléknapja is lesz. Természetesen egy napon több emlékezés is megfér egymás mellett, legyen ez világi vagy akár egyházi is. Ha már egyházi ünnepek és 24-e, akkor jó lenne, tisztelt képviselőtársak, ha december 24-e, szenteste napján is méltó módon készülhetnének a családok a szent ünnepre, és azt a napot munkaszüneti nappá nyilvánítanánk, hogy e módon is a családok békes ünneplésére való felkészülést tudjuk biztosítani.

De visszakanyarodva az előterjesztéshez, az Aranybulla olyan közös, meghatározó emlékünknél, amelyre az emlékezés méltó módja lehet egy emléknap, ezért a Jobbik-frakció támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon, képviselő asszony!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig sem volt titok, hogy a polgári

kormányzás a hagyományok tiszteletére épül. A magyarság megmaradásának történelmi erőfeszítéseire messzemenő tisztelettel tekint. Ezen törekvések egyik kordokumentuma ezeréves múltunk egyik nagy közjogi alkotása, az Aranybulla, az a joghagyomány, amely messze túlélte korokat és nemzedékeket. A magyar közjogi rendszer 800 éve képes volt megteremteni azt a berendezkedést, amely mintát adott a hatalomgyakorlásból, az ország és a magyarság közös védelméből.

A magyar történelemben a közjogi hagyományok szervesen illeszkedtek egymáshoz, fokozatosan alakultak és fejlődtek azok a jogintézmények, amelyek a magyar nép megmaradását szolgálták. A hagyományok ereje ez a közmegegyezéssel elfogadott közjogi keret, a magyar nép fennmaradása érdekében. Ilyen írott forrás az Aranybulla, amit a modern időkben alkotmányunk neveznek. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke az Aranybullát egy társadalmi szerződésnek tekintette, amely az alattvalókat és az uralkodókat is egyaránt kötelezte. Ennek a történelmi alkotmánynak magyar változatáról Deák Ferencnek máig érvényes az álláspontja: „A mi alkotmányunk történelmi alkotmány. Nem egyszerre készült, hanem a nemzet életéből fejtett ki, éppen ezért a nemzet életének fejlődése szerint alakul, miután századokon keresztül szilárdult meg. Mi mint századok művét vetjük át ősinktől, és kötelességünk azt a lehetőségig állandóan biztosítva adni át az utókornak.”

Az Aranybulla az állami főhatalom, valamint egy közjogi berendezkedés alapjait vetette meg. II. András magyar király szavaival: országunk újjáalakítása ez, amely az utánunk következő nemzedékeknek is iránymutatásul szolgál. Modernizálta a késő Árpád-kor jogrendszerét, másfelől lerakta a rendi társadalmi jogi alapjait, szabályozva a kiváltságokat és kötelességeket hosszú évszázadokra. A mindenkori magyar királyok nem tudtak eltekinteni ettől az oklevélről, tájékozódási pontjuk, hivatkozásuk gyakran irányult rá, mint ahogy a köznemesség is saját védelmében gyakran követelte az Aranybulla szellemének tiszteletben tartását. Koronázási esküjükben valamennyi magyar király fogadalmat tett az oklevél jogi rendelkezéseinek megtartására.

Az Országgyűlés elnöke, Kövér László, aki kezdeményezője az Aranybulla törvénybe iktatásának, így fogalmazott: „Az Aranybulla jelentősége abban is kiteljesedik, hogy évszázadokig megalapozta és biztosította a magyar jogi gondolkodás élő forrását, ösztönözte a párbeszéd és a békés megegyezés keresését, valamint kötelezte az utódokat a nemzet függetlenségének és szabadságjogainak erősítésében.”

Az oklevél lényege az erőforrások megosztása volt az uralkodó és az államszervezet egyéb képviselői között. Számos kiváltságot alapított, mint például a szabadbirtokosok védelmét, közjogi biztosítékot rögzített az államrend védelme érdekében. Azt mondta, hogy a birtokokat nem szabad az országon kívüli személyeknek adományozni, továbbá a királyi tisztségek halmozásának a tilalma, az ellenállási záradék vagy az évenkénti kétszeri országos gyűlés a király jelenlétében.

Ezek voltak a törvényt napok. Előírta a törvénylátó napok évenkénti megrendezését, amit az országgyűlésekhez vezető út egyik első lépéseként tarthatunk számon.

Nem létezik a történelemben olyan sikeres államépítés, amely nincs tekintettel a múlt értékeire, illetve ha ilyen szándékkal lépett fel, miként a kommunista eszme térhódítása, az mára el is bukott. Akik tagadni akarják a történelmi múltjuk valóságát a jelenben, azok vagy nem ismerik a történelem szerepét a mai életünkben, vagy nem akarnak erről tudomást venni.

Az Aranybulla ma is itt van közöttünk. Szinte láthatatlan igazodási pont nemzetépítésben, a közös döntéshozatalban, egyféle felelősségmegosztásban és az ország közhatalmi védelmében. Az Aranybulla emlékezete megfelel a magyar társadalomépítés legmélyebb hagyományainak, megmaradásunk forrásának, ezért emlékeztet joggal állítjuk a joghagyományok középpontjába. Az időszerűségét az adja az Aranybullának, hogy egy történelmi hasonlattal élve a jelenből, Magyarország is szerződést kötött az Európai Unióval az együttműködésre, és az Unió egyes intézményei készek felrúgni ezt a szerződést saját önös érdekeik miatt. Az adott szó hitelét, a megállapodás érvényességét a magyar jogrendszerben szimbolikusan 800 éve védi az ellenállási záradék minden egyoldalúan megsértett megállapodás esetén. Az Aranybulla olyan morális és erkölcsi iránymutatást adott, amely a haza sorsáért felelősséget viselő vezetőknek fénylő sarkcsillaga volt a közjogi gondolkodás terén. Ennek tudatában emlékezünk meg a magyar alkotmányos jogfejlődés kiemelkedő kordokumentumáról, az Aranybulláról kiadásának 800. évfordulóján, és jelentőségének elismeréseként ennek emlékét törvényben örökítjük meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden év április 24. napját az Aranybulla napjává nyilvánítjuk, tisztelegve az ősök önazonosságunkat megerősítő közjogi dokumentumának máig ható érvényessége előtt. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a magyar nép megmaradásának e kordokumentumát és az ezt rögzíteni kívánó törvényjavaslatot fogadják el és támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjából következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): *(Hangosítási hiba.)* Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Figyelem, hogy a titulust ne rontsam el, mint az előző... *(Közbeszólások: Nem halljuk! Mikrofon!)* A technikai gondok feloldásáig várok pár másodpercet. *(A szónok elé hordozható mikrofont helyeznek.)*

ELNÖK: Megkérem képviselő úr idejének visszaállítását.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Nagyon köszönöm a segítséget. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Jeleztem, hogy ugyanarra figyeltem, hogy a titulust el ne

rontsam, mint amennyire az előttem szólók hozzászólására, mert úgy készültem erre a napra, hogy egyfajta kegyelmi pillanata lesz a Háznak. Egyébként Hende Csaba felvezetése és még talán miniszter asszony megszólalása is ennek azért teret engedett, tehát úgy érzem, hogy ez a kegyelmi pillanat létrejöhet. Ha csatlakozóként kértek volna fel az előterjesztéshez, én ahhoz is szívesen csatlakoztam volna, és természetesen támogatom is azt, ami előttünk a papíron rövid, nyúl farknyi mondatokkal leírva szerepel, de ennek a kiterjesztő értelmezése annál fontosabb.

(12.00)

Engedjék meg, hogy egy személyes szálát is belevigyek ebbe. Én a kilencvenes évek első fele óta vagyok a magyar történelem és egyébként az őstörténet szerelmese, rajongója, és nagyon sokszor annak az évtizednek a második felében már megnyilvánultunk, cikkeztünk, előadásokon vettünk részt ezekben a témákban, és az Aranybulla több mint 800 éven átívelő, elképesztő szimbolikus fontosságáról is sokszor beszéltünk. Volt, amikor akkoriban még a Fidesz politikai közössége a Liberális Internacionáléhoz volt köthető. Voltak másfajta történelmi értelmezések.

Engedjenek meg annyit, hogy némi visszaigazolást érzek a tekintetben, hogy most talán a parlament többsége már magáénak tudja a magyar történelmi kontinuitást megalapozó nagyon fontos nemzeti gondolatvilágot, amellyel kapcsolatban ugyanezt 15 évvel ezelőtt nem mondhattuk volna el. Nagyon kevesen voltunk azok, akik ennek a fontosságát legalább igyekeztek átlátni, hiszen az Aranybulla fontossága is abban rejlik, hogy egy organikus magyar államfejlődésnek egy megalapozó eleme. Tehát nem egy egyszer köbe vésett valami, amitől aztán nem lehetett elmozdulni a következő évszázadokban, hanem rá lehetett építeni azokat a kiegészítő, nagyon fontos pozitív közjogi elemeket, amelyeket így összességében talán történelmi vagy történelmi alkotmányként ismerünk, bár a két fogalom egyáltalán nem azonos, és nagyon támogatom, hogy erre sokszor felhívják a figyelmet.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy az Alaptörvényt illetően már sokkal több vitás pont rajzolódott ki közöttünk, és ezeket én fontosnak tartom tisztázni. Az Alaptörvénnyel kapcsolatban nemhogy nem baj, én kimondottan üdvözlöm, hogy a történelmi magyar alkotmány ívében igyekezett elhelyezni nemcsak a közjogi gondolkodást, de az egész berendezkedést, és üdvözlöm azt is, hogy a Szent Korona-tan, illetve annak misztériuma legalább utalás szintjén megjelenhetett ebben.

Nekünk, jobbikosoknak soha nem ezzel volt a problémánk. Alaptörvényi szinten legalább ennyire zavart minket az, ami nem volt benne, hogy mondjak gyakorlati példát, a lakhatáshoz való jog tisztázása egy törekvés megjelenítésén túl, vagy éppen a munkához való jog körülményeinek a tisztázása. Sokkal inkább zavart minket az, hogy érdemi társadalmi részvétel nélkül került mindez kimunkálásra. Nem vitatom, hogy egyébként kiváló jogtudósok dolgoztak be ebbe,

és a Nemzeti hitvallásba is belekötni, azért ember legyen a talpán, aki megpróbál ilyen alapvetésekbe belekötni. Én nem bátorokodnék ilyesmire, és nem ragadtatnám magam erre.

De az egészen biztos, hogy akár egy megerősítő népszavazás, akár másfajta legitimáló eszköz rengeteget segített volna azon, hogy most, több mint tíz évvel később ne folytassunk azon vitát, hogy az Alaptörvény tekintetében mi az, ami történelmi ívű, megalapozottságú, mi az, amit egy párt rakott bele. Tehát lehetett volna ezt akkor tisztázni, és úgy gondolom, hogy a rá épülő, és a jogforrási hierarchiában alacsonyabb szinten lévő jogszabályok megalkotása is lényegesen egyszerűbb lett volna, ha ezt tisztázzuk.

Az eltervezett beszédhez képest ugyanakkor van még egy tisztázandó pont, mert ezt önök szóba hozták a mai vitában. Én nem arra készültem, hogy az előző választási kampány politikusi kiszólásait elemezzük, hanem nagyjából 800 évvel ezelőtti, kicsit régebbi eseményekre. Szeretném tisztázni, hogy én nem vagyok rajongója annak a gondolatnak, hogy adott esetben kétharmados törvényeket, jogszabályokat 50 százalékos plusz 1-gyel valaki megpróbáljon módosítani. Tehát nagyon fontosnak tartom azt, hogy akármilyen is az Alaptörvény, legyen egy átfogó íve a jogalkotásnak, törvénykezésnek. Tehát nagyon sok kritikám van önökkel szemben is, és az indoklásaikkal szemben különösképpen, ugyanakkor itt egy éles határvonalat érdemes húzni. Én minden esetben a jogállami megoldások híve vagyok, egy esetleges kormányváltás vagy éppen egy politikai program megvalósítása tekintetében is. Tehát visszautasítom azt az általánosító kritikájukat, amely itt az ellenzék egészére nézve olyan kijelentéseket tett, amelyek egyébként nem állják meg a helyüket az ellenzék egészére vonatkozóan.

Az Alaptörvény R) cikke került még szóba továbbá a mai nap folyamán. Nagyon örülök, hogy ez a történelmi ív belekerült az egészbe, és annak is örülök, hogy ennek kapcsán önök hozták szóba az Európai Unió talán mai viselkedését. Itt is annyi személyes megjegyzést engedjenek meg, hogy amikor egyes bal-liberális képviselők tevélegesen hozzájárulnak a Magyarországot elmarasztaló kritikák, jelentések megfogalmazásához, háttér munkához, nekem rossz érzésem van, hiszen alapvetően a hazám képviseletére esküdtem, és nehezen tudnám elképzelni, hogy részt vegyen olyan folyamatban, amely a hazám dolgát megnehezíti. Ha van jogos kritika, én annak a pártján állok, hogy ezt próbáljuk meg itthon a belpolitikai térben lefocizni. Nagyon nehéz önökkel, nagyon-nagyon nehéz sokszor, hiszen ha csak a korrupciót illető kritikáinkra gondolunk, akkor nyilván nem önök fogják ezt megfogadni. Tehát van helye, mondjuk, egy Európai Ügyészségnek, de egyáltalán nem mindegy a mikéntje és a hogyanja, hogy egy ottani magyar képviselő tevélegesen hozzájárul-e az elmarasztaláshoz vagy sem, ebben egyetértünk.

Ugyanakkor, amiben már nem érthetek egyet önökkel, az éppen az Európai Unióhoz való csatlakozás folyamata, annak előkészítése, hiszen ha komolyan

vesszük az Aranybulla intelmeit, ha komolyan vesszük az organikusan fejlődő magyar alkotmánytörténet áldásait és fizikai leképeződéseit, de egy szélesebb jogi dimenzióban gondolkodva azt is komolyan vesszük, amire következtetni engednek ezek a papírra, kőbe vésett mondások, akkor az európai uniós csatlakozási folyamat nem zajlott volna így le.

Szuverenitás - rettenetesen fontos. Tökéletesen egyetérték azzal a mondattal, hogy a nemzet saját maga kell hogy döntsön sorskérdéseiről, és ebben nem lehet vita, ebben nem ismerhetünk könyörületet, ha külső beavatkozási szándék áll fenn. Éppen ezért nem értettem, hogy amikor önök tárgyalták le felelősségben az uniós csatlakozási feltételeket, akkor a magyar föld kérdését, amikor a „tőke szabad áramlása” fejezetet kellett tárgyalni, valamifajta neoliberais engedékenységgel lényegében odaengedték az Európai Uniónak. És még azt is engedték, hogy csak lépcsőzetesen, nagyon lassan érje el a magyar gazdák által kapott támogatás azt az átlagos európai szintet, amely egyébként minden uniós polgárnak, aki agráriummal foglalkozott, járt. És önök ezt nem harcolták ki a magyar gazdáknak. Egy lépcsőzetes megoldást léptettek érvénybe, ami álláspontom szerint ellenkezik azokkal a közjogi alapvetésekkel, amelyekről ma egyébként nagyon szép szavakkal beszéltek.

Ugyanígy beszélhetnénk a lisszaboni szerződés által átengedett elképesztő szuverenitástranszferről. Tehát engem nagyon zavart abban az időszakban az, hogy a magyar nemzeti szuverenitás, amiért az eleink évszázadokon, jóval több mint ezer éven keresztül küzdöttek, az egy-egy ilyen megállapodással részben elpárologni látszott. Egy szuverenitástranszferrel odaadtak olyan szuverenitáselemeket is, amelyeket egyébként nem lett volna kötelező. Bizonyos testületekben volt a hazámnak vétőjoga, és önök ezzel nem éltek. Az akkori balliberális kormányok, akik a fejezetek másik felét letárgyalták, ők sem éltek vele.

Tehát legyünk korrektek, a kritika két irányba szól. Az én politikai közösségem nem érintett mind ebben, de önöket joggal kritizálom abban, hogy mind a csatlakozási tárgyalási hosszú évek során, mind pedig a lisszaboni szerződés előkészítése, elfogadása, olvasatlanul történő ratifikálása során - lényegében olvasatlanul történt mindez - túl engedékenyek voltak, és nem tartották be azokat az intelmeket, amelyeket most teljesen jogosan hozunk fel ezen a napon.

Azt kell mondjam, hogy az EU tekintetében igen, a szuverenitástranszfernek minden formáját károsnak tartom, vagy legalábbis nagyon meg kellene alapozni és indokolni azt, hogy ilyesmi bekövetkezhesen, de nézzük meg, hogy ez az egész közjogi dimenzió, amiről nagyon emelkedetten beszélünk, hogy képződik le a mindennapjainkban.

Ott, ahol én élek, és ahol a gyermekeinket neveljük, ott igazából harmadik generáció óta lakik a család, és mindig volt egy posta. Péntektől nem lesz postánk, azért, mert önök úgy állapodtak meg az Európai Unióval... (Cseresnyés Péter közbeszól.) Hiába krárog bele, a dolgok összefüggnek! (Közbeszólás a

Fidesz soraiból.) Önök úgy állapodnak meg az Európai Unióval, hogy nem támogathatják a Magyar Postát, annak veszteségessége esetén. Ugye, évekket elelőtt ekkor jött annak a bélyeggyűjtemény-vásárlásnak a minősített esete, ahol megpróbáltak talán támogatást nyújtani.

A szuverenitásunknak olyan szeleteit adják át, hogy oda jutunk el, hogy a könyvtárunkat bezárták, a postánkat most zárják be, háziorvosi rendelő még van. Ez egy kertvárosi, tulajdonképpen polgári beidegződésű településrész, az előző önkormányzati választáson nagy ellenzéki győzelem született, de a korábbiakban rendre egy ilyen polgári, sokszor fideszes győzelemmel végződő kampányokon voltunk túl. Abban mindenki megegyezett, hogy normálisan szeretne élni egy kertvárosi közösség. Most a postáját is elveszik, és az a hivatkozásuk, hogy az Európai Unió önöknek nem engedi, hogy a Magyar Postát támogassák.

Gondoljanak bele! Tehát itt nagyon szép szavakat hallunk arról, hogy a szuverenitásunkat őrizni kell, és amikor a mindennapi életünk leképeződéseit vizsgáljuk, akkor önök tehetetlenségről tesznek tanúbizonyosságot, pont az említett Unióra hivatkozva.

Azért fontos idehozni ezt a példát, mert ezek a valódi életünkbe történő leképeződései mindannak, amiről beszélünk, és ha jól csináljuk, akkor ez nem így lesz, ha rosszul csináljuk, akkor pedig ilyen példákat kell idehoznunk, és úgy látom, hogy a mindennapi életünk ellehetetlenülése is ideköthető.

(12.10)

Az Aranybulla vívmányai között meg kell hogy említsük az összeférhetetlenségnek az előképét - ha mondhatunk ilyet -, de én az ártatlanság vélelme előképét is idesorolom, hiszen a szankciók, büntetések tekintetében már egyfajta előlekepeződése volt annak, ami a későbbi évszázadokban megjelent a jogfejlődés során. És igen, bizonyos elemek, mondjuk, a brit fejlődéssel párhuzamosan, néhány év eltéréssel kerültek ide, de bizonyos elemek teljes mértékben megelőzték a korukat, és hungarikumként jelentkezve tulajdonképpen irányt adhattak, irányt szabhattak a nagyvilág jogfejlődése számára, és én erre hallatlanul büszke vagyok, tehát abszolút a nemzeti értékek közé sorolom mindezt, a megalapozást is, tehát nemcsak azt, amit esetleg egy időben alkalmaztunk, mint mások.

Összességében viszont azt látom, hogy amit a napjainkra vonatkozóan lehetne megfogadni ebből az egészből, azt kellene sokkal komolyabban venni. A szuverenitástranszfer tekintetében már valós példát is hoztam, ugyanígy gondolkodom a későbbiek során is arról, hogyha bárki a magyar szuverenitást korlátozni próbálná. Ugyanígy gondolkodunk egyébként... - A földes példát azért hoztam, hogy az idegenek számára juttatott földadományok tiltása, korlátozása kapcsán mennyire máig ható tanulságai vannak mindennek.

Az alaptörvényi ívet megdicsértem, tehát azt, hogy a Szent Korona-tan, a misztériuma legalább említés szintjén megjelenik, és elmondtam, hogy az

Alaptörvénnyel igazából nem ez a problémánk, hanem sokkal inkább a technikai, a kivitelezési körülményei, a teljes körű legitimáció hiánya és az, ami nincsen benne. Rettenetesen fontos területek nincsenek benne. 32 olyan területet azonosított a jogalkotó abban az időben, amelyről úgy döntött, hogy nem alaptörvényi szinten tisztázza, hanem sarkalatos törvényekben majd később, majd valami másfajta körülmények között dolgozza ki a részletszabályokat. Ismerjük, hogy a sarkalatos törvények születésének a körülményei hány sebből véreztek, és sajnálatos módon ez a kritikánk is alapot nyert.

De összességében arra szeretném kérni önöket, hogy ha már végre felismerték ennek fontosságát, akkor vegyék komolyan a történelmi korokon átnyúló intelmeket, és mind a földpolitika, mind a demográfia érintő politika, vagy éppen igen, nagyon helyesen, a magzati élet fogantatástól történő védelme tekintében kérlelhetetlenül és a törvénykezés során az utolsó passzusig képviseljük azt, amit egyébként a magyar őseink, a mi őseink nem a hasukra ütve találtak ki, hanem egy organikus, szerves jogfejlődés során, évszázadok tapasztalatát beépítve, egy nagyon komoly szellemi munkával tettek le az asztalra; szakrális szinten tették mindezt annak idején.

Én úgy gondolom, hogy minden magyar képviselőnek ezt komolyan kell vennie, ennek a fontosságát át kell éreznie, éppen ezért fogom támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm, elnök asszony.

ELNÖK: Most az írásban előre jelentkezett második felszólalói körrel folytatjuk, ennek keretében pedig elsőként Pósan László képviselő úrnak adok szót, a Fidesz-képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Én azzal folytatnám, amit több képviselőtársam felvetett, ez pedig a szuverenitás kérdése, és ha megengedik, akkor nem az Aranybulla szövegének ilyen-olyan-amolyan idézésével és értelmezésével foglalkoznék, hanem magának az okmánynak az elnevezését adó aranypecsétnek a kérdésével. Egyszerűen azért, merthogy az aranypecsét a késő római jogból eredve Bizáncban alakul ki, és az államhatalom teljességének, a szuverenitásnak a szimbóluma, és nem véletlen, hogy ezt a pecsétet használják majd a német-római császárok is, akik magukat egyébként a keresztény világ legfőbb hatalmának tartották, magyarán, a hatalom teljessége birtokosának. És akkor, amikor egy középkori király, például András magyar király aranypecséttel látja el az oklevelét, akkor lényegében azt hangsúlyozza, hogy fölötte nem a császár áll, hanem Magyarország szuverén államként létezik, és ő egy szuverén államnak az uralkodója.

Akkor, amikor ezt a szuverenitást hangsúlyozza, akkor jó, ha arra is emlékezünk, hogy ekkor, a XIII. században Európa-szerte kezd kialakulni az a gondolatosság, amit nagyon leegyszerűsítve így fogalmaztak meg egykoron a legisták, a római jogot újból felfedezőik, hogy rex est imperator in regno suo, a király császár az

országában. A király ugyanolyan szuverén hatalom, mint egy császár, és az Aranybulla ennek a kifejezése, és a mindenkori, későbbi korokban történő megújítása újra és újra amellelt tett hitet, hogy Magyarország szuverén állam, önálló állam, és ennek a szuverenitásnak minden korban - természetesen más-más körülmények között - érvényre juttatására van szükség, de hogy ettől nem lehet eltekinteni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy amikor arról fog majd szavazni az Országgyűlés, hogy az Aranybulla emléknapi törvénybe iktassuk, akkor egyúttal arról is döntünk, hogy ez a nap a magyar szuverenitás napja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: További normál felszólalásokkal folytatjuk a vitát. A Mi Hazánk képviselőcsoportjából Szabadi István képviselő úr kér szót. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Az Aranybulla üzenete és jelentése jól mutatja azt, hogy a történelem miként ismétli önmagát. Annak idején II. András szentföldi hadjárata belpolitikai válságot okozott, jelen időnkben a Covid-járvány és az ukrán háború szintén gazdasági válság okozója. Annak idején, a háború miatti eladósodás következményeként II. András uzsorahitelt vesz fel a szaracénoktól, majd ennek következtében idegenek kezére juttat vármegyéket és fontos pozíciókat; akkoriban, a kamara haszna érdekében pedig elértékteleníti a pénzt. A szerviensek, a későbbi nemesi osztály tagjai tiltakoznak a bárók hatalmaskodásaival szemben.

Mi történik most? Napjainkban, hasonlóan az eladósodás, az infláció, a felső tízezer hatalmaskodása, a középosztály lassú megszűnése jellemzi társadalmunkat.

Az akkori problémákra az Aranybulla 800 évvel ezelőtt egyfajta megbékélést, korai nemzeti összefogást hozott létre a különböző társadalmi csoportok között, melyre nagy szükség lenne napjainkban is. Az ellenállási záradék, amely korunkban - kis túlzással - a polgári engedetlenségnek felel meg, intő jel minden politikai elit számára. Az Aranybulla, annak ellenére, hogy többször megújították, egyértelműen szabályozta a kiváltságokat, jogokat és kötelességeket. Sajnos, napjainkban sokan csak a jogaikkal vannak tisztában, a kötelességeikről nem hajlandók tudomást venni. Ezen kellene sürgősen változtatni egy új nemzeti összefogás, illetve egy nemzetgyűlés keretében.

Összegezve tehát, annak idején az Aranybullának köszönhetően egyfajta békés közmegegyezés jött létre a különböző társadalmi csoportok között, amely a mai uralkodó elitnek is követendő példa kellene hogy legyen. Ezért ezen gondolatok mentén a Mi Hazánk Mozgalom természetesen támogatja a törvényjavaslatot, hiszen az volna a cél, hogy minél jobb és boldogabb világban éljünk, erre az Aranybulla tökéletes megfelelője. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Ismételt felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Azért kértem szót újra, mert úgy érzem, hogy reagálnom kell Vejkey Imre képviselőtársam szavaira, aki úgy beszélt itt Nyugat-Európáról, mint a pusztulásról, a halálról, ilyen kifejezéseket mondott, hogy Szodoma és Gomora. Ennek a Nyugat-Európának vagyunk mi a részesei, ez a Nyugat-Európa a mi szövetségeseink. Ez nem a KGST meg a Varsói Szerződés, ahova politikailag be lettünk lökdösve; önként és dalolva, népszavazással megerősítve csatlakoztunk ehhez az Európai Unióhoz.

Nincsenek oda az európai értékek, nincsenek elveszve, nincsenek megtagadva. Senki nem gyűjtötte fel a Vatikánt (*Közbeszólások a KDNP soraiból.*), senki nem vetette tűzre Luther Márton tanait, megvannak a régi kódexek, a spanyolok nem tagadták meg Cervantest, a franciák Balzacot, az olaszok sem lökdösték le a talapzatáról Michelangelo szobraikat, és még hosszasan sorolhatnám Goetheig bezárólag. Ez Európa, képviselőtársam, és ennek az Európának vagyunk mi a részesei, és akarunk is a részesei lenni.

Abból, amit ön fölvezetett itt a kereszténységről fundamentalista szövegben, onnan egy centire vagyunk a boszorkányok égetésétől. Tehát ez egész egyszerűen elképesztő! És azt mondta, hogy megtagadták a keresztény értékeket az európai politikusok. Hát, önök tagjai az Európai Néppártnak mint KDNP! Akkor ön ezek szerint azokkal ül egy asztalnál, akik megtagadták a kereszténységet és megtagadták a hagyományainkat.

(12.20)

Miért ülnek ott? Hát álljanak föl, és esetleg távozzanak onnan, nagy dérral-dúrral bejelentve, hogy ezekkel mi semmilyen közösséget nem vállalunk!

Itt valami probléma van a kréta körül azért is, mert Navracsics Tibor miniszter úr pár nappal ezelőtt azt mondta, hogy hiba volt a Fidesznek kilépni az Európai Néppártból. Most akkor mégis vissza kellett volna, vagy maradnia kellett volna a Fidesznek azok között, akik megtagadták az európaiságot meg a keresztény-zsidó örökségünket? (*Dr. Vejkey Imre közbeszól.*) Hát valami itten nem stimmel. Arról nem is beszélve, hogy a kormány éppen folyamatosan - hogy egy keresztény hagyományt vagy nem hagyományt, egy fontos keresztény mozzanatot említsek - Canosát jár Brüsszelben azért, hogy az uniós pénzeket megkapjuk. Ott... (*Cseresnyés Péter: Tímiattatok!*) Miattunk? (*Cseresnyés Péter: Igen!*) Aha, értem! Tehát van a Fidesznek kétharmada, és ezért aztán a még egyharmadot is alig kitevő ellenzéki képviselők akadályozzák, hogy az Unió pénzt adjon Magyarországnak. Nem, önök folyamatosan jogszabályokat módosítanak (*Cseresnyés Péter közbeszól.*), módosítanak... (*Cseresnyés Péter közbeszól. - Az elnök csenget.*)

Cseresnyés képviselő úrnak akkor annyit szeretnék jelezni, hogy egyetlenegy politikus van Magyarországon, egy magyar politikus van, aki kiállt, és sajtótájékoztatót az mondta, hogy vegyék el Magyarországtól a pénzt - 2006-ban, Orbán Viktornak hívták. (*Cseresnyés Péter a fejét ingatja.*) Soha illet magyar politikus ki nem ejtett a száján, hogy vegyék el Magyarország pénzét (*Nacsa Lőrinc: Dobrev Klára!*), soha illet senki más nem mondott (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Mikor mondta?!*), mint Orbán Viktor, Orbán Viktor mondta 2006-ban. Legyen a Google a legjobb barátja, vissza tudja keresni. Soha illet ellenzéki politikus nem mondott, hogy Magyarország ne kapja meg a pénzt.

De Vejkey képviselő úrnak szeretném jelezni, az nem megy, hogy értékvésséggel, értékrendpusztulással, hagyományok elvesztésével és tudatos rombolásával vádoljuk meg azokat, akikkel önök egy padban ülnek, ez az Európai Néppárt, és akiktől éppen pénzt kunyerálnak. Ez így nem fog menni. (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*)

És azért is szomorú, hogy idáig ment ez a vita, mert - ahogy Z. Kárpát képviselőtársam mondta - ez lehetett volna egy, hogy úgy mondjam, emelkedettebb pillanat, amikor tényleg csak a magyar jogfolytonosságról és az Aranybulla dicsőségéről beszélünk, de hát, ha önök ilyen aktuálpolitikai színezetet adtak ennek a történetnek, akkor erre természetesen muszáj volt válaszolni. Köszönöm szépen. (*Taps a DK, a Párbeszéd és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra következik Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Az önmegtartóztatás jegyében csak kétpercest nyomtam, tisztelt képviselőtársaim, Gréczy Zsoltra szeretnék reagálni. Az önök frakciója volt az, amelyik benyújtotta azt a törvényjavaslatot, hogy Magyarországon töröljék el a gyónási titkot, tisztelt képviselő úr. Ezt még a kommunisták sem merték megtenni, még a nációk... (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Vadai Ágnes tavaly nyáron, tisztelt képviselő úr, ön akkor nem volt képviselő a botrányai miatt. Tisztelt képviselő úr, a nációk sem próbálkoztak azal, hogy a gyónási titkot elvegyék a katolikus egyháztól - önök igen. Arról beszél... (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Ez volt a javaslatban, nézze meg a parlament honlapján, tisztelt képviselő úr!

Amikor ön arról beszél, hogy Európa nem is tagadja meg keresztény gyökereit, és nem is rombolja azt az értékrendet, amelyről Vejkey képviselőtársam beszél, akkor nézze meg, hogy az elmúlt tíz évben 500-500 templomot zártak be Franciaországban és Németországban. Üldözik, kirakták a keresztet a köztéri szobrokról, hogy ne legyen ott, mert zavarja valakinek a szemét. Betiltják a karácsonyfát, az útszéli betlehemeket, tisztelt képviselő úr. (*Gréczy Zsolt: Hol?*) Franciaországban, Németországban, Belgiumban, Luxemburgban, tisztelt képviselő úr. (*Gréczy Zsolt: És ezt te elhitted?!*) Helyi ügyek, igen, megyei elnök, polgármester - így kezdődik, tisztelt képviselő

úr. *(Gréczy Zsolt: Ezt te elhitted?!)* Mi azt gondoljuk, hogy ez egy nem jó folyamat, mi azt gondoljuk, ez egy nem jó folyamat.

Értjük, hogy önök mindig is vallásellenesek voltak és mindig is egyházellenesek voltak, az önök... *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* Ha már a pedagógusokról is szót ejtettek, hát önök megvonták az egyházi iskoláknak járó forrásokat, tisztelt képviselő úr. Önök kormányon nem adták oda az egyházi iskoláknak a nekik járó forrásokat *(Gréczy Zsolt: Ez nem igaz!)*, amelyek szerződésben voltak rögzítve. *(Gréczy Zsolt: Ez nem igaz!)* A bíróságnak kellett önöket helyreutasítania, tisztelt képviselő úr. *(Gréczy Zsolt: Nem! Nem!)*

Arról beszélünk, amikor a keresztény értékek védelméről beszélünk, hogy igenis van egy irányzat Európában, főleg Nyugat-Európában, amely azt gondolja, hogy a keresztény értékek, a keresztény értékrend már a múlt, egy poros vitrinbe való, és nem Európa megtartóereje - erről beszélünk. Ezekkel a politikai erővel nekünk vitánk van, mert mi azt gondoljuk, hogy igenis fontos, és ezeken az értékeken keresztül kell képviselni Magyarországot, Európát, mert Európát ezek az értékek egyszer már nagyra tették. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen. Akkor tegyük tisztába! A DK sosem volt egyház- és vallásellenes. *(Közbeszólások és derűtség a kormánypártok soraiban.)* Nem, ez egy ilyen jobboldali hagyomány, de hát ez furcsa, mert ez a Fidesz-KDNP is egy olyan érdekes képződmény, mert emlékszem - Nacsa képviselő úr akkor még nem nagyon élt -, amikor ez a Fidesz még a Liberális Internacionálénak volt a tagja, és amikor Orbán Viktor kivonult a „Trianon” szó hallatán a parlamentből. Tehát most... *(Nacsa Lőrinc: Élttem már akkor!)* Tehát nem a Fidesz adja nekünk a nemzeti méltóság és a nemzeti büszkeség mértékegységét.

A másik, hogy a DK sosem mondta azt, hogy el kell venni az egyháztól a gyónási titkot, ilyet sosem mondott a Demokratikus Koalíció.

És végül, de nem utolsósorban... *(Nacsa Lőrinc: A törvényjavaslatban benne volt!)* Képviselő úr, nincs ilyen törvényjavaslat. Egyébként pedig sosem volt semmiféle botrányom, ezt szeretném jelezni. 27 bírósági ítélet mondta ki, hogy az önök sajtója hazudott rólam, és szeretném jelezni, hogy a magyar állam - ha már így a jogfolytonosságról beszélünk - jogerős bírósági ítéleteit nem hajtották végre az önök kiadványai, az önök helyreigazításait nem közzölték *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, nem közzölték ezeket a helyreigazításokat, pedig szükséges volt *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*; a megfelelő kártérítések ezzel együtt is megérkeztek. Úgyhogy semmiféle botrányom nem volt, ne vegyen a szájára, képviselő úr, még egyszer! *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm.

ELNÖK: Normál felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért lehetőségünk van arra, hogy egy újabb kétperces kört nyissunk. Ennek keretében pedig Barkóczy Balázs képviselő úr kért szót, a Demokratikus Koalícióból. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Nacsa képviselőtársam, bár tudom, hogy nagy barátai a valóság ferdítésének, ezt mi sem mutatja jobban, mint ez a mostani vita, ahol már dollárbaloldal is elhangzott, szankciók is elhangzottak az Aranybulla kapcsán, és nem is értem, hogy hogy jön ide, akkor idézzük pontosan a tavalyi törvényjavaslatot: átfogó belső vizsgálatra köteleznék a katolikusokat az egyházon belül a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális visszaélések ügyében. *(Nacsa Lőrinc: Olvasd csak tovább! Tovább!)* Ha ön ezt a gyónási titok eltörléseként értelmezi, akkor gratulálok, egyben sajnálom! *(Nacsa Lőrinc: Olvasd tovább! Olvasd tovább!)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Mivel további jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Az előterjesztők részéről Hende Csaba képviselő úr jelzi, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra. Megadom a szót, parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném köszönetemet kifejezni, hogy itt ma a Házban valamennyi felszólaló a támogatásáról biztosította a törvényjavaslatot, és érezhető volt a közös nemzeti büszkeségünk azon tény fölött, hogy óriások vállán állunk, és ez kötelezettséget szab mindnyájunknak arra, hogy e történelmi falak között méltóak legyünk a nagy elődökhöz.

Ami pedig a vita itt-ott kissé elkalandozó és áthallásos részeit illeti, azt kell mondjam, hogy az Aranybulla ismét bizonyította, hogy korokon átívelő, ma is aktuális üzenetekkel rendelkezik, amelyek megfelelő alkalmazása ugyancsak a mi feladatunk.

Még egyszer köszönöm, hogy ilyen aktívan részt vettek ebben a vitában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes gazdasági tárgyú törvények, valamint egyes vagyongazdálkodást és postaügyet érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1842. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napiendi pont előadója: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes gazdasági tárgyú törvények, valamint egyes vagyongazdálkodást és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló T/1842. számú törvényjavaslat célja a gazdaságfejlesztési miniszter feladatkörébe tartozó, valamint a feladatkörét érintő egyes törvények módosítása annak érdekében, hogy azok értelmezését és alkalmazását elősegítse.

(12.30)

Tisztelt Országgyűlés! A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény egyes rendelkezéseinek gyakorlati tapasztalatok alapján történő módosítása a felszámolási eljárások hatékonyabbá és átláthatóbbá tételét szolgálja, elsősorban technikai módosítások és pontosítások által. További célja, hogy a hitelezők védelme és pontosabb tájékoztatása érdekében bővítse a felszámolás elrendelésére vonatkozó közzététel kötelező tartalmi elemeit.

A javaslat a gyakorlatban felmerülő igényekre reagálva lehetővé teszi, hogy a felszámoló a felszámolás alatti tevékenység folytatása vagy a gazdasági tevékenység észszerű befejezése és a felszámolási vagyon megőrzése céljából munkaviszonyt létesítsen.

A törvényjavaslat pontosítja a szerkezetátalakítási szakértői igazolványban szereplő személyes adatok körét, rögzíti az igazolvánnyal kapcsolatos adminisztratív eljárásokat, továbbá határidő-hosszabbításról rendelkezik a felszámolási eljárás alatti gazdasági tevékenység folytatására önállóan alkalmas vagyonrész leválasztásával összefüggésben. Ezeket a javaslatokat egyébként szintén a gyakorlati igények indokolják.

A lakástörvény kis terjedelmű módosítása az állami és önkormányzati tulajdonú lakóingatlanok tekintetében alapított vételi jog gyakorlásához kapcsolódó eljárási szabályokat pontosítja, egyértelműsíti az állam képviseletében eljáró szervezet feladatkörét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi év során kezdte meg működését az állami vagyon nyílt versenyeztetéssel történő hasznosítását elősegítő elektronikus informatikai rendszer, a bérleti licitportál. Mind a nemzeti vagyonról, mind az állami vagyonról szóló törvény módosítása a pályázat útján kötött szerződéssel azonos módon rögzíti a bérletilicit-eljárás során kötött szerződések bérletilicit-hirdetménytől eltérő módosításának a tilalmát.

Az állami vagyonról szóló törvény módosítása megszünteti az állami vagyonról szóló törvény és az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény közötti, az elkobzás útján állami tulajdonba került vagyon kezelésével kapcsolatban meghatározott, egymásnak ellentmondó szabályozást. A módosítás kimondja: az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény alapján állami tulajdonba kerülő vagyonra is az állami vagyonról szóló törvény alkalmazandó, tekintettel

arra, hogy az elkobzott vagyon tulajdonosi jog-gyakorlója a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.

A jogalkalmazói tapasztalatok, valamint a központi költségvetés kiadásainak csökkentése érdekében a törvényjavaslat több ponton módosítja az állami vagyonról szóló törvényt a kivezetésre szánt állami vagyon vonatkozásában. A javaslat egyrészt pontosítja, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. kizárólag olyan vagyont minősíthet kivezetésre szánt állami vagyonnak, melyet közvetlenül kezel, tehát a vagyonkezelésbe adott vagyon nem lehet ilyen minősítés tárgya. Másrészt a költségek csökkentése érdekében, valamint arra is figyelemmel, hogy a kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonosi jog-gyakorlójának kijelölt Maradványvagyon-hasznosító Zrt. és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. közötti vagyonátadás már megtörtént, sor kerülhet a kivezetésre szánt állami vagyon szervezetek közötti átadására kifejlesztett informatikai felület megszüntetésére a vonatkozó rendelkezések egyidejű felülvizsgálata mellett.

Az átadási felület megszüntetéséhez kapcsolódóan a javaslat a Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítását is tartalmazza, mivel az átadási felület megszüntetése érinti a Nemzeti Földalapkezelő Központ és két másik, nagy állami ingatlanportfóliót kezelő szervezet közötti vagyonátadás rendjét, így a Nemzeti Földalapról szóló törvényben újra kellett a kérdést szabályozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat megújítja a nemzeti vagyonról szóló törvény nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű vagyonnak minősülő gazdasági társaságok részesedését és a sportcélú ingatlanokat felsoroló mellékleteit is. Az előbbi a hiteles cégnyilvántartásban szereplő adatoknak megfelelően került pontosításra - nevezetesen: a megszüntetéseket kivezettük ebből -, valamint új társasági részesedéssel bővül a magyar sportigazgatási rendszer átalakításával összhangban, az utóbb említett melléklet pedig szintén a magyar sportigazgatási rendszer átalakításához kapcsolódóan kerül bővítésre.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat az állami vagyongazdálkodást érintően több törvény kisebb terjedelmű módosítására is javaslatot tesz. E körbe tartozik az Erzsébet-táborokról szóló törvény módosítása, amely az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítványnak a gyermekek üdültetésével, táboroztatásával, művelődésével, nyári programjainak biztosításával, a határon túl élő magyar gyermekek anyaországgal való kapcsolattartásának elősegítésével, illetve rászoruló gyermekek nyári étkeztetésével összefüggő feladatainak segítése érdekében állami tulajdonú, jelenleg is az alapítvány által üzemeltetett ingatlan alapítványi tulajdonba kerüléséről rendelkezik.

Az egyes otthonderemtségi állami feladatok karitatív szervezetek általi átvállalásáról szóló törvény módosításának célja, hogy az eredeti jogalkotói szándéknak megfelelően a törvény hatálya alá tartozó, de még át nem adott lakóingatlanok az MR Közösségi Lakásalap Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság részére a társasággal kötött közszolgáltatási

szerződésben foglaltak ellátása érdekében átadásra kerüljenek.

Tisztelt Országgyűlés! A postai szolgáltatásokról szóló törvényt módosító rendelkezések a postai szolgáltatások fejlesztéséhez, a megváltozott lakossági igényekhez való alkalmazkodás elősegítéséhez, továbbá a biztonságos munkavégzés feltételeinek megteremtéséhez kapcsolódnak. A javaslat megfogalmazására az elsőbbségi levélküldeményre vonatkozó átutalási idő módosítása, a postai szolgáltató és a postai szolgáltatást igénybe vevő feladó vagy címzett közötti egyedi szerződésekre vonatkozó szabályok kiegészítése, továbbá a postai alkalmazottak részére gázspray rendelkezésre állását biztosító előírás pontosítása érdekében került sor.

A kormányzati struktúra átalakítása folytán korábban a pénzügyminiszter feladatkörébe tartozó, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével és megakadályozásával kapcsolatos hazai és nemzetközi kommunikáció a gazdaságfejlesztési miniszter felelősségi körébe kerül. Erre tekintettel tartalmazza a javaslat az Európai Unió és az ENSZ Biztonsága Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény módosítását.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a fentiekben részletesen bemutatott módosítási javaslatokon túlmenően további három törvényjavaslat kis terjedelmű, kifejezetten jogtechnikai jellegű módosítására is javaslatot tesz.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján kérem, hogy a T/1842. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Megtisztelő figyelmüket megköszönöm, elnök asszony, a lehetőséget megköszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, az egyes gazdasági tárgyú törvények, valamint egyes vagyongazdálkodást és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló T/1842. számú törvényjavaslat célja a gazdaságfejlesztési miniszter szabályozási feladatkörébe tartozó törvényeknek, illetve egyéb törvényeknek az állami vagyongazdálkodást és a gazdaságjogszabályozást érintő, a jogalkalmazást segítő módosítása, illetve módosításai.

(12.40)

A javaslat összesen 14 törvény módosítására vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket, amelyekről államtitkár úr az imént már kellő alaposággal és részletességgel beszámolt, így én csupán néhány hangsúlyos,

illetve fontos javaslatot vagy javaslatrészletet szeretnék kiemelni az előttünk fekvő előterjesztésből.

Az egyik ilyen: az Erzsébet táborokról szóló törvénnyel kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy a törvény módosításával az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány részére a Budapest, XII. kerület, belterület, 9121/7/A helyrajzi számú, 1/1 állami tulajdonban lévő „egyéb épület” megnevezésű ingatlan átadására tesz javaslatot. Az átadásra kerülő ingatlan az alapítvány tulajdonába adott, Budapest, XII. kerület belterület 9121/7 helyrajzi számú ingatlanon található Csillebérci Szabadidő Központ, az egykori úttörőtábor területén található, önálló helyrajzi számmal rendelkező, földhasználati jog alapján létesült épületre vonatkozik. Az átadásra kerülő épület mind természetben, mind pedig funkcionálisan egységet képez az alapítvány tulajdonába került, Budapest, belterület 9121/7 helyrajzi számú ingatlannal.

Az ingatlan üzemeltetését egyébként már most is az említett alapítvány végzi, ezért úgy gondolom, hogy indokolt és logikus, hogy a gyermek- és ifjúsági táborok szervezésével összefüggő feladatok, valamint az ezekhez kapcsolódó szervezési, lebonyolítási, oktatási és képzésszervezési teendők ellátásának elősegítése érdekében a szóban forgó ingatlan az alapítvány tulajdonába kerülhessen.

Az előttünk fekvő előterjesztés a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvény módosítására is javaslatot tesz. A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvény 2021. november 18. napján, tehát szinte napra pontosan egy évvel ezelőtt hatályba lépett módosításával a világörökségi helyszínen és védőövezetében elhelyezkedő állami és önkormányzati tulajdonú lakások meghatározott körére nézve alapított bérlői vételi jog gyakorlása kapcsán megállapított eljárási részletszabály kerül pontosításra.

Ha a tulajdonos állam vagy önkormányzat a bérlő jelzését követő hat hónapon belül nem gondoskodik a vételár megállapításához szükséges forgalmi érték megállapításáról, abban az esetben a bérlő kérheti mindezt az államtól. A módosítás szerint az eljáró szerv a lakás fekvése szerinti illetékességű kormányhivatal lesz.

A veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló törvény módosítására is sor kerül a javaslatban. A stratégiaileg kiemelt jelentőségű felszámolási eljárásokban az adós vagyónának a felszámolási eljárás alatti gazdasági tevékenység folytatására és egyben önállóan működőképes egységként történő értékesítésére alkalmas rész leválasztásának akadályát képezheti a döntéshozatali folyamat időigénye abban az esetben, amikor a hitelező szándéka a leválasztás jóváhagyására irányul, azonban ezt a döntést a saját, belső szabályai alapján nincs lehetősége meghozni, pontosan a jogszabályban meghatározott, meglehetősen rövid, mintegy 15 napos határidő alatt. Éppen ezért a módosítás erre tekintettel, a 15 napos eddigi határidő helyett a 20 napos jóváhagyási határidőre tesz javaslatot. A javaslat

értelmében a reorganizációt a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt érintő veszélyhelyzeti átmeneti rendelkezések alkalmazhatósága egy évvel, azaz 2023. december 31-éig meghosszabbítja, illetve meghosszabbításra kerül.

A postai szolgáltatásokról szóló törvény módosítása kapcsán kiemelendő, hogy az üzemszerű tapasztalatok alapján az elsőbbségi levél lakosság által történő igénybevétele rendkívül csekélynek nevezhető, ugyanakkor a vonatkozó európai uniós szabályozás sem állapít meg semmiféle kötelező szabályozást a belföldi viszonylatban teljesítendő átfutási időkkel kapcsolatban.

A javaslat tulajdonképpen a minőségi követelményeket az észszerű elvárási szinthez kívánja igazítani akként, hogy az elsőbbségi levélküldemények legalább 85 százalékat a korábbi, feladást követő munkanap helyett a feladást követő második munkanap végéig kell kézbesíteni.

Az állami vagyonról szóló törvény módosításánál a javaslat alapján a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. és a Maradványvagyon-hasznosító Zrt. között tömeges vagyonátadással létrehozott elektronikus átadási felület költséghatékonysági szempontból megszüntetésre kerül. A vagyonátadásokra vonatkozó szabályok erre figyelemmel újraszabályozásra kerülnek azzal, hogy az átadási felületre 2022. december 31-éig feltöltésre kerülő vagyon tekintetében még a 2022. december 31-éig hatályos szabályok alkalmazandók. Továbbá kivételre szánt állami vagyont érintően pontosításra kerül, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. kizárólag olyan vagyonelem minősítését végezheti el, amelyet közvetlenül kezel, vagyis kikötésre kerül az is, hogy a vagyonkezelésbe adott vagyon nem minősíthető kivételre szánt állami vagyonnak.

A nemzeti vagyonról szóló törvény módosításánál az Nvtv. 2. melléklet 1. és 4. pontját a javaslat teljeskörűen újraszabályozni kívánja. Így a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó, állami tulajdonban álló társasági részesedéseket tartalmazó táblázat aktualizálásra kerül az időközben megszűnt társaságok elhagyásával, valamint a társasági adatoknak a cégnyilvántartásban szereplő adatok szerinti módosításával, aktualizálásával, illetve az új, kiemelt jelentőségűnek minősített társaság, a Nemzeti Sportügynökség Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság feltüntetésével.

Továbbá a magyar sportirányítási rendszer átalakításához kapcsolódóan az Nvtv. 2. számú melléklet 4. pontjában található a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, nemzeti vagyonban tartandó sportcélú ingatlanokat tartalmazó táblázat felülvizsgálatának eredményeként a javaslat aktualizálja az ingatlanokat magában foglaló táblázatot is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a vitát követően szavazataikkal támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, ugyanis meglátásom szerint a fentebb felsorolt intézkedések mindegyike előremutató, logikus és az élet adta tapasztalatokból kiindulva észszerű módosításokra kíván javaslatokat tenni.

A Fidesz-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Dávid Ferencnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő 1842. számú törvényjavaslat számos technikai módosítást is tartalmaz. Képviselőtársam említette, hogy 14 törvény egyben, salátatörvényben lévő módosításáról van szó. Nem mennék végig a technikai módosításokon.

Három kérdéskörre hívnám föl a figyelmet, három olyan kérdésre, amelyre azt gondolom, hogy megnyugtató választ kellene kapnunk. Egy kicsit visszautalok egy korábbi napirendi felszólalásomra is. Már az állami vagyonnal való gazdálkodás hatékonyságának növelése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról szóló javaslat - ha visszaemlékeznek, ez a 1622. számú volt - vitája során jeleztem, hogy nem igazán tudjuk támogatni az állami vagyontalanítást olyan esetekben, amikor védett értékeket dobnak piacra.

Október 27-én, az akkori felszólalásomban nehezmenyeztem, hogy műemlékek, természetvédelmi területek, az Egészségbiztosítási és a Nyugdíjbiztosítási Alap tulajdonában levő ingatlanok és ingóságok kerülhetnek értékesítésre igazi versenytárgyalás, licit és szigorú kontroll nélkül. Talán emlékeznek még arra is, amikor elmondtam, hogy nem tartjuk helyesnek, hogy a kiárulás során védett természeti értékek kerülhetnek magántulajdonba, ezek növény- és állatvilága veszélybe kerülhet, a természetes élő környezet védelmének garantálása szinte lehetetlenné válik. Nem engedhető meg, hogy a mostani nemzeti parkok területén egy-egy betonkolosszust húzzanak föl. Magyarországnak nem újabb szállodakomplexumokra, hanem fenntartható, korszerű környezet- és klímavédelmi programra van szüksége.

És most fordulok rá a mai napirendünkre. Ennek a salátatörvénynek az egyik eleme újabb állami vagyontalanítási akciót sejtet, hiszen az Erzsébet-táborokról szóló 2020. évi LXIV. törvény által javasolt módosításával az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány esetében újabb térítésmentes állami ingatlan átruházására kerül sor az alapítvány részére. Állami vagyonvesztésről, alapítványi gazdagodásról van szó esetünkben. A javaslat szerint újabb állami vagyonelem, nevezetesen a csillebérci óvoda kerül ingyenesen az Erzsébet-táborokat üzemeltető Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány tulajdonába.

(12.50)

Az Erzsébet-táborokat üzemeltető, a Szeged-Csanádi Egyházmegyéhez közeli Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány részére történő

újabb vagyontámasztás nem támogatható. Ismeretes, hogy 2016-ban a kormány elajándékozta az addig állami tulajdonban lévő zánkai és fonyódligeti üdülőkomplexumot. Az alapítvány a megszerzés után 15 évvel azt tesz a táborokkal, amit akar, akár el is adhatja az ingyen kapott, majd közpénz-tízmilliárdokért rendbe tett területeket. A kormány ugyanis 2017-ben úgy döntött, hogy az állam összesen 26 milliárd forintot költ a már nem állami kézben lévő táborok felújítására. Ebből szereztek meg akkor 21,6 milliárd forintnyi megbízást Mészáros Lőrincnek köthető cégek.

A 2021. évben is „jól tartották” az alapítványt, hiszen a mérlegbeszámoló mellékletének tanúsága szerint tavaly 10 milliárd 977 millió 244 ezer forint közvetlen költségvetési támogatást is kaptak. Ehhez járul a mostani vagyontámasztás, amely azt bizonyítja, hogy tovább folytatódik az a gyakorlat, miszerint a Fidesz-kormány egyre-másra ajándékozta meg állami ingatlanokkal a hozzá politikailag lojális alapítványokat, egyházi felekezeteket. Az alapítvány és a Fidesz között egyértelmű a kapocs, mint ahogy maga a Szeged-Csanádi Egyházmegye sincs túlságosan távol a kormánytól. Nem támogatjuk az ingyenes vagyontámasztást, az állami tulajdon újabb kiszervezését.

A másik kérdéskörben már rövidebben fogom elmondani a Demokratikus Koalíció és a saját véleményemet. Közismert, hogy a Közép-európai Oktatási Alapítvány kapta meg korábban a 2007-ben bezárt egykori Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet területének 18,3 hektáros részét. A NER új elit-közéiskolája jön létre, amelyre nem érvényes a nemzeti köznevelési törvény sem. A mostani javaslat kapcsán nem értünk egyet azzal, hogy az alapítvány még kivételetesebb helyzetbe kerüljön azzal, hogy nem lesz érvényes rá több, az ingatlan-nyilvántartásra vonatkozó korlátozás, és így még inkább könnyebbé válik majd az államtól kapott ingatlan esetleges elkötésvételése. Hasonlóan a csillebérci óvoda példájához, itt is azt a törekvést tapasztaljuk, hogy a korábban az állam fennhatósága alól kivont értékes ingatlanelemekkel való üzletelés könnyebbé váljon. Természetes, hogy ez a törekvés sem támogatható részünkről.

És a harmadik kérdéskör: 2022 januárjában indult el az első olyan átfogó lakásügynökségi projekt, nevezetesen a MR Közösségi Lakásalap NKft. létrehozása, amely állami támogatást élvez. Az új ügynökség az államtól kapott ingatlanokkal és pénzügyi háttérrel kezdetben el működni, de mégsem állami cégről van szó, a feladatot ugyanis kiszervezték a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak és a Református Szeretetszolgálatnak. Az egyházi kötődésű karitatív szervezetek egy devizás mentőprogram kapcsán az egész országban szétszórt, több ezer lakásból álló csomagot vehetnének át a lakókkal együtt. Ezzel a programmal a kormány olyan irányba tett lépést, aminek eddig tagadta a fontosságát. Eddig ugyanis kizárólag a lakástulajdonhoz való jutást támogatta, és a központi bérlakáskonceptiót mereven elvetette. Az egyházi kötődésű MR Közösségi Lakásalap Nonprofit Kft. létrehozásával és támogatásával - két-két éven belül 3-3 milliárd

forint támogatás is megtörtént - az állam lényegében kilépett erről a piacról, és azt egyházi kézbe passzolta, miközben a lakhatási területeken, szakterületen aktív, de politikailag kritikus szereplők nem juthatnak ehhez a lehetőséghez. Az előzőek alapján nem értünk egyet a lakásalap újabb támogatásával, a piac monopolizálásával.

Összegezve a véleményünket: az állami vagyon kiszervezése, az azzal való gazdálkodás könnyítése, valamint a lakásügynökségi projekt egyházi gondozása miatt a törvényjavaslatot a Demokratikus Koalíció nem támogathatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Árnyminiszter úrra is reagálnék majd, előtte a törvényjavaslatról beszélnék pár szót, mert DK-s színekből privatizációról beszélni eléggé vérlázító, és szeretnék majd kitérni részleteiben is arra, amiről képviselő úr beszélt.

De nézzük meg az előttiünk fekvő, vagyongazdálkodási tárgyú törvényjavaslat-csomag módosításait, és nézzük meg, hogy hogyan is állunk az állami vagyonnal, ha képviselő úr erről beszélt. Ugye, a Fidesz-KDNP 2010 óta elkötelezett az állami vagyon növelése, visszaszerzése, megvédése és a hatékony, a magyar emberek számára előnyös felhasználása mellett. 2010 óta, a Fidesz-KDNP-kormányok alatt a baloldali kormányokkal ellentétben nem csökkent, hanem jelentős mértékben nőtt az állami vagyon, tisztelt képviselőtársaim.

Míg 2010-ben 11 650 milliárd forint volt az állami vagyon értéke, addig jelenleg mintegy 20 000 milliárd forint az állami vagyonnak az értéke. Mindez azt jelenti, hogy több mint 8000 milliárd forinttal növelte az állami vagyont (*Dr. Mellár Tamás: Reálértéken?*) a polgári, nemzeti, kereszténydemokrata kormány. Korábban még Mellár képviselő úr is azok közé tartozott, aki ellenezte a Gyurcsány-kormány privatizációját, most meg, ugye, DK- és MSZP-logókkal indul a tisztelt képviselő úr. Sajnáljuk, hogy eltért korábbi elveitől, és most már támogatja azt, amit tettek korábban Gyurcsányék.

Az elmúlt 12 év bizonyítja azt, hogy az állam igenis lehet jó gazda, és igenis a magyar emberek érdekét és biztonságát szolgálja az, ha például a közművek vagy a nemzetstratégiai szempontból kiemelt jelentőségű vagyontárgyak állami tulajdonban vannak, és nem külföldi spekulánsok vagy baloldali oligarchák gazdagodnak meg belőle.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindez különösen fontos nemzetbiztonsági szempont egy szomszédban dúló háború és egy háborús, inflációs, szankciós és energiaválságos környezetben.

A pusztító háború, a szankciós infláció, az energiaváltság és a brüsszeli politika nehéz helyzetet teremt, ugyanakkor a Fidesz-KDNP-kormány még ebben a történelmi, többszörös világválságban is megvédi a rezsicsökkentést minden egyes magyar háztartás számára az átlagfogyasztás mértékéig.

A rezsicsökkentés megvédésében óriási szerepet játszik, hogy 2010 óta a nemzeti kormány folyamatosan visszakerül a korábban a baloldal által felelőtlen módon elherdált, nemzetstratégiai fontosságú közműveket és infrastrukturális vagyonelemeket. Kérdezném a tisztelt baloldali képviselőket: hogy lenne most energiabiztonság és rezsicsökkentés, ha nem lennének magyar tulajdonban például a gáztározók. Ha külföldi tulajdonban vannak, ahogy önök külföldi tulajdonba adták a gáztározókat, sőt meg is támadták annak idején, az MSZP még feljelentést is tett a gáztározók visszavásárlása kapcsán, ha nem lennének nemzeti tulajdonban a gáztározók, akkor mit gondolnának: a külföldi tulajdonos a magyar családoknak adná az abban lévő gázmennyiséget, vagy saját magának használná fel? Mit gondolnak, ha a gázkereskedők, a vízművek külföldi tulajdonban lennének, akkor a magyar embereknek rezsicsökkentett áron adnák ezeket a közmuvelőket, az áramszolgáltatást, a gázszolgáltatást vagy a vízszolgáltatást?

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársam, hogy önök eladtak mindent, a családi ezüstöt, most meg rajtunk kérnek számon, hogy egyébként akik visszavásárolták ezt, és nemzeti tulajdonba tették ezeket a nemzetstratégiai fontos közműveket, és most bennünket támadnak vagyongazdálkodási kérdésekben... - én azt gondolom, hogy hála istennek, jól meg van építve ez a Ház, hogy nem esik a fejünkre a plafon. Egy pillanatra mindenki csukja be a szemét, és képzeljük el azt, hogy milyen helyzet lenne most, ha ez a nehéz mostani energiaváltság egy baloldali kormány idején ért volna bennünket, és mondjuk, Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára lennének a kormány vezetői, DK-s tárcavezetőkkel, DK-s fiókszervezetekkel, LMP, MSZP, Párbeszéd, Jobbik, Momentum és a többiek - a Momentum ennyire fontosnak tartja a vitát, hogy jelen sincsen.

Ha ez a kormány lenne ma Magyarországon, akkor mi lenne? Nem lenne nemzeti tulajdonban lévő közmű, nem lennének nemzeti tulajdonban lévő, nemzetstratégiai fontos vállalatok, nem lenne nemzeti tulajdonban lévő gáztározó, mert önök ezt már egyszer megtették. Önök a nemzetstratégiai kiemelt vállalatok, állami vállalatok több mint kétharmadát magánkézre játszották.

(13.00)

Energiaszektor, nagy állami cégek, bankok, közmuvelővállalatok, állami ingatlanok és földek: 192, többségében nyereséges állami céget privatizáltak. 192-t, tisztelt képviselőtársaim! Budapest Airport, Postabank, MOL-részvény, Antenna Hungaria, MÁV Cargo. A MÁV Cargo olyan nyereséges volt, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kétévi nyeresége több volt,

mint az az összeg, amennyiért önök eladták. Hát, képzeljük már el ezt a helyzetet! Akkor Dávid Ferenc miért nem állt fel és mondta, hogy borzasztó ez a helyzet, hogy szépen kijátssza a nemzeti vagyont a Gyurcsány-kormány szépen külföldieknek és a baloldali oligarcháknak? Akkor miért nem mondott ilyen szólásokat, tisztelt képviselő úr, hogy ön aztán vagyonesztést nem tud támogatni? Egyetértünk, az állami vagyont növelni kell. De 192 állami céget, többségében nyereséges állami céget adtak el önök az önök idejében. Azt gondolom, hogy ez a botrány, amiről most beszélünk kell.

Akkor önök kiárusították az országot, a közműveket külföldi tulajdonba adták. Ez egy óriási felelőtlenség volt, és most, az energiaváltság idején látjuk meg igazán, hogy mekkora felelőtlenség volt. Óriási profitot vittek ki ezzel az országból a külföldi tulajdonosok a magyar fogyasztók kárán. A pénztárcához mérten a magyar fogyasztók fizették Európa legmagasabb rezsiköltségeit. Ez azért volt, mert önök eladták ezeket a cégeket, és profitot garantáltak a külföldi tulajdonosoknak. A magyar családok fizették akkor Európa legmagasabb rezsiárát.

Tisztelt képviselőtársaim, hogy is van ez?! 15-szörös volt a gáz- és villanyáremelés, és több mint 1060 milliárd forinttal többet kellett fizetniük a magyar családoknak 2004 és 2010 között. Abban a hat évben 1060 milliárd forint áramlott ki a magyar családok pénztárcájából azért, mert önök meglépték ezeket a lépéseket. Gondoljunk bele, hogy hol tartanánk ma, a súlyos energiaváltság kellős közepén, ha a baloldali vagyongazdálkodási politika folytatódott volna 2010 után is!

A mostani törvényjavaslatról képviselőtársaim beszéltek, de akkor beszéljünk Csillebércről, az Erzsébet-táborról és az OPNI-ről is, tisztelt képviselőtársam. Hát, ki zárta be az OPNI-t? Nyugodtan mondhatjuk: önök zárták be az OPNI-t. Önök bezárták, ott hagyták paragon, hogy pusztuljon le egy értékes területen fekvő, egyébként értékes funkciókat ellátó közintézmény, pusztuljon le és legyen az enyészeté. Önök bezárták, ez egy történelmi bűn, egy történelmi felelősség.

Mi történt Csillebércel? Az önök soraiban ülnek olyan képviselők, akiknek közül volt mindenféle csillebérci üzletekhez, tisztelt képviselőtársaim. Ön a gyerekektől félti a korábbi kommunista tábort? Tíz év alatt egymillió magyar gyermek nyaralhatott az Erzsébet-táborokban. Ön a gyerekektől félti az Erzsébet-táborok intézményét? Hát, milyen helyes cél, hogy rászoruló gyermekek, fogyatékkal élő gyermekek, tanárok, pedagógusok, diákok ott nyaralhatnak évről évre!? Most már a határon túlon is, a Madarasi-Hargita lábánál is van egy Erzsébet-tábor, ahol a határon túli fiatalok is tudnak nyaralni.

Mindig kihallatszik - erre próbáltam az előző vitában is Gréczy Zsolt felszólalása kapcsán utalni, mindig kihallatszik - valahogy valami egyházellenes, valássalenes él a DK felszólalásaiból, mert önök ilyen megvető hangszúllyal mondják, hogy ez a Szeged-Csanádi Egyházmegyéhez, ez a Máltai Szeretetszolgálat-hoz, a Református Szeretetszolgálat-hoz tartozik. Ezek

olyan intézmények, egyébként hosszú évszázadok óta itt lévő, fontos intézmények, amelyek hihetetlen munkát látnak el a magyar társadalomban, amelyek hihetetlen munkát végeznek, leginkább a legrászorultabbak tekintetében, az ő érdekükben. A karitatív munka a Máltai Szeretetszolgálatnál, de az összes magyar karitatív szervezetnél, mind a hat nagy és a többi kisebb karitatív szervezetnél is megbecsülendő, a munkájukról a legmagasabb nagyrabecsüléssel és megbecsüléssel kell szólni, tisztelt képviselő úr, nem támadni kell őket.

Volt már ön Erzsébet-táborban? Én voltam Erzsébet-táborban. Én külön kikérem magamnak, hogy azokat a pedagógusokat, animátorokat, táborvezetőket támadja, akik ott évről évre, hosszú heteken keresztül táboroztatják azokat a gyermekeket, akik előtte talán soha nem jutottak el még nyaralni. Voltak olyan táborok, ahol az ukrán háborúban félárván vagy árván maradt gyermekeket táboroztattak a magyar kormány támogatásával. Ezekről a gyermekektől sajnálja, hogy tisztességes zuhanyozó, strand, közösségi terem, kápolna, játéktér, étkező és így tovább legyen, amelyeket abból a pénzből újítottunk fel, amit ön itt az orrunkra olvasott? Pontosan akkor van értelme és akkor van jó vagyongazdálkodás, ha olyan célokat tudunk megvalósítani az állami pénzből, amelyek előreviszik ezt az országot, és amelyek például ezeknek a gyermekeknek egy olyan közösségi élményt biztosítanak, amelyek lehet, hogy az egész életükben meghatározók lesznek.

Arra kérem önöket, hogy az Erzsébet-táborok támadását fejezzék be. Őszintén kérem ezt. Szívesen meghívjuk önt is, biztosan meg tudjuk beszélni a szervezőkkel, hogy egy Erzsébet-táborba ellátogathasson, és a saját szemével győződjön meg arról, hogy mi az a fantasztikus munka, amit ott végeznek.

Még egyszer: mi növeltük az állami vagyont, önök pedig kiárusították az állami vagyont. Ez egy óriási szemléletbeli különbség, ezért nem tudunk elfogadni vagyongazdálkodási kérdésekben a baloldaltól kioktatást. A KDNP támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és folytatjuk a munkát. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rá fogok térni hamarosan a törvényjavaslatra, de az elképesztő, amit Nacsa képviselő úr produkál. A fél ország, de már a háromnegyede a Garancsik, a Tiborczik, a Mészáros Lőrinc-ek kezén van, és akkor ön feláll, és nemzeti vagyonról beszél. Milyen nemzeti vagyon?! Az önök NER-lovagjai birtokolják, birtokolják, képviselő úr, ezt az országot! *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokból. - Bányai Gábor és Cseresnyés Péter közbeszól. - Nacsa Lőrinc: 192 céget adatok el!)* Hát, szégyen! És ön feláll,

és bennünket vádol azért, amit önök szépen a saját baráti, haveri körnek és NER-lovagjaiknak kiadtak. Hát, szégyellje magát! Szégyellje magát! *(Zsigó Róbert: Nem igaz!)* De, ez így van! Ez így van! *(Zsigó Róbert: Szégyellj magad te! Nem mondasz igazat!)* Ezt te is gondold végig! Ez így van! *(Zsigó Róbert: Nem mondasz igazat!)* Nem mondok, persze! Mert Nacsa képviselő úr igazat mondott. *(Az elnök csenget.)* Szégyellje magát! *(Zsigó Róbert: Szégyellje magát a képviselő úr!)*

No, jófajta salátatörvény van előttünk egyébként 14 törvény módosításával. Valóban van egy csődeljárásról szóló törvény, lakások és helyiségek bérletére vonatkozó törvény, állami vagyon, Nemzeti Földalap, Erzsébet-táborok, otthonteremtési állami feladatok, karitatív szervezetek, és még sorolhatnám. Ami ebből számunkra fontosabb és érdekesebb, az a postai szolgáltatásokról szóló törvény módosítása. A javaslat az állami vagyonkezelés egyes szabályait szabályozza valóban újból, ugyanis a gazdaságfejlesztéssel foglalkozó tárca majdnem minden évben felülvizsgálja az egyes ágazati törvényeket.

Nyilván a javaslat érdekesebb módosításai a közvetkezők, elhangzott már, de érdemes újra elmondani: a felszámolók jogot kapnak, hogy új munkaviszonyokat létesíthessenek, a Magyar Távirati Iroda működéséről nem kell hogy a jövőben külön törvény rendelkezzen, az állami vagyonelemek kapcsán sokkal könnyebben lehet megszüntetni a fennálló szerződéseket, az állami tulajdonú terek, parkok, közterek, felszín alatti építmények létrehozása kizárólag az állam gazdasági tevékenységi körébe fog tartozni. Volt szó az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány részére történő ingatlan átadásáról, amit azért lehetett volna valamilyen garanciához kötni, és majd beszélni fogok a postatörvényről.

Jobbára erről szeretnék beszélni, hiszen valóban a módosítások közül kiemelésre érdemes a postaügy-lettel kapcsolatos törvény módosítása, már csak azért is, mert ugyan nem ez a törvény szabályozza, de mégiscsak az elmúlt napokban jelentette be a Magyar Posta, hogy 366 postát bezár 210 településen, és bejelentette azt is, hogy jövő január 1-jétől csoportos létszámleépítést hajt végre 300 fő tekintetében, ami lehet, hogy ennél lényegesen nagyobb szám lesz.

A miniszterelnök úr a napokban, az azonnali kérdések órájában azt mondta, hogy azért kell ezt megvalósítani, a postákat átalakítani, hogy nőjön a szolgáltatás színvonala, ha azonban szigorúan erre a törvényre, a postai szolgáltatásokra vonatkozó részt nézzük, akkor konkrétan arról szól ez a módosítás, hogy az elsőbbségi levelek a jövőben egy napot késhetnek. Azt gondolom, ez minden, csak nem a szolgáltatás színvonalának emelkedése, bármennyire is mondta ezt a miniszterelnök. Aztán azt is mondta a miniszterelnök, hogy a Magyar Posta egy veszteséges vállalat, és az uniós szabályok kizárják, hogy egy egyébként veszteséges cégnek a magyar állam támogatást adjon. Nos, tisztelt képviselők, a Magyar Posta beszámolója szerint 2020-ban 9,5 milliárd forintos nyeresége volt,

2021-ben pedig 14,8 milliárd forintos nyeresége volt. Csak az elmúlt két évet szeretném önöknek jelezni. Akkor tisztelettel kérdezem a kormánypárti képviselőtársainkat, hogy miről beszélt az önök miniszterelnöke, amikor veszteségességről beszélt a posta tekintetében.

Azt is mondta a miniszterelnök úr, hogy az uniós szabályok mit zárnak ki. Nos, az állam minden évben megtéríti a Magyar Posta, a postai egyetemes szolgáltató által nyújtott közszolgáltatások méltánytalan többletterhét.

(13.10)

Ez egyébként az uniós szabályozás alapján engedélyezett - tehát hangsúlyozni szeretném, engedélyezett az uniós szabályozások alapján -, és ez így volt a korábbi években is. Sőt, a 2023. évi költségvetési tervben is a Miniszterelnöki Kabinetiroda fejezetben rendelkezésre áll 5,6 milliárd forint erre a célra. Megint kérdezem, akkor miről beszélt az önök miniszterelnöke.

A posták bezárási hulláma egyébként nagyon súlyos következményekkel fog járni nagyon sok településen, például ha csak a saját választókerületemet, Szegedet vagy Békéscsabát nézem, a posták kétharmada megyeszékhelyen - megyeszékhelyen! - be fog zárni, és lesznek olyan települések, ahol tulajdonképpen lehetetlenné fog válni a posta által nyújtott szolgáltatások igénybevétele. Ez egyébként egy újabb megszorítás, több százezer embert érint, szegedi viszonylatban egyébként több tízezer embert érint, hiszen majd nyilván többet kell sorba állni az embereknek, nehezebben tudják elintézni a postai ügyüket vagy befizetni a számláikat, feladni a küldeményeiket, mert lehet, hogy sok esetben át kell menni több kilométert egy másik településre, ami szintén az emberek számára véltetőleg költséggel fog járni.

Visszatérve Szegedre, teljesen értelmetlen és indokolatlan, hogy olyan mértékű városrészek, mint Tápé, Petőfitelep, amelyek 5-6 ezer fős településrészek, amelyek magyarországi viszonylatban már azért egy kisebbfajta városnak megfelelnek, maradnak szolgáltatás nélkül, ezeken a részekben bezárják a postát. De tudok önöknek mondani olyan lakótelepi postát, ahol havonta 8-9 ezer ügyfelet látnak el szegedi viszonylatban. Egy modern, korszerű, az elmúlt években felújított postáról beszélünk, a posta tulajdona ez az épület, a rezsiköltségek is nagyon alacsonyak, nem kell bérleti díjat fizetni, ráadásul oktatóposta, és még egyszer mondom, 8-9 ezer ügyfelet fogadnak havonta, és ez a posta is bezárással kerül, ami aztán teljességgel érthetetlen és teljességgel elfogadhatatlan.

Ha már egy kicsit aktuálpolitizálunk, azért nem ezt tetszettek ígérni. Képviselem felállt és elmondta, hogy mekkora rezsivédelem történt az önök intézkedéseiben akkor, amikor az átlag feletti fogyasztóknak két-, illetve hétszeres árat kell fizetni az áramért, illetve a gázért, ami egyébként a lakosságnak véltetőleg 50 százalékát fogja érinteni. Azt is tetszettek mondani, hogy nem fognak majd adót emelni, miközben a kata eltörlése mégis burkoltan egy adóemelésről

szól. Azt is tetszettek mondani, hogy meg fogják védeni az élelmiszerárak drágulását. *(Sic!)* Mai adat, nem én mondom, 40 százalékos ma már az élelmiszerárak inflációja, emelkedése, és 21 százalék már az októberi infláció, ami az előző hónaphoz képest tovább emelkedett.

Tehát ilyenfajta dolgokkal kell azért szembesülni a magyar lakosságnak, miközben egyébként újabb megszorító intézkedéseket tesznek, lásd a postabezárásokat, és a napokban tárgyaltuk elég hosszan azt a törvényjavaslatot, amelynek tekintetében pedig a magyar állam, amikor a segítségről és a támogatásról van szó, akkor pedig úgy intézkedik, hogy magát a legnagyobb háttérbe sorolja, és azt mondja, hogy a szociális ellátások területén a rászorultak tekintetében az egyén először gondoskodjon magáról, majd gondoskodjanak a hozzátartozói az egyenéről, akik rászorulnak, és az állam magát előkelően a legutolsó sorba teszi.

Tessenek már azért egy kicsit elgondolkozni azokon az intézkedéseken, amelyeket megvalósítanak, és tessenek már betartani azokat az ígéreteket, amelyeket a választási kampányban tetszettek mondani! Akkor engem egyéni képviselőként, jelöltként naponta keresett az önök propagandasajtója pontosan ezekkel a kérdésekkel, hogy nyilatkozzam, hogy hogyan fogom megemlíteni a rezsizárásokat, hogy fogok Ukrajnába katonákat küldeni, és még sorolhatnám. Semmit mi nem valósítottunk volna meg, ezzel szemben önök mindazt, amit egyébként akkor annak idején ránk valótak, szép sorjában valósítják meg.

Úgyhogy arra kérem önöket itt a posta kapcsán is, hogy gondolják át az intézkedéseiket, ne zárjanak be egyetlen postát sem, hiszen ez az emberek mindennapjait nehezíti meg. Egyébként a szegedi önkormányzati képviselők 12 alkalommal a héten, november 12-éig, mert addig megtörténik a posták bezárása, kint lesznek az utcán, petíciót, aláírásokat gyűjtenek, amit el fogunk juttatni a kormány részére. Már csak azért is elmondtam, hiszen 5-6 ezer fős települések meg 8-9 ezer fős településrészek fognak posta nélkül maradni egy ekkora városban, mint Szeged. 160-170 ezer fős városról beszélünk, és a 19 postából 12-t be tetszenek zárni. Elképesztő! Önnek mondom, államtitkár úr, hiszen nyilvánvaló, ön lesz majd, aki erre fog válaszolni.

Nem én vagyok az egyedüli, aki egyébként ebben felháborodott. Csak néhány polgármestert engedjenek meg, hogy mondjak! Balajt Zoltán, Zalaegerszeg polgármestere a sajtóból értesült, hogy bezárják a postahivatalokat, a városvezető nyílt levéllel fordult a postához. Horváth Tamás, a Fidesz-KDNP polgármestere felháborítónak tartja, hogy a mindennapokat érintő nehézségek és szankciók ellenére egyeztetés nélkül döntöttek arról, hogy bezárják a postákat. Vass György, Fót fideszes polgármestere egyenesen aláírta a DK kezdeményezését, amely a postabezárások ellen szól. Dióssi Csaba, Dunakeszi polgármestere nemrég a Facebookon reagált arra, hogy személyesen adott fel levelet a Magyar Posta részére, hogy egyébként a postákat ne zárják be, és még sorolhatnám, hogy hány polgármester tett hasonló jellegű megnyilvánulást az önök soraiból.

Tessenek egy kicsit elgondolkodni, tessenek egy kicsit az emberek szemébe nézni, és tessenek befejezni azt a megszorító intézkedési politikát, amit folytatnak! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy 14 elemből álló salátatörvény esetében igen nagy a kísértés, hogy melyik kártyát húzza elő először az ember, hiszen a 15 perc, a rendelkezésemre álló negyedóra édeskevés ahhoz, hogy minden területen végigszaladjunk. Viszont azt egészen elképesztőnek tartom, hogy az előző vitánál Aranybulla tárgykörében előállhatott volna egy kegyelmi pillanat, és még oda is sikerült belehozni képviselőtársaknak az Uniót, aztán a posta kérdését, aztán természetesen én is kellett hogy reagáljak erre. Azt kell hogy mondjam, ez a javaslat, amely a postai szolgáltatásokkal kapcsolatban minimális módosítást tervez, úgy tesz, mintha a valóság nem jönne szembe.

Szeretném megint elmondani, hogy az én családom nem első generációként Csillaghegyen, Óbudán, a III. kerületben él, és bizony a könyvtárunkat már bezárták évekkkel ezelőtt, a korábbi történelmi korokból megmaradt postahivatalt évekkkel ezelőtt bezárták, átköltöztették ezt egy látszólag olcsóbban üzemeltethető helyiségbe néhány száz méterrel arrébb, és most péntek reggel várhatóan ez az újonnan létesített postahivatal is beszünteti a működését.

Nagyon érdekes, hogy az elmondás szerint és a központi kommunikáció szerint ideiglenesen zár be, tehát majd átgondolják januárban, de a helyiek és a dolgozók egy része is azért itt komoly verbális ellenállást fejt ki az eseményekkel kapcsolatban. Indult is egy petíció, amely indulása után - lényegében csak a helyiek közül, óbudaiak közül -, úgy tudom, hogy már több mint 2 ezer aláírással gazdagodott. Hozzám eljutott az is, hogy az alkalmazottaknak azért szóltak, hogy nagyon ne számítsanak arra, hogy januárban vagy tavasszal ők majd vissza tudnak térni az eredeti munkahelyükre.

Eleve nem tudjuk azt, hogy a Magyar Posta belebegtett 300 fős csoportos leépítése, amivel kapcsolatban elmondták, hogy semmi köze a postabezárásokhoz, tényleg semmi, kiket és hogy fog érinteni. Arra számítok, hogy a dolgozókat - akik között egyébként van olyan, aki nagyon régóta helyi lakos, és helyben, itt szeretett volna dolgozni - szétszórják a környező maradék hivatalokba; de még egyszer mondom, itt a III. kerületről, Óbuda, Csillaghegy, Békásmegyér vonzásköréről beszélünk, ez egy polgári jellegű kertvárosi részeket is magába foglaló övezet. Itt azért nem az Északkelet-Magyarországra, egyes faluhelyekre jellemző szegénységi viszonyok uralkodnak, és mégis azt látjuk, hogy az ott élő idős honfitársak, tehát egy szerencsésebb, polgári negyedben élő idős honfitársak is

adott esetben most komoly túrát kell hogy folytassanak, ha egy ajánlott küldeményt át akarnak venni, vagy egy elsőbbségi levelet. Itt van előttünk, hogy azt azért fontosnak tartja a kormány módosítani, hogy az elsőbbségi levél a feladást követő második munkanap végéig kell hogy odaérjen, tehát itt azért némi puffert vagy enyhítést visznek a rendszerbe, nyilván az érkező panaszok miatt.

Visszajutunk az előző napirendhez, ahol az Unió és a szuverenitás kérdését jártuk körül, egész elképesztő számomra, hogy verbálisan, retorikailag nagyon védi a szuverenitását ez a kormány, de amikor arról van szó, hogy nálunk, Csillaghegyen bezár a postahivatal, akkor azt mondja, hogy azért nem tud segíteni a cégnek, mert az uniós és versenyjogi szabályok nem engedik, hogy ő a postát támogassa.

(13.20)

Már évekkkel ezelőtt is egy komoly trükközésbe kellett bocsátkoznia, emlékeim szerint a bélyeggyűjtemény vagy egyebek megvásárlása kapcsán. Nem azt akarom mondani, hogy hasonló kreativitást várok el most is a kormánytól; azt várom el, hogy tegye tisztába ezt a kérdéskört. Egyébként, ha a receptekre kíváncsiak, a Covid alatt - kimondottan a munkahelyek megtartása, támogatása kapcsán - a vállalkozók felé azért nyíltak újfajta lehetőségek, új stílusú gazdasági csatornák. Hasonlók felkutatását tudnám elképzelni ebben az esetben is, ahol nem kimondottan az állami céget, a magáncéget, a hivatalt támogatják, hanem kimondottan munkahelymegtartási megközelítésből mozgósítanak akár még közösségi forrásokat is.

Számomra az ijesztő, hogy előbb jön a bezárás, mint ahogy azt egyáltalán végiggondolták volna. És még egyszer mondom, ha egy polgári berendezkedésű övezetben ilyen veszteségeket tudunk elszenvedni, és ami az én gyerekkoromban ott volt, abból nagyon kevés van már Csillaghegyen - és nem vagyok egy idős ember -, akkor mi lehet azokon a kistelephelyeken, amelyeknek a mindennapi vérkeringésben való részvétele, körforgása azon múlik, hogy van-e bolt, van-e postahivatal és van-e orvos vagy éppen ügyelet.

Még egyszer mondom, a III. kerületben élem a mindennapjaimat, és ezen hírekkel párhuzamosan olvasom azt, hogy elképzelhető, hogy a háziorvosi és ügyeleti rendszer is átalakul az új egészségügyi javaslatokkal kapcsolatban, sokkal kevesebb központi helyen lenne csak ügyelet, de mondjuk, a tőlünk nem olyan messzi Pomáz, ami azért egy város méretű helység, a sajtóban megjelent tervek szerint elképzelhető, hogy ügyelet nélkül vagy az eddig megszokott ügyeleti rend nélkül maradna. Tehát azt szeretném mindebből kihozni, hogy az állami vagyonnal való gazdálkodás, az állami cégekkel való bánásmód körében én mint egyszerű, ott élő állampolgár a mindennapokban azt tapasztalom, hogy folyamatosan épülnek le ezek a szolgáltatások körülöttünk; a színvonaluk adott esetben esik; az ott dolgozók mindennapi biztonságérzete csorbul, és ez semmiképpen nem egy fejlődő vagy magát

szinten tartó gazdaság jegyeit mutatja. Még egyszer mondom, az én szűkebb lakókörnyezetemben több területen is párhuzamosan érhetőek tetten ezek a változások.

De nagyon örülök, hogy van alkalmunk szót váltani az állami vagyonról, mert itt van, amiben egyetértünk a kormánnyal, és van, amiben nem. Ráadásul egy jól felkészült államtitkár képviseli ezeket az ügyeket, akivel én tudok konstruktív párbeszédet folytatni. Én becsülöm ezt, mert a mai stílusú parlamentben ez egy nagyon ritka dolog. A helyzet az, hogy itt egy 8000 milliárd forintos állami vagyonnövekményt idéztek még képviselőtársaim is, és amikor én bizottsági szinten rákérdeztem, hogy hogyan jön ki ez az annyi, a Gazdasági Bizottságban történt a kérdésfeltevés, akkor nem kaptam egyértelmű és megnyugtató választ, merthogy az állami vagyon kapcsán meg kéne vizsgálni azt, hogy maga az infláció mennyit tolt meg azon a kimutatott értéken, amiről beszélünk, és amit képviselőtársaimnak is javaslok megvizsgálni, az állami nemzeti vagyon tekintetében nézzék meg, hogy az ingatlanportfóliónak hogy változott az értéke.

Nagyon sok ilyen cég vagyonának a tetemes részét a nála lévő ingatlanállomány teszi ki. Az ismert okokból bekövetkezett ingatlanár-robbanás közvetíthet olyan képet, hogy az állami vagyon és az állami cégek vagyona rohamosan növekedik, de ha ezt, mondjuk, nem a rohamosan gyengülő magyar forintban számoljuk, hanem valamiféle bázisértéken, akkor elképzelhető, hogy az a vagyonnövekmény, amit kimutatnak, két dologból tevődik össze: az ingatlanportfólió felértékelődéséből és a forint gyengüléséből következő kimutatási többletből. Tehát elképzelhető, hogy nem az aktív és mindennapi gazdasági tevékenysége ezeknek a cégeknek az, ami pluszt vagy pozitívumot mutat.

Én egy pontosító kérdést feltettem ez ügyben bizottsági szinten. Kaptam egy ígéretet, hogy majd írásban kapok erre választ. Eddig ezt még nem kaptam meg, nem államtitkár úrtól, hanem a bizottságban helyet foglaló és a területtel foglalkozó szakemberektől. Nagyon bízom benne, hogy itt azért sikerül kimutatni valamit, viszont az állami vagyont érintve szóba került a lakhatás kérése. Szerintem itt képviselőtársaim egy rettenetesen fontos területet emeltek ki, mert a lakhatással kapcsolatban van egy teljesen hamis megközelítése ennek a kormánynak: azt mondja, hogy csak a saját, önálló ingatlanulajdonhoz való jutást szeretné támogatni. Mondják ezt képviselőtársaim azért, mert ők megkérdezték a magyar embereket, és ők rendre azt mondják, hogy ők inkább saját tulajdonú ingatlanban lagnának, mint bérlésben. Egyébként 100-ból 101 százalék ezt mondaná, tehát nem nagyon ismerek olyan embert, aki azt mondaná, hogy ha választhatna, akkor nem saját tulajdonú ingatlanban, hanem inkább egy albérlésben élne.

Csak megint szembejön a valóság: szembejön az, hogy teljes társadalmi csoportok kimaradnak a tervezésből, emiatt nincs bérlakásprogram; emiatt építették le a lakástakarék állami támogatását. Tehát azok az emberek maradnak ki a tervezésből, akik segítséggel, mondjuk, egy bankhitel önrészére gyűjtenek éveken

keresztül abból a kicsiből, amit ki tudnak szorítani minden hónapban a fizetésükből. Ez volt tehát a kormány alapfilozófiája, hogy ő csak az önálló tulajdonú ingatlanszerzést támogatja.

Ehhez képest a Nemzetközi Eszközkezelő utóéletét, tehát azt az ingatlanportfóliót és -állományt, amiről beszélünk, most kiszervezte lényegében egy egyházi háttérű tevékenységi körbe, amely majdhogynem lakásügynökségként működik; nem úgy, ahogy a koncepciót eleve megálmodták, de valami hasonlóval kísérletezik. Tehát a kormány alapfilozófiájában azért egy részleges törés bekövetkezett, mert, államtitkár úr, hogy még dicsérjek, az szerintem jó dolog volt, hogy a teljesen torz filozófiájú eszközkezelőtől a végén nagyon kedvezményes áron vásárolhatták vissza az érintettek a saját lakásukat, már azok, akiknek volt miből, és egyáltalán tudtak hova nyúlni. Ez egy jó dolog. Tehát ne mondjuk azt az egésze, hogy rossz. Számomra a filozófiája torz, hogy banki hibás termékek, csalárd játszadozások után elveszik emberek ingatlanulajdonát, aztán ha tud fizetni, bérelje vissza.

Államtitkár úr, ez nem egy erős nemzetállam képét sugallja: ez egy reaktív magatartást, lekövető magatartást folytató és egyébként a bankoknak kiszolgáltató állam képét mutatja. Tehát én akkor is bátorítottam önöket, hogy legyenek sokkal markánsabbak ezekben a kérdésekben, de most azt látom, hogy kiszervezték az egyházi háttérű ügynökség felé a szigorúan vett állami feladatot. Tehát nemcsak a szociális lakhatás az, ami állami-önkormányzati feladat - lehet vitatkozni, hogy melyik rész vállaljon többet magára -, de semmiképp nem kimondottan és kizárólag egyházi vagy civil szervezeti hatáskör. Ezt még az Alaptörvény is szabályozza, ott ugyan egy gyenge törekvés szintjén jelenik meg, tehát nincs lakhatáshoz való jog, csak törekvés van, de még ott is szabályozzák azt, hogy ez bizony az államnak kutya kötelessége.

Önök ezt kiszervezték, és én azt fájjalom, hogy közben több százezer honfitársunk sorsát szintén kiszervezték a semmibe, nem jelennek meg a költségvetési tervezésben. És amikor itt azt látjuk, hogy újabb állami vagyonelemeket juttatnak át, és az egyházi gondozású lakásügynökség kezel ingatlanportfóliót, akkor megint üvölt bennünk a hiányérzet, hogy hol van az országos háttérű bérlakásprogram, főleg egy olyan helyzetben, ahol - bármelyik közgazdász megmondja - az egész lakhatási piacon egy brutális kínálati szűkösség uralkodik. Nagyon-nagyon kevés bérlakás van.

Tehát amikor képviselőtársaim felállnak és az állami vagyon gyarapodásáról beszélnek, miért nem említik meg, hogy állami háttérű bérlakásból, állami tulajdonú vagy éppen önkormányzati tulajdonú szociális bérlakásból miért van egyre-egyre kevesebb? Tehát hogyhogy nem jelenik meg egy jólétnek mondott állam gondoskodó keze azon a területen, ahol egy brutális kínálati szűkösség van, egyre kevesebb a lakás, és egyre nehezebben lehet így mind szociális, mind egyébként nagyon komoly gazdasági feladatokat ellátni? Mert egy családalapítás, -bővítés előtt álló

család méltó lakhatási körülményeinek a megteremtése nemzetgazdasági fontosságú kérdés, a jövő adófizetőit itthon lehet tartani vele, a kényszerű kivándorlásnak elejét lehet venni. Tehát nem értem, hogy az állami vagyon vélt gyarapítása közben erre a területre miért nem koncentrálnak jobban.

Nacsa képviselőtársam megemlítette azokat a korábbi rezsicégeket, termelőkapacitásokat, gyárakat, amelyeket kétségkívül nemcsak hogy vitatott, de család körülmények között árusítottak ki, és igen, engem is irritált az a 8 százalékos garantált eszközárnyos profit, amit egyébként lepapíroztak és garantáltak külföldi cégeknek. Ez a nemzeti érdek totális feladásával volt egyenértékű. Szerintem ezt nagyon kevesen vitatják, és nem is lehet vitatni.

Ami engem nagyon bánt, és próbálom egy gyakorlati példával alátámasztani mindezt a következő két és fél percben, hogy a termelőkapacitások leépülését sajnos elkövették nemcsak a 2010 előtti kormányok, de azért jó nagy részük volt benne, nagyrészt ők, 2010 óta viszont a visszarendeződés egész területeken el sem kezdődött. Mondok egy példát, az utolsó papírgyárunk eladását, talán emlékeznek. Mit ígért a befektető, aki megvásárolta az utolsó papírgyárunkat? Azt ígérte, hogy két évig megtartja a munkahelyeket. Mi történt két év plusz egy nap elteltével? Az ígéretet betartották, de a mi tulajdonunktól kikerült, megszűntette a működését ez az ügynökség. Most ott tartunk, államtitkár úr, hogy ha ön bemegy bármely könyvesboltba - és remélem, hogy sokan vannak úgy a teremben, mint ahogy én is vagyok, hogy a könyvek szerelmeseiként ezt azért heti szinten megteszem -, akkor azt látja, hogy egy átlagos könyv ára 6-7 ezer forint, ennyibe kerül egy könyv.

(13.30)

Ennek nemcsak az az oka, hogy kevesebb a vásárló vagy magasabb a munkaerőköltség, hanem az állami vagyonnal való felelőtlen gazdálkodás eredménye az is, hogy a hazai termelőkapacitás megszűnt, ami, mondjuk, a papírgyártás, könyvkiadás viszonylatában értelmezhető lett volna, és nem építette újjá senki. A helyzet az, hogy ebből kifolyólag 6-7 ezer forintos könyvárakkal szembesülünk, pedig meg kellett volna vizsgálni, hogy tudunk-e országon belüli termelőkapacitást kiépíteni annak érdekében, hogy a tankönyvek, az akadémiai könyvek, a gyerekkönyvek, a gondolkodást fejlesztő kiadványok egy kicsit elérhetőbb módon vagy tisztességesebb papírárak mellett kerüljenek kinyomtatásra. Az én kedvenc újságjaimat, amelyeket évtizedek óta olvasok, sokszor a Felvidéken vagy a Délvidéken nyomtatják már, amit nem sajnállok sem a Felvidéktől, sem a Délvidéktől, de az egészen biztos, hogy az árakat tekintve így magasabb fogyasztói áron kerülnek el a maradék olvasókhöz, mint normális körülmények között. Ezért is hirdettük ki azt a könyvek megmentését célzó programot, amely a termelőkapacitás, a háttér tekintetében is megvizsgálná, hogy mit lehet újjáépíteni.

Az a kérésem, hogy ha állami vagyonról, nemzeti vagyonról beszélnek, akkor a történelmi elveszett magyar termelőkapacitás esetében vizsgálják meg azt, hogy mit lehet feltámasztani, mit lehet újjáépíteni, mert igenis ebben a korban is számtalan előnye lenne, hogyha nemzeti kézben koncentrálnának ezek - még egyszer mondom: nemzeti kézben, és nem egy-egy oligarcha kezében. Köszönöm a figyelmet. (Csárdi Antal tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy ilyen salátatörvényvel állunk most is szembe, elhangzott már előttem is többek által is, hogy 14 darab törvény módosítása. Ahogy az előterjesztő államtitkár úr is mondta, itt alapvetően értelmezésről, alkalmazásról, jogtechnikai módosításokról van szó. Áttekintve egyébként ezeket a törvényjavaslatokat, én is nagyjából ezt gondolom, hogy ez az alapvető jellemvonása ennek, de azért vannak itt kritikus kérdések vagy kritikus pontok is.

Én magamnak három területet írtam ki, amelyekről fontosnak gondoltam beszélni, aztán a vita során kiderült, hogy az előttem szólók már beszéltek erről, így könnyebb a helyzetem, mert rövidebbre tudom fogni ezt az egész kérdést.

Az első dolog, amit fölírtam magamnak, ez a posta, a postával kapcsolatos, de itt szomszédom, képviselőtársam, Szabó Sándor már elég részletesen beszélt erről. Én pusztán csak annyit szeretnék mondani, hogy mind a postai bezárásokkal kapcsolatban, mind a szolgáltatásnak most egy lejjebb szintre való vitele, tehát hogy nem egy, hanem két nap alatt fogják a szolgáltatásokat tudni teljesíteni az elsőbbségi levelek vonatkozásában, azt mutatja, hogy a postánál bizony komoly problémák vannak. Nem hiszem egyébként, hogy ezt most itt kellett volna elintézni és bele kellett volna ebbe venni. A helyzet, azt hiszem, megérett arra, hogy a postánál egy nagyon alapos átvilágításra és egy nagyon alapos átrendeződésre lenne szükség, mert a problémák annál sokkal nagyobbak, mint hogy néhány posta bezárásával, néhány ember elbocsátásával, illetve a szolgáltatások szintjének csökkentésével ezt meg lehetne oldani. Úgyhogy sajnálom, hogy ez most idekerült, szerintem ezt máshol kellene elrendezni.

A második dolog az Erzsébet-táborokkal kapcsolatban - ott viszont Dávid Ferenc mondta már el a mondókáját. Itt szeretném hangsúlyozni: tehát én úgy vettem ki Dávid Ferenc szavaiból is, de majd ő megcáfol, ha nem így van, de én mindenképpen azon az állásponton vagyok, hogy itt nem arról van szó, hogy az Erzsébet-táborokat mi nem támogatnánk. Hogyne támogatnánk! Nagyon örülünk neki, hogy ilyen táborok vannak, nagyon örülünk, hogy létezik a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány, örülünk, hogy

ilyen jó munkát végez, valóban szükséges és valóban fontos dolog ez. És természetesen az is fontos, hogy az állam gondoskodjon arról, hogy megfelelő vagyontárgyak legyenek ott, hogy ezt a funkciót el tudja látni, de ebből egyáltalán nem következik az, hogy ezt a tulajdonjogot is át kell adni. A működtetési jogot át lehet adni, erre megfelelő szerződést lehet kötni, és megfelelő módon lehet ezt a munkát végezni. Amikor én a Pécsi Tudományegyetemen tanítottam, akkor az én egyetemi oktatói munkámat az nem befolyásolta, hogy akkor állami tulajdonban volt az egyetem - és most viszont alapítványban van, most akkor nekem rosszabbul vagy jobban kellene oktatni vagy tanítani?

Tehát itt van egy alapvető probléma, amit, azt gondolom, hogy végig kellene gondolni, amikor vagyongazdálkodásról beszélünk, hogy önmagában az egyes tulajdonformák sem nem abszolút jók, vagy sem nem abszolút rosszak; annak a függvénye egyébként, hogy a feladatok, a funkciók hogy néznek ki, illetve a szabályozás és az ellenőrzés milyen módon van kialakítva, és ennek megfelelően lehet mindig megválasztani és kiválasztani a megfelelő formát.

De ha már itt tartunk, akkor hadd mondjak egy-két szót arról, ami itt azért a vitában fölmerült. Itt van ez a magyar ló, én úgy hívom; ennek a magyar lónak nincs igazából háta, amire rendesen föl lehetne ülni, mert vagy a lónak az egyik oldalán vagyunk, vagy a lónak a másik oldalán vagyunk. Megéltük azt a rendszerváltozás után, hogy a baloldali szocialista kormányok kiárusították az állami vagyon egy jelentős részét, stratégiai üzletágakat, és ez kifejezetten hibás volt, rossz volt. Én ezt annak idején is megírtam, most is ezt gondolom, ez valóban nem volt jó.

*(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Aztán jött a Fidesz a későbbiekben, és akkor a Fidesz elkezdett visszaállamosítani, ami önmagában nem volt rossz, de az a kérdés, hogy ezek után mi történt, és jó néhány esetben azt lehetett látni, hogy a Fidesz visszavásárolta ugyan ezeket a vagyontárgyakat, csak azért egyébként, hogy újból az ő kedvelt barátainak adja át, adja ki vagy adja el olcsón. Tehát gyakorlatilag ugyanoda jutottunk.

A legszembetűnőbb történet éppen az egyetemek vagyontáradása alapítványokba, alapítványi formákba. Nem is nagyon tudom értelmezni egyébként azt, amit itt Nacsa Lőrinc képviselőtársam elmondott, hogy milyen horribilis mértékben nőtt az állami vagyon az elmúlt években, az elmúlt évtizedben, és szemrehányást tett itt nekem, hogy én csóváltam a fejemet, hogy ezt nem tudom elfogadni, és azt gondolja, hogy azért nem tudom elfogadni, mert az én politikai álláspontom most már megváltozott.

Szó sincs erről. Pusztán arról van szó, hogy a szakmaiság kérdését is föl kellene vetni. Tehát ha mondok egy számot, hogy 2010-ben ennyi volt az állami vagyon, majd 2020-ban pedig amannyi, és itt forintokat mondok, akkor az lenne a minimum, hogy

megmondanánk, hogy ezt most folyó áron vagy pedig változatlan áron kell értelmezni, és ha változatlan áron, akkor tessék mondani, milyen áron valójában, mert én is tudnék mondani egy olyan számot. Vegyük euróban, nézzük meg euróban, hogy hogyan nézett ki 2010-ben ez a vagyon, és nézzük meg, hogy most hogy néz ki ez a vagyon. Akkor a 260 forintos euróárfolyamon, most meg a 400 fölöttivel kellene számolni. Könnyen lehetne, hogy az állami vagyon nem növekedett, hanem csökkent. De nyilvánvalóan akkor is hibát követnének el, mert ott viszont vásárlóerő-paritáson kellene mindenképpen számolni. Tehát itt nem politikai elköteleződésről van szó, hanem sokkal inkább szakmáról, és azért egyfajta szakmai minimumot meg kellene követelni itt a parlamentben is, azt gondolom.

Van egy harmadik pont, amelyet viszont nem érintett még senki itt a törvénymódosítás kapcsán. Módosítja a nemzeti vagyont, a nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségű gazdasági társaságok üzletrészeit felsoroló táblázatot. Nos, ebben egyébként én azt láttam, hogy most az MVM-nek kicsit más lett a neve, de itt az van, hogy állami tulajdonban marad, 75 százalék plusz 1, és akkor gyakorlatilag a maradék rész pedig akár privatizálható is. Egyébként én ezt most kifejezetten egy veszélyhelyzetnek gondolom, különös tekintettel arra, hogy az MVM most elég nagy gondban van, elég nagy problémái vannak, hiszen neki kell gondoskodni a gázellátásról, arról a rossz és hibás szerződésről, amelyben nagyon drágán vásároljuk meg a gázt; nincs elég pénze, ezért aztán kínai hitelt vesz föl.

(13.40)

És látható más országok példáján, hogy Kína előszeretettel ad olyan hiteleket, amely hitelek fedezeteként mindenképpen vagyont, vagyontárgyakat akar, szeretne megkapni. Én élek a gyanúperrel, hogy ez akár egy kiskapu is lehet, hogy ha itt a 25 százalékos részt kinyitjuk, akkor ő ezt megkaparinthatja, megszerezheti, és így beteheti a lábát ebbe a szektorba, és esetleg majd a későbbiekben tovább is terjeszkedhet. Tehát én megnyugtatóbbnak gondoltam volna vagy gondolnám azt, ha ez 100 százalékos lenne, és gyakorlatilag az is maradna, mert ez nagyon fontos.

Egyébként a postánál is egy ugyanilyen konstrukció van. Azt gondolom, hogy a postánál is célszerűbb lenne megtartani a 100 százalékos részt. És mindezt annak alapján mondom, hogy továbbra is fenntartom azt, hogy nem szabad fetisizálni egyik tulajdonformát sem, mindig az adott feladat, az adott funkció dönti el, de ebben a két esetben, én azt gondolom, hogy az állami funkció, az állami feladat és az állami ellenőrzés elengedhetetlenül fontos, tehát törvényileg itt szigorúbbnak kellene mindenképpen lennie. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslat a gazdaságfejlesztési miniszter felelősségi körébe tartozó törvények módosítását tartalmazza, a legtöbb esetben azonban látszatintézkedésekre kerül sor, a felszámolási eljárások esetében és a posta ügyében például nem törekszik a problémák tényleges megoldására, amit pedig a költségtakarékosság jegyében az állami vagyon átadását segítő informatikai felület megszüntetésével megspórolnak, azt odaadják az érdekkörükbe tartozó civil szervezeteknek, például az Erzsébet Alapítványnak.

A Mi Hazánk Mozgalom egyetért azzal, hogy a koronavírus-járvány miatt nehéz helyzetbe került vállalkozások működőképességének helyreállítása érdekében tavaly bevezetett reorganizációs és szerkezetátalakítási eljárások alkalmazásának időtartamát egy évvel, 2023. december 31-éig meghosszabbítják. Egyetértünk továbbá a törvényjavaslat csódtörvényt érintő pontosításaival, melynek értelmében például a Cégek közlönyben közzétételre kerülő végzésen a jövőben fel kell tüntetni majd a hitelezői követelések bejelentésére irányuló jogvesztő határidőre vonatkozó tájékoztatást, továbbá a vagyonfelügyelő és a felszámoló elektronikus levelezési címét. Azért ezek pluszinformációk, amelyek nagyon fontosak.

A törvényjavaslat fontos újításként nevezi meg, hogy a felmentett felszámolónak a felszámolási nyitómérlegtől vagy az utolsó közbenső felszámolási mérlegtől a felmentése napjáig terjedő időszakra közbenső mérleget kell készítenie annak érdekében, hogy a felmentésig terjedő időre felelősséget vállaljon a felszámolási eljárás gazdasági eseményeiért. Ez is szintén nagyon fontos és kiemelendő.

A Mi Hazánk Mozgalomhoz beérkező bejelentések alapján azonban a törvénytelenül működő felszámolókkal szemben ennél még sokkal határozottabb fellépésre lenne szükség, ami nemcsak a jövőre nézve, hanem visszamenőleg is feltárja a felszámolásokkal kapcsolatos eljárási hibákat, melyek mögött állásponturnk szerint gyakran súlyos visszaélések, eltussolások húzódnak, és a sikkasztás gyanúja is felmerül több esetben.

Ilyen szélsőséges eset például, amire szeretném felhívni a figyelmet, a sósikúti ipari park 12 éve megoldatlan ügye, ahol a volt tulajdonos cége még 2010-ben egy 40 millió forintos tartozás lejártá miatt került felszámoláshelyzetbe. A tartozás úgy keletkezett, hogy a CIB Bank induló kölcsönt ígért a vállalkozáshoz, ennek jeleként az ingatlan tulajdoni lapjára 66 millió forintos keretjelzalogot vezetett rá. Az üzem elkészült, de a vállalkozó nem kapta meg a kölcsönt. A bíróság 2010-ben az eljáráshoz egy 2009 óta törvénytelenül működő felszámolót jelölt ki. Tehát 2010-ben a bíróság egy 2009 óta törvénytelenül működő felszámolót jelölt ki - nem véletlenül ismételt meg -, aki a vállalkozás tulajdonában lévő 200 millió forint értékű vagyont 16 millió forintért, kirívóan áron alul, a becsérték 8-9 százalékán adta el. De ami az érdekes: még ezzel a bevétellel sem tudott a bíróság előtt elszámolni. A hitelezők kifizetése

nem történt meg, és mivel az adós egyszemélyes cég volt, meghagyták rajta az adósságot.

Az ügy arra enged következtetni, hogy hiába jött létre tavaly októberben a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága a trafikok és a szerencsejáték felügyelete mellett a végrehajtók és a felszámolók felügyeleti tevékenységének ellátására, a felszámolóknál évtizedek óta önkényuralom van, a bírók rettegnek a felszámolóktól, a korrupciós hálózatban pedig a bankok is benne vannak, mint ahogyan az előző példa is tökéletesen mutatta.

A Mi Hazánk Mozgalom a végrehajtó-maffia felszámolása után a korrumpált felszámolóbiztosok felderítését is zászlajára tűzte, ellenőrizni fogja az elmúlt időszakban kinevezett felszámolók munkáját, az új szuperhatóság alatt végzett felügyeleti tevékenységet, és a nyilvánosság bevonásával határozottan fel fog lépni a visszaélésekkel szemben.

A törvényjavaslat érinti a postások fegyverviselésének szabályait is. Jelenleg a postás maga döntheti el, hogy tart-e magánál gázspray-t vagy gáz- és riasztó-fegyvert, a módosítás értelmében viszont a biztonság növelése és balesetek elkerülése érdekében kizárólag a munkáltató Posta döntene arról, hogy biztosít-e az adott postásnak gázspray-t. Ez az intézkedés a postások önvédelemhez való jogát szűkíti, ami - céljával ellentétben - a postások biztonságát biztosan nem fogja növelni. Állásponturnk szerint, ismervé a hazai közbiztonsági állapotokat, továbbra is a postásnak kellene eldöntenie, hogy főleg azokon a napokon, amikor a nyugdíjak kézbesítése történik, szükség van-e önvédelmi eszközre, amit a posta biztosítson számára.

A törvényjavaslat szerint az elsőbbségi levélküldemények legalább 85 százalékát a jelenlegi „feladást követő munkanap” helyett a Postának elegendő lesz majd egy nappal később, a feladást követő második munkanap végéig kézbesítenie. Mindezt arra hivatkozással tervezik bevezetni, hogy az elsőbbségi levél igénybevétele a lakosság körében nagyon csekély. Arra bezzeg nem tér ki az indokolás, hogy ennek megfelelően tervezik-e esetleg a szolgáltatás árának a csökkentését.

Véleményünk szerint ezzel az intézkedéssel a létszámhiányt próbálják inkább leplezni, egyszerűen olyan kevés postás van, hogy nem tudják az elsőbbségi küldemények kihordását időben teljesíteni. Július óta ugyanis az energiefelhasználás csökkentésére hivatkozva több mint száz postafiók zárt be. A helyzetet súlyosbítja, hogy most november 12-étől országosan 210 településen további 366 postát zárnak be ideiglenesen; szokták azt mondani, hogy kvázi szüneteltetik, de azt tudjuk, hogy amit szüneteltetnek vagy bezárnak, még ha ideiglenesen is, annak az újrainyítása olyan lesz, mint a kutya vacsorája, vagy lesz, vagy nem. A hatékonyság növelése jegyében egyébként még 300 postai dolgozót is el kívánnak bocsátani.

E nemes falak között a legelső felszólalásomban említettem a posta helyzetét, és már akkor megemlítettem, hogy a legnagyobb problémát abban látom a Postát illetően, hogy a vezetőség inkább menedzserszemléletű, mint a postaügyekhez értő. És akkor kértem a

kormány képviselőit, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy ne történjenek postafiók-bezárások. Látjuk, hogy mi történik most. Például, ahol én élek, abban a választókerületben is több kistelepülést érint. Említettem Pirtót is, de ott van például Imrehegy község, amelynek az életében az elmúlt évtizedekben inkább csak a visszafejlődés és nem a fejlődés tapasztalható, és erre most egy nagyon komoly ütetést jelent az, hogy bezárják ott is a postát. A lakosok most november 12-én ki is mennek az utcára egy közös tüntetésre 14 órakor, hiszen nem bírják és nem akarják elfogadni azt, hogy ha már nem is fejlődik a településük, legalább ne vegyék tőlük el azt, ami még jelentett egy kis segítséget számukra.

Ugyanis a Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint a posták bezárása elsődlegesen az idősebb korosztály és a kisgyerekes családok helyzetét nehezíti meg, akik nem tudnak a távolabbi postára eljutni. Az országban a postai szolgáltatás évtizedek óta nem működik jól, elbocsátások helyett inkább a dolgozók megbecsüléséről kellene beszélni, amihez bérfejlesztésre, jobb munkakörülményekre, az értékesítési elvárások megszüntetésére és a posta felső vezetésétől független szakszervezetek létrehozására lenne szükség.

(13.50)

A törvényjavaslat a nemzeti vagyonról szóló törvény egyszerűsített átláthatósági szabályainak kiterjesztését tervezi az állami vagyon átruházásának azon eseteire, amikor költségvetési szerv vagyonkezelő kis értékű ingóságokat ad vagy ajándékozik el.

A módosítás értelmében ezekben az esetekben a vevő gazdálkodó szervezetnek nem kellene átláthatósági nyilatkozatot tennie, amennyiben tulajdonosi háttér természetesen személyekre visszavezethető. A Mi Hazánk Mozgalom ezzel a módosítással ugyan egyetért, azzal azonban nem, hogy az állami szerződéseknél 2012-től az adóoptimalizálás célból létrejött offshore háttérű szerződéses partner esetében gyakorlatilag elegendő, ha nyilatkozik arról, hogy a tényleges tulajdonosa megismerhető. Tehát nem arról kell nyilatkozni, hogy ki a tulajdonos, csak arról kell nyilatkozni, hogy a tulajdonos megismerhető. A kötelezettségvállaló költségvetési szerv a szerződéskötést megelőzően nem köteles a nyilatkozat valóságtartalmának a vizsgálatára, csak azt ellenőrzi, hogy a cég a nyilatkozattételi kötelezettségének eleget tett-e, ami nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az állami szervek offshore cégekkel szerződjenek, mert így aztán nem lehet rájönni, hogy ki a tulajdonos; ez a „nesze semmi, fogd meg jól”.

De nézzük tovább! A törvényjavaslat értelmében a Csillebérci Szabadidő- és Ifjúsági Központ épülete ingyenesen az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekért Alapítvány, röviden az Erzsébet Alapítvány tulajdonába kerül, melyhez tartozó területet két évvel ezelőtt szintén ingyen kapta meg az alapítvány. Az indoklás szerint a vagyonátadásra a telek és a felépítmény egységes tulajdoni viszonyainak kialakítása érdekében van szükség.

Az állami gyermek- és ifjúsági táboroztatás feladatát 2016-ban vette át az egyházi kézben lévő Erzsébet Alapítvány. A közfeladat-ellátáshoz az alapítvány 2016 óta közel 30 milliárd forint összegű költségvetési támogatásban és további 13,5 milliárd forint uniós támogatásban részesült, mely feladatokat egyvájánlattevős közbeszerzési eljárás útján a saját cégének, az Erzsébet Gyermek- és Ifjúsági Táborok Szolgáltató Kft.-nek szervezte ki.

A 2021. évi beszámoló adatai alapján kiderült, hogy megéri az alapítványnál dolgozni, mivel a fennmaradó oktatási és képzésszervezési teendőket, továbbá szociális, kulturális és egyéb programok szervezését az alapítvány munkatársai tavaly átlagosan havi bruttó 930 ezer forintért látták el. A kuratórium elnöke pedig még 2017-ben látott napvilágot a hír, hogy a Balaton-part egyik legdrágább szállásáról jár be nap mint nap a zánkai irodájába dolgozni, ahol napi 110 ezer forintba kerül a szállás. Úgy tűnik, hogy a közpénz mindent elbírhát.

A csillebérci Erzsébet-tábor mellett az állam 2016-ban a zánkai gyermektábort és a fonyódligeti tábort is az alapítványnak ajándékozta, és az átadott ingatlanvagyon fejlesztéséhez az elmúlt években több mint 40 milliárd forint közpénzt biztosított. A kivitelezési munkákat, mondanom sem kell, hogy a Mészáros Lőrinc érdekeltségéhez tartozó cégek végezték, ráadásul az alapítvány a nemzeti vagyonról szóló törvény értelmében az ingatlanokat a megszerzésüktől számított 15 év elteltével akár el is idegenítheti.

A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint a mai rohanó világban minden eddigénél nagyobb szükség van általános gyermekmozgalomra és államilag támogatott táboroztatásra. Ez nem kérdés. Ahol a gyermekek életre szóló, felejthetetlen élményeket szerezhetnek, az rendkívül fontos - ez a Mi Hazánk Mozgalom számára is rendkívül fontos -, de nem értünk egyet azzal, hogy a gyermektáboroztatás ürügyén az állam a nemzeti vagyon körébe tartozó ingatlanokat és súlyos közpénzmilliárdokat ajándékozik az érdekkörébe tartozó civil szervezeteknek, és ami rendkívül aggasztó, a közpénz felhasználását nem ellenőrzi. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, ön é a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Igen, egy olyan salátatörvény van előttünk, amely 14 törvényt módosít. Ezt csak azért mondtam el, mert mindenki elmondta, mondom, én se maradjak ki a sorból.

De mégis engedjék meg, hogy ebből a 14-ből én a lakástörvénnyel kezdjek! Úgy is kezdhethem ezt a felszólalásomat, hogy ki és mikor telefonált önöknek, Bayer Zsolt, vagy Rákay Philip, hogy lassan jut hozzá az egyébként már önökkel kialakított budai vári lakáshoz. Mert ugye, mit is mond a lakástörvény módosítása? Azt mondja, hogy amennyiben az önkormányzat

nem küldi időben az értékbecslőt, akkor majd a helyileg illetékes kormányhivatal kiküldi hat hónap után. Na most a probléma ott van, hogy tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, érdemes beszélnünk erről a módosításról.

Higgyék el nekem, hogy minden lakó, aki érintett ebben a lakásvásárlásban, rendkívüli módon várja ezt az értékbecslést, de azt is látni kell, hogy az a törvény, amely alapján a vételi jog keletkezett, egy átgondolatlan és nem kellően kidolgozott törvény volt. Emlékezzenek vissza, ez a törvény kimondta, hogy minden olyan épületet társasházzá kell nyilvánítani, ahol önkormányzati lakás van. Csak szeretném mondani, hogy gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy az I. kerületben... - ezeknek a lakásoknak a túlnyomó többsége, nem száz százaléka, de túlnyomó többsége az I. kerületben van, tehát az I. kerületben 110 házat kell társasházzá nyilvánítani. Mindannyian ismerjük a földhivatali eljárások nehézségét, ez még nem zárult le.

Mit is jelent ez? Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, hogyha a kormányhivatal szeretne egy értékbecslést elvégeztetni, nem tud, méghozzá azért nem tud, mert az értékbecslő nem fog tudni értéket becsülni, hiszen nem történt meg végérvényesen, jogerősen a társasházzá való átalakulás. Úgyhogy én azt szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, hogy ennek a módosításnak itt és most nem biztos, hogy van értelme olyan szempontból, hogy ez bármilyen módon is gyorsítaná a lakók lakáshoz jutását.

De ha már erről beszélünk, azt gondolom, érdemes megnézni, hogy miért is tartunk itt. Ez a törvény már régen el lett fogadva, de mégiscsak azt gondolom, mindenkinek szükséges, hogy tudja, hogy a Miniszterelnökség, illetve a műemlékvédelmi hatóság 2022. március 30-án küldte el azoknak a lakásoknak a listáját az önkormányzat számára, mert az önkormányzat ilyen típusú nyilvántartással nem rendelkezett, amelyekre vonatkozik a lakástörvény utolsó, viszonylag jelentős módosítása. Ez azt jelenti, hogy 2022 áprilisában tudott elkezdődni gyakorlatilag az egész folyamat. Azt gondolom, hogy ha figyelik a híreket, akkor ennek ellenére most ott tartunk, hogy gyakorlatilag az első értékesítések már meg is történtek, de értelemszerűen a műemlékvédelmi hatóság késedelme miatt az egész folyamat csúszott.

Én azt gondolom, hogy ha már viszont hozzányúlunk ehhez a törvényhez, akkor érdemes lett volna az eredeti jogalkotói szándékot figyelembe venni. Emlékezzünk vissza, az indoklásban fehéren-feketén le volt írva, hogy az a cél, hogy azokat a Várban élő honfitársainkat, akik vesztesei voltak a '95-ös, sok tíz évvel ezelőtti bérlakás-értékesítésnek, őket rehabilitáljuk. Ehhez képest, azt gondolom, azt kellett volna ebben a törvényben önöknek javasolniuk, hogy közelítsük a feltételeket a '95-öskhöz ehhez képest azok számára, akik már akkor is bérlői voltak az önkormányzatnak, és ezen belül is azok számára, akik a mai napig benne élnek a bérelt lakásukban. Értelemszerűen így kimarad Bayer Zsolt vagy Rákay Philip, de mégis azt gondolom, hogy ha végiggondoljuk, elsősorban nekünk

nem a haverok számára van itt felelősségünk, hanem a kerületben vagy az országban élő állampolgárokkal szemben. De azt gondolom, pontosan ugyanezen elv alapján mondhatták volna azt is a módosító javaslatukban, hogy az így megszerzett vagyon... - az előbb felsorolt körnek, tehát akik már '95-ben is bérlők voltak, és benne élnek a bérleményükben, mondjuk, illetékmentességet biztosítanak, ahogy '95-ben is illetékmentességet élveztek az akkor tulajdonhoz jutók.

(14.00)

De hát értelemszerűen itt nem áll meg a történet, mert hát ez a törvény sok más - egyébként elvéve akad benne támogatható rész is, de engedjek meg, hogy ellenzéki képviselőként mégse ezeket emeljem ki, hanem én is a postai szolgáltatásokról beszéljek pár mondatot, mert érdemes azt végiggondolni, hogy hosszú éveken keresztül gyakorlatilag a posta igazgatója Magyarország egyik legjobban fizetett köztisztviselője volt, és hogy a jól megfizetett köztisztviselők sora mit is tett a postával. Gyakorlatilag minimálisan sem tudta felvenni vagy megalapozni a posta versenyképességét, és ma ott tartunk - megérkezett a XXI. század a postára is -, hogy az elsőbbségi levélküldemények esetében nem másnap, hanem harmadnap kell csak az elsőbbségi küldeményeket kézbesíteni.

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt
Dócs Dávid váltja fel.)

Hát, kérem szépen, hát tényleg, a következő lépés az tud lenni, hogy a MÁV-nál visszavezetik a gőzmozdonyokat. Döbbenetes azt látni, hogy az, hogy önkömmenyire alkalmatlan embereket ültettek a posta vezetésébe, és hogy ez a posta működését milyen irányba tolta el, az most milyen következményeket eredményez, és egyébként a bezárásokon túl - mert erről a kollégáim hosszan beszéltek - ma ott tartunk, hogy gyakorlatilag egy elsőbbségi küldeménynek a kézbesítéséhez három nap kell. Ez döbbenetes.

Azt gondolom, hogy érdemes még két mondatot mondani az otthonteremtési feladatoknak a karitatív szervezetek általi átvállalásáról is. Én azt gondolom, hogy ez a rendelet a már elhangzottakon túlmenően azzal a veszéllyel is jár, hogy gyakorlatilag ki van szervezve alapítványokba, gyakorlatilag ezzel megkerülve az erdőtvényt, a földtvényt, és gyakorlatilag a nemzeti kincseink kerülnek ellenőrizhetetlen módon magántulajdonba. Én csak emlékeztetnék mindenkit a Magyar Nemzeti Bank alapítványaiban tapasztalakra, mert gyakorlatilag az történik, hogy abban a pillanatban - hogy Kósa Lajost idézzem - a közpénz vagy közvagyon elveszíti a közpénz- vagy közvagyonjellegét, mert ugye, bekerült az alapítványba, emlékezzünk vissza, az alapítványi pénz az alapítványi pénz, abban a pillanatban minden lehetőségünk megszűnik arra, hogy ellenőrizni tudjuk, hogy a nemzeti kincseink kapcsán betartanak-e egyébként hatályos

környezetvédelmi előírásokat, hogy gyakorlatilag hogyan gazdálkodnak ezzel a közvagyonnal.

En azt gondolom, hogy van Magyarországon olyan jogtechnika, amely alkalmas lett volna a cél megvalósítására, de ez biztos, hogy nem a tulajdonba adás, mert egyrészt ezzel igenis csökken az állami tulajdon, ezzel igenis csökken az állami vagyon, és én azt gondolom, hogy csak akarni kellene - hogy az előttem szólókat ne ismétljem -, hogy ezek a vagyoni értékek, ezek a nemzeti értékek a köz tulajdonában maradjanak. És a vagyonkezelésben, azt gondolom, átlátható módon meg lehetett volna valósítani, hogy ezek a vagyonelemek - például, ugye, a tábor, amiről sokat vitatkozunk - azokat az egyébként nemes célokat szolgálják, amelyekről sokan beszéltek.

En azt gondolom, hogy érdemes azon elgondolkodni, hogy vajon mi lehetett a valódi - a valódi! - oka annak, hogy ez a törvényjavaslat itt megszületett, mert legyünk őszinték, önmagában a technikai módosításokon túl inkább felháborító részeket találtunk benne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Meg is adom a szót rögtön a Fidesz képviselőcsoportjából Kovács Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ez az előterjesztés rendkívül sok fontos dologról szól, erről a kormánypárti képviselők már vezérszónoklatukban szoltak, és nem is szeretném egy szegmensére kihegyezni a hozzászólásomat, de némi történelmet szeretnék felidézni az itt jelen lévő, akkor még nem képviselő képviselőtársaknak, Szabó Sándorra reagálva, aki, ugye, a postákról beszélt, hogy mi minden zajlik jelenleg.

Először is nem bezárásról, hanem felfüggesztésről van szó, ezt szögezzük le (*Csárdi Antal közbeszól.*), amely közben folynak a tárgyalások. Szeretném elmondani, hogy amikor a Gyurcsány-kormány idején Szabó Pál, aki posta-vezérgazdátó volt, majd utána közlekedési és hírközlési miniszter, és ugye, tudjuk, hogy Gyurcsány Ferenc legnagyobb privatizátora volt, az ő idejében a 600 lélekszám alatti településeken minden postát bezártak, 542-t, nem volt vita, napi-rendre sem lehetett venni itt a parlamentben ezt a témát. Itt, kérem, egy törvényjavaslat szól erről és még sok más mindenről. És azt is szeretném még hozzátenni, hogy akkor az épületek 80 százaléka, ahol ez a tevékenység zajlott, önkormányzati tulajdonban volt. Mindezek ellenére ezeket a postákat bezárták.

Azért szeretném elmondani, hogy lássuk meg a különböző helyzetekben - ugye, Szabó Sándor nincs itt, tehát neki nem tudom címezni a történelmi visszatekintést, csak a baloldali képviselőtársainak -, nézzük meg a saját szemünkben, ugye, a szálka és gerenda történetét, és akkor úgy teljes a kép. És azt gondolom, hogy ez az ügy még nincs lezárva, ebben még

jó néhány egyeztetés lezajlik, és pont azért van erre szükség, hogy a posta a jelenlegi vagy ennél jobb szolgáltatást tudjon összességében nyújtani az ország lakosai számára. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Dávid Ferenc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Rendkívül rövid leszek. Azért vagyok kénytelen reagálni, bár az egyik szemem sír, a másik nevet, ha Nacsa képviselő úr itt lenne, akkor neki válaszolnék a felvetéseire, de igazából jobb, hogy nincs itt, mert lehet, hogy akkor véletlenül én is azt a hangnemet ütném meg, amit ő ütött meg, mindennel foglalkozott, mindenre kitért, de azokra a kérdésekre, amelyeket én a vezérszónoklatomban elmondtam, semmiféle érdemi választ nem adott. Ezért én inkább az államtitkár úr felé fordulok ebben a rövid két percben, és abból a három kérdéskörből, amiről beszéltem, gondolok itt az alapra, a lakásalapra, de igazából az Erzsébet-táborral kapcsolatos dolgokra szeretnék kitérni.

Elhangzott elég hangsúlyosan és elég indulatosan, hogy itt bármelyikünk is a gyermekeknek, a rászoruló gyermekeknek a nyaraltatása, a velük való foglalkozás, akár a határon túli gyermekeknek a nyaraltatása ellen szól, elhangzott az is, hogy egyházellenesek vagyunk. Nagyon szeretném hangsúlyozni, és elsősorban az államtitkár úr felé fordulva mondom, hogy természetesen nem erről van szó. Itt csak és kizárólag az az aggodalom beszél belőlünk, és én inkább a leghangsúlyosabb részt mondom, amit itt többen elmondtunk, hogy amikor a vagyonelemeket átadják ennek az alapítványnak, abban a pillanatban kikerül az ellenőrzés alól, abban a pillanatban nem lehet már kontrollálni, hogy ezzel a vagyonnal mi történik. Teltömik pénzzel, ezt azért többen elmondtuk, hogy nagyon komoly pénzek vannak benne, az sem baj természetesen, ha állami pénz kerül bele, és felújítják ezeket a táborokat, de az, hogy ezek a vagyontárgyak 15 éven belül - és rohan az idő - elidegeníthetők és eladhatók, az semmiféleképpen nem elfogadható. Ezt több képviselőtársam elmondta, és ezzel én teljes mértékben egyetértek.

Ha bármiféle garancia lenne arra, hogy (*Az elnök csenget.*) ez kimaradhasson, akkor talán nem is opponálnánk, és nem is vitatkoznánk ezen ennyit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. (*Jelzésre:*) A Jobbik képviselőcsoportjából Dudás Róbert képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr!

Az előttünk lévő törvényjavaslat kapcsán itt számos képviselőtől hallottam már, ugye, hogy salátatörvényről beszélünk; hát, ezt egyébként már megszokhattuk. Én a 14 benne rejlő vagy benne foglalt javaslat közül egyet emelnék ki, és talán nem meglepő módon azt a postaügyet, amellyel az elmúlt hetekben többször foglalkoztam már, sőt én elmondhatom, hogy tavaly augusztusban kezdtem el ezzel foglalkozni, bár akkor még azt mondták, hogy híreket terjesztek - sajnos most beigazolódt, hogy nem.

Múlt hét szerdán a miniszterelnök urat kérdeztem a posták bezárása kapcsán, illetve a posta megmentése kapcsán, és a miniszterelnök úr azt mondta, hogy egy szükségszerű átalakításra van szükség annak érdekében, hogy modernizálni lehessen mind a szolgáltatást, mind az ügyfélbarátabb ügykört, és hogy a XXI. századi elvárásoknak megfeleljen - nem ezekkel a szavakkal mondta, de ez volt a lényege.

(14.10)

Amikor ezt a törvényjavaslatot megláttam és láttam, hogy a postaügyekkel való foglalatosság is benne foglaltatik, akkor megmondom őszintén, megörültem, és kíváncsian vártam, hogy mit fog majd tartalmazni. De az, hogy a gázspray-ről való rendelkezést rögzíti ez a törvény úgy nagyjából, azt gondolom, hogy eleve felháborító a jelen helyzetben. Amikor 210 település 360 postájának a bezárása áll előttünk, ami nagy valószínűség szerint napokon belül meg fog történni, akkor ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Kovács Zoltán képviselőtársam, aki pont most ment ki (*Dr. Kovács Zoltán: Itt vagyok!*), elnézést, csak helyet változtatott, az előző kétperces hozzászólásával néhány gondolatot elindított bennem, és engedje meg, hogy ezekre én is reagáljak. Azt mondta a végén, hogy ez az ügy még nincs lezárva a posták kapcsán. Hát, mi is nagyon bízunk benne! De azon túl, hogy mi bízunk benne, higgye el, hogy az ország lakossága még inkább bízik benne, hogy ez az egész ügy nincs lezárva. Egyébként függetlenül attól, hogy kormánypárti vezetésű vagy ellenzéki vezetésű településekről beszélünk, mindenki megpróbál segíteni. De bizonyára arról is tudnak, hogy Óbudán a Fidesz-frakció is felemelte már a hangját, hogy miért zárnak be ott postát, és kérte a polgármestert, hogy intézkedjen ebben az ügyben. Javaslom egyébként az óbudai kormánypárti frakciónak, hogy a saját kormányához próbáljon fordulni, mert ő fog tudni segíteni, állami fenntartású cégről lévén szó.

Azt is mondta Kovács képviselőtársam, hogy nem bezárásról, pusztán felfüggesztésről van szó. Nyilvánvaló, hogy ez a kommunikáció. De könyörgöm, 300 embert küldenek el közben! Olyan embereket, akik egyébként méltatlanul alacsony bérért... - (*Nacsa Lőrinc közbeszólására:*) én is végighallgattam önt, képviselő úr -, tehát méltatlanul alacsony bérért és nem megfelelő munkakörülmények között dolgoznak sok esetben. Gondolok itt elsősorban a kézbesítőkre.

S visszaulva egy gondolat erejéig a gázspray kérdésére: eddig opcionális volt számukra annak használata, ezt ők dönthették el, de én azt gondolom, hogy

nem véletlenül szerepel ez ebben a törvényjavaslatban, mert inentől kezdve nagy valószínűség szerint a posta akár kötelezni is fogja őket erre. Azt is megmondom, hogy miért, miből gondolom én ezt. Azért gondolom ezt, mert főleg vidéken olyan átszervezések zajlanak - és legfőképp majd a tavasz folyamán látnak ezek napvilágot -, hogy központosítanak postákat, és bár a hivatal megmarad több településen, de maga a kézbesítés központilag lesz irányítva. Át kell hogy menjen, bussozzon, motorozzon, vonatozzon, bármivel is jusson el egy központi postára, majd onnan egy elektromos mopeddel hazamegy a saját kistelepülésére, ellátja a munkáját, visszamegy, elszámol-leszámol, majd hazamegy. Ha önök azt mondják, hogy ez a XXI. századi modernizálás, akkor itt komoly értelmezési problémák vannak. S teszik mindezt plusz 40-ben, mínusz 20-ban, akár térdig érő hóban, sok-sok millióval vagy tízmillióval a hátizsákjukban vagy a táskájukban. Még a jelenleginél is komolyabb veszélynek vannak, illetve lesznek ezek az emberek kitéve, tehát egy önvédelmi eszköz rendszeresítése és foganatosítása - amit egyébként fontosnak tartunk a részükre - a jelen állás szerint kötelező lesz, mert fontos lesz, hogy megvédjék magukat.

Azt is mondta képviselőtársam, hogy a Gyurcsány-kormány alatt bezártak, ha jól emlékszem, 574 postahivatalt a 600 fő alatti településeken, és hogy ez mennyire nem volt helyes. Teljes mértékben egyetértek önnel. Még egyszer mondom, teljes mértékben egyetértek ezzel a nyilatkozatával, de ez nem jogosítja fel a Fidesz-kormányt, hogy a Gyurcsány-kormányhoz hasonlóan postabezárásokat hajtson végre. Azt mondja, hogy napirendre sem lehetett venni abban az időben bizonyos kérdéseket. Hát, ugyanott tartunk, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy napirendre sem lehet venni (*Dr. Kovács Zoltán: Most tárgyalunk róla!*), mert a bizottságok az ellenzéki tárgysorozatba vételeket rendre leszavazzák. De ha ez nem így van - és akkor meghajolok ön előtt, képviselőtársam -, akkor kérem, támogassa azt a törvényjavaslatunkat, amely éppen tárgysorozatba vételre vár, és pontosan ezt a területet célozza, nevezetesen azt, hogy a jelen megállapodás, a kormány és a posta között létrejött megállapodás értelmében ezer fő fölötti településen a Magyar Posta köteles hivatalt működtetni.

Az általam benyújtott törvényjavaslatban az szerepel, hogy ezt az ezerfős határt vigyük le ötszázra, így tudjuk megmenteni a kistelepülési postákat. Az ön által is aggályosnak tartott kistelepülési postahivatalok bezárását, ami 15-20 évvel ezelőtt megtörtént, én ma is aggályosnak tartom. Én ma is azt mondom, hogy ezt el kell kerülni. Úgyhogy mindkettőnk és mindannyiunk megalégedésére kérem, hogy ezt a törvényjavaslatomat támogassák, és akkor a kistelepülési posták meg fognak menekülni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Fónagy János államtitkár urat, miniszterhelyettest mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. (Dr. Fónagy János: Igen.) Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Tanulságos és színes vitát volt módunkban végighallgatni. Előljáróban szeretném megköszönni részben azoknak, akik az előterjesztésünk egészét támogatónak találták, részben azoknak a képviselőtársaimnak, akik egyes elemeket támogathatónak vélték benne. Ezt köszönöm, és kérem, hogy ennek megfelelően nyomják a gombot.

Ha megengedik, megpróbálok néhány olyan témát összefoglalni, amiket képviselőtársaim szinte mindegyike említett, nem megfeledkezve Dávid képviselőtársam három pontjáról sem, amiket felírtam. Ebből is az állami vagyonátadás kapcsán a műemlék és talán a természetvédelmet volt kedves említeni. Itt is hangsúlyozni szeretném, amit az ön által is visszahivatkozott korábbi javaslatunkban is hangsúlyoztam, hogy minden olyan célhoz kötött terület esetében, ami védettség alatt áll - a természetvédelem esetén Natura 2000 alatt -, minden esetben, ha ott egyáltalában tulajdonosváltásra kerül sor, amennyiben a törvény erre lehetőséget ad, a természetvédelmi védettség fenntartása mellett száll át a tulajdonjog. Ugyanez igaz a műemlékekre is. A műemlékeknél talán azért nem túl szerencsés az e témakörben felhozott példa, mert a műemlékvédelemnél a tulajdonosváltás jelentős része éppen azt a célt szolgálta, hogy az eredeti állapot helyreállítása során a rendeltetésszerű használat biztosítva legyen; gondolok például a kastély-programra.

Az Erzsébet-tábort több képviselőtársam is felémeltette. Muszáj vagyok elmondani, hogy a XII. kerületben egyéni képviselő voltam, így Csillebérc történetét volt szerencsém végigkövetni, sőt bizonyos fókig közreműködni benne. Akik régebb óta itt ülnek, azok talán emlékeznek a KISZ elszámolási vitáira és az úttörőszövetséggel való vitákra. A XII. kerület is a kormány segítségére volt. Hosszú-hosszú évek pereskedése után szereztük vissza ezektől a - hogy mondjam? - tevékenységüket befejezett szervezetektől például a csillebérci tábort, úgyhogy ez már csak ennek az utóöngéje.

Az Erzsébet-táborok sok-sok évtizede a gyermek-üdültetést, a táboroztatást és hasonló célokat szolgálnak. Amint képviselő úr a kétpercesében megerősítette, nem a gyermekek elhelyezésével, támogatásával vagy üdültetésével van problémája, és a többi képviselőtársam esetében is nagyon bízom abban, hogy a magyar Országgyűlésben senki nem fogja kifogásolni azt, hogy határon belüli és határon kívüli gyermekek üdültetését, táborozását, hátrányos helyzetűek étkeztetését, számukra egy életre szóló élmény nyújtását biztosítsuk. Gondolom, hogy ezt támogatják.

(14.20)

Zárójelben muszáj vagyok hozzátenni, hogy meg kell mondjam, hogy az ötvenes években én is nagyon szerettem volna Csillebércre eljutni, de a Szent István parkból nem nagyon delegáltak oda küldötteket, úgyhogy én magam nem jutottam el Csillebércre, de egyébként nagyon szerettem volna.

Ugyanez vonatkozik a Lipótmezőre, hogy röviden mondjam. Én nagyon remélem, hogy a legjobb tudomásom szerint az ország legnagyobb alapterületű épületingatlana, aminek sok-sok éve a korábbi szocialista kormány általi bezárása és magárahagyottsága után funkciót találtunk, sikeres lesz, és amikor ez az iskola ott beindul, akkor a vélemény is megváltozik róla.

Ami a harmadik kérdésben volt, a Máltai Szeretetszolgálat, Református Szeretetszolgálat, illetve az MR Közösségi Lakással kapcsolatban úgy gondolom, hogy Nacsa képviselőtársam erre választ adott, én ezt engedelmmel nem ismétlem meg.

Amit itt Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is fölvetett, hogy az állami vagyon értékelésével kapcsolatban mi van: a magyar állami vagyon értékelésével kapcsolatban megvannak a szabályok, azoknak megfelelően történik ez. Ezek egyébként közismertek.

Szinte minden ellenzéki képviselőtársam felhasználta a kézbesítési határidő 24 órás kitolását arra, hogy a Magyar Posta problémakörét idehozza, amit a magam részéről messzemenően megérték. Azon kevesek közé tartozom, akik ebben az ügyben felelősséggel tartoznak. Én annak idején, 2000-től 2002-ig egyebek mellett postaügyi miniszter voltam, és az a folyamat, amiről mi most vitatkozunk, 30 évvel ezelőtt megindult. A helyzet az, hogy Ausztriában, Angliában, Dániában vagy Hollandiában viszont 60-70 évvel ezelőtt indultak meg ezek a folyamatok. Anélkül, hogy a postatörvény általános vitájává alakítanám át a mai diskurzust, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy... - mobilposta. Tehát évtizedek óta folyik ez a tevékenység, több száz településen mobilposta van, túlnyomórészt kedvező fogadással. Nem azt mondom, van néhány hely, ahol nem volt sikeres, ott leépült, de a mobilpostát, nem mindenütt, de a legtöbb helyen kedvezően fogadták és jól működik.

A Magyar Posta 8-10 éve dolgozik partneri kapcsolatok kiépítésén, több száz helyen van partneri kapcsolat önkormányzatokkal, magánfelekkel, ahol egy közös üzemeltetés van. A „Magyar falu” program keretében 250 településen került sor eddig, és van élő szerződés és 2022-ben pedig fizikai végrehajtás, gondolok itt építésre, beruházásra, hogy a „Magyar falu” program keretében épülő faluközpontok vagy más rendeltetésű, épp akár kereskedelmi célú épületekben a posta helyet kapjon és partneri kapcsolatokkal működjön.

Működik és a polgári kormány nagyon nehéz pénzeket költött arra, hogy a postát korszerűsítse. Az ország számos pontján logisztikai központok épültek, a digitalizáció komoly lépésekkel haladt előre. Ha minderre azt mondták, hogy ezeket a folyamatokat gyorsítani kell, akkor önöknek igaza van. Ebbe az irányba

igyekszünk, és erre utalt a miniszterelnök úr, amikor azt mondta, hogy ezeket a folyamatokat gyorsítani kell, és a korszerűsítéseket csinálni kell.

Azt több képviselőtársam mondta... - a 300 fő kizárólag irányító beosztásban van, tehát nem ablak mögött ülő kollégák, nem kézbesítő postás kollégák. Ennek a 300 főnek semmi köze nincs sem a szankciós energiaárak miatt megnövekedett - zárójel: ez 20 milliárdot jelent csak idén a postának, egy olyan postának, ami hosszú évek óta gazdálkodási veszteséggel működik.

Valaki említette, hogy miért volt két évig eredményes. Azért, mert a magyar állam megvette a Bélyegmúzeumot, és abban a két évben volt ebből az értékesítésből bevétele a Magyar Postának. Abból származott ez az eredmény. Tehát ez végig veszteséges volt, erre jött jelenleg egy 20 milliárdos többlet-energia-költség. Azt itt, ebben a Házban a kormányoldalról és a mi szánkából képviselőtársaim többször hallották, hogy a kormány saját magán kívánta és kívánja a takarékoskodást elkezdni. Az államapparátus és ennek folyamánként az állami vállalatok energiafelhasználás csökkentésére kötelezettek. Ez most 25 százalékos. Ez természetesen a Magyar Postára is vonatkozik, csökkenteni kell a költségeit.

Ami a szünetelést illeti, nem titok, a sajtóban is megjelent, Budapesten 35, egyébként kis forgalmú postát bezártunk - múlt időben mondom -, és ha jól emlékszem pontosan a számra, az országban 366 postát szüneteltetünk. Nem bezártuk, szüneteltetjük, kifejezetten a 20 milliárdos jelenlegi és a '23 első hónapjaiban várható újabb energiaszámlák miatt; olyan számlák miatt - és ezt is számtalanszor elmondjuk -, amiket nem a magyar kormány működése, nem a posta működése, hanem a háborúra rosszul reagáló szankciós intézkedések és az ugrásszerűen megnövekedett energiaköltségek eredményeztek.

Szabadi képviselőtársamnak mondom, hogy ne haragudjon, nem vagyok abban a helyzetben, hogy konkrét ügyekben kormányálláspontot mondjak. Egyedi ügyekben állunk rendelkezésre, készséggel megvizsgálunk, de nem tudom.

Önnél is hangsúlyozni szeretném, hogy a 300 főnek a valóban bejelentett tömeges elbocsátása nem a kézbesítéssel, nem a postaszüneteltetéssel kapcsolatos. A postaszüneteltetéssel kapcsolatban egyetlen ember nem veszti el a munkahelyét. Emlékezetem szerint hétszázegynéhány postai dolgozót érint, mindannyiknak a lakóhelyéhez legközelebbi helyen biztosított postát.

Mellár képviselő úr elment, a jegyzőkönyv számára mondom, hogy ő a Magyar Villamos Művek és a posta mellékletben felsorolt tulajdoni hányadát tette kifogás tárgyává. Az nem változott, 75 plusz volt eddig is, és ennyi is maradt; tehát az nem változott.

(14.30)

Összességében... - bocsánat, még egy megjegyzésem van a postával kapcsolatban, hogy természetesen azzal én is tisztában vagyok, hogy a helyi postahivatal

legalább annyira egy érzelmi kérdés, mint egy racionális postaüzem-gazdálkodási kérdés, és azt is megértem természetesen, ha az emberek abban véleményt nyilvánítanak. Ezzel együtt azt javaslom képviselőtársaimnak, hogy ahol módjuk van, ott ezeken a településeken az érintett polgármestereknek inkább azt mondják, hogy mondjuk, keressenek meg engem, és akkor, ha tudunk közös megoldást találni a jövőre nézve - jelenleg ezt a kormányintézkedést végrehajtjuk, de ha a jövőre nézve - tudunk valamilyen közös megoldást találni, akkor abban mi partnerek vagyunk. Eddig is jelentkeztek polgármesterek, folyamatosan tárgyalunk velük. Ahány posta, annyiféle megoldás, úgyhogy azt javaslom, hogy ingerült, érzelmileg ugyan érthető, de sehova nem vezető helyi megmozdulások helyett a településért felelős polgármester keressen meg akár engem, és a többit legalábbis megkísérljük megoldani. Nem azt mondom egy szóval sem, hogy mindenütt meg tudjuk oldani, vagy ez a szándék, de a jövőre nézve ez jelenthet és jelent megoldást.

Közben segítettek rajtam, 1249 településen van jelenleg is mobilposta, tehát egy jelentős számú településen van, ami azt jelenti, hogy a postának a sok más egyéb intézkedés mellett ez is sikeres.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést, hogy én is eltertem a törvénytervezet lényegétől, de a hozzászólásokból úgy gondoltam, hogy elsősorban erre volt igény a válaszadásra, ezt igyekeztem megtenni.

Még egyszer köszönöm. Ahol támogatták, ott támogatták, ahol pedig nem, ott kérem, hogy akár a válaszom alapján az álláspontjukat vizsgálják felül, és ha lehetőséget látnak a tervezetünk támogatására, akkor ezt tegyék meg. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyházakat érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1785. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most elsőnek megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy tájékoztatást adjak a benyújtott, az egyházakat érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat lényeges rendelkezéseiről.

A volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény - a továbbiakban ingatlanrendezési törvény -, elismerve az egyházak magyar történelemben végzett értékes kultúrateremtő, -megőrző és -átadó munkáját, az

oktatás-nevelés, az egészségügy, a szociális és a kulturális szolgáltatások terén ellátott jelentős feladatokat és fontos társadalmi szerepüket, rendelkezett az 1948. január 1-je után kártalanítás nélkül államosított hitéleti és közcélú feladatokat ellátó beépített ingatlanok rendezéséről. Ennek határideje 2011. december 31-e volt.

Az ingatlanrendezési törvény végrehajtása jelentős szerepet játszott az egyházak rendszerváltozás utáni újraindulásakor, leginkább a közfeladat-ellátás vonatkozásában. Részben ennek is volt köszönhető, hogy egyházaink át tudták törni a kirekesztettség azon kereteit, amelybe a rendszerváltás előtti kommunista diktatúra szorította őket. Az ateista rezsim célkitűzése az volt, hogy az egyházak ne lássanak el közfeladatokat, beleértve az oktatás-nevelést, valamint szociális, karitatív tevékenységet sem. Különösen az ifjúság körében korlátozta az akkori államhatalom az egyházakat, így csak néhány iskolát tarthattak fenn: nyolc katolikus, egy református és egy zsidó felekezeti középiskolát, azokat is inkább csak a látszat kedvéért. Ezzel a felnövekvő új nemzedékek lelkét akarta a kommunista rendszer megszerezni, és a maga embertelen képére formálni. Az egyházak még ilyen keretek között is példamutató tevékenységet tudtak felmutatni.

Az államszocializmus mára már történelem, míg egyházaink - kiemelten az elmúlt tíz évben - olyan virágzásnak indulhattak, ami az elmúlt ezer évben is csak ritkán volt látható. Az ingatlanrendezési folyamat végére az egyházak volt iskoláik, szociális, karitatív és kulturális intézményeik legalább egy részét visszakapták. Így megindult az a folyamat, amelynek során - különösen a 2010. évi kormányváltást követően - az egyházaknak lehetőségük nyílt arra, hogy elfoglalják a társadalomban az őket megillető, méltó helyet, azt a helyet, ami őket ezeréves organikus fejlődésük alapján illeti meg, s amelytől csak egy természet- és emberellenes diktatúra fosztotta meg őket, ha csak ideiglenesen is.

Az ingatlanrendezési törvény végrehajtását követően azonban több esetben kiderült, hogy olyan, főként városi templomok, amelyeket az egyházak akár még a kommunista diktatúra időszakában is folyamatosan használtak, ténylegesen nem egyházi tulajdonban, hanem jelentős részben - a korábbi kegyúri jogviszony alapján - önkormányzati, esetlegesen állami tulajdonban maradtak. Ezzel a jogi helyzettel több esetben maguk az egyházközségek, plébániák sem voltak tisztában, számukra ez csak akkor derült ki, amikor saját erőből vagy hitelfelvétel révén, vagy állami támogatással elkezdtek felújítani templomaikat, s ennek kapcsán szükségessé vált az aktuális tulajdoni lapok beszerzése.

Figyelembe véve Magyarország Alaptörvényének az állam és a vallási közösségek különvált működésére vonatkozó, illetve a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvénynek - a továbbiakban: az egyházi törvénynek - a templom és a vallásgyakorlásra rendelt más hely kiemelt

jogi védelmére vonatkozó rendelkezését, a törvényjavaslat a következőt mondja ki: kérésre közvetlenül hitéleti, szakrális célokra épített, de állami vagy helyi önkormányzati tulajdonban álló ingatlan, ingatlanhányad - templom, kápolna -, amennyiben azt a most tárgyalt módosítás hatálybalépésekor, valamint az igénylés benyújtásának időpontjában is ilyen célokra használták és használják, ingyenesen és általánosforgalmaidó-mentesen egyházi tulajdonba kerül.

Szeretném jelezni, hogy a javasolt módosítás nem nyitja meg újra az ingatlanigénylés folyamatát, az csak a korábbi ingatlanrendezés során, a jelzett okok miatt elmaradt, kisszámú hitéleti, szakrális célú ingatlanok egyházi tulajdonba adásának lehetőségét nyitja meg. Úgy gondolom, abban pártállástól függetlenül egyetérthetünk, hogy egy hitéleti célú ingatlanok, templomnak legjobb helye az egyház tulajdonában van.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXVI. törvény - azaz az egyház-finanszírozási törvény - jelenleg is rendelkezik a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek közcélú tevékenységük folytatásához szükséges ingatlan megszerzésének lehetőségéről. Tekintettel arra, hogy a belső egyházi jogi személyek önállóan is vállalhatnak, illetve folytathatnak közcélú tevékenységet, indokolt az egyház-finanszírozási törvény kiegészítése. A korábban ismertetett egyházi ingatlanrendezési törvény 2. § (2) bekezdésében meghatározásra kerültek azok a hitéleti és közcélú feladatok, amelyekre tekintettel az egyház a törvény alapján igényelhetette volt ingatlanait.

(14.40)

Azóta e törvény keretein túl is jelentős hitéleti és leginkább közfeladat-ellátásra szolgáló ingatlanjuttatásban részesültek az egyházak, illetve mind az ingatlanrendezés, mind az egyedi ingatlanjuttatások során kapott ingatlanok rekonstrukciójára, fejlesztésére is komoly költségvetési, illetve állami és európai uniós támogatáshoz jutottak.

Figyelemmel arra, hogy a közérdekű célhoz kötődő ingatlanjuttatás és a költségvetési támogatások az egyházi igény kielégítésén keresztül valójában fontos társadalmi szükséglet kielégítését is szolgálják, indokolt és szükséges ezen közösségi célok biztosítása arra az esetre is, ha az ingatlanjuttatásban részesült egyházi közösség, szerv a jövőben esetleg megszűnne magyarországi működését. Az ilyen esetekben is szükséges, hogy az ingatlanhoz kapcsolódó közcélú tevékenység folytatása, annak folyamatossága biztosított legyen, amely nemcsak az érintett egyház hívei, hanem az egész magyar társadalom számára kiemelkedően fontos cél.

Hasonlóképpen: az egyház tevékenysége szempontjából különös jelentőséggel bíró szakrális ingatlanok esetében is kiemelt érdek fűződik azok jellegének és szerepének megőrzéséhez. Erre tekintettel a javaslat ilyen esetekben, természetesen az érintett egyházakkal történt előzetes egyeztetés alapján rendelkezik az egyházi jogutódlásról is. Ezzel kapcsolatban

hangsúlyozom: az egyházon belüli jogutódlás esetében az illetékes egyházi szervek a belső egyházi szabályokat is figyelembe véve járnak el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyházi köznevelési-szakképző intézményekbe járó gyermekek, tanulók, illetve szüleik jogainak védelme érdekében a törvényjavaslat az egyház-finanszírozási törvény módosításával az egyházi fenntartók számára biztosítani kívánja a feladatellátást szolgáló állami és önkormányzati tulajdonú épületek és az ezek tartozékát képező ingóságok tulajdonjogát mindaddig, amíg ezekben egyházi, köznevelési, szakképzési tevékenység folyik.

Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy jogrendszerünkben nem példa nélküli ez a fajta, feladatellátáshoz kötött vagyonjuttatás. A nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények esetében az intézménynek helyet adó ingatlanok tulajdonjogának átadását a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény már korábban is az Országgyűlés 96 százalékos többségének pártpolitikai megosztottságon túllépő konszenzusával biztosította a nemzetiségi önkormányzati fenntartó által az épületben folytatott köznevelési tevékenység fennállásáig.

Erre alapozva erős a bizodalomunk, hogy a tisztelt Ház támogatja ezt a javaslatot is, hiszen helyi önkormányzati tulajdonú épületben bevett egyházi fenntartó által fenntartott köznevelési-szakképző intézmények is működnek. Ezek működésének hosszú távú biztosítása, a tanulók, illetve szüleik jogainak védelme érdekében a törvényjavaslat ezen fenntartók számára is biztosítani kívánja az önkormányzati tulajdonú épületek és tartozékát képező ingóságok tulajdonjogát mindaddig, amíg ott köznevelési, illetve szakképzési tevékenység folyik. Ezért a törvényjavaslat rendelkezik a tulajdonváltás ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére alkalmas szerződések megkötéséről, illetve arra az esetre, ha ez a megadott határidőig nem jön létre, a perindítás lehetőségéről és ezzel összefüggésben az elidegenítési és terhelési tilalomról is.

Amennyiben az ingatlanok és ingóságok helyébe más vagyonelemek lépnek a közfeladat-ellátás egyházi részről történő megszűnése esetén - beleértve itt a fenntartói jog, központi költségvetési szerv, települési önkormányzat avagy nem bevett egyházi, más vallási közösségi magánalapítványi gazdasági társasági fenntartó részére történő átadását is -, ezek esetében a tulajdonjog az ingatlannal együtt ingyenesen vissz száll az eredeti tulajdonosra.

A törvényjavaslat ilyen esetekre nézve rendelkezik az elszámolás szabályairól is. Az egyházi finanszírozás törvényjavaslat általi módosítása és elfogadása esetén biztosított tulajdonjog értelemszerűen nemcsak a jövőbeni átadások, hanem a jelenleg már működtetett köznevelési és szakképző intézmények esetében is megilleti a bevett egyházi fenntartókat. Ezért ebben az esetben is rendelkezik a törvényjavaslat a tulajdonváltás ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére alkalmas szerződések megkötéséről, a bírósági jogorvoslat lehetőségéről. Továbbá rendelkezik az elidegenítési és terhelési tilalom elrendeléséről

arra az esetre, ha a megadott határidőig a tulajdonbadaadásra vonatkozó szerződés nem jön létre.

Végül kitér az ingatlan-visszaadás esetén irányadó elszámolási szabályokra is. Tekintettel arra, hogy a bevett egyházak és belső egyházi jogi személyek részére közfeladat-ellátásra történő ingatlanátadásra vonatkozó rendelkezés az Alaptörvény VII. cikk (5) bekezdésével összefügg, a javaslat e része elfogadása esetére szükséges sarkalatosági záradék módosítása is.

Tisztelt Országgyűlés! A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény többek között a történelmi és a nemzeti emlékhelyeket is szabályozza. A nemzeti emlékhely a nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszín, amely a magyar nemzet, illetve a magyar és az ország területén élő nemzetiségek összetartozását erősítő és identitásképző jellegénél fogva a nemzet önképén kiemelkedő fontossággal bír. *(Sic!)* Továbbá nemzeti emlékhelyek az országos jelentőségű állami megemlékezés színterei is, amelyeket az Országgyűlés törvénnyel azzá nyilvánít.

A nemzeti emlékhelyek között vannak az Országgyűlés által nemzeti kegyhelynek minősített ingatlanok is. Ezek az egyetemes magyarság lelki-kulturális központjaiként is működnek, és mind a nemzet megmaradásában, mind a vallás szabad gyakorlásában kiemelkedő szerepet töltenek és töltenek be jelenleg is.

Mindezekre figyelemmel szükséges a történelmi és nemzeti emlékhelyül szolgáló ingatlanok jó karbantartási kötelezettségét rögzíteni, valamint az esetleges tulajdonváltással kapcsolatos kérdésekről is rendelkezni; mindezt annak érdekében, hogy a nemzeti emlékhelyek ne kerülhessenek ki a magyarországi tulajdonosi körből, és erre tekintettel szerepüket mind a nemzeti emlékezet, mind a magyar nemzet spirituális és kulturális önazonossága vonatkozásában folyamatosan be tudják tölteni.

A javaslat ezenkívül különböző terminológiai pontosításokat is tartalmaz az emlékpontok vonatkozásában; annak megnevezését magyar emlékpontra módosítja. A magyar emlékpontok meghatározásának szabályaival kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy a megjelölés a továbbiakban nemcsak magyar és angol nyelven, hanem ha az emlékpont valamelyik magyarországi nemzetiséghez kapcsolódik, az adott nemzetiség nyelvén is meg fog jelenni. Itt jegyzem meg, hogy az előterjesztő megfontolja, és valószínűleg egyet is ért a javaslat benyújtását követően a velünk élő őshonos nemzetiségek részéről érkezett azon jelzéssel, kezdeményezéssel, hogy az emlékpontok jogszabályi megjelölése magyar nemzeti emlékpont legyen.

A nemzeti emlékhelyül szolgáló ingatlan jó karbantartási kötelezettségére vonatkozó rendelkezés meghatározza az ezzel kapcsolatos hatósági ellenőrzési és működést biztosító kötelezettségeket is. A hatósági eljárás során a felmerült hitéleti kérdésben az érintett egyház magyarországi legfőbb képviselői szervének nyilatkozata a vallási közösségek és az állam Alaptörvény szerinti elkülönült működésére tekintettel nem mellőzhető.

A javaslat azt is szabályozza, hogy a nemzeti emlékhelyek elidegenítésére vagy terhelésére vonatkozó bármely okirat joghatás kiváltására csak a miniszter jóváhagyása esetén legyen alkalmas. Ezzel elkerülhető, hogy a nemzeti emlékhelyek kikerüljenek a magyarországi tulajdonosi körből, és akadályozott legyen a törvényben meghatározott célok megvalósulása.

A javaslat szabályozza a nemzeti emlékhelyek tulajdoni viszonyait is. Egyházi tulajdon esetére a javaslat úgy rendelkezik, hogy amennyiben a tulajdonos egyházi szervezet magyarországi működése bármilyen okból megszűnik, úgy a nemzeti emlékhely tulajdonjoga az érintett egyház legfőbb képviselői szerve által megjelölt belső egyházi jogi személyre száll át.

(14.50)

Az egyház legfőbb képviselői szervének hallgatása esetén a tulajdont a területileg illetékes belső egyházi jogi személy szerzi meg. Szabályozni szükséges a nemzeti és történelmi emlékhelyek funkciójuknak megfelelő használatát, illetve esetleges megváltoztatásukra irányuló tulajdonosi vagy vagyonkezelői tevékenységet is.

A törvényjavaslat az emlékhely státusz odaítélésére egyébként is felhatalmazott Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottságot ruházza fel véleményezési hatáskörrel, amelyet a bizottság a Nemzeti Örökség Intézetével egyeztetetten gyakorol. A módosítással elkerülhetővé válik az emlékhelyek esetleges méltatlan, az emlékhely jellegétől akár esztétikailag, akár funkcionálisan idegen átépítése, használata. A védett kulturális javakhoz hasonlóan indokolt a nemzeti emlékhelyek vonatkozásában is a magyar állam elővásárlási jogának biztosítása az ellenérték ellenében történő tulajdonát-ruházás során, tekintettel arra, hogy a nemzeti emlékhelyek a nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszínek, amelyek az országos jelentőségű állami megemlékezés színhelyei lehetnek.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül a javaslat tartalmaz egy szövegpontosítást a Pázmány Péter Katolikus Egyetem által ellátott oktatási feladatok elősegítése céljából a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia részére történő ingyenes vagyonjuttatásról szóló 2020. évi XVI. törvény vonatkozásában.

Köszönöm, hogy meghallgattak, úgy gondolom, minthogy ezt már az expozéban többször is említettem, a most benyújtott törvényjavaslat olyan elemeket tartalmaz, amelyeket képviselőtársaim pártpolitikai elfogultság nélkül, bátran megszavazhatnak, támogatva ezzel a vallásszabadság gyakorlását, a hívek közösségét, valamint a köznevelési, szakképzési feladatok ellátását. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Mészáros Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A keresztény egyházak tevékenysége rendkívüli mértékben hozzájárult Magyarországhoz, a magyar nemzet megerősödéséhez és fejlődéséhez. Tagadhatatlan fontos szerepük a magyar történelemben. Az egyházak munkája nemcsak vallási és erkölcsi jellegű, hanem kultúrateremtő és megőrző, továbbá az oktatás, nevelés, egészségügy, szociális és kulturális szolgáltatások területén is kiemelkedő tevékenységet végeznek.

A magyarországi egyházak érdemeire kitűnő példa az oktatásban való szerepvállalásuk, hiszen 2010 óta megduplázódott az egyházi óvodákban, általános és középiskolákban tanulók száma, ma már 220 ezer diák jár egyházi fenntartású intézményekbe. 2010 óta stratégiai partnerei az egyházak a magyar kormánynak. Büszkék lehetünk arra, hogy az elmúlt tíz év alatt Kárpát-medence-szerte több mint 3 ezer templom újult meg, és mintegy 150 új templom épült kormányzati támogatással.

Sajnos, Magyarország történelmében volt olyan időszak, amikor az egyházak elnyomásnak és üldözésnek voltak kitéve. A kommunista rendszer az egyházakat megfosztotta minden vagyonától, a kiépített intézményrendszerüktől, annak fenntartásául szolgáló földektől, erdőktől és ingatlanoktól. Az egyházi tulajdon helyreállításának első lépései a nyolcvanas években kezdődtek meg, amikor elfogadásra került a lelkiismereti és vallásszabadságról szóló törvény, melynek értelmében az egyházak autonómiájának visszaállítására került sor. Az egyházak visszaigényelheték a szocialista korszakban jogtalanul elvett ingatlanukat, illetve kárpótlást kérhettek azokért. A rendszerváltoztatás során megkezdett kárpótlás csak részlegesen, egy elnyúló, hosszú folyamaton keresztül adta vissza egyes vagyonelemeiket.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat ennek a folyamatnak a részét képezi. A mai napig vannak olyan önkormányzati vagy állami tulajdonban álló ingatlanok, amelyek jelenleg is hitéleti vagy kiemelt szakrális célra használt épületek. A javaslat egyik célja, hogy az ilyen tulajdoni háttérrel rendelkező ingatlanok kérelemre ingyenesen és általánosforgalmiadó-mentesen egyházi tulajdonba kerüljenek. Másrészt, a törvényjavaslat értelmében a bevett egyházi fenntartóknak lehetősége nyílna arra is, hogy az általuk fenntartott köznevelési intézményeknek otthont adó állami, önkormányzati ingatlanok tulajdonjogát ingyenesen kérelmezni tudják. Ennek eredményeként lehetőség nyílik a különféle pályázati eljárásokban való részvételre, továbbá megkönnyíti a köznevelési intézmények jó karban tartását.

A törvényjavaslat kezelni hivatott a történelmi és nemzeti emlékhelyek esetleges tulajdonosváltással kapcsolatos kérdéseit, melynek célja, hogy a nemzeti emlékhelyek ne kerüljenek ki a magyarországi tulajdonosi körből, és szerepüket folyamatosan be tudják tölteni. A rendelkezés szerint nemzeti emlékhely kizárólag a magyar állam, magyarországi jogi személy

vagy magyar állampolgár tulajdonában állhat. Amennyiben a tulajdonos egyházi jogi személy, de magyarországi működése bármilyen okból megszűnik, a tulajdonában álló nemzeti emlékhely tulajdonjoga az egyház magyarországi legfőbb képviseleti szerve által megjelölt egyházi jogi személyre száll át. Kiemelendő a javaslat ezen eleme, hiszen a nemzeti emlékhelyeink a magyarság kulturális központjaiként működnek, fontos szerepet játszanak a nemzeti öntudat és a valóság szabad gyakorlásában.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Sebián-Petrovszki László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az elmúlt években jó néhányszor voltunk olyan helyzetben, mint most, tehát hogy itt van a Ház előtt egy olyan törvényjavaslat, amelyben valamiféle ingatlanátadás, illetve ingatlanrendezési kérdések is vagy kizárólag azok szerepelnek az egyházak felé, az egyházak számára. Ezekben a vitákban, amikben az elmúlt évben jómagam is részt vettem, többször hallhatták a DK véleményét, elképzelését ezekről a dolgokról, most is fogják hallani - Nacsa képviselő úrnak fogom dedikálni kifejezetten.

De mielőtt belemennék ebbe az általános elméleti keretbe, azért a konkrét javaslat kapcsán hadd szögezzek le néhány dolgot! Már csak azért is, mert az előterjesztő képviselőként államtitkár úr valahogy úgy fejezte be az exozóját, hogy reméli, hogy pártállástól függetlenül támogatást remélhet ennek a javaslatnak a kapcsán. Erre szeretnék reflektálni azzal, hogy elmondjam, hogy nagyon sok racionális, a dolgot előrevívó, hasznos pontja van ennek a javaslatcsomagnak egyébként. Ki tudná vitatni azt, hogy a templomok legyenek egyházi tulajdonban, ha eddig nem voltak, vagy egyéb ilyen egyházi felekezeti célra használt létesítmények kerüljenek át egyházi tulajdonba? Természetesnek gondolom ezt, meglep, hogy eddig nem így volt, és tudnék még mondani olyan részletszabályokat, amelyek ebben a javaslatcsomagban helyénvalóak, rendjén valóak, támogatandóak.

Azonban nem ez, amiről igazán szeretnék beszélni, hanem arról, hogy ez a törvény is beleilleszkedik az Orbán-kormány egyházpolitikájába, amit én mélységesen ellenzek természetesen, és most is el kell mondanom, hogy miért ellenzem ezt. Minden normálisan működő demokráciában teljesen rendjén való az, hogy egyfelől vallásszabadság van, ezt kiemelte államtitkár úr is, ezzel én sem vitatkoznék, hogy ez helyénvaló, rendjén való, természetes, hogy Magyarországon is ez van.

(15.00)

Azonban, amikor már arról beszélünk, hogy az állam és az egyház viszonya, illetve hogy az egyházaknak a kormánnyal való viszonya, vagy a kormánynak az egyházakkal való viszonya hogyan alakult, ebben az elmúlt 12 évben egy olyan változás történt az azt megelőző időszakhoz képest, ami az én véleményem szerint hátrányos és egy jól működő demokráciához nem illik, nem való, nem így történik helyesen.

Mire gondolok? Az teljesen természetes, jó és támogatandó, hogy bizonyos állami feladatokba az egyház besegít, magyarán bizonyos olyan szerepeket, amelyeket normál esetben az államnak kell megoldania, átvállalnak az egyházak vagy az egyház különböző intézményei. Gondolok itt oktatási intézményekre, itt, az előterjesztésben is van szó oktatási típusú feladatokról, oktatási, szociális, kulturális intézményekről, illetve feladatokról. Ha ezeket az egyház átvállalja, ha ebben segít és a helyi közösségnek ez jó, akkor ennek örülünk, akkor ez helyénvaló, rendjén való.

Azonban az elmúlt 12 évben ezen túlment az állam és egyes kitüntetett egyházak szerepe, elsősorban a katolikus egyháznak a kormánnyal vagy a kormánynak az egyházzal való kapcsolata, túlment ez a szerep. Úgy fogalmazott államtitkár úr, vagy talán nem is az államtitkár úr volt, hanem a fideszes képviselőtársam, hogy stratégiai partnerekké váltak a kormányzat és az egyházak. Én ennél többet mondanék: valójában az egyházak ideológiai támaszai lettek az önök rendszerének, az Orbán-rendszernek. Elsősorban a katolikus egyházzal beszélünk. Ideológiai támaszai lettek, mindjárt részletezni fogom, milyen rendszereken és milyen mechanizmusokon keresztül. Ez jó önöknek politikailag és jó az egyháznak is, hiszen nyilvánvalóan az egyházak, amelyek egyébként azzal szembesülnek évtizedek óta, hogy csökken a templomba járók száma, csökken azoknak a száma, akik a híveinek számítanak, nem csökkenő szerepről tudnak beszámolni saját maguk tevékenysége kapcsán, hanem pont egy szerepmegőrzésről.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Miért jó ez a kormánynak? Nyilvánvalóan azért jó, mert ideológiai támaszt nyújt ennek a rezsimnek, amely ezt szereti is kihasználni. Olyan helyzetről beszélünk, olyan kapcsolatról a két világ között, amelyben az az értékrendszer, az a konzervatív értékrendszer, amelyet a Fidesz is vall, amelyet a kormány is magáénak vall, és azt gondolja, hogy ezt kell mindenáron, minél hosszabb távon, minél jobban meggyökeresíteni és helyzetbe hozni. Ebben a feladatban az egyházak abszolút játszótársai a kormánynak, és a kormány pedig az ilyen típusú javaslatokkal, amelyek itt vannak előttünk, segíti az egyházaknak ezt a típusú szerepvállalását. Ezt nem helyeslehetem, nyilvánvalóan nem támogathatom.

Mire gondolok konkrétan? Van ennek az egész körnek egy igazán eklatáns példája, az oktatás területén végbemenő változás. Az elmúlt 12 évben rengeteg

korábbi önkormányzati, állami közoktatási intézmény, sőt ma már óvoda is, átment egyházi kezelésbe, egyházi működtetésbe. Ez a folyamat zajlik, ezt ma már oktatáskutatók elemzik. Azonban ez véleményem szerint káros. El is mondom, hogy miért.

Én értem persze, hogy a kormánynak előnyös, hogy egy ideológiailag hozzá közel álló fenntartója lesz azoknak az iskoláknak, óvodáknak, középiskoláknak, amelyekből majd a jövőben szintén az esetleg egyházi fenntartású egyetemekre járók kitermelődnek mint diákok, értem én, hogy annak a középosztálynak egy része, amelyre a Fidesz támaszkodik, és amely a Fidesz szavazói bázisát jelenti, ennek haszonélvezője, azonban mindenki más ebben az országban ennek a rendszernek a károsultja. *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* Egészen konkrétan így van. Oktatáskutatók úgy fogalmazzák ma, hogy - idézem - az állam által ösztönzött, egyházasszisztált szegregáció zajlik ezekben az iskolákban. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Így történik. Ez azt jelenti konkrétan, hogy ezekben az egyház által átvett korábbi, tipikusan önkormányzati, állami iskolákban egy szegregált oktatás alakul ki. Ez azt jelenti, hogy helyben tipikusan ezek lesznek az elit iskolák, tipikusan ezek lesznek a feltörekvő középosztály iskolái, ami azt jelenti, hogy jellemzően roma tanulók itt nem jelennek meg, jellemzően állami gondozottak nem járhatnak ide *(Nacsa Lőrinc: Miért ne járhatnak?)*, mindenféle adminisztratív és egyéb módon megakadályozzák ezeket a típusú keveredéseket. Ez - megint mondom - a helyi elitnek, amely elit tipikusan a Fidesz által támogatott és a Fidesz kiszolgálójaként működő elit, ennek jó, csak senki másnak nem jó a társadalomból.

Az is fontos kitétel ebben a dologban, hogy ezek az egyházi intézmények, egyházi iskolák több pénzzel gazdálkodnak, mint az állami, önkormányzati típusú iskolák, ezért nem is meglepő, hogy sokszor helyben jobb színvonalú szolgáltatást nyújtanak, mint az állami, önkormányzati fenntartásúak. Sokszor elvitakoztunk már államtitkár úrral is, Semjén úrral is, bizottsági ülésen volt már erről vitánk, ahol azt bizonygatta a kormányzat, hogy valójában pontosan annyi pénzt kapnak az állami iskolák, mint az egyházi iskolák és fordítva. Tudjuk, hogy ez nem így van, és azt is tudjuk, hogy pont úgy vannak a szabályok megalkotva az egyházi iskolák finanszírozása kapcsán, hogy ne is lehessen átlátni, hogy pontosan mi és mennyi fordítódik azokra az iskolákra, nehogy a végén még feketénfehéren, papíron meg lehessen mutatni nagyon egyszerűen, hogy hogyan történik ez, ezért aztán kiderüljön, hogy a finanszírozásban is mutatkozik különbség az egyházi iskolák javára.

Egy szó, mint száz: van itt az egyháznak átadott állami funkciók kapcsán egy speciális terület, az oktatás, amelyben rengeteg olyan példát látunk, amely káros hatással van a társadalomra, széles tömegek nem részesülhetnek ebből. Lehet elemezgetni, hogy ma az elitoktatás alapvetően egyházi iskolákban zajlik, főleg vidéken és biztos vannak ennek olyan elemei, amelyeket pozitívként fognak önök felsorolni, de mégiscsak azt kell néznom, hogy széles körnek egyébként nyitva

állnak-e ezek az intézmények. Nem, nem állnak nyitva. *(Nacsa Lőrinc: De!)*

Ha a konkrét javaslatra is reflektálhatok, két apróságot emelnék csak ki. Az egyik, hogy ugyan államtitkár úr jelezte, valóban van a javaslatban egy olyan kitétel, hogy mi történik akkor, ha az ingatlan, amit most egyébként használ az egyház, de nem az ő tulajdonában van, átmegy egyházi tulajdonba, és aztán mégiscsak az egyház megszűnteti, mondjuk, azt az oktatási, szociális tevékenységet és így visszaszáll a tulajdon az önkormányzathoz. De nem látok garanciát, hogy ha időközben az egyház azt az ingatlant nem jól használta, hitelt vett fel rá, hagyta lepusztulni az épületet és sorolhatnám, tehát a lényeg az, hogy értékben semmiképpen nem ugyanaz az ingatlan, nem ugyanolyan érték megy vissza az önkormányzathoz, mint ami eredetileg elkerült tőle, akkor ilyenkor mi van? Ilyenkor vajon az egyháznak kell-e bármiféle garanciát vállalni, bármiféle kártérítést fizetni az önkormányzat felé, vagy egyszerűen megteheti azt, hogy akár kölcsönök garmadáját veszi fel erre és aztán úgy adja vissza?

A másik problémám az, ha jól értem a javaslatot, hogy ezek a tulajdonelemek úgy mennek át egyházi tulajdonba, hogy az önkormányzatok, amelyek most tulajdonosai ennek, tehát az önkormányzatok vagyonában ott vannak ezek az ingatlanok, mindenféle kártérítés és mindenféle ellentételezés nélkül egyszer csak elveszítik ezeket az ingatlanjaikat. Abban az időben, amikor most az önkormányzatok egyébként is évek óta kivéreztetés alatt vannak a kormány által, amikor egyébként is az van, hogy minden önkormányzat árgus szemmel keresi a lehetséges bevételi forrásait a saját büdzséjében, a saját vagyonában, ebben a helyzetben egy ilyen lépést meglepni, hogy mindenféle ellentételezés nélkül elveszjük ezt a tulajdont az önkormányzatoktól és odaadjuk az egyházaknak, nem gondolom, hogy ez helyes lépés, vagy pontosabban - máshogy fogalmazok, pozitívan fogalmazunk - mindenképpen az önkormányzatok számára valamiféle kártérítés, valamiféle ellentételezés szükségességét veti fel.

Egy adatot hadd mondjak a végén! Csak ebben az évben idáig 53 darab ingatlant adott át a kormány az egyházaknak. 53 darabot, ez 3 milliárd forint értékű, ha a könyv szerinti értéket nézem. Összesen egyébként 113 ingatlanról beszélünk, ha az elmúlt éveket megnézzük, tehát 53 darab ebben az évben és a korábbi évekkal együtt 113. Tehát itt ingatlanok sok tucatjáról beszélünk, amelyek most az elmúlt években kúsznak át szépen állami tulajdonból egyházi tulajdonba. Tehát az a fajta probléma, amit a beszédem nagy részében említettem, az a fajta szoros, egymásra utalt, érdekek alapján vezérelt együttműködés a kormány és egyes történelmi egyházak között, az tényekkel bizonyíthatóan, jól dokumentálhatóan az egyházak számára ingatlanok tucatjainak átvételét, saját tulajdonba való kerülését jelenti.

(15.10)

Értem én, hogy politikailag ez önöknek kifizetődő, természetesen ezt felfogom, azonban mégiscsak

a valóság az, hogy a széles társadalmi tömegek számára hátrányos ez a javaslat, ilyen szempontból nem jó. Még akkor is - és hadd fejezzem ezzel be, visszanyarodva az első mondatomra -, ha számos operatív, gyakorlati megfontolásból vagy gyakorlati részét tekintve ennek a javaslatnak vannak olyan elemei, amelyeket egyébként működés szempontjából lehet és tudunk is támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Harrach Péter képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nyugodtan mondhatom ki azt, hogy az előttünk fekvő módosítás egy jól sikerült munka. Mikor sikerült jól egy módosítás? Akkor, ha a törvény végrehajtása során felmerült problémákat kezeli. Nem kívánok az előtttem szóló képviselőtársammal vitatkozni, de ezek kifejezetten gyakorlati kérdések, semmiféle ideológia nincs ebben.

Nézzük, mielőtt a konkrét kérdésekre térnék, hogy mi az a két sajátos helyzet, ami módosításra készítette a kormányt, és aminek a fenntartása folyamatos problémákat jelenthet! Az egyik az, hogy az egyházi jogi személy fenntartása által működtetett közcélú tevékenység egy állami vagy önkormányzati ingatlanban történik. Képzeliük el a helyzetet, amikor egy fejlesztést akarnak végrehajtani az intézményben, akkor olyan egyeztetési kötelezettségek vannak, amelyek ezt hátráltatják. Az ingatlanátadás kifejezetten azt a célt szolgálja, hogy az egyházi jogi személy által működtetett közcélú intézmény gördülékenyen, jól tudjon működni. És az a tény, hogy ebben beépítve jelenik meg, hogy mindez az ingatlantulajdon-átadás addig érvényesül, amíg ez az intézmény működik, azt jelenti, hogy itt nem gazdagításról, az egyházak kivételezett helyzetének a növeléséről van szó, hanem arról van szó, hogy működjön jól az intézmény.

A másik sajátos helyzet, amit kezel ez az előterjesztés, az emlékhelyekkel kapcsolatos probléma. Akkor, ha egy egyházi jogi személy tulajdonában van az emlékhely - sok ilyen van, talán a legnagyobbat mondhatnám, Pannonhalma például -, abban az esetben, természetesen nem az említett példa esetében, hanem valami más esetben, ha az említett szerzetesrend magyarországi tevékenysége megszűnik, akkor mi legyen ezzel az egyházi tulajdonban levő nemzeti emlékhellyel? Ez a módosítás éppen az emlékhely védelmében szól. Úgy is mondhatnánk, hogy nem az egyháznak kedvez, hanem az emlékhelynek.

De azért tegyük hozzá, hogy nemcsak két sajátos helyzetet kezel ez a módosítás, hanem három komoly értéket védelmez. Hogy melyek ezek az értékek? Elsőként valóban az egyházi jogi személy, aki egy közcélú intézményt tart fenn, működését segíti, tehát ez az osztársadalmat szolgáló tevékenység érdekében történik, ami egy komoly érték, és ami lényegében a közfeladat átvállalásának az érdekében történik.

A második, amit mint értéket véd, pontosan ennek a közfeladatnak, tehát már nem a fenntartónak, hanem a közfeladatnak a védelme, annak a biztonságos ellátása, és a harmadik pedig az előbb említett emlékhelyek védelme. Tehát ha azt mondjuk, hogy egyházakat érintő törvénymódosításról van szó, a legtöbb konkrét gyakorlati intézkedés nem az egyházak, hanem az osztársadalom, a közösség érdekében történik.

Ha megengedik, akkor rátérnék talán néhány részletkérdésre is. Az első és nagyon fontos kérdés az, amivel még az ellenzéki képviselőtársam is egyetért, hogy a hitéleti célra használt ingatlanok, amelyek eredetileg is erre a célra épültek, természetes, hogy egyházi tulajdonban kell hogy legyenek. Hogy is történt ez? Mindnyájan tudjuk, hogy mit jelentett a kegyúri jog, építettek egy templomot, kápolnát, bármit, és Rákosi Mátyás idejében ezek megszűntek kegyúri jognak lenni, pontosabban: az államra szálltak. Azt hiszem, senkinek nem lehet kifogása, hogy ezeket az ingatlanokat a megfelelő hitéleti célt gyakorló egyházak tulajdonába kell adni.

Van egy másik kategória, amikor a közcélú tevékenységről, amit az előbb már próbáltam részletezni, van szó. Valóban itt arról van szó, hogy ha megszűnik annak az egyházi jogi személynek a tevékenysége, akkor mi legyen azzal a feladattal, amit átvállalt az egyház, és aminek a további biztosítását nekünk kötelességünk garantálni. Akkor, ahogy már többször említették, az egyház legmagasabb szintű szerve, mondhatnánk itt talán, az egyházi hatóság tulajdonába és rendelkezésébe kerül ez az ingatlan és az ingatlanon tevékenykedő intézmény, és ő kijelöl egy másik egyházi jogi személyt, aki azt folytassa.

És akkor itt jön egy olyan kérdés, amit egy konkrét példával lehetne érzékeltetni. Mi van akkor, ha azon a településen nem születik elég gyermek, és ez az intézmény nem tud tovább működni, oktatási intézményről lévén szó, hanem ezt be kell zárni? Akkor az van, hogy átszáll a tulajdonjog, visszazáll arra, akitől származik, állami vagy önkormányzati tulajdonba. Ez azt jelenti, hogy az ingatlanjuttatás mindaddig tart, amíg a tevékenység folytatódik. Tehát még egyszer hangsúlyozom, itt nem az egyházak gazdagításáról, hanem a közfeladat ellátásának biztosításáról van szó. Természetesen ez érvényes az új feladatátadásokra is.

Akkor térjünk rá a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítására, ami éppen az emlékhelyekkel kapcsolatos. Azt már hallottuk, hogy itt egy terminológiai változtatás is történik: a „magyar emlékpont”, hiszen a „nemzeti emlékpont” kifejezés a három kategóriáját az emlékhelyeknek talán összetéveszthetővé tenné, ezért volt erre szükség. Kimondja ez a törvénymódosítás, hogy az ellenőrzés során - hiszen az emlékhelyek állapotáról, karbantartásáról, működéséről szóló törvény az ellenőrzést is magában foglalja, egyházi tulajdon esetében természetes - be kell vonni az egyházi hatóságot ebbe az ellenőrzésbe.

Lényeges kérdés az elidegenítés kérdése. Általánosságban nem támogatja ez a módosítás a nemzeti emlékhelyek elidegenítését. Ha mégis valami miatt

erre szükség lenne, akkor miniszteri engedélyhez kötött. Azt hiszem, hogy ez is egy biztosítékot jelent, és az is, hogy magyar tulajdonban kell hagyni. Mi van akkor, ha az előbb említett eset ebben az esetben is érvényes, vagyis ha az egyházi jogi személy nem tud tovább működni valamilyen ok miatt? Akkor itt is az egyházi hatóságra száll a fenntartás kötelezettsége, aki aztán intézkedik a maga módján.

Úgy gondolom, hogy ezek a módosítások, ahogy az előbb már említettem, ideológiamentesek, közcélkat szolgálnak, és ilyen értelemben igaz az első mondatom, hogy ez egy jól sikerült módosítás, mindenkinek javaslom a megszavazását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harrach Péter képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.20)

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy Harrach Péter három pontjával egyet tudok érteni: az értékek védelmezése, a közfeladatok védelme és a biztonságos ellátás, valamint az emlékhelyek védelme.

De nézzük is meg, hogy az előttünk levő törvénymódosító javaslat legfőbb pontjai pontosan mire is adnak lehetőséget! Arra ad lehetőséget, hogy még több ingatlan kerüljön az egyház tulajdonába, lehetőleg ingyenesen, és lehetőleg úgy, hogy az örökre a tulajdonukban is maradjon. Nos, önmagában az, hogy templomok kerülnek az egyházak birtokába, nyilvánvaló, hogy nem kifogásolható, de ha beleme gyünk a részletekbe, akkor már van miről beszélni.

Nagy mennyiségű ingyenes ingatlanátadásról van szó. A 2021-ig eltelt 11 évben összesen 118 ingatlan került át az egyházak tulajdonába, de idén ez a folyamat felgyorsult, és szeptemberig már újabb 53 ingatlan került átadásra és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő információi szerint, és további 113 ingatlanról folynak egyeztetések. Ez összességében nagyon sok ingatlan átadását jelenti. Nagy értékű ingyenes juttatásról van szó.

Az eddig átadott ingatlan vagyon értéke 30 milliárd forint körülire tehető úgy, hogy egy 2021-es összesítés szerint az elmúlt tíz év alatt ezermilliárd forint feletti az egyházak számára különböző jogcímen adott támogatások összege. A további ingatlan vagyonok átadásával újabb tízmilliárdok vándorolnak az egyházakhoz. Persze, nem mindenki szerencsés. Félt, hogy ez a javaslat csak meggyorsítja és egyszerűsíti azt, hogy a kormány a számára fontos egyházak és egyházi személyek felé lehessen adakozó. Emlékezzünk Iványi Gábornak és egyházának a meghurcolására, amikor nemhogy a fenti bőkezűség nem volt jellemző, hanem ellenkezőleg, a karitatív tevékenységet végző személy és egyház ellehetetlenítése történt.

Az átadott ingatlanok gyakorlatilag örökre egyházi tulajdonban maradhatnak. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Nyilvánvalóan szó volt a szakrális épületekről. Ezek esetében, amennyiben az egyház felhagy a hitéleti tevékenységgel, maga a tulajdonló egyház döntheti el, hogy kinek, pontosabban melyik másik egyháznak adja tovább az adott ingatlant.

A jelen módosító javaslat a közoktatással, közneveléssel kapcsolatos ingatlanok esetében is lehetővé teszi, erre államtitkár úr is kitért, hogy maga az ingatlan vagyon soha ne kerüljön vissza állami vagy önkormányzati tulajdonba. És itt már nem szakrális épületekről, templomokról van szó, hanem iskolaépületekről és egyéb, más célra is használható ingatlanokról.

Mi a módosítás célja? Helyénvaló, hogy a javaslat a szakrális ingatlanok esetében biztosítani kívánja az ingatlan hitéleti szerepének és jellegének megőrzését - erről is beszéltem, hogy ez abszolút támogató - , és ez egy fontos és kiemelt társadalmi érdek. Az már azonban kérdéses, hogy ezt miért örökös tulajdonba átadással akarják megtenni. Az is helyénvaló, hogy a javaslat az egyházak számára a közoktatási, köznevelési célok ellátására vagy a karitatív és szociális tevékenységek ellátására kíván megfelelő épületeket biztosítani. De hogy ezt ingyenes ingatlanvagyonátadásal kell biztosítani, az már nem tartjuk feltétlen szükségesnek.

Azonban, ha ez az irány, akkor szerintem érdemes továbbvinni. Ha az egyházak egy elképesztően értékes vagyontömeget kaphatnak a társadalom szempontjából fontos tevékenységük ellátása okán, akkor nincs akadálya annak, hogy egyéb szervezetekkel is ugyanilyen bőkezűen bánjon a kormány. Az emberek szociális biztonságának megteremtése ugyanúgy egy kiemelt és társadalmi szempontból rendkívül fontos tevékenység. Miután a szociális törvény módosítása az állam elé helyezi a karitatív szervezeteket a szociális biztonság megteremtésében, és ebben a feladatban a civil szervezeteknek elképesztően nagy munkája van, jogos a felvetés, hogy azok a civil szervezetek és alapítványok, melyek a szociálisan rászorulóknak számára nyújtanak segítséget, ugyanúgy ingyenesen jussanak hozzá a feladatuk ellátásához szükséges ingatlanhoz, legyen nekik is ingatlan vagyonuk. Kapjanak ingyenes ingatlant például a hajléktalanellátásban dolgozó vagy a rászorulókon segítő szervezetek is.

Sőt, a hitélet nagyon fontos feladata többek között az emberek mentális egészségének és stabilitásának óvása. Ezt továbbgondolva tehát lehetne ingatlan vagyona azoknak a szervezeteknek is, amelyek például az LMBTQ-társadalom tagjaiban lévő problémákban vagy a családon belüli erőszak elszívésének feldolgozásában segítik az embereket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „A vallásszabadság jelenti a legkedvezőbb alapot a polgári együttéléshez.” Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy őszentsége Ferenc pápa kijelentésével kezdjem vezérszónoki hozzászólásomat.

A Jobbik alapvetően - természetesen keresztényszociális alapon politizáló pártként - támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot, hiszen az teljesen egyértelmű, hogy mind a vallási közösségeknek, mind a bevett egyházaknak kiemelkedő szerepe van a magyar társadalomban. Ráadásul, és itt hadd utaljak Huntingtontonra, a vallás nagyon fontos az ember életében, még a XXI. században is, ebben az Európában sajnos egyre inkább vallástalanná vált társadalomban is.

A vallás az anyanyelvünk mellett a második legfontosabb faktora minden egyes ember identitása kialakulásának. Ezért teljesen egyértelmű, hogy a bevett egyházak hitéleti, oktatási, karitatív, szociális és kulturális tevékenysége kiemelkedően fontos a magyar társadalom, a magyar nemzet, de azt gondolom, mondhatjuk azt is, hogy Európa számára is.

Én ebben az összefüggésben hadd utaljak arra, hogy egyetértve államtitkár úrral, aki az expozéjával azt emelte ki, hogy egy ilyen kérdésnek legalábbis meg kellene jelenítenie a nemzeti egységet, én ebben az összefüggésben arra szeretném felkérni államtitkár urat, illetve a kormánypárti képviselőtársainkat, hogy akkor lehet egy ilyen kérdésben valóban a mi számunkra is nagyon fontos nemzeti egységet létrehozni, ha minden politikai erővel folyamatos és őszinte párbeszédet folytatunk ezekről a kérdésekről, mégpedig folyamatosan, hiszen azzal elkerülhetők a valóban kiemelkedően fontos és nemzeti egységet megkövetelő kérdésekről a pártpolitikai jellegű csatározások.

Egyetértek azzal is, hogy senki nem kérdezte meg a bevett magyar egyházakat 1948-ban, a kommunista egypárti diktatúra kiépülésének napjaiban arról, hogy kívánják-e ezeket a vagyontárgyakat, ingatlanokat megtartani, hanem elvették tőlük; és erkölcsileg, morálisan teljesen egyértelmű, hogy szükséges volt a rendszerváltoztatás után ezt a helyzetet is rendezni. Miközben ez a szándék teljesen helyes, az is nagyon fontos, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat, az eddigi vagyonátadás tapasztalatait leszűrve igyekeznek ezt a folyamatot segíteni.

Mivel azonban a képviselőtársaim többsége ebben a vezérszónoki körben egyfajta átfogó egyházpolitikai kérdésekről is szót ejtett, hadd szóljak hozzá ehhez is néhány szóval, hiszen itt én egyrészt azt a fajta, mondjuk, az oktatáspolitikára vagy az egyházi fenntartású oktatási intézményekre vonatkozó kritikáját a DK-s képviselőtársamnak abszolút nem osztom, hiszen egy egyházi fenntartású intézmény nyilvánvalóan a teljes, azon a településen vagy azokon a településeken élő magyar polgárok teljessége számára nyújt általában nagyon jó minőségű oktatást. Az egy más kérdés - és itt valóban egy olyan pártpolitikai jellegű kritikai megjegyzésem azért hadd legyen -, hogy

összességét tekintve az valóban eléggé kérdéses a mi szempontunkból is, hogy szigorú pártpolitikai szempontok nem kerülhetnének be az egyházpolitikába.

(15.30)

Sajnos, ha csak a választási kampányunkra visszagondolunk, akkor bizony az előfordult, főleg sajnos az én egyházamban, a katolikus egyházban, én nem mondom, hogy általánosan, de voltak olyan papok, akik kimondottan ebben a helyzetben szerintünk nem odaillő propagandát folytattak.

Tehát még egyszer mondom, nem arról beszélek, hogy ez egy átfogó jellegű kérdés, de az tény, hogy a mi véleményünk szerint egyrészt a vagyonhoz juttatást ki kellene egészíteni azzal, hogy a fenntartáshoz szükséges tőkét, illetve támogatást is meg kell adni az egyházaknak. Tehát azt el kell kerülni, hogy akár ezek a templomok, akár egyéb ingatlanok, akár oktatási intézmények hosszú ideig üresen álljanak, vagy esetleg leromlott állapotba kerüljenek. Tehát a fenntartásukhoz szükséges, illetve a tevékenységhez szükséges, a mi számunkra, társadalmi szempontból kiemelten fontos tevékenységhez szükséges támogatást is hozzá kell adni ehhez. Itt például egy olyan pontot hadd említsek meg, hogy az egyházi intézményekben dolgozók munkabére bizonyos munkakörökben kissé elmarad még akár egy diplomához méltó munkabértől is, akár egyházi, akár világi személyről van szó. Itt a legalsó szintről beszélnek ezekben az intézetekben. Néha ezek a kollégák sajnos még mindig nagyon alacsony fizetéssel dolgoznak. Az állam felelőssége, hogy itt meg lehet jelölni, hogy a dologi kiadásokban mely részt kell munkabérré fordítani, és szerintem ezt nagyon érdemes volna átgondolni és finomhangolni a rendszeren belül.

Másrészt engedjék meg, hogy azt is megemlítssem, és itt most a szombathelyi megyés püspök atyát, Székely Jánost hadd idézzem, hogy itt igazándiból az igaz - és itt nyilvánvalóan én is a szociális törvény módosításáról beszélek ebben az összefüggésben; illetve nem én, hanem a püspök atya -, hogy egyrészt egy társadalom embersége leginkább azon mérhető le, hogy hogyan bánik az időssel, a szegénnyel, a gyöngével, a beteggel - idézi Székely püspök atya XVI. Benedek pápa őszentségét.

Azt gondolom, ha már egy megyés püspök aggályokat fogalmaz meg a fideszes kormány szociális törvény-módosításával szemben, tehát nem egy olyan személytől érkezik ez a kritika és nem egy olyan párttól érkezik ez a kritika, mint a Jobbik, amely egy keresztényszociális alapon politizáló párt, akkor érdemes megfontolni azokat a kijelentéseket, hogy igenis a XXI. században másképp működik már a társadalom, mint korábban.

Azzal mi tisztában vagyunk, hogy a Biblia is felszólította az egyént, hogy tisztességgel munkával tartsa el magát. Ez az egyén felelőssége. Felszólítja a gyermekeket a Biblia, hogy gondoskodják az idős vagy beteg szülőkről. Felszólítja az egyházi közösségeket, hogy lehetőségük szerint viseljék gondját a közösség szegény, idős és beteg

tagjainak. Ez mind rendben van. Na de, tisztelt képviselőtársaim, mindannyian tudjuk, hogy Európában ezekben az évtizedekben már nem az a nagy család él együtt általában, mint korábban, ahol gyakorlatilag természetesnek vettük azt, hogy idős honfitársainkról gondoskodunk. Én magam még így nőttek föl egyébként, hogy két idős tanti halálukig nálunk volt, és természetesen elláttuk őket, ez természetes volt akkor. De jelenleg már gyakorlatilag az egygenerációs családmódel az, ami a magyar társadalom zömét jellemzi, és így most, ebben a társadalmi realitásban kell nekünk olyan megoldásokat találni a szociális kihívásokra, amelyek szerintünk itt méltóak ahhoz, ahogy azt megérdemlik a magyar polgárok a XXI. században egy európai uniós tagállamban.

Azt gondolom, tehát nagyon fontos az, hogy ez a vagyonszétválás és az állami támogatás ne tegye kiszolgáltatottá a bevett magyar egyházakat, hiszen nagyon fontos az, hogy a szolgálatukat magas színvonalon végezzék el a magyar társadalom számára, hívők és nem hívők számára, ahogy azt kifejtettem már az oktatási intézmények kapcsán is, hogy ez így van, de ezért cserébe a magyar államhatalom, a fideszes magyar államhatalom ne várjon el tőlük olyan dolgokat, amelyek pártpolitikai síkra terelik ezeket a kérdéseket, mert ez és az előttünk fekvő törvényjavaslat is megérdemelné azt, hogy valóban nemzeti egység szülessen benne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek fényében a Jobbik képviselőcsoportja a törvényjavaslatot természetesen támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Rónayné Slaba Ewa Maria lengyel nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó. *(Dr. Rónayné Slaba Ewa Maria: Csak nem boldogulok ezzel. - Felhelyezi a mikrofont.)* Egy kis technikai szünet után érdeklődéssel hallgatjuk.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA MARIA, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának elnöke: Köszönöm szépen, a segítséget is. Szanowny Panie Marszałku, szanowni posłowie, szanowny Panie Sekretarzu Stanu, witam wszystkich bardzo serdecznie w imieniu Komisji Rzeczników ds. Narodowości oraz własnym. Panie Marszałku, dziękuję za udzielenie mi głosu.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért szószóló és úgy is, mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága Köznevelési, Kulturális és Egyháziügyi Albizottságának tagja, engedjék meg, hogy

az egyházakat érintő egyes törvények módosításáról szóló T/1785. számú törvényjavaslat tekintetében kifejtssem álláspontunkat.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a 2022. november 8-ai ülésén döntött a részletes vita lefolytatásáról a HHSZ 32. § (2) bekezdése alapján, és kialakította véleményét a határozati házzsabály 36. § (5) bekezdése alapján. A bizottság 12 egyhangú szavazattal támogatta a törvénycsomagot, mely egyebek közt több lényeges egyházi és kulturális tárgyú jogszabályt módosít. Ezek közül a magyarországi nemzetiségeket leginkább érintő két törvénymódosítás: az első az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény, valamint a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosítása.

Külön üdvözlendő, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények tekintetében a nemzetiségi törvény által biztosított tulajdonjog átadásának mintájára a kormány az egyházi fenntartó által fenntartott köznevelési és szakképző intézmények esetén is biztosítani kívánja ezen fenntartók számára az önkormányzati tulajdonú épületek és ingóságok tulajdonjogát mindaddig, amíg ezekben köznevelési, szakképzési tevékenység folyik.

(15.40)

Általánosságban elmondható, hogy mind a 13 magyarországi nemzetiség életében fontos szerepet tölt be a vallás, a nemzetiségi identitástudat szerves részét képezi. A magyarországi nemzetiségek vallásai is, felekezettől függetlenül mind a kereszténységhez köthetők. A nemzetiségek életében az egyházaknak valóban kitüntetett közösgéteremtő és összetartó ereje van. Ennek jelentőségét magyar oldalról is könnyű érzékelni, hiszen a keresztény egyházak például a határon túli magyar közösségek életében nagyon fontos szerepet töltenek be, és a magyar állam anyagi és erkölcsi támogatása a Kárpát-medence anyaországon kívüli részein igen termékeny talajra hull. Hasonló a helyzet itthon, amikor a magyar állam a magyarországi őshonos nemzetiségek vallási életét és intézményeit támogatja, szintén példaértékűen és bőkezűen.

Lengyelként hadd szemléltessem a lengyel telepesek által a Rákóczi-féle szabadságharcot követően Aggtelek közelében létesített Derenk falu példáján a nemzetiségi egyházi élet jelentőségét! Rövid időn belül felépült a lengyel nyelvű közösség temploma is, és aztán később a falu iskolája szintén. Ennek hiányában az elszigetelt zárványként jelen lévő lengyel közösség hamar feloldódhatott volna a környező magyar közegben, elveszítette volna lengyel identitását és XVIII. századi archaikus nyelvezetét, amely még a XX. században is virult a településen.

Az egyházi fenntartás alá tartozó intézmények ingyenes, állam vagy önkormányzat általi tulajdonba adását tehát üdvözljük, valamint azt is, hogy a tulajdonba adás határideje is rögzítésre került.

A dicséret szavai mellett ugyanakkor szeretnék megemlíteni egy kompromisszumot is a nemzetiségek részéről. A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása kapcsán a bizottság ülésén felmerült, hogy talán nem egészen szerencsés új elnevezés az eddigi „nemzeti emlékpont” helyett a „magyar emlékpont”, hiszen ez akár értelmezhető diszkriminatív szűkítésként is. Ahogyan az Alaptörvény is rögzíti, a 13 magyarországi nemzetiség államalkotó tényező, idézet: „Kinyilvánítjuk, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.” - Nemzeti hitvallás. Az előterjesztő a bizottság ülésén mindazonáltal leszögezte, hogy a név módosítása csupán a nemzeti emlékhelytől való könnyebb megkülönböztetést szolgálja, tartalmi változást nem jelent.

A jogszabály-módosítás kapcsán engedjék meg, hogy felhívjam figyelmüket egy lehetséges jövőbeni emlékhelyi vagy emlékponti helyszínre, mely a szláv ajkú magyarországi nemzetiségek számára is szimbolikus jelentőséggel bír. Ez a Zalavári Történelmi Emlékpark, melyet már több korábbi nemzetiségi szószólói felszólalás is érintett.

A két apostol, Szent Cirill és Szent Metód - akit a szláv nemzetek saját egyházuk, saját írásuk megteremtőjeként tartanak számon - magyarországi működésének helyszíne Zalavár, ahol a történelmi emlékparkban 1985-ben a bolgár állam és az ELTE közösen állított szobrot Szent Cirill és Szent Metód tiszteletére, az itt végzett missziós munka elismerésül. Szent II. János Pál pápa Szent Benedek mellett Európa védőszentjeivé nyilvánította a két szentet. A későbbiekben az emlékparkban felállításra kerültek további emlékművek, az új egyház alapításának jogát hirdető salzburgi emlékmű, majd a szlovének emlékműve 2005-ben, míg a szlovákok emlékművének építése 2007-ben kezdődött meg. 2009-ben, a megye Szent István-i alapításának 1000. évfordulóján döntött úgy a Zala megyei közgyűlés, hogy a legméltóbb helyen, a megye első történelmi központjában állít a millenniumnak is méltó emléket.

Tisztelettel kérjük az Országgyűlést, hogy amennyiben lehetősége van, vizsgálja meg a Zalavári Történelmi Emlékpark nemzeti, történelmi emlékhellyé vagy emlékponttá nyilvánításának lehetőségét, mely ezáltal méltó helyre kerülhetne Magyarország történelmi térképén. És ugyanígy nekünk, itt élő lengyeleknek és a Lengyelországban élő emlékezőknek is fontos lenne Derenk romközség nemzeti vagy történelmi emlékhellyé vagy emlékponttá nyilvánítása, amelynek fontosságát tükrözi az is, hogy lengyel emlékhellyé nyilvánításáról az Országos Lengyel Önkormányzat határozatában már korábban döntött.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyházakat érintő egyes törvények módosításáról szóló T/1785. számú törvénymódosítást a Magyarországi nemzetiségek bizottsága üdvözli, és elfogadásra javasolja. Köszönöm a figyelmüket. Dziękuję za uwagę. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen Rónayné Slaba Ewa Maria lengyel nemzetiségi szószóló felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, Fidesz.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előbb a vezérszónoki körben elhangzottak olyan gondolatok, hogy én szeretnék két percen röviden reflektálni néhány felvetésre.

Én azt szeretném először kiemelni, hogy ennek a törvénynek nagyon sok olyan pozitív hatása van, amelyekre akár csak a választókörzetemből tudnék példákat felhozni. Mi a saját településemen, ahol élek, Érsekvadkerten úgy tudtunk egy hétszoptos óvodát és bölcsődét, majdhogynem egy teljesen újat építeni, hogy az egyház átadta azt az ingatlant, ahol ezt meg tudtuk valósítani, és körülbelül fél évvel ezelőtt tudtuk ezt átadni.

Másrészt ez a törvény nemzetiségi ügyeket is érint, és elképzelhetetlen ma, és talán nagy segítség lesz ez a törvény azoknak a településeknek vagy azoknak a nemzetiségi közösségeknek, mint ahogy nálam is iskolát működtet Nézsza településen a helyi szlovák nemzetiségi önkormányzat, és a helyi önkormányzatnak az épületében tudja megvalósítani azokat a fejlesztéseket, hogy 150 gyereknek, aki odajár, ebbe az iskolába, a lehető legjobb körülményeket adja.

Én tehát azt gondolom, hogy ez a törvény pontosan olyan kérdésekben tud segíteni, amikor az ingatlanok tisztába tétele vagy az ingatlan, a vagyonátadások és az egymást segítő intézkedések pontosan az ingatlan terén azokat a fejlesztéseket tudják segíteni, amelyeket lehet, hogy nem az önkormányzat, hanem a helyi nemzetiségi önkormányzat, nem az egyház, hanem a helyi önkormányzat tud megvalósítani, hogyha ezt ennek a törvénynek az okán vagy a lehetőségeivel élve könnyebben és egyszerűbben meg tudják oldani.

Úgyhogy én nagyon szépen köszönöm az államtitkár úrnak, és ahogy Harrach képviselőtársam is mondta, hogy ez a módosítás több olyan kérdésben is meg tudja javítani magát az előtte lévő törvényt, ami pontosan ezeket az ügyeket tudja segíteni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Előre bejelentett felszólalások következnek, elsőként Mátrai Márta háznagy asszony, képviselő asszony, Fidesz.

(15.50)

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomban a Soltesz Miklós államtitkár úr által elmondott gondolatokat szeretném megerősíteni, ugyanis a T/1785. számú törvényjavaslatban a jogalkotó rendezni kívánja az egyházi ingatlanok tulajdonba adásával az 1991. évi XXXII. törvénnyel az állami tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonszerzéséről már elkezdődött folyamatot.

Ezen folyamat folytatása indokolja a már idézett törvény, továbbá az ezzel összefüggő 1997. évi CXXIV. törvény, az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről, valamint a 2001. évi LXIV. számú, a kulturális örökségről szóló törvény néhány rendelkezésének a módosítását.

Az 1991. évi XXXII. törvény módosításának elsődleges célja nem más, mint az, hogy még az egyházi törvény végrehajtását követően is állami, helyi önkormányzati tulajdonban maradt, közvetlenül szakrális célokra használt épületek, épületegyüttesek épületeire vonatkozóan azok egyházi tulajdonba vételét lehetővé tegye, azt megkönnyítse, miután ezen ingatlanok állami tulajdonban maradásához a tulajdonba adás megkezdése óta eltelt hosszú évtizedekre tekintettel már az állami tulajdonosi érdek fenntartása elenyészett. Vannak olyan szakrális, állami tulajdonban lévő ingatlanok, amelyek még az úgynevezett kegyúri jogviszony alapján képeznek állami vagy önkormányzati tulajdont. A kegyúri jogviszony, a jus patronatus bizonyos személyeknek vagy személyek csoportjának az egyházi hatóság által adott kiváltsága, ugyanis a patrónus, a jog birtokosa e jogával élve egyházi személyeket neveztetetett ki a földjén, a birtokán templomot vagy kolostort építtethetett és tarthatott fenn. A XXI. században valóban időszerű ezen antagonisztikus tulajdoni alapon megnyugvó, még állami tulajdonban lévő egyházi ingatlanok visszajuttatása az egyházaknak.

Az előterjesztés 14/A. §-a lehetővé teszi az egyházak számára a közvetlenül szakrális és hitéleti célokra épített, állami tulajdonban lévő ingatlanok és épületegyüttesek egyházi tulajdonba kerülését 2026. december 31-éig. A jogalkotó a határidő-hosszabbítással jelezni kívánja az egyházak történelmi, értékes kultúrateremtő és -megőrző munkáját, valamint elismeri a szociális, kulturális és egészségügyi területen végzett kiemelkedő szerepüket, ahogy arról államtitkár úr részletesen beszélt. A határidő meghosszabbítása egyúttal azt is jelenti, hogy az állam az egyházak revitalizációját kiemelkedő jelentőségűnek tartja, figyelemmel Alaptörvényünk lelkiismereti és vallásszabadság gyakorlására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az állam és a vallásközösségek különvált működésére nézve.

Ez a határidő-hosszabbítás egyúttal lehetővé teszi azt is, hogy az olyan ingatlanok, amelyek osztott közös tulajdonban vannak - tehát részben állami, részben egyházi tulajdonban -, tulajdonközösség megszüntetése útján a polgári törvénykönyv szabályozása alapján kerüljenek egyházi tulajdonba, elsődlegesen természetben történő tulajdonközösség megszüntetésének az útján. Az erre vonatkozó igényt az állam az erre irányuló egyházi kérelem előterjesztésétől számított 120 napon belül teljesíti. Amennyiben a természeti úton való tulajdonközösség-megszüntetés nem lehetséges, akkor az ingatlan használatát használati szerződéssel kell rendezni. A jogalkotó elsődleges célja ez esetben is, hogy a szakrális tevékenység háboríthatatlanul folytatható legyen. Az állami tulajdon egyházi tulajdonba adása nem visszterhes szerződés alapján történik, tehát nem ellenérték fejében, a

tulajdonosváltás ingyenes, és az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyzésre kerül, hisz a hatályos jogszabályaink alapján a tulajdonszerzést az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés hozza létre.

Az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény módosítása kapcsolódik az egyházi ingatlanról szóló törvényhez. Az előterjesztés 10. §-a létesíti az egyházak tulajdonszerzésének a jogát, azt kiterjeszti a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek által végzett közcélú tevékenység végzése jogcímén megszerezhető tulajdonba adásra is. Ez a rendelkezés biztosítani kívánja az egyházi, köznevelési, szakképző intézetekbe járó gyermekek, tanulók és szülei jogainak védelmét mindaddig, amíg a fenntartók ezekben az intézményekben egyházi, köznevelési, szakképzési tevékenységeket folytatnak.

Az előterjesztés 11/A. §-a rendezni kívánja a jogutódlás kérdését is. Kiemelten vonatkozik a jogutódlás kérdése azokra az ingatlanokra nézve, amelyek európai uniós forrásból történő támogatásban részesültek, ily módon kikerültek az államháztartás rendszeréből és magyarországi működésük megszűnik. Ez a helyzet áll elő - felsorolnám taxatíve -, ha a fenntartó jogutód nélkül megszűnik; a köznevelési vagy szakképző intézet megszűnik; a nevelési-oktatási feladat ellátása megszűnik; ekkor a fenntartói jog más jogi személy részére kerül átadásra. Tehát a jogalkotó, mint mondtam, felsorolja és ezzel szűkíti azokat a jogcímekeket, amelyek megléte esetén az egyházi tulajdonban lévő ingatlan tulajdonjoga visszaszállhat az eredeti tulajdonosra, az önkormányzatra vagy az államra. Legvégső esetben, ha nincs egyházi jogutód, kerüljön ki az egyházi tulajdonból. A jogalkotás körében garanciális lehetőségként biztosítja az előterjesztés a bírói út igénybevételeként a lehetőségét.

A T/1785. számú előterjesztés módosítja a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvényt is, amely érinti az egyházi szakrális helyeket is, miután ezen helyek szerepe kiemelkedő jelentőségű a nemzet történetében, a nemzeti összetartozást erősítő voltában. A jelenleg hatályban lévő szabályozás „nemzeti emlékhely” és „nemzeti emlékpont” elnevezése összevetészhető, erre tekintettel az előterjesztés bevezeti a „magyar emlékpont” elnevezést. A magyar emlékpont az egyetemes vagy nemzeti közemlékezetben kiemelkedő helyet elfoglaló személlyel összefüggésben meghatározó jelentőséggel bíró helyszín, amelyet a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság emlékponttá nyilvánít. A magyar emlékponttá nyilvánításról a bizottság a Nemzeti Örökség Intézetének javaslata alapján dönt. A módosítás hatálya kiterjed a történelmi emlékhelyekre, a nemzeti és kiemelt nemzeti emlékhelyekre, és kiterjed a szakrális emlékhelyekre is.

A nemzeti és történelmi emlékhelyek védelme és hozzáférhetővé tétele közérdek, amelynek a megvalósításában az állam, az önkormányzati, valamint a vallási közösségek, a belső egyházi jogi személyek, civil és egyéb szervezetek vesznek részt. A nemzeti emlékhely ingatlanhasználatával felhagyni nem lehet. A módosítás garanciális jellegű rendelkezéseket tartalmaz az

emlékhelyek védelmével kapcsolatban, így a tulajdonos köteles gondozni az emlékhelyet és környezetét, és annak látogatottságát is biztosítani kell. Ez vonatkozik az egyházi tulajdonban lévő emlékhelyekre is. A gondozási kötelezettségnek való megfelelést kizárólag a hatóság ellenőrzi. A nemzeti emlékhely részét képező ingatlan tulajdonosa csak a magyar állam, magyarországi jogi személy vagy természetes személy lehet.

A nemzeti emlékhelyeken lévő ingatlan tulajdonjogának vagy tulajdonrészének az elidegenítéséhez miniszteri jóváhagyás kell, egyházi tulajdon esetén ehhez az egyház magyarországi legfőbb képviselői szervének az állásfoglalása is kötelező. Egyházi tulajdon vagy tulajdoni hányad jogutódlása esetén a tulajdonjog csak az egyház legfőbb magyarországi szervére vagy az általa kijelölt belső egyházi személyre, illetve az egyházi területi jogi személyre szállhat át. A magyar államot a nemzeti emlékhelyet képező ingatlanra nézve elővásárlási jog illeti meg. Nem illeti meg az elővásárlási jog az államot, ha az ingatlan tulajdonjogát egyházi jogi személyre vagy az érintett egyház belső jogi személyére ruházta át.

A T/1785. számú előterjesztés, elismervén az egyházak magyar történelemben végzett értékes kultúra-teremtő, -megőrző és -átadó munkáját, valamint az oktatásban, a szociális ellátásban, az egészségügyben végzett kiemelkedő jelentőségű szolgáltatásait, szélesíti és egyszerűbbé teszi az egyházi tulajdon megszerzésének és jogutódlásának a lehetőségét.

(16.00)

A jogalkotó szándéka a tulajdonszerzés folyamatának a befejezése. Az előterjesztés módosításai az egyházi törvény végrehajtásának eddigi tapasztalatain alapulnak, és körültekintő szabályozással kívánják előmozdítani az egyházak napjainkban betöltött történelmi szerepének elismerése mellett az őket megillető, a kommunista éra alatt ellenszolgáltatás nélkül, jogtalanul elvett ingatlanaik visszajuttatását.

A fentiekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony, képviselő asszony. Előre bejelentett felszólaló: Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Furcsa az, amikor DK-s ihletet kap az ember, de hát Sebián-Petrovszki László felszólalása megindított bennem pár gondolatot, amivel szeretnék reagálni, főleg azért, mert egyfajta alternatív valóságot festett fel az általában vallásellenes és egyházellenes kirohanásairól ismert DK-s képviselő. Mármost nem ön ismert arról, hanem az egész pártja arról ismert, sokan emlékszünk itt például a legutóbbi választási kampányra, amikor DK-s jelöltek újságjai kerültek a postaládánkba - ön pártigazgatóként ezt nyilván tudja, ön az

egyik felelős kiadó, szerkesztő -, és ilyen kis sarkokban meg volt fogalmazva hangulatkeltő jelleggel, hogy mennyi pénzt kaptak az egyházak az idei évben, milyen ingatlanok kerültek az egyházakhoz. Nyilvánvalóan, a szándék egyházellenes hangulat gerjesztése volt már a kampányban is.

De hogy maradjunk a 2022-es választási kampányban: 2021 végéről itt van az önök szövegírójének, Barkóczy Balázsnak a nyilatkozata, amit kiírt, hogy „a Demokratikus Koalíció szeretné figyelmeztetni a Fidesz-kormányt, hogy nem sokáig dobálhatják már a közösből a perselypénzt, és az biztos, hogy a jövő évi választás után az elszámoltatástól a sűrű imádkozás sem fogja megmenti őket.” Értjük, nyilván önök biztosak voltak benne, hogy megnyerik a választást, a magyar választók ezt egészen máshogy gondolták, de hogy direkt gunyorosan perselypénznek hívják azt az adófizetői támogatást, amit az egyházak társadalmi szerepvállalására kapnak egyébként a magyar adófizetőktől a parlament döntése alapján, a költségvetésünk döntése alapján, és az egyházakat elszámoltatással fenyegetik - meg hát bennünket is, de azt megszoktuk, azzal nincsen probléma -, hogy önök elszámoltatják az egyházakat is. Csak hogy kontextusba helyezzük: ez az a párt, amely tavaly benyújtotta, hogy a gyónási titkot szüntessük meg, amihez még a náci sem mertek hozzányúlni, de a DK ilyen bátor, hogy az egyházak ilyen szent belügyeiben hosszú évszázadok óta fennálló konszenzus alapján egyetlen tollvonással, egy törvényjavaslattal... Hozzátennem, az itt jelen nem lévő Párbeszéd is csatlakozott ehhez a remek javaslatához tavaly nyáron.

Ha már Párbeszéd, akkor azért tegyük világossá, hogy egy alapvetően nagyon fontos törvényjavaslat tárgyalásánál vagyunk itt. Nem fogok kitérni a részletekre, mert államtitkár úr és képviselőtársaim ezt megtették, de a Momentum, a Párbeszéd, az LMP a fáradságot sem veszi arra, hogy ilyen ügyekről az Országgyűlésben, ami a munkahelyük, és amiért a fizetésüket kapják, bejöjjenek és tárgyaljanak. Tehát sem vezérszónokként, sem hozzászólóként abszolút nem képviseltetik magukat ebben a vitában.

De Sebián-Petrovszki képviselő úr szót ejtett az oktatásról is. Az egyik mondatában azt mondta, hogy túl sok az egyházi iskola, majd a másik mondatában azt mondta, hogy senki számára nem hozzáférhető, és milyen zárt. Tegyük tisztába: most akkor túl sok van, vagy nem lehet hozzáférni? Érdemes egy vágányon maradni, tisztelt képviselő úr.

Ha megnézzük, sajnos még nem állnak rendelkezésre a legutolsó népszámlálási adatok, a most zajló népszámlálás adatai, de ha az azelőtti népszámlálást nézzük, akkor 55 százaléka vallja magát a magyar embereknek valamilyen felekezethez tartozónak, az egyházi iskolába járó gyermekek száma 15 százalékos. Ön szerint ez sok, szerintem meg kifejezetten kevés, lehet ezen vitatkozni, de semmiképpen sem éri el azt az 55 százalékos szintet, akik magukat felekezethez tartozónak, valamilyen valláshoz tartozónak írják le a népszámlálásban. Tehát jogosan lehetne igényük arra, hogy egyházi, a saját felekezetük szerinti egyházi

iskolába szeretnék járattani a gyermekeiket. Akkor is mondom ezt, ha ez 6,3 százalék volt 2010-ben, az önkormányzásának utolsó évében, és innen sikerült 15,5 százalékra felvinni. Mint ahogy nőtt a szociális szakellátásban, a gyermekvédelemben és egyébként még más területeken is, picit a felsőoktatásban, az egészségügyben is nőtt az egyházi társadalmi szerepvállalás az elmúlt időszakban.

Azt is megszoktuk, hogy önkormányzatok rendszerint becsmérlő módon beszélnek az egyházakról, a karitatív szervezetekről, hiszen önkormányzatok nem ismerik el azt a nagy társadalomszervező, közösségszervező munkát, amit végeznek ezek a szervezetek, és önkormányzatok minden fillért, minden forintot megtagadnának ezektől a szervezetektől és a történelmi egyházainktól.

Ugye, mostanában itt a parlamentben is meg a sajátban is több szó esik pedagógustüntetéséről. Én is voltam diákként ilyen tüntetésen, azt a tüntetést azért szervezték, mert önkormányzatok alapján a vállalt kötelezettségeiket sem teljesítették az egyházi iskolák felé. Én diákként voltam ott azon a tüntetésen, amely arról szólt, tisztelt képviselő úr, hogy a jogosan, a törvény és a jogszabály betűje szerint járó forrásokat adják oda az egyházi iskoláknak. És az Alkotmánybíróságnak kellett önkormányzatokat helyrehozni, mert nem voltak hajlandók kifizetni az egyházi iskoláknak a saját járandóságait.

Tehát csak tegyük tisztába, hogy olyan képviselő olyan képviselőcsoportból beszél az egyházi iskolák kérdéséről, akiket az Alkotmánybíróság kormányon elmarasztalt azért, mert nem fizették ki az egyházi iskoláknak a nekik járó forrásokat, ami a pedagógusok fizetésére, a diákok étkeztetésére, az új kréták beszerzésére és a rezsi költségekre ment volna. Tehát ha önkormányzatok múlt volna, és az Alkotmánybíróság nem teszi önkormányzatok helyre, akkor az egyházi iskolákban ezek a pedagógusok nem kapnak fizetést, azoknak a diákoknak, nekünk, én akkor egyházi iskolás diák voltam, nem fűtik fel az osztálytermét meg nem fűtik fel a tornatermet, tisztelt képviselő úr. Tehát ha önkormányzatok múlt volna, ez lett volna a helyzet.

Emlékszik, tisztelt képviselő úr, arra, amikor ön tiltakozott az ellen, hogy az adományokat megadóztatták? Én sem, mert ön nem tett ilyet. Önök megadóztatták a karitatív szervezeteknek adandó adományokat! Adót vetettek ki arra, ha valaki jó szándékból, jó akaratból adományt szeretne adni valakinek, akinek egyébként az a fő foglalkozása, a karitatív szervezeteknek főállásban is és önkéntesekkel is, hogy rászoruló embereknek segítsen. Hol volt ön akkor, tisztelt képviselő úr? Hol voltak a párttársai akkor? Hol volt a nagy tiltakozás akkor?

Azért tegyük rendbe a dolgokat, hogy az önkormányzatpolitikája az elvonás, az adóztatás, a partvonalra szorítás, tehát nagyjából ezekkel a szavakkal lehetne leírni, nem pedig a kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködés, amely, azt gondolom, a mi oldalunkat képviseli, mert mi tiszteljük az egyházak munkáját, elismerjük az egyházak munkáját, és a lehetőségeinkhez képest segítjük, mert azt látjuk, hogy hozzáadott értéke van a társadalomban, ha oktatásról, ha

hitelről, ha közösségszervezésről, ha szociális ellátásról vagy éppen egészségügyi ellátásról beszélünk. Van hozzáadott értéke az egyházak szerepének, és ezért támogatjuk, tisztelt képviselő úr.

Reagálni akartam Brenner képviselő úr mondataira is, megköszönve egyébként a Jobbik támogatását, ha tényleg így lesz, a törvénnyel kapcsolatban. De ő azt mondta, hogy a vagyonátadások; meg ne tegyék a támogatások kiszolgáltatottá az egyházakat. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyházak a támogatástól és a vagyonátadástól kevésbé lesznek kiszolgáltatottak akár a politika, akár az állam, akár bárki felé, mert ha megkapják azt az épületet, amivel rendelkezhetnek, ami nem valaki másnak a tulajdona, tehát miért állna érdekében felújításokat végezni rajta - egyébként tudja például használni számos egyházi iskolában, ha Sebián-Petrovszki László járna ilyenben valamikor az élete során, akkor megtapasztalná ezt, például úgy tudnak bevételekre szert tenni az egyházak, hogy a tornatermet kiadják egy bálra, egy keresztes utáni vacsorára, egy esküvőre és így tovább. Mert sajátjuk, náluk van az épület, tudják ilyen módon hasznosítani, a fő cél mellett szert tudnak tenni olyan bevételekre, ami pont a kiszolgáltatottságot enyhíti, ami pont az anyagi függetlenséget jelenti, amit aztán az elsődleges céljaikra, a nevelésre, az oktatásra, a hitelre és így tovább lehet költeni. Pont azért van szükség ilyen ingatlan átadására.

Meg azért is, mert az önkormányzatok szellemi elődjek elvetek tőlük mindent, az aktív vagyonelemeket is meg a passzív vagyonelemeket is. Mert 1950-ben, tisztelt képviselő úr, az aktív vagyonelemekkel az egyházak rendelkeztek, volt malom, volt erdő, volt borospince és így tovább, amelyek nem azért voltak, hogy itt nem tudom, milyen földesúri kegyeket gyakoroljanak a püspökök, azért voltak, hogy a rászorultak felé, a hívők felé, a diákok felé az elsődleges tevékenységüket finanszírozzák. Csak '90 után ezeket nem kapták vissza, csak az óriási, tíz-, húsz-, harmincezer négyzetméteres épületeket lerombolt állapotban, leromlott állapotban és felújítandó állapotban. Ezért van szükség erre, tisztelt képviselő úr.

És amíg rajtunk múlik, nemcsak ezt a törvényt fogjuk idehozni, hanem egy következőt meg egy azt követőt, mert azt szeretnénk, ha az egyházak társadalmi szerepvállalása erősödne, mert mi értéket látunk benne.

(16.10)

Felejtjük el, és szerintem egyszer és mindenkorra számoljunk le ezzel a világnézeti szemléssel meg nem tudom, milyen műszavakkal, mert ilyen nincsen, tisztelt képviselő úr. Mindenki személyes meggyőződésből cselekszik, mindenki az értéket látja és a lelkiismerete alapján próbál cselekedni. Remélem, hogy a politikában is így van, még az önkormányzatok oldalán is ezt remélem. Azt remélem, hogy az értékrendünk alapján próbálunk döntéseket hozni itt a parlamentben.

Önkormányzatok hosszú-hosszú ideje világosan letették a voksukat és az értékrendjüket amellel, hogy az egyházakra nincs szükség, a papok maradjanak csöndben,

menjenek vissza. Önök azt mondták, hogy kiűzik a papokat az iskolából, tisztelt képviselő úr. A rendszeresen bérmálkozó miniszterelnökük mondta, hogy kiűzik a papokat az iskolából. Önök azt mondták, hogy nincsen szükség ilyenre.

Az önök értékrendje vagy az önök értékmentesége ott van, hogy az egyházak semmilyen társadalmi, közösség-szervezési, közéleti kérdésben ne szólaljanak meg, ne vállaljanak szerepet, ne tartsanak fenn gyermekvédelmi hálózatot, nevelőszülői hálózatot, szociális szakellátást vagy éppen iskolát, hanem ők szépen maradjanak a sekrestyében, és ott azt csinálhatnak, amit akarnak. Ez az önök nagy demokráciafelfogása. Mi ezzel nem értünk egyet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Kettő percre szót kér Sebián-Petrovszki László képviselő úr, DK.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt mondta Nacsa képviselő úr, hogy „tegyük rendbe a dolgokat” - szó szerint felírtam. Na, akkor tegyük rendbe a dolgokat! Az egyik, hogy nagyon örülök, hogy kimondta, hogy világnézetileg semleges oktatást nem támogatnak. Hát persze, hát erről beszélek, hogy az egész egyházpolitikájuk lényege az, hogy sok-sok forrást toljunk át a hozzájuk hű és szoros szállal kapcsolódó egyházakhoz, ingatlanokat és hasonló dolgokat, engedjük meg nekik sok mindent azért, mert ideológiailag a rendszerünk támaszai, az önök szempontjából az Orbán-rendszer támaszai. Csak mi ezzel szemben vagyunk, és ezt mi nem akarjuk, és sosem fogjuk támogatni. Pontosan erről van szó!

Azon egyház, amely pedig nem fekszik le önök előtt ebben a dologban, lásd Iványi Gábor és egyháza, na akkor azt kilökjük az egyházi minősítés alól, akkor az nem lesz bevett egyház *(Nacsa Lőrinc: Kétmilliárdot kapott!)*, nem kapja meg a támogatást, mehet pereskedni, és a milliárdokat mai napig nem kapja meg. *(Nacsa Lőrinc: Kétmilliárdot kapott!)*

Az, amiről beszélt, hogy a gyónási titkokkal mit is akart a DK, hát azt akarta, tisztelt uraim, hogy a pedofilügyek felgöngyölítése a mai napig nem történt meg a katolikus egyházban. Mondhatja erre, hogy mi közünk nekünk ehhez, majd a katolikus egyház oldja meg, csak hogy Európában egy csomó országban a kormányzat bizony ám kikényszerítette, sokszor a kormányzat alakított olyan bizottságokat, amely vizsgálta ezt a kérdést, és annak a vége az volt, hogy elszámoltatás és rendrakás történt pedofilügyekben. Nem történt meg! Erre nyújtottuk mi be azt a javaslatot, valóban itt van, hogy 3 év börtönt is kaphat az a pap, aki gyónási titok alatt megtudja azt, hogy szexuális visszaélés történt az egyházában, és nem jelenti. Erről volt szó! Ebben az ügyben, igen, ebben az ügyben tartjuk azt, hogy igen, a gyónási titok erre ne vonatkozzon. Ez a fontos dolog.

Az pedig, hogy az adófizetők forintjáról van itt szó, igen, az adófizetők forintja megy az egyháznak, az

pedig támogatja az önök rendszerét, magyarul: adófizetői forintból a végén a Fidesz jár jól. Mi ezt tagadjuk, bocsánat, de ez a helyzet!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Kontrát Károly képviselő úrnak, Fidesz.

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Veszprém megye 2. számú választókerületének országgyűlési képviselőjeként, Tihany országgyűlési képviselőjeként is támogatom a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, aki előterjesztőként kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a vitában elhangzott észrevételeket kormánypárti és ellenzéki oldalról egyaránt. Kár, hogy néhányan korábban elmentek, mert ha meghallgatták volna nem az én bevezető gondolataimat vagy az expozét, hanem a kormánypárti képviselőket, akkor megérthették volna ennek a törvényjavaslatnak a lényegét. De sem az MSZP, sem a Jobbik képviselői, akik részt vettek a vitában, nincsenek itt, illetve hozzáteszem, ahogy Nacsa Lőrinc képviselő úr is mondta, többen meg fel sem vállalták a vitát, így a Momentum, a Párbeszéd, az LMP, mondjuk, egyértelműen beállnak a DK mögé, beállnak a Gyurcsány-párt mögé, ő a főnök egyházügyekben is, ez jól látszik, és nincs szabad véleményük vagy külön véleményük.

Úgy éreztem először, vagy még most is úgy érzem egyébként, hogy a DK árnyéka volt önmagának *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)*, szó szerint is, hiszen ha belegondolunk, hogy néhány hónappal ezelőtt vagy a választási kampány, mondjuk így, hevében, de a választási kampány előtt is olyan kijelentésekre ragadtatták magukat egyházakkal, hívőkkel, egyházi iskolákkal szemben, illetve a kormánnyal szemben is, amelyek egészen az akasztásig fajultak, akkor ehhez képest egész normális vita zajlott most az ő részükről. Még azt is tudom mondani, hogy nem hozták elő azt az örökséget, ami 1948. január 1-jei örökség, miszerint a teljes egyházi, szociális, illetve oktatási-nevelési vagyon elkobzását jelentette, elüldözését papoknak, lelkészeknek és szerzeteseknek. Tehát ehhez képest tényleg azt kell mondani, hogy árnyékban sincsenek, egész normális vitát folytattak le vagy mondtak el.

De mindemellett azért azt is kell mondani Sebián-Petrovszki Lászlónak, miután ön képviselte a DK-t, ezért legyen szíves átadni az egyébként érdekes oktatási árnyékminiszterüknek... - akinek, ha jól tudom,

kisebb-nagyobb ügyei vannak vagy voltak a rendőrséggel, de hát oktatási árnyékminiszterként ő akarja nevelni gyermekeinket, fiataljainkat, legalábbis befolyásolni a nevelés irányát, így gondolom, az egyházi iskolák történetét is. Mindamellet pedig azt a két gondolatát csodáltam, hogy ki merete mondani, lehet, hogy ezért a főnökétől fog kapni, hogy sok racionális pontja van a templomok visszaadásának, teljesen egyetértünk, illetve azt is, hogy szociális, köznevelési területen az egyházaknak megvan a szerepük. Még egyszer mondom, ez nagy bátorságot jelent az ön részéről, hiszen a DK álláspontja, a baloldal nagy többségének az álláspontja messze nem ezt tükrözi.

Mindemellet pedig hadd reagáljak főleg az ön gondolataira, de nyilván itt van most már dr. Gurmai Zita képviselő asszony is, és majd az ő gondolataira is reagálni fogok, bár szerintem a véleményük hasonló, ahogy értettem vagy próbáltam figyelni a felszólalásait. Az egyik az, hogy amikor ideológiai támaszról, illetve játszótársakról beszél ön, akkor belegondolt abba, hogy hány olyan tüntetés volt, ahol Donáth László vagy akár Iványi Gábor ott volt? Belegondolt ebbe? - ahol nem éppen egyházvezetői, szónoki képességeikről, sokkal inkább politikai beállítottságukról és kőkemény vádakról szólt az ő beszédük, és mindez az önök tüntetéseiben, találkozóin, adott esetben rendezvényeiken, ünnepségeiken jelent meg. Csak úgy halkán teszem hozzá, hogy ha jól emlékszem, Iványi Gábor önöknek még árnyékköztestársaságielnök-jelöltjük is volt (*Sebián-Petrovszki László: Hivatalos jelölt volt!*) mint egyházi vezető. Tehát azért én elgondolkoznék ezen, amikor ön a Fidesz-KDNP-t, a kormányt vádolja azzal, még egyszer mondom, amit mondott, ideológiai támaszként, játszótársakként aposztrofálta az egyházakat, akkor egy kicsit gondolkodjon el azon, hogy önök akkor milyen jelzőkkel kellene hogy illessék ezt a két, általam említett egyházi vezetőt.

A szegregált iskolákról is beszélt. Egyszerűen nem igaz! Ön egyszerűen nem ismeri az országot. Nem tudja azt, hogy akár a katolikus egyház, adott esetben annak szerzetesei, akár pedig püspökségek által fenntartott iskolái, akár a református testvérek, az evangélikusok, a baptisták vagy pedig bármilyen más felekezetek, így a pünkösdié is hány olyan egyházi oktatási-nevelési intézményt tartanak fenn, ahol többségében roma gyermekek járnak. Tudja, mi a szomorú ebben?

(16.20)

Csak a történelmi hűség kedvéért, a görögkatolikusoknak volt egy olyan csodálatos iskolájuk a Nyírségben, amelyet egyébként pont egy nagyszerű európai uniós vizsgálat következtében vizsgáltak, az úgynevezett szegregáció miatt. Ennek a következménye az lett... (*Dr. Gurmai Zita felé:*) - nyugodtan vegye a képviselő asszony ezeket a mondataimat, és küldje el barátnőinek oda ki, Brüsszelbe. (*Dr. Gurmai Zita: Nem!*) Tehát a következő történet. Egy ragyogóan működő iskoláról beszélünk, a görögkatolikusok működtették, megszállták mindenféle ellenőrzéssel, majd

szegregációval vádolva őket végül is úgy döntött a görögkatolikus egyház, hogy köszöni szépen, visszaadja. És tudja, kik tiltakoztak egyébként emiatt? A roma szülők, cigány asszonyok és cigány bácsik. Miért? Mert olyan jó helyre kerültek a gyerekeik, olyan körülmények között nevelték őket, ami egyedülálló volt. Az önök politikai közössége mit csinált? Tönkretett egy ilyen iskolát.

Tehát amikor szegregációról beszélünk, egyik oldalról nézze meg, legyen szíves azt, hogy mi van a világban, mi van Európában, másik oldalról pedig azt is nézze meg, hogy az egyházak mi mindent tesznek azért, hogy valóban, ahol nagyon súlyos élethelyzetek vannak, ott a felzárkóztatásban segítsenek.

Mindemellet a finanszírozásra is kicsit kitért képviselő úr, elképesztő. Tehát menjen vissza Horn Gyuláig, és nézze meg, hogy Horn Gyula mit írt alá annak idején a vatikáni vagy szentszéki szerződésben. Ezt a joggyakorlatot azóta minden egyes kormány, amennyire lehet, követi. Mondjuk, a Gyurcsány Ferenc által vezetett kormány nem, mert ő volt az, aki nem adta meg az egyházi iskolák pedagógusainak a bérét és a támogatását, több milliárd forintot vont el tőlük. De hozzáteszem, hogy egyébként ezt a gyakorlatot, amit Horn Gyula aláírt a szentszéki megállapodás során, mindenki követi, sőt olyan szinten, hogy azt nemcsak a katolikus egyházra vonatkoztattuk sokáig, hanem minden egyes egyházra, akik intézményfenntartók voltak.

Azért mondtam, hogy vonatkoztattuk, mert most már az egyéni megállapodások, illetve az egyházi törvénynek a keretében mindenki megkapja ugyanazt a támogatási és finanszírozási lehetőséget, mint amit korábban a vatikáni vagy más néven szentszéki megállapodás adott. Tehát ne rajtunk kérjen számom olyat egyébként, ami nem is igaz, hiszen az egyházi iskolák támogatása mindig attól függ, hogy a zárszámadási törvényben mind az állami, mind pedig az önkormányzati támogatások milyen kiegészítést adtak az elmúlt év során, és ezt a kiegészítést kapják meg az egyházi iskolák - vége, pont. Ezt meg kéne egyszer önöknek tanulni, és egyszer el kéne fogadni, már csak azért is, mert mindig fölhozzák, és sose akarják megérteni, vagy pedig azt kell mondani, hogy nem mondanak igazat.

De ha azt a logikát követjük, tisztelt képviselő úr, hogy ha több van az egyházi iskoláknak, akkor, ha megkapnak egy önkormányzatit, miért laknák le. Akkor arra fordítják a pénzt, akkor felújítják, akkor szép lesz, akkor XXI. századi lesz. Ezt ön irigyli tőlük egyébként? Nem is értem a logikáját. Ráadásul még egy számsort hadd mondjak önnek, mert azt mondta, hogy nem áll nyitva mindenkinek az egyházi iskolák lehetősége. Bocsánat, egyik oldalról tiltakoznak, hogy minél több legyen, a másik oldalról pedig azt mondják, hogy nem áll nyitva. De hogy mennyire nem áll nyitva, és mekkora nagy az igény az országban, csak hadd mondjak három számot!

1990-ben, amikor az önök kommunista rendszerének vége lett (*Sebián-Petrovszki László: 12 éves*

voltam, csak mondom!), akkor 3 ezer gyermek járt abba a tíz egyházi iskolába, amit említettem, nyolc katolikusba, egy zsidó felekezetibe és egy reformátusba. Amikor véget ért az a kommunista rendszerük, akkor elindult az egyházi iskolák újraépítkezése, és 2010-re fölment a gyermeklétszám, óvodától egészen a középiskola végéig 110 ezerre. Most meg 2010 óta, 2021-ig, tehát 11 év alatt megkétszereződött ez a szám, sőt több mint kétszeresére növekedett, mert 240 ezer gyermek jár ilyen intézménybe. Tehát azt mondani, hogy egyik oldalról nincs nyitva mindenki számára, másik oldalról pedig azt követelni, hogy ne legyen több egyházi iskola, megint csak ellentmondásos, és ezt át kéne önkönnöknek gondolni.

Mindamellett pedig még egy gondolatot azért hadd mondjak el! Dr. Gurmai Zita képviselő asszonynak is hadd mondjam, hogy olvassák már el, legyenek szívesek, ezt a törvényjavaslatot. Ugyanúgy, ahogy elmondta szószóló asszony, ugyanúgy, ahogy háznagy asszony is elmondta, ugyanúgy, ahogy elmondta felszólaló képviselőtársaim többsége, a megoldás azt javasolja, mint a nemzetiségi intézmény átadásánál, tulajdonba adásnál, hogy abban a pillanatban, ha az egyház vagy pedig valamelyik belső jogi személye befejezi ott az oktatás-nevelést, akkor visszazáll az önkormányzatra ez a tulajdon.

Itt hadd térjek ki arra, hogy eddig az önkormányzatok átadták azt a feladatot, ami a közneveléssel kapcsolatos volt, és amit ők működtettek. De ha átadták, akkor miért félne egy önkormányzat attól, hogy a tulajdont is átadja? Tehát nem kell ettől félni, és még egyszer hangsúlyozom, hogy ha átadja, utána vissza is kapja abban az esetben, ha ez a közfeladat megszűnik.

Tisztelt Országgyűlés! Még dr. Gurmai Zita képviselő asszonynak a következőt hadd mondjam! Még több ingatlan kerüljön az egyházak birtokába, erről szól most ez a törvény - ön is tudja, hogy ez nem igaz. Egyik oldalról igaz, hitéleti szempontból, de szerintem azt senki nem vitatja, hogy amit a Rákosi-rendszerben az önök politikai elődjek elvettek az egyházaktól, vagy nem akartak odaadni, de mégis szentmise volt, mondjuk, a Mátyás-templomban, akkor az ilyen templomok és az ilyen kápolnák jogosan kerülnek vissza az egyházakhoz, hiszen 500-600 évvel ezelőtt az egyházak építették. Szerintem ezt senki nem vitatja. Még egyszer hangsúlyozom, a másik ingatlanjuttatás, az pedig nem arról szól, amit önök gondolnak, hogy most itt feneketlenül adunk ingatlant az egyházaknak, és ráadásul, még egyszer mondom, abban az esetben örök, ha ők ott 50 év múlva, 100 év múlva, 200 év múlva is tanítanak, de ez feladat. Pont a DK-s képviselőtársam kérte, hogy engedjenek be az egyházak még több embert. Magyarán, több egyházi iskolára van szükség, ha jól értelmeztem. *(Sebián-Petrowszki László: Nem mondtam ilyet!)* Tehát érdemes akkor ezt az igényt abban az irányban is segíteni, hogy akkor a közfeladathoz a vagyont is adjuk hozzá.

Van ennek a törvénynek még egy magyarázata, képviselő asszony, azt is szeretném mindenkinek még egyszer elmondani. Ha megszűnik Magyarországon

egy egyházi jogi személy... - márpedig vannak olyan szerzetesrendek, kevesen vannak már, és idősek lakják, sajnos idősek viszik a közfeladatot. Sajnos, volt rá példa a múltban, hogy valakik valahova kijátszották az ő vagyonukat. Szerintem az mindenkinek az érdeke, minden egyes magyar embernek, aki még nem hívó, aki nem ilyen intézménybe járattja a gyermekét, még annak is érdeke, hogy magyar kézben maradjon. Egyébként ez igaz a nemzeti emlékhelyekkel kapcsolatos kérdésekre is.

Dr. Brenner Koloman képviselő úrnak: Ferenc pápát idézte, magasról indított, majd, azt gondolom, egy kicsit lejjebb jött a dolgokkal. Először is el kéne gondolkodni a Jobbiknak is, így személy szerint nyilván képviselő úrnak is, hogy meddig akarnak még hintapalintázni. Mert a választások előtt teljesen beálltak abba a sorba, amit Gyurcsány Ferenc diktált. Miben nyilvánult például ez meg? Mondjuk, az Eszterházy Károly Egyetemnek a visszaadását az egész Jobbik nem támogatta. Miért nem támogatták? Azért nem támogatták, mert akkor éppen baloldaliaknak sorolták magukat, és akkor egyházellenesek voltak. Eljött a bukta, a nagy bukás áprilisban, kiderült, hogy Gyurcsány Ferencbe nem kéne annyira kapaszkodniuk - legalábbis most éppen ezt állítják -, ha jól értetem, valami nemzeti szociális, keresztény és én nem tudom, milyen párttá avanszálták hirtelen magukat, legalábbis szóban. Ezért én ezt megköszönöm, hogy támogatják ezt a törvényjavaslatot, de másik oldalról azért nem árt a következetesség.

Tudom, hogy a falnak beszélek, mert a Jobbik mellett ülő képviselők már messze vannak a Jobbiktól, a többiek, most nem tudom, hogy éppen elhatárolódnak-e tőlük, vagy nagy barátságban vannak itt DK meg MSZP, én ezt nem tudom eldönteni, de azért egy kicsit beszéljenek már egymás között erről a dolgról, hogy nem lehet kéthavonta, félévente, néhány évente változtatni egyház területén az álláspontot, már csak azért sem, mert teljesen hiteltelen.

(16.30)

A legszebb az volt, hogy mi pártpolitikai szempontból nyújtjuk be ezt a jogszabályt is, meg foglalkozunk az egyházakkal, majd utána Brenner Koloman, dr. Brenner Koloman idézte - kicsodát? - Székely János püspök urat, aki meg minket bíralt egy héttel ezelőtt. Tehát, most akkor ennyire jóban vagyunk az egyházakkal, vagy pedig megkérjük, hogy azért bíráljanak is minket, már csak azért, hogy nehogy azt tudják mondani, hogy mi teljesen összebutoroztuk magunkat, ahogy a DK-sok mondják? De még egyszer szeretném fölhívni arra a figyelmet, hogy nem katolikus, református, evangélikus vagy más, keresztény vagy nem keresztény felekezetű püspökök *(sic!)* és egyházi vezetők vannak ott a tüntetések élén, hanem érdekes módon azok a szimpatizánsai a DK-nak, akiket Donáth Lászlónak és Iványi Gábornak hívnak, és ők azok, akik minden egyes ilyen rendezvényen megjelennek vagy sokszor ott vannak.

Én a lengyel szószóló asszonynak nagyon szépen köszönöm egyrészt önökön keresztül azt a 12 egyhangú támogató szavazatot, amelyet a bizottság tett. Köszönöm szépen azt a figyelemfelhívó kérést vagy felvetést, hogy esetleg változtassunk az „emlékpont” kifejezésén, szerintem ebben semmiféle gond nem lehet. Valóban az a cél, hogy akár az ön által említett zalavári vagy akár bármilyen más emlékponton, ahol a nemzetiségeknek is van valamilyen nagyon fontos történelmi emléke, akkor a magyar, angol nyelvű táblák mellett ott legyen egyrészt nemzetiségi nyelven is a felirat, illetve a történelmi elbeszélés, de a másik oldalról pedig ne lehessen azért az emlékhelyekkel összekeverni, mert nyilván más kategória.

Amit ön kért, képviselő asszony, a lengyelség, akár pedig a magyarországi szlávok Szent Cirill és Szent Metód emlékhelye érdekében, én azt gondolom, hogy ez nem jelenthet gondot, és biztos, hogy az a bizottság, amelynek ez a feladata, ezeket a lépéseket megtenné.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm a kormánypárti képviselőknek azokat a támogató hozzászólásait, amelyek a törvénytervezetnek egyrészt a tartalmát mondták el - nem hiszem, hogy oktató céllal, de hátha valaki ebből mégiscsak egy idő után megérthet valamit, aki eddig máshogy értelmezte ezt a törvényt -, de a másik oldalról azt is, ami akár Balla Mihálynak, akár másnak, a többi képviselő úrnak is a gyakorlatban megjelent, illetve ami a jelen lévő, az egyházakkal kapcsolatos lépéseket érinti. Nagyon fontos az, hogy valaki ne csak Brüsszelbe járogasson el, ne csak onnan hallja az egyházakkal kapcsolatos feladatainkat, illetve az együttműködési célokat, hanem itt, az emberek között, legyenek azok nemzetiségek, legyen az bármely kis falu vagy kis település, vagy akár a nagy településeken is.

Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzetközi Migrációs Szervezet Alapokmánya módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1835. számon a parlamenti informatikai hálozaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Migrációs Szervezet, az IOM, egy nemzetközi szervezet, amelynek hazánk 1991 óta tagja. Jelenleg 174 állam a tagja, és további 8 állam rendelkezik megfigyelő státusszal. A Nemzetközi Migrációs Szervezet alapokmányának és módosításainak kihirdetéséről

szóló 2013. évi CXLVI. törvényünk hatályos szövege a legutóbbi, 2020-ban elfogadott, rendkívül rövid és a technikai módosításokat még nem tartalmazza.

A 2020-ban elfogadott módosítás technikai jellegű. A főigazgató-helyettesek számát egyről kettőre növelte, illetve pontosításra kerültek a megválasztásukhoz kapcsolódó eljárési szabályok. A módosítás a migrációs szervezet alapokmányának eljárásrendje értelmében hazánkra nézve ugyan már hatályba lépett, de formailag annak belső jogi kihirdetésére is szükség van. A benyújtott törvényjavaslat elfogadásával és kihirdetésével Magyarország tehát nemzetközi jogi kötelezettségét teljesíti.

Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm kitaró figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, Fidesz.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Migrációs Szervezet 1951-ben alakult, akkor még egy konkrét feladat érdekében, ideiglenes jelleggel. A második világháború után mintegy 11 millió olyan embert azonosítottak be, akik áttelepítésre szorultak, vagy olyan országban éltek, amely nem az anyaországuk, tartózkodási helyükön a további lakhatási feltételeik nem voltak biztosítva. Akkor az arra rászorulóknak logisztikai, utaztatási támogatást biztosítottak, operatív feladatokat láttak el.

Megalakulását követően egymillió embernek tudott segíteni a Nemzetközi Migrációs Szervezet. Azóta változó prioritásokkal, feladatokkal látja el ezt a munkáját. Az ember és a természet által okozott katasztrófák, krízisek kezelése, az ehhez kapcsolódó segítségnyújtás a fő hivatásuk. 2016 óta a szervezet az ENSZ része, mára 174 országban van jelen. Fontos magyar vonatkozás a szervezet fejlődéstörténetében, hogy az 1956-57-es időszakban a magyar menekültek segítségét is felkarolták, mintegy 180 ezer magyar ember áttelepítését segítették.

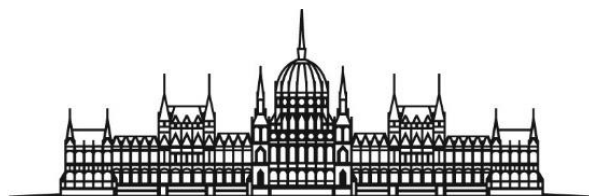
A Nemzetközi Migrációs Szervezet Magyarországon 1992 óta van jelen. A jelenlegi ukrán válság miatti krízishelyzet kezelésében is támogatólag lép fel. A jelen törvényjavaslat a szervezet tanácsának 1385. számú határozatát tartalmazza, amely a szervezet felső vezetői struktúrájának megerősítéséről szól. Ennek lényege az, hogy a jövőben két főigazgató-helyettesi pozíció lesz a vezetőségben az eddigi egy helyett, az egyik a műveletekre, a másikuk pedig az irányításra és a reformra fog összpontosítani. Ez a változtatás alapvetően nem változtatja meg a Nemzetközi Migrációs Szervezet alapokmányát, és nem ró új kötelezettséget a tagállamokra, ezért lehetséges, hogy a módosítás a tanács általi elfogadása napján lépett hatályba.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

(Folytatás 37/2-ben!)

Országgyűlési Napló

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balla Mihály képviselő úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Valóban, ahogy az előterjesztő is mondta, ahogy az előttem hozzászólók mondták, alapvetően egy technikai módosításról beszélünk itt, amely egyébként mintegy két éve megtörtént, tehát kicsit lassan dolgozunk, de a lényeg az, hogy természetesen egy ilyen típusú ügyben konszenzus szokott lenni a patkó különböző oldalai között, szerintem ez most is reálisan meg tud keletkezni. A DK nevében tudom azt mondani, hogy természetesen tudjuk támogatni ezt a javaslatot.

Én egyet tennék hozzá ehhez a kérdéskörhöz. Nagyon örülök annak, hogy az előttem szóló fideszes vezérszónok hosszan elmondta, hogy mi ez a szervezet, mert talán nem annyira ismert, talán nem annyira világos, hogy egyébként ez a szervezet nagy múltú, és rengeteg embernek segítő, évtizedek óta segítő szervezetről beszélünk.

(16.40)

És ha a világ bármely táján olyan probléma alakul ki, természeti csapás, politikai vagy háborús konfliktus, amelynek eredményeképpen százezrek vagy akár milliók kerekednek fel kényszerből, és kell hogy menekülteként másik ország területén próbáljanak új életet kezdeni, abban van egy szervezet, amelyben a világ majdnem minden országa részt vesz, és összefogva segítenek emberek millióinak. Igen, ahogy említette képviselőtársam is, 1956-ban, a magyar forradalom idején a Nyugatra menekülő magyarok százezreinek is ez a szervezet is segített mások mellett, mint ahogy például a 2004-es távol-keleti cunami áldozatainak és az amiatt menekülőknek életét is ez a szervezet is próbálta segíteni.

Tehát egy nagy múltú, nagyon fontos szerepet betöltő, tényleg világszervezetről beszélünk; szerintem büszkék lehetünk arra, hogy Magyarország is tagja ennek, és '91, illetve gyakorlatban '92 óta részt veszünk ennek a munkájában. Maradjon is ez így, ezért aztán a DK nevében támogatom ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sebián-Petrovszki László képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Nemzetközi Migrációs Szervezet valóban elmúlt 70 éves, 1951-ben jött létre, valóban azzal a céllal, hogy segítse a második világháború után az európai kormányokat a migrációs kérdések megoldásában. Jelenleg 174 állam a tagja, és további 8 állam rendelkezik megfigyelői státusszal.

Olyan kormányközi ügynökségről van szó, amelynek feladata a migráció kihívásainak kezelése, a társadalmi fejlődés elősegítése, az emberi méltóság tiszteletben tartásáért folytatott küzdelem támogatása.

Az előttünk fekvő javaslat lényege, hogy a szervezet a 2020. október 28-án elfogadott, 1385. számú határozatában módosította az alapokmányát, melynek az a lényege, hogy a főigazgató-helyettesek számát egyről kettőre változtatta. A változást azzal indokolták, hogy meg kell erősíteni a szervezet felsővezetői struktúráját két főigazgató-helyettesi pozíció létrehozásával. Az egyik a műveletekre, a másik pedig az irányításra és a reformra összpontosít.

A nemzetközi migráció korunk egyik fontos kérdése, amely Európa jövőjére is jelentős hatást gyakorol, ezért meg kell tennünk mindent annak érdekében, hogy ezt a kihívást a nemzetközi közösség minél sikeresebben kezelhesse. Amennyiben tehát az ügynökség úgy gondolja, hogy működésének hatékonyságához szerkezeti változás szükséges, akkor ahhoz érdemes támogatást nyújtani. A javaslat indoklása kiemeli, hogy a jelen módosítás alapvetően nem változtatja meg a szervezet alapokmányát, és nem ró új kötelezettségeket a tagállamokra. Ebben az esetben pedig nincs ok arra, hogy a változtatást ellenezzük.

Összeségében örömteli, ha a nemzetközi közösség minél nagyobb erőfeszítést tesz a nemzetközi migráció kihívásainak megoldásában, ezért az MSZP a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, dr. Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Sas Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! A Nemzetközi Migrációs Szervezet alapokmányának módosításáról tárgyalunk; a Tanács negyedik rendkívüli ülésén, 2020. október 28-án elfogadott 1385. határozatával módosította az alapszabályát.

A módosítás lényege, hogy a főigazgató-helyettesek száma egyről kettőre változik. A módosítás az alapokmány 25. cikk (2) bekezdésével összhangban a Tanács általi elfogadása napján lépett nemzetközileg hatályba, mivel ez nem alapvetően változtatja meg a szervezet alapokmányát, és nem ró új kötelezettséget a tagállamokra.

A Nemzetközi Migrációs Szervezet a területre vonatkozó szakpolitikai iránymutatásainak kidolgozásán dolgozik 1951-től. Globális stratégiákat fogalmaz meg, szabályokat alkot, valamint a főáramú migrációs ágazathoz kapcsolódó tudást menedzseli - ideértve a munkaerőt -, és megkönnyíti a migrációt, az emberkereskedelem elleni küzdelem ellen föllép, a támogatott, önkéntes visszatérést segíti, a migrációs egészségügyet, a kiszolgáltatott migráció segítségét, a bevándorlást és a határigazgatást, valamint a migrációkezelés általános kapacitásépítését támogatja.

A Covid-19-világjárvány hatása ellenére a szervezet továbbra is az egyik legnagyobb válságkezeléssel foglalkozó nemzetközi szervezet, ugyanakkor nekünk Magyarországon meg kell arról is emlékeznünk, hogy a keleti és a déli határszakaszainkon zajló események kapcsán pontos rálátásunk van a valós háborús menekültek és az illegális migráció közti különbségre.

Ebben a napirendi pontban is szóvá kell tennünk, hogy a tegnapi nap folyamán sajnálatos esemény történt; és szóvá kell tennünk, hogy a bolgár határon illegális migránsok tüzpárbajba kerültek a bolgár határőrzetet ellátó rendőr- és katonai járőrrel, aminek az lett a sajnálatos eredménye, hogy a bolgár rendőr a helyszínen az életét vesztette.

Remélem, hogy a magyar határ biztosításáért felelős, most létrehozott határvédelem ezred kiképzése és felszereltsége okán alkalmas lesz arra is, hogy az ilyen rendkívül nehéz helyzeteket kezelni tudja a jövőben. Hosszú ideje kértük már és indítványoztuk az önálló határvédelem létrehozását. Örülünk neki, hogy ez jelenleg zajlik.

Visszatérve a tervezethez: az ebben szereplő változásokat, a főigazgató-helyettesek létszámának az emelését természetesen a Jobbik is támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sas Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek, ha lenne jelentkező, de nincsen. További képviselői felszólalások lennének, ha lenne ilyen, de nincsen.

Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Rövid vitára rövid választ adnék. Köszönöm szépen minden felszólalónak, hogy támogatta a törvényjavaslat elfogadását, így várhatóan teljes egyetértéssel fogjuk ezt elfogadni majd a szavazáson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Most pedig soron következik a **szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1791. sorszámú parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm

a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Magyarország közvetlen szomszédjában, Ukrajna területén több mint fél éve háború dúl.

A háború közelsége miatt annak humanitárius és gazdasági hatásai hazánkat is egyértelműen érintik. Ezek a negatív hatások több hónapja mindennapjaink részévé váltak, ami egyértelműen igazolja annak indokoltságát, hogy a kormány 2022. május 25. napjával - az Alaptörvényben biztosított jogkörével élve - veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A veszélyhelyzet ideje alatt a kormány az Alaptörvény és a vonatkozó sarkalatos törvény keretei között élt azzal a lehetőséggel, hogy rendkívüli intézkedéseket vezessen be. Az elmúlt bő öt hónap során a kormány több olyan intézkedést hozott, amelyek szükségesnek mutatkoztak a világ gazdaságot és ennek eredményeképpen a magyar gazdaságot is sújtó gazdasági válság kezelése érdekében.

A kormány többek között meghosszabbította a lakossági hitelekkel érintő kamatstopot, a Rezsivédelmi Alappal és az ehhez kapcsolódó pluszforrások bevonásával küzdött az elszabaduló energiaárak ellen, továbbá a mikro-, kis- és középvállalkozások számára állapított meg kamatstopot 2023 nyaráig.

Tisztelt Ház! A háború elhúzódása következtében az Európát fenyegető gazdasági válság kezelése megkívánja, hogy a kormány az Alaptörvényből eredő jogkörében - szoros együttműködésben az Országgyűléssel - az elkövetkező hónapokban is megtehesse a szükséges intézkedéseket a magyar emberek megélhetésének és biztonságának védelme érdekében, továbbá biztosítsa a háború elől hazánkba menekülő emberek segítségét és támogatását is.

(16.50)

Az Alaptörvény kilencedik módosításával megváltozó, a különleges jogrendre vonatkozó közjogi szabályrendszer sajnálatos módon olyan időszakban lépett hatályba, amely a különleges jogrend fennállását indokolja. A kormánynak ezért kötelessége e megváltozott rendelkezések alkalmazásáról gondoskodnia.

Mindezek okán a kormánynak cezúrát kellett húznia 2022. november 1-jével. Az Országgyűlés által még 2020-ban elfogadott alkotmánymódosítás eredményeképpen - a megváltozó közjogi alapokra tekintettel - a 2022 májusában kihirdetett veszélyhelyzetet meg kellett szüntetni. Az Alaptörvény kilencedik módosítása nem fosztotta meg a kormányt attól a lehetőségtől, hogy a veszélyhelyzetet újra kihirdesse. A kormány, vizsgálva a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülményeket arra a döntésre jutott, hogy 2022. november 1-jével a különleges jogrendet újra ki kell hirdetni, fenntartva a fennálló közjogi helyzetet.

Tisztelt Országgyűlés! A hazánk szomszédságában zajló orosz-ukrán háború a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius kihívás elé állította a kontinentst, megváltoztatta Európa gazdasági kilátásait is, és ennek hatásaiban az elmúlt időszakban

sajnos pozitív változás nem következett be. A humanitárius katasztrófa kezeléséhez és a nemzetközi, gazdasági változások következményeinek elhárításához és kezeléséhez hazánkban továbbra is biztosítania kell a hatékony, gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét.

Annak biztosítása érdekében tehát, hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon a háború elől menekülők megsegítésére, támogatására, elhelyezésére, valamint annak biztosítására, hogy Magyarország mielőbb maga mögött hagyja a háború káros következményeit, a kormány a benyújtott törvényjavaslattal kéri az Országgyűlést, hogy a 2022. november 1-jével kihirdetett veszélyhelyzet időtartamát - immár a megújult közjogi keretek szerint - meghosszabbíthassa.

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló törvényjavaslat technikailag az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazás megteremtését szolgálja, amelynek eredményeképpen a kormány a tárgyalta törvényjavaslat hatályvesztésének időpontjáig a különleges jogrendet kihirdető kormányrendelet hatályát fenntarthatja. A kormány a törvényi lehetőségeknek megfelelően a veszélyhelyzet 180 nappal történő meghosszabbítását kéri az Országgyűléstől, amely biztosítja, hogy a rendkívüli intézkedések ezen időszakban is fennmaradjanak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Országunknak a világot sújtó koronavírus-világjárvány után egy háború és a háborút övező szankciós politika következményeivel kell szembenéznie, egy olyan háborúéval, amelynek még senki sem látja a végét. A kormány célja ebben a mostanra már évek óta tartó, rendkívül nehéz helyzetben töretlenül az, hogy megőrizze Magyarországot és a magyar családok fizikai és anyagi biztonságát, valamint oltalmat nyújtson az Ukrajnából menekülőknél.

Ahhoz, hogy a kormány valamennyi szükséges intézkedést időben meg tudja tenni, szükség van a tárgyalta törvényjavaslat mihamarabbi elfogadására. A tárgyalta törvényjavaslat elfogadása esetén tudja a kormány a gazdaságvédelmi és humanitárius intézkedéseit fenntartani. A tárgyalta törvényjavaslat elfogadásával a tisztelt Ház végső soron arról dönt, hogy például fennmaradhatnak-e a hatósági árak, maradhatnak-e a takarmány- és élelmiszer-ellátás biztonsága szempontjából stratégiai jelentőségű mezőgazdasági termékek kivitelével kapcsolatos intézkedések, fennmaradhatnak-e a lakosságot, a vállalkozásokat érintő kamatstopok, fennmaradhatnak-e az elszabaduló energiaárakat keretek között tartó intézkedések, biztosíthatjuk-e az Ukrajnából menekülők részére a szükséges humanitárius intézkedéseket.

A kormány elsődleges célja, csakúgy, mint eddig, hogy megvédje a magyar embereket, valamint mérsékelje a gazdasági károkat és megőrizze a munkahelyeket. A koronavírus-világjárvány elleni védekezés elmúlt több mint két éve bebizonyította, hogy a korábban elfogadott rendkívüli és átmeneti jogi keretek jól

szolgálták e célok megvalósítását. A tárgyalta törvényjavaslattal biztosítható a hatékony és gyors kormányzati döntéshozatal ahhoz, hogy a háború okozta nehézségekre rugalmasan lehessen válaszokat adni.

Szeretném kiemelni, hogy a kormány nem korlátlan felhatalmazást kér az Országgyűléstől. A tárgyalta törvényjavaslatban szereplő időkorlát, valamint az Országgyűlés felé fennálló, november 1-je óta már az Alaptörvény által rögzített közjogi, politikai felelősséget érvényre juttató tájékoztatási kötelezettség egyértelműen biztosítja a parlamenti kontroll érvényesülését.

Kiemelem azt is, hogy a kormánynak az Alaptörvényből következő kötelezettsége az is, hogy ha a háború és a világgazdasági helyzet lehetővé teszi, kezdeményezze a veszélyhelyzetnek a tárgyalta törvényjavaslat hatályvesztését megelőző megszüntetését.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar emberek biztonságának, megélhetésének és munkahelyének védelme olyan ügy, amelyben a képviselőknek nézetem szerint egységes álláspontot kellene képviselniük. Ezért tisztelettel kérem, hogy támogassák a tárgyalta törvényjavaslatot, és az Alaptörvény 51. cikk (4) bekezdésére tekintettel minősített többséggel biztosítsák annak lehetőségét, hogy a veszélyhelyzet időtartamát a kormány meghosszabbíthassa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Földesi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDESI GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az orosz-ukrán háború a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius katasztrófát eredményezett, és jelentősen megváltoztatta az európai gazdasági helyzetet. Válságba került a világ energiaellátása, válságba került több térség élelmiszer-ellátása, az egész világon az egekben az infláció, gazdaságok fordulnak át recesszióba, és emberek millióinak került veszélybe a munkahelye. Hiába regionális fegyveres konfliktusról van szó, az orosz-ukrán háború súlyos, negatív hatásokkal jár az egész világ számára, egyebek mellett az energiaválság és a már említett élelmiszeri válság miatt.

Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek elhárítása és kezelése érdekében Magyarország Kormánya a 180/2022. (V. 24.) kormányrendelettel az ország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki. A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról szóló 2022. évi VI. törvény 2. § (1) bekezdésében az Országgyűlés az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazta a kormányt, hogy a veszélyhelyzetben az Alaptörvény 53. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kormányrendeletek

hatályát a 2022. évi VI. törvény hatályvesztéséig meghosszabbítsa. A 2022. évi VI. törvény 2022. november 1-jén hatályát veszítette.

2022. november 1-jén hatályba lépett Magyarország Alaptörvénye kilencedik módosításának azon része, amely az Alaptörvény különleges jogrenddel, így a veszélyhelyzettel kapcsolatos szabályait koncepcionális jelleggel átalakítja. Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusok, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi következményei az elmúlt időszakban nem változtak, így immár az új alkotmányos szabályok szerint a kormány az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) kormányrendelettel új veszélyhelyzetet hirdetett ki 2022. november 1-jei hatálybalépéssel.

A veszélyhelyzet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében 30 napra hirdethető ki. A kormány a veszélyhelyzetet az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszabbíthatja, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy jóváhagyja a 425/2022. (X. 28.) kormányrendeletet, amellyel a kormány a korábbi veszélyhelyzetek ideje alatt kiadott, és még hatályban volt 107 kormányrendeletet újból hatályba léptette, és felhatalmazást adjon a kormánynak, hogy a veszélyhelyzetet az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján meghosszabbítsa a törvényjavaslat hatályvesztéséig.

Tisztelt Képviselőtársaim! A humanitárius katasztrófa kezeléséhez és a nemzetközi gazdasági változások következményeinek kivédéséhez hazánknak továbbra is biztosítania kell a hatékony, gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét.

(17.00)

Annak biztosítása érdekében, hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon a menekülő emberek segítésére, a felmerülő káros gazdasági hatások kivédése érdekében a kormány a veszélyhelyzet meghosszabbítására tesz javaslatot.

Kérem, hogy az előadottak alapján támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí oldalon.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka: Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Egy pillanat türelmet kérek! *(Megigazítja a mikrofonját.)*

ELNÖK: Nyugodtan! Énrám is várni kellett.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: A technikai nehézséget megoldottam. Köszönöm.

Tisztelt Ház! Elég szépen mutatja az önök kormányzását és politikáját, hogy a mai napot a magyar alkotmányossággal, az Aranybullával, a magyar alkotmányos hagyományokkal kezdtük, majd így estefelé eljutottunk oda, amit valójában jelent önöknek ez a hagyomány meg az alkotmányosság, tudniillik egy olyan díszlethez, amit félre lehet rakni, ha kényelmetlen, ha zavarja önöket ilyen vagy olyan gazdasági vagy politikai döntések meghozatalában.

Az a helyzet, bár többször elmondtam már itt, de továbbra is igaz, hogy Magyarország államformája mostanában veszélyhelyzet. Önök évek óta fenntartják a veszélyhelyzetet hol erre, hol arra az indokra hivatkozva. Persze, veszély valóban mindig van, természetesen kockázat mindig van, csak azért választanak az ország élére kormányt, hogy kezelje ezeket a kockázatokat. Ugyanakkor egy alkotmányos rendszerben a kormány nem egyedüli szereplő ezen a területen, hanem a választott Országgyűlésnek is van ebben szerepe. Nem kétséges, hogy persze önök bármit megszavaznak, amit a kormány kíván önöktől, mármint a Fidesz- és a KDNP-frakció, láttuk, hogy milyen módon működnek önök a kormányzati akarat pecsétnyomó gépeként, transzmissziós szíjaként. Semmilyen módon nem vonják kétségbe a kormányzati szándékokat, de mégiscsak, ha itt, az Országgyűlésben kell meghozni a döntéseket, az legalább egy korlátozott nyilvánosságot jelent. Ez a nyilvánosság az, ami önöket zavarja.

Nem azért tartják fenn a veszélyhelyzetet, amit államtitkár úr itt képmutató módon emlegetett, hogy fenntarthatóság a kamatstopot meg az ársapkákat. Államtitkár úr, hozzák ide rendes törvényhozási formában, biztos vagyok benne, hogy nemcsak a Fidesz-frakció, hanem az összes ellenzéki frakció is meg fogja szavazni ezeket az intézkedéseket. Csak ha idehozzák, mondjuk, a rezsiterveiket, mert ezt is emlegette, no, azt nem fogjuk megszavazni, mert a hétszeres gázárat meg a kétszeres áramárát nem fogja támogatni az ellenzék, de a fideszes képviselők biztos azt is megszavazzák, mert elégedettek önökkel, bármiről is van szó, bármire is odaadják nyugodtan a nevüket.

De mire is szolgál tulajdonképpen a veszélyhelyzet állandó fenntartása? Két dologra. Egyrészt arra - és talán ez a fontosabb -, hogy lényegében korlátozás nélkül eltérhessenek a költségvetéstől, arra adjanak pénzt, amire éppen eszükbe jut. Ma Magyarországnak nincs költségvetése, miközben a költségvetés léte és működése az alkotmányosság egyik legfontosabb jellemzője, a tetszik, a pénzügyek fölötti kontroll az országgyűlések legrégebbi vagy egyik legrégebbi funkciója, mert egyébként önök ezekben a bizonyos éjféli kormányrendeletekben úgy térnek el a költségvetéstől, úgy osztogatnak milliárdokat vagy úgy vesznek el önkormányzattól milliárdokat, ahogy éppen eszükbe jut. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy teljesen nyilvánvaló módon leginkább ezért kell önöknek

a veszélyhelyzet, hogy ne kelljen semmilyen módon ragaszkodni a költségvetéshez, az országgyűlési kontrollhoz, ne kelljen megvitatni a közügyeket.

De van egy másik szála is ennek a dolognak, az, amikor azért hoznak folyamatosan kormányzati rendeleteket, mert képtelenek hatékony, szakszerű kormányzati munkát végezni. Látjuk, hogy mi történik egynémely törvényjavaslattal, amelyet másodszor-harmadszor tárgyalunk meg a parlamentben, mert hol ez jut eszükbe, hol az jut eszükbe, itt nyúlnak egy kicsit hozzá, ott nyúlnak egy kicsit hozzá. Ez nyilván törvényjavaslatoknál kellemetlen, kormánydöntéseknél azonban meg lehet tenni azt, amit megtettek a rezsinél, amely kapcsán volt egy hónap, amikor az egész ország rendkívül ideges volt attól, hogy mennyi gázszámlát fog fizetni, de önök folyamatosan variáltak a feltételekkel, a számokkal, a szabályokkal, és ezeket mindig kormányrendeletben adták ki, mert ahelyett, hogy egy döntést rendesen előkészítettek volna, szokásuk szerint csak a politikai hasznot nézve kapkodtak.

Úgyhogy azt kell mondanom, tisztelt Ház, hogy természetesen nem fogjuk a nevünket adni semmilyen módon ahhoz, hogy önök az egyébként rendkívül gyenge demokratikus védelmet, amit az Alaptörvény - amire olyan büszkék - biztosít, tovább gyengítsék, tovább inflálják.

Az pedig, amit államtitkár úr mond, ne haragudjon meg érte, mindenesetre kacagtató, hogy majd az országgyűlési ellenőrzés érvényesül. Az első veszélyhelyzet idején valóban teljesítették az Országgyűlés tájékoztatásának köteleességét. Akkor itt, emlékezhetnek rá képviselőtársaim, minden ülésnap elején beszámolt egyik vagy másik miniszter a veszélyhelyzeti intézkedésekről. Ez volt az az egyedüli időszak, amikor indokolt volt a veszélyhelyzet egyébként, csak akkor sem volt indokolt korlátlanul, de erről majd mindjárt mondom még egy mondatot. Azt kell mondanom, hogy az a helyzet, hogy azóta azonban lényegében érdemi tájékoztatást az Országgyűlés nem kap. Önök majd elmondják, hogy lehet kérdést feltenni. Persze lehet, de ez nem azonos azzal, hogy önök beszámolnának a döntéseikről, ezeknek az indokairól.

Végül még egy kérdésről szeretnék szólni. Miért is állt elő most ez a helyzet? Azért, mert az uniós pénzekért való nagy kaparásban és ennek keretében az alkotmányosság látszatának helyreállításában végre elfogadták azt, amit az ellenzék egyébként kezdettől mondott, hogy időkorláthoz kell kötni a veszélyhelyzet meghosszabbítását. De úgy fogadták el, mint minden más hasonló intézkedést, hogy valójában ne változzon semmi, csak formálisan. Ugyan most 180 naponként meg kell hosszabbítani a veszélyhelyzetet, de eddig is ez volt a gyakorlat, és nincs kétségem, hogy 180 naponként meg fogják hosszabbítani. Amikor pedig végre béke lesz Ukrajnában, ami persze úgy lesz, hogy az önök agresszor barátja, Putyin felhagy Ukrajna megsemmisítésének tervével, szóval, ha egyszer végre béke lesz Ukrajnában, akkor majd találnak más indokot. Hol a migrációt, hol a Covidot, ha meg nem, akkor majd a marslakók támadását vagy a napszelet

fogják indokként felhozni arra, hogy fenntartsák a veszélyhelyzetet.

Még egyszer mondom: önöket már a demokrácia látszata, az itteni parlamentben lévő vita is zavarja, ezt próbálják elkerülni. Hogy mire való önöknek a veszélyhelyzet, azt semmi sem mutatja jobban, mint az, hogy amikor tavasszal először merült fel, hogy a pedagógusok komoly mértékben sztrájkolnak és kiállnak az érdekeikért, akkor ezt egy veszélyhelyzeti kormányrendelettel oldották meg, törték le, így vették el a sztrájkjogukat, egyébként alapjogot csorbítva. Abba ne menjünk bele, hogy az Alkotmánybíróságnak most volt ideje ezzel foglalkozni. Ez a másik, hogy majd alkotmánybírósági kontroll lesz. Hát, marhára lesz! Ha jól értem, az Alkotmánybíróság most fogadta be az ezzel kapcsolatos kezdeményezéseket.

Összefoglalva tehát: a veszélyhelyzet nem más, mint egy rendkívül átlátszó fügefalevél a szakszerűtlen, koncepciótlan kormányzás, az alapjogok csorbítása és az ész nélküli pénzköltés előtt, és akkor nem mondtam csúnyát. Ilyen módon semmiképpen nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy volt itt marslakók támadása, napszél, de azt valamennyi kormánypárti képviselőtársam nevében hadd utasítsam vissza, hogy minket pecsétnyomó gépeknek nyilvánít, jelentsen is a pecsétnyomó gép bármit is ebben a relációban.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2022. november 1-jétől fogva a kilencedik alaptörvény-módosítás nyomán koncepcionális jelleggel alakultak át az Alaptörvény különleges jogrenddel kapcsolatos rendelkezései. A korábbi különleges jogrendi szabályozás hat különböző kategóriában tipizálta azokat a rendhagyó körülményeket, amelyek esetén a békétől, általánosságban fogalmazva az állami működés általános szabályaitól eltérő különleges alkotmányjogi eszköztár alkalmazásának szükségessége merül fel. A változás révén a különleges jogrend kategóriarendszere egyszerűsödött és átláthatóbbá vált három típusra: hadiállapot, szükségállapot és veszélyhelyzet, ezekre redukálva az ilyen jellegű esetköröket.

Az Alaptörvény változására tekintettel indokolt a korábbi alkotmányos alapon nyugvó különleges jogrend megszüntetése és 2022. november 1-jétől az új alaptörvényi szabályoknak megfelelően a veszélyhelyzet kihirdetése. Ezzel összefüggésben kiemelő, hogy az alkotmányos keretek megváltozása mellett a veszélyhelyzet újbóli kihirdetését az is szükségessé tette, amit államtitkár úr elmondott, hogy az orosz-ukrán háború, illetve annak következtében bekövetkező humanitárius katasztrófa miatt Magyarországon

menekültügyi, gazdasági és energetikai téren továbbra is súlyos kihívásokkal szembesülünk.

(17.10)

A veszélyhelyzet az Alaptörvény értelmében főszabály szerint 30 napra hirdethető ki, amelyet a kormány az Országgyűlés felhatalmazása alapján 180 nappal hosszabbíthat meg, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll.

A javaslat alapvető célja, hogy az Alaptörvény 50. cikkelyének (3) bekezdése értelmében, amelyet képviselőtársam is hangsúlyozott, felhatalmazza a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet 180 nappal meghosszabbíthassa. Garanciális elemként szerepel a javaslatban, hogy az Országgyűlés e törvény szerinti felhatalmazását bármikor visszavonhatja, a tervezet 4. §-a pedig a kormány azon jogkörének fennállását rögzíti, hogy a veszélyhelyzetet e törvény hatályvesztését megelőzően megszüntesse.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk és egyben Európa elemi érdeke, hogy a szomszédunkban zajló háború mielőbb véget érjen. Ilyen körülmények között alapvető fontosságú, hogy a kormány akcióképessége, az állandó súlyos kihívásokkal szembeni gyors reagálás lehetősége biztosítva legyen, ezért a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Amiről most itt vitatkozunk, az jelen körülmények között normális nyugat-európai demokráciában elképzelhetetlen lenne. Különleges jogrend meghosszabbításáról vitatkozunk, miközben arra sem Magyarországon, sem egyetlen európai uniós tagállamban sincsen szükség. Az van, hogy a Fidesz rászokott a rendeleti kormányzásra, a kétharmados többségén felüli extra hatalomra. Az van, hogy a különleges jogrend idejének meghosszabbítása semmi mást nem szolgál, csak a Fidesz kényelmpolitikáját, mert ebben nem kell átláthatóság, zárójelbe lehet tenni az Országgyűlést és a fékek és ellensúlyok rendszerét, azokat az intézményeket, amelyeket vagy megfelelő káderek beültetésével, vagy a hatáskörök megnyirbálásával eddig is takaréklángon tartott az Orbán-kormány.

Azt tudom mondani, kedves képviselőtársaim, hogy ezek az intézkedések nem erősítik a jogbiztonságot, a kiszámíthatóságot, nem segítik az uniós jogállamisági eljárások lezárását, és nem hozzák közelebb a magyar embereket megillető fejlesztési és felzárkózási pénzeket. Mert önök megtehették volna azt is, hogy idehozzák elénk törvényjavaslatban az összes olyan intézkedést, amelyről kormányrendeletet fogadtak el.

Nem tartana semeddig összehívni az Országgyűlést, feltéve, hogy a fideszes képviselők hajlandóak lennének erre. Bizonyára lennének intézkedések, amelyeket támogatnánk, és lennének intézkedések, amelyeket nem, de mindegyikről lenne lehetőség érdemi vitát folytatni.

Támogatnánk például a SZÉP-kártyák szabadabb felhasználásával kapcsolatos szabályozást, a kamatstopot, a hatósági üzemanyagárat vagy a hiteltörlesztési moratóriumot. De biztosan nem tudnánk támogatni azt a brutális energiaár-emelést, amelyet önök egy tollvonással rászabadítottak a családokra, vállalkozásokra, civil szervezetekre és az önkormányzatokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök is látják, hogy Magyarország egy soha nem látott megélhetési katasztrófa küszöbén áll, folyamatos drágulással, két számjegyű inflációval, harmatgyenge forinttal, a nemzetközi környezetnek kitett gazdasággal, energiaár-robbanással és egy szétszakított társadalommal. Önök is tudják, hogy Gulyás Gergely és Németh Szilárd a Fidesz-kormány képviseletében 2022. július 13-án bejelentették, hogy a rezsicsökkentés az Orbán-kormány korábbi ígéretével és állításaival szemben a 2013-ban bevezetett formájában megszűnik.

A Fidesz-kormány intézkedése nyomán 2022. augusztus 1-jétől a kormány által meghatározott átlagfogyasztás feletti rész után az egyetemes szolgáltatásra jogosult áram-, illetve földgázfogyasztóknak úgynevezett lakossági piaci árat kell fizetnie, amely áram esetében dupla árat, földgáz esetében több mint hétszeres árat jelent. Ennyi volt, írtak egy rendeletet, és teljesen mindegy, hogy mit ígértek, az ellenkezőjét csinálták. Hazudtak, becsapták a választókat.

Önök is pontosan tudják, hogy a brutális áram- és gázáremelés váratlanul érte a lakosságot, hiszen Orbán Viktor még 2022. július 7-én is arról beszélt, hogy a rezsicsökkentést mindenképpen megvédik. Áprilisban még azt mondták a miniszterek, hogy a magyar gazdaság erősebb és ellenállóbb, mint korábban. Tavaly októberben pedig Sziijártó Péter jelentette be a 15 évre kötött orosz gázvásárlási megállapodással kapcsolatosan: „Megteremtettük annak lehetőségét, hogy a világpiaci ármozgásoktól függetlenül a magyar fogyasztók számára a gáz ára ne növekedjen.” Egy másik rendelettel pedig kidobták az önkormányzatokat, kisvállalkozásokat, civil szervezeteket, iskolákat, óvodákat, rendelőket, szociális intézményeket a védett energiaellátási körből, 10-15-szörösére nőttek az energiaköltségeik, és a létüket, az általuk nyújtott szolgáltatások fenntartását veszélyezteti vagy lehetetlenné teszi.

Önök is tudják, hogy a korábbi kormányzati ígéretnek ellenére bevezetett brutális áram- és gázáremelés rengeteg családot, vállalkozást állít szinte megoldhatatlan helyzet elé. Természetesen a helyzet nemcsak nálunk nehéz, hanem más uniós tagállamokban is, tudjuk, de van egy fontos különbség: Európa más országaiban éppen növelik a kormányok a cégek és az emberek rezsitámogatását, ezzel szemben az Orbán-kormány éppen elveszi azokat. Így az Orbán-kormány részben előidézte, most pedig mélyíti a válságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Káoszt és megélhetési válságot okozott a kormány az energiaárak megemelésével. Segítség nélkül maradtak a csak áramot használók, és nem vették figyelembe az emberek többségének élethelyzetét, pedig ott van a 12 forintos paksi áram, negyedével többet termel, mint a lakossági szükséglet, nem hat az ára az infláció, nem hat rá a nemzetközi környezet. Ha hozzáteszük a 24 forintos, Mátrai Erőműben termelt áram mennyiségét, az lefedi az ország áramszükségletének több mint 41 százalékát. Önök mégis 70 forintos árat kérnek az emberektől átlagfogyasztás fölött, az önkormányzatoktól, cégektől, közhasznú szervezetektől pedig 200-300 forintos árat. Szégyen ez a nyereszkeség! Lehetne ezt okosabban is csinálni, lehet ársapkát adni az önkormányzati szektor fogyasztásánál, és biztosítani kellene minden településen a szükséges közszolgáltatások fenntartását.

Önök azt mondták, hogy az áram és a földgáz árának emelése a családok háromnegyedét nem érinti. Ezzel szemben tény, hogy a kormányzati rezsiemelés lehetetlen helyzetet teremt. Az elmúlt 12 év gazdaságpolitikájának következményeként mostantól vidéki tömegeket fenyeget százezres, milliós számlatarozás. Önök szerint a rezsicsökkentés nem szűnt meg. Ezzel szemben tény, hogy a kormány ekkora mértékű gázáremelést még nem szabadított rá a magyar családokra, mint az Orbán-kormány. Egy évi 2 ezer köbméter földgázt - ez havi 167 köbméter - fogyasztó háztartás esetében a kormány 90 százalékos áremelést, egy 2500 köbmétert fogyasztó háztartásnál közel 200 százalékos áremelést vezetett be, egy 3 ezer köbmétert fogyasztó háztartásnál pedig majdnem négyeszeresére emelte a földgáz árat. Ezek a fogyasztási mennyiségek még a medence fűtéséről szólnak.

Önök azt mondják, örülünk annak, ami eddig volt, mert önök szerint 2013 óta immár 9. éve fizetnek a magyar emberek kedvezményes, az állam által korrigált árat az energiáért, a világgpiaci ár töredékéért. Ezzel szemben tény, hogy azért kellett 2014-ben csökkenteni a gáz árat, mert előtte a 2010. évi 107 forint/köbméteres árat az Orbán-kormány 132 forint/köbméterre növelte. Az is tény, hogy a 2014 óta eltelt időszak jó részében az importnál és a világgpiaci árnál magasabb volt a rezsicsökkentett lakossági ár. Akadt olyan időszak is, amikor a két-háromszorosát vagy még annál többet is kellett fizetniük a magyar fogyasztóknak ahhoz képest, mint ha az aktuális piaci áron számolták volna a rezsit. Ez a helyzet 2015-től egészen 2021 nyaráig tartott, amikor a világjárványt követő gazdasági fellendülés fokozta az energiahorozók iránti keresletet, és emiatt emelkedni kezdtek az energiaárak.

Tisztelt Képviselőtársaim! És nem utolsósorban nem feledkezhetünk meg az energetikai ősbűnről, a Fidesz energetikai ősbűnéről: azért kell most ennyi gáz, mert az Orbán-kormány az elmúlt 12 év során gyakorlatilag semmibe vette az energiahatékonyságot. Miközben a két évvel ezelőtti energiastratégia frissítéséről kiszivárgott tervezetében még világosan

hitet tettek például a szigeteletlen, úgynevezett Kádár-kocka házak felújításának szükséglete mellett, az elfogadott változatból ez már kimaradt.

(17.20)

Az Orbán-kormány ilyenformán se azelőtt, se azóta nem juttatott állami vagy akár uniós támogatásokat erre a célra. Az igénylővel szemben az év végéig az érvényes felújítási támogatás sem támaszt kifejezett, szakszerű energiahatékonysági követelményeket. A pénzt inkább hazai energiacégek felvásárlására költötték teljesen feleslegesen, hogy a stadionokat vagy a Karmelita kolostort vagy Mészáros Lőrinc kistafirozását ne is említsem.

Érdekes egyébként, hogy az áramszámla másik, a rendszer üzemeltetésére fordított, alapvetően a hálózati cégek bevételeit jelentő hányadát azután emelte meg a közműhatóság, amikor a kormányfő felcsúti barátja megvette a kelet-magyarországi gáz-, illetve áramhálózatot üzemeltető Tigázt és Titászt, most pedig rászabadítják a meghétszerezett gázárát a változatlanul elavult lakásban élő, tehát jó eséllyel a kormány szerint átlag feletti fogyasztó tömegekre. Mellesleg a köbméterenként 740 forintos gázárnak az áfatartalma is az eddigi hétszerese, azaz közel 160 forint.

Önök azt mondták, hogy csak Magyarországon védi rezsicsökkentés az embereket, ezzel szemben tény, hogy miközben más európai kormányok éppen felpörgetik a rezsitámogatásokat, az Orbán-kormány éppen visszavesz belőle, és költségvetési többletbevételt akar az áremelések révén. Az EU egyes tagállamaiban sokféle módon támogatják a lakosság energiaszükségleteinek mérséklését, az adócsökkentéstől a hatósági ár-szabályozáson át a szociális alapú támogatásokig, a kiskereskedelmi ár szabályozása például kilenc uniós tagállamban van érvényben, Romániától Bulgárián és Lengyelországon keresztül egészen Spanyolországig.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz azzal szokta vádolni az ellenfeleit, amit valójában ő maga tesz. Például azt mondják, hogy az ellenzék eltörölné a rezsicsökkentést, és mindent piaci árra emelne. Ezzel szemben tény, hogy az MSZP soha nem ellenezte a hatósági árat, soha nem mondta, hogy a hatósági árat piaci szintre kell emelni vagy akár csökkenteni. Az MSZP mindig azt az álláspontot képviselte, hogy a bevételek hosszú távon fedezzék az energiaellátás költségeit, ezért kifogásoltuk, amikor a piaci, vagyis beszerzési árak a hazai lakossági rezsicsökkentett, vagyis eladási díjak töredékére rúgtak, az állami energiakereskedőnél százmilliárdos többletnyereség halmozódott fel. Bár ebből a 2018-as választásokra időzített egyszeri számlakedvezmény során valamit kiosztottak a lakoságnak, juttott belőle bőven Orbán oligarcháinak is.

Az MSZP ehelyett sávós tarifarendszert javasolt, ez alapján az alapvető létszükségletet kielégítő fogyasztás díját most is le lehetne csökkenteni, a rezsicsökkentett díjak pedig az átlagfogyasztás kétszereséig is tarthatóak lennének. Emellett kiegészítő szociális intézkedések is szükségesek, így például az Orbán-kormány

által elsorvasztott lakhatási támogatási rendszer újra-élesztése. És nem utolsósorban mi mindig is a lakások energetikai korszerűsítését, szigetelését szorgalmaztuk, a rideg valóság ugyanis az, hogy a mindenkori magyar kormány tartósan csak a forgalmat, az igényeket befolyásolja, az importárakat nem, de ehhez alapvetően szükséges az előzetes széles körű, szakmai alapú társadalmi párbeszéd, nem kevésbé pedig a tudatformálás, hogy gondolkodj, szigetelj, mert bármikor kilóhetnek a tarifák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja mindezek alapján módosító javaslatban fogja kezdeményezni, hogy az embereket, önkormányzatokat, kisvállalkozásokat, civileket szüségtelenül károsító rendeletek hatálya ne legyen meghoszabított, így kezdeményezzük az augusztusban bevezetett lakosságiár-emelés hatályon kívül helyezését. Mi azt mondjuk, adják a paksi áramot annyiért, amennyibe az kerül. Kezdeményezzük, hogy az önkormányzatok, közhasznú, civil szervezetek, kisvállalkozások legyenek jogosultak újra a védett ellátási körben hozzájutni az áramhoz és a gázhoz. Kezdeményezzük, hogy a napelemek hálózati csatlakozásának felfüggesztéséről szóló rendelet kerüljön szintén hatályon kívül.

Kérem, hogy támogassák javaslatainkat, csatlakozzanak hozzánk, és valósítsuk meg együtt a rezisztópot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök újabb felhatalmazásért hozzák be ezt a törvényjavaslatot, egy újabb felhatalmazás megadásáért, annak elfogadásáért jöttek a parlamentbe, és azt kell hogy mondjam, ugyanúgy, mint az ezt megelőző vitában 30 nappal ezelőtt, illetve az azt megelőző vitákban, azt kell hogy elmondjam, hogy a mostani esetben alapvetően azzal van probléma, hogy a megalapozottsága, tehát az alapvető indokoltsága a veszélyhelyzeti szabályozásnak, azaz - legyünk tiszták! - a rendeleti kormányzásnak álláspontunk szerint nem áll fenn. Elmondtam korábban is, hogy azért nem áll fenn, mert azok a veszélyek, amelyekkel az ország szembenéz, a rendes jogrendben is orvosolhatóak. Rendelkezésre állnak a kormány számára és a parlament számára is azok, mind a rendeleti, mind a törvényalkotási feladatok, amelyekkel az egyes problémákat kezelni lehet, így mind a gazdasági válsággal kapcsolatosan az infláció kezelésével vagy más tényezőként - és ez talán nem is a rendeleti kormányzásra tartozik - a forint megvédésével, a humanitárius katasztrófa elhárításával mind-mind olyan eszközrendszerrel rendelkezik Magyarország, amely világos törvényi keretek között üzemeltethető, nem szükséges pluszfelhatalmazás a rendeleti kormányzáshoz. *(Sic!)*

Álláspontom szerint szimplán annyi történt, hogy a kormányfő beleszeretett a rendeleti úton való kormányzásba, világos, hogy veszélyhelyzetből veszélyhelyzetbe kormányozza jelenleg Magyarországot, és azt kell mondani, hogy a Brüsszelben nyolcból nyolc szankciós csomagot megszavazó szankciókirály, Orbán Viktor lényegében csak egy biankó csekket kér ahhoz, hogy minden a saját módja szerint történjen az országban, és ne kelljen se beszámolni, se senkivel megvitatni azt, hogy mi történik.

Ismételten szeretném leszögezni, a kialakult helyzetet és a körülményeket mind kezelni lehetne, így az inflációt, akár a 150 százalékos tojásár-emelkedést; bár itt, ugye, akár vitába is szállhatnánk, hogy az ársapka mennyiben segíti a piaci folyamatokat, illetve azt, hogy az embereket megvédjük, hiszen azt mindannyian tudjuk, és szerintem önök is tudják, hogy ha bármely termékhez a piacon egy rögzített árral hozzányúlunk, az azt fogja feltételezni, és az lesz a következménye, hogy soron következő termékekbe, soron következő szolgáltatásokba is be kell avatkozni, ahol meghúznak egy szálát a rendszerben, és akár egy terméknek az árát is rögzítik, újra és újra előbukkannak olyan problémák, amelyeket kezelni kell. Tehát önmagában egy ilyen árrögzítéssel problémák tucatjait idézik elő. Talán Nagy Márton nem is egyszer, többször mondta korábban, hogy ezektől az ársapkáktól vagy a hatósági áraktól el kellene szakadnia az országnak, és más módon kellene megvédeni a fogyasztókat. Ugye, erre adtunk, illetve volt felvetés, áfacsökentési javaslat akár szigorúbb ellenőrzéssel, ezt talán az ellenzéki pártok is mind támogatták, hogy ebben el lehetne indulni, vagy egy ilyen lehetne a családi kártyának az intézménye, amely hosszú távon a családokat segíti, tehát több megoldás is lenne, amelyhez - ismételten mondom - nem kell plusz rendeleti felhatalmazás.

A humanitárius katasztrófa helyzetet, amikor még nem rendeleti úton történt a szabályoknak a meghatározása, Magyarország példamutató módon, és itt nem a magyar kormány vagy a magyar hivatalos szervek mindegyike, de nagyon sokszor a civilek példamutató módon a határon és a határ közelében az önkormányzatok segítségével megvalósították azokban a napokban, amikor a háború kitört, és tömegével érkeztek magyar ajkú, menekülőben lévő honfitársaink, és olyanok is, akik Ukrajna belsőbb területéről érkeztek. Én magam is ott voltam, és láttam, hogy milyen jó harmóniában és milyen jó együttműködésben tud dolgozni mind az önkormányzat, mind a civil szervezetek, a lakosság, amihez nem kellett külön rendeleti felhatalmazás és önálló, ilyen téren kialakult jogalkotási gyakorlat.

És hát, itt van az energetikai katasztrófa, ahogy önök fogalmaztak. Erre is van lehetősége és módja a kormánynak a törvényalkotás, illetve a saját eddig meglévő rendeleti útján, illetve rendeletek felhasználásával a megfelelő kormányzásra, ezt nem kellene emögé rejteni. És azért nem kellene emögé rejteni, és azért nem szükséges szerintem a felhatalmazás önöknek, és azért nem szükséges a rendkívüli jogrendnek az ilyen módon kihasználása, és ezt már az előző vitában

is elmondtam, mert az ilyenfajta rendkívüli jogrende-
nek a bevezetése és az ehhez kapcsolódó rendeletalko-
tás minden egyes esetben sérti a következetes és jó jog-
követési magatartást. Hiszen a jogkövető emberek, aki-
ket, ugye, nem mentesít a törvénynek vagy a szabálya-
nak a nem tudása az elkövetett esetleges ballépéseik
alól, nem tudják igazából azt a lépést tartani, hogy kö-
vessék az órájuk vonatkozó szabályozást. Ez egyrészt
rontja, ugye, a jogkövetést, másrészt a jogalkotásnak a
minőségét is rontja, harmadrészt olyan kellemetlen
helyzeteket eredményez, hogy mindenfajta ilyen jogal-
kotási trükkel kell a végén az összes rendeletet majd
hatályban tartani, illetve továbbvinni, ami lényegében
a megcsúfolása annak, ami a jogalkotásnak az igazi hi-
vatása lenne.

(17.30)

S amit még tovább ront, az pedig a jogértelmezés.
Ha valakinek a jogkövetésben is gondot okoz az, hogy
az állandóan változó szabályokat miként követi, hát, a
jogértelmezés is problémába kerül, így esetleg az ál-
lammal vagy egymás közötti cégek egymás közötti vi-
tás helyzetében is többször előállhat olyan, ami nehe-
zíti a jogértelmezést, ezáltal a jogkövetést rontja, és a
jogalkotásba vetett bizalmat is csökkenti.

Összességében, összefoglalva azt tudom elmon-
dani, tisztelt képviselőtársaim, hogy álláspontunk sze-
rint nem áll fenn az a helyzet, amely alapján indokolt
lenne, hogy megadjuk önöknek ezt a felhatalmazást. Az
a helyzet, ami jelenleg van, a rendes kereteket kihasz-
nálva, a rendes jogrendet kihasználva, annak az eszkö-
zeit száz százalékig érvényesítve kezelhető, megoldható,
éppen ezért nem áll módunkban és nem áll lehetőség-
günkben, hogy önöknek erre felhatalmazást adjunk.

A Jobbik Magyarországiért frakciója nem fogja
megszavazni önöknek ezt a javaslatot. Köszönöm szé-
pen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisz-
telt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjá-
nak vezérszónoka Dócs Dávid képviselő úr, az Ország-
gyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja ré-
széről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Kép-
viselőtársaim! Röviden összefoglalnám, hogy egészen
pontosan miről is szólna ez az újabb veszélyhelyzet.

Mint ismeretes, a kormány az Ukrajna területén
fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius
katasztrófára való tekintettel, valamint ezek magyar-
országi következményeinek az elhárítása érdekében
veszélyhelyzetet szeretne kihirdetni, egy újabb ve-
szélyhelyzetet. Erről a 180/2002. (V. 24.) számú kor-
mányrendelet rendelkezik. Mi azt gondoljuk, hogy
ennek az újabb veszélyhelyzetnek a fenntartása a tör-
vényalkotást egész egyszerűen rendeleti szintre sülly-
eszt, amit mi aggályosnak tartunk. 2022. november
1-jén hatályba lépett ugyanis Magyarország Alaptör-
vényének kilencedik módosítása, ennek is az a része,

amely az Alaptörvény különleges jogrenddel, így a ve-
szélyhelyzettel kapcsolatos szabályait koncepcionális
jelleggel alakítja-alakította át.

A X. hó 28-án kihirdetett 424/2002-es kormány-
rendelettel új veszélyhelyzetet hirdetett ki a kormány,
2022. november 1-jei hatálybalépéssel. A veszélyhely-
zet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében
30 napra hirdethető ki. A kormány a veszélyhelyzetet
az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszab-
bíthatja abban az esetben, ha a veszélyhelyzet kihir-
detésére okot adó körülmény továbbra is fennáll, s
mint látjuk, olyan kort élünk, amikor ez folyamatosan
újra és újra meghosszabbítható, így mi veszélyhely-
zetből veszélyhelyzetbe, cseberből vederbe esünk fo-
lyamatosan. A kormány ebben a különleges jogrend-
ben rendeletet alkothat, amellyel a sarkalatos tör-
vényben meghatározottak szerint egyes törvények al-
kalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől
eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket
hozhat. A javaslat célja, hogy az Országgyűlés az Alap-
törvény 51. cikkében található (3) bekezdés alapján
felhatalmazza a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet
180 nappal újra meghosszabbíthassa.

Tisztelt Ház! Itt jön a lényeg, melyre a Mi Hazánk
Mozgalom igazán reagálni szeretne. Az elmúlt évek
bár nehéz, embert és kormányt próbáló évek voltak,
amik előttünk állnak, azok pedig még ennél is nehe-
zebbnek ígérkeznek, nem tartjuk szerencsésnek, hogy
a kormány folyamatos veszélyhelyzetet kihirdetve
hozhat meg rendre rendkívüli intézkedéseket, vagy
függesztheti fel kénye-kedve szerint egyes törvények
alkalmazását, illetve kormányrendeletekkel vezetheti
az országot, az Országgyűlést, legalábbis az ellenzéki
részét teljes mértékben kihagyva abból. A most ma-
gunk mögött hagyott veszélyhelyzetben 107 ilyen kor-
mányrendelet született az élet legkülönbözőbb terüle-
teit érintve. Ezek nem széles társadalmi konszenzu-
son alapultak, így nem is tükrözik a társadalom igé-
nyeit maradéktalanul, hiszen a saját magunk által
megtermelt energiák árainak a megemelése, valamint
a rendszerhasználati díjak többszörösére emelkedése,
azt gondoljuk, hogy nem a magyar emberek érdekeit
szolgálja, mégis ilyen kormányrendelet született, s
önök ismét azt szeretnék, ha az Országgyűlés ennek a
veszélyhelyzetnek a további fenntartását fogadná el.

A Mi Hazánk Mozgalom a humanitárius intéz-
kedéseket és a magyar lakosságot segítő intézkedé-
seket tudja támogatni, de ebben a formában nem
tudja elfogadni ezt a törvényjavaslatot teljes mérték-
ben, ezért annak módosítását fogja kezdeményezni,
hiszen egész egyszerűen elfogadhatatlan, hogy olyan
kiugró esetek is tapasztalhatók, amelyek például a
reziemelkedésnél az eddig 107 forintos köbméte-
renkénti gázárát 3 ezer forint fölé emelnék. Önök ezt a
rezsicsökkentés jegyében tennék, amitől hangos volt a
kormányzati sajtó a választások előtt. Mi viszont úgy
gondoljuk, hogy ez egész egyszerűen már a népnyzás
kategóriája. Ez nem az a kategória, amikor majd egy
kicsit húz a nadrágszíján az átlag magyar adófizető és
az átlag magyar vállalkozó is

majd kifizeti, hanem ez egész egyszerűen a kifizethetetlen kategória.

Éppen ezért e mögé a veszélyhelyzet mögé bújtatva ezt nem lehet támogatni, és ahogy említettem is, a Mi Hazánk Mozgalom nem tudja támogatni, úgyhogy ennek a törvényjavaslatnak a módosítását fogjuk kezdeményezni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A parlament előtt a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről elnevezésű törvényjavaslat áll. Nekünk, zöldeknek ezzel a törvényjavaslattal számos problémánk van, de menjünk sorban.

Először is: miért van szükség a törvényjavaslatra? Idén február 24-én Oroszország megtámadott egy független, szuverén államot, Ukrajnát. A délszláv háború után ismét fegyveres konfliktus dúl a szomszédunkban. Ebben a körben szögezzük le az elején: ahhoz, hogy ez a háború véget érjen, vagyis hogy Oroszország kivonuljon a megszállt területekről, három dolog kell. Először is ne finanszírozzuk tovább az orosz megszállást a drága fosszilis energia vásárlásával, roppantsuk meg az oroszok gazdasági háttérét, és ne relativizáljuk a háborús agressziót.

A Fidesz-KDNP képviselői úgy állítják be ezt a háborút, mintha megtámadó és megtámadott felelőssége teljesen egyenaz lenne. Rögzítsük le: nem ugyanaz. Nem lehet egyenlőségjelet tenni! Ha Oroszország kivonul a megszállt területekről, akkor nem lesz a szomszédunkban fegyveres konfliktus, és nem lesz humanitárius katasztrófa.

A háborús konfliktus keretében nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy hazánk energiaválságban szenved, energia-vészhelyzetben. Ez a külföldről vásárolt fosszilis energiától való függőség miatt van. Az egyetlen hosszú távú megoldása ennek az, hogyha csökkentjük a fosszilis energia felhasználását, ehhez pedig nincs más út, mint egy radikális zöldfordulat. Nekünk, zöldeknek meggyőződésünk, hogy a mostani válságra nem az a megoldás, ha megharcolunk azért, hogy megmaradjon az energiafüggőségünk, hanem az, ha végre a zöldmegoldásokkal elindulunk az energiafüggetlenség útján.

Önök arra hivatkoznak, hogy ez az energiaválság az EU-s szankcióknak köszönhető. Ezzel plakátolták tele izléstelenül az országot. Szerintünk az a fideszes narratíva, miszerint a szankciók nem működnek és azoktól csak Európa szenved, tényszerűen nem igaz. A prognózisok szerint ugyanis 2022-ben Oroszország kemény recesszióba szorult, az év végére már 10 százalékos visszaesést jósolnak, és ennél a következő

években csak nagyobb lehet a gazdasági visszaesés. Nem meglepő ez, hiszen a szankciók már csak természetüknek fogva is olyanok, hogy időben mindig később fejtik ki hatásukat, minden esetben számolni kell az időbeli aszimmetriával. De ugyanezen megfontolás alapján alapvető tévedésben van szerintünk az a nyugati érvelés is, hogy a minél nagyobb szankciós nyomással gyors békét lehet kicsikarni. Ebben a formában ez biztos, hogy téves megközelítés, hiszen gyors béke csak a szovjet - elnézést, az orosz - csapatok azonnali kivonulásával valósulhat meg.

Tisztelt Ház! Beszéljünk magáról a konkrét javaslatról is! Ennek az előttünk lévő törvényjavaslatnak a célja a vészhelyzet meghosszabbítása. Azt, hogy a kormány milyen mértékű szereptévesztésben van, jól mutatja, hogy a törvényjavaslat preambulumban már nem is az Országgyűlés nyilatkozik a törvény lényegéről, hanem a kormány indokolja, hogy miért tesz javaslatot a vészhelyzet meghosszabbítására. A törvényjavaslat tehát még csak gesztust sem tesz az Országgyűlés irányába, hogy akként fogalmazza meg a preambulumban, hogy abban az Országgyűlés a kormány érveit megfontolva alkot majd a vészhelyzet meghosszabbítására felhatalmazó törvényt.

Ráadásul ez a törvényjavaslat sem került társadalmi egyeztetésre, ami nehezen érthető annak fényében, hogy a kormány biztosítani igyekezett az Európai Bizottságot, hogy a jövőben sor fog kerülni a törvénytervezetek társadalmi egyeztetésére.

(17.40)

Azt már megszoktuk, hogy a miniszterelnök mindentől hatalmi harcot csinál. Nincs szakpolitika, nincs társadalompolitika, nincs gazdaságpolitika, csak és kizárólag hatalmi viszonyokat alakító politika van. A nap végén csak ez számít.

Amikor a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről elnevezésű törvényjavaslat fekszik előttünk, akkor valójában teljesen mindegy, hogy milyen rendelkezéseket módosít a kormány. A vészhelyzeti intézkedések zömét a vészhelyzet fenntartása nélkül is gyorsan és hatékonyan lehetne teljesíteni, ehhez nincs szükség különleges jogrendbeli intézkedésekre. Nem véletlen az, hogy Magyarországon kívül egyetlen ország sem vezetett be semmilyen különleges jogrendet.

Tisztelt Ház! Az LMP - Magyarország Zöld Pártja azért nem szavazza meg a törvényjavaslatot, mert az elmúlt hónapok, sőt évek szerint a kormány nem él, hanem visszaél a különleges jogszabványokkal. Ha az elmúlt hónapokban a kormány élt volna a különleges jogszabványokkal, akkor elkezdte megemelni érdemben a pedagógusok bérét még ebben az évben, engedélyezi a széléróművek újratelepítését, eltörli a napelemadót, bevezeti a klímabérletet, forrásokat biztosít az épület-szigetelési programokra, csökkenti az alapvető élelmiszerek áfáját. Sajnos, a kormány ezt nem tette meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Répássy Róbert államtitkár urat, miniszterhelyettest mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Csak nagyon röviden szeretnék válaszolni, mivel a vitában részt vevő kormánypárti hozzászólók már számos érvet elmondtak.

Mindenekelőtt sajnálatosan állapíthatjuk meg, hogy az ellenzék nem kíván segítséget nyújtani a kormánynak abban, hogy kezelje a veszélyhelyzetet, tehát magára marad a kormány és a kormánypárti többség a veszélyhelyzet kezelésével. Ez persze eddig is így volt, ebben nincs semmi újdonság.

Az se nagyon meglepő, hogy különböző összeesküvés-elméleteket gyártanak arról, hogy vajon a kormány hogyan használja ezt a felhatalmazást. A kormány már az elmúlt időszakban is hosszú ideje bizonyította, hogy nem élt vissza a veszélyhelyzeti szabályokkal, mindig az Országgyűlés kontrollja alatt dolgozott, és ami ennél is fontosabb, hogy mindig csak a veszélyhelyzet kezelése, a veszélyhelyzet megoldása érdekében használta ezeket a különleges jogi eszközöket.

Azt hiszem, hogy ezekről a döntéseinkről, mind az Országgyűlés, mind a kormány döntéseiről majd az utókor fogja eldönteni, hogy vajon indokoltak voltak-e ezekben az időkben - az ilyen nehéz háborús, veszélyhelyzeti időkben, nehéz körülmények között - ezek a döntések. Én úgy gondolom, hogy a mi lelkiismeretünk tiszta. Akiknek nem tiszta a lelkiismerete, azok nincsenek itt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„Az elítelt személyek átszállításáról szóló Strasbourgban, 1983. március 21-én kelt Egyezmény, Strasbourgban, 1997. december 18-án kelt Kiegészítő Jegyzőkönyvét módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat, valamint az **„egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról”** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/1790. és T/1837. számokon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők.

Most megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium miniszterhelyettes államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Önök előtt két büntetőjogi tárgyú törvényjavaslat fekszik. Az egyik egy nemzetközi szerződés kihirdetéséről rendelkezik, a másik pedig egy több jogszabályt érintő módosító törvény, aminek az indoka az, hogy a büntetőjogi tárgyú törvények legutóbbi módosítása óta eltelt időben számos olyan jogalkotási igény merült fel, ami miatt a jelen módosítás elkerülhetetlenné vált. Az elítelt személyek átszállításáról szóló strasbourgi egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/1790. számú törvényjavaslat az egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvét módosító jegyzőkönyv törvényben való kihirdetését célozza.

A kiegészítő jegyzőkönyvet a 2001. évi LXVII. törvény hirdette ki. A kiegészítő jegyzőkönyv az igazságszolgáltatás céljainak előmozdítása, valamint az elítelt személyek társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében, és tudatában annak, hogy a részes államok többsége nem adhatja ki saját állampolgárát, az elítéltek átszállítását az elítelt hozzájárulása nélkül is lehetővé teszi az ítéltől államból megszökött elítéltek, illetve a kiutasított vagy a kitiltott elítéltek esetében.

A módosító jegyzőkönyv az elítelt személyek átszállítása terén zajló nemzetközi együttműködésben végbement fejlődésre tekintettel korszerűsíti és továbbfejleszti a kiegészítő jegyzőkönyvet, és ezzel gyorsabbá, rugalmasabbá teszi az együttműködést, valamint kiszélesíti a kiegészítő jegyzőkönyvben foglalt együttműködési formák hatálya alá tartozó elítelt személyek körét.

Az elítelt személyek átszállításáról szóló törvény szerinti nemzetközi szerződésnek minősül. A nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés erre felhatalmazást ad. Az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződéseket törvényben kell kihirdetni. A módosító jegyzőkönyv attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen valamennyi, a kiegészítő jegyzőkönyvben részes fél a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelően kifejezi, hogy elismeri a módosító jegyzőkönyv kötelező hatályát.

A kiegészítő jegyzőkönyvben részes fél a megerősítés elfogadása vagy jóváhagyása alkalmával vagy bármely későbbi időpontban úgy nyilatkozhat, hogy ideiglenesen alkalmazza a módosító jegyzőkönyvet. Ebben az esetben a módosító jegyzőkönyv rendelkezései csak azon felek tekintetében kerülnek alkalmazásra, amelyek ugyanilyen hatályú nyilatkozatot tettek.

A módosító jegyzőkönyvet ratifikáló államok közül már hat állam nyilatkozott az ideiglenes alkalmazásról. Annak érdekében, hogy a külföldi elítéltek minél nagyobb számban és minél előbb átkerülhessenek a saját hazájukba a büntetés letöltése céljából, Magyarország is

élni kíván az ideiglenes alkalmazás lehetőségével. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy fogadják el a T/1790. számú törvényjavaslatot.

Most pedig áttérek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló T/1837. számú törvényjavaslatra. Változó időkét élünk. E változó társadalmi-gazdasági körülmények miatt a jogrendszer is folytonos változásban van. Az uniós és nemzetközi kötelezettségek, az Alkotmánybíróság határozatai, illetve a jogalkalmazó szervek visszajelzései időről időre szükségessé teszik, hogy a büntetőjogi tárgyú törvényeket felülvizsgálja a jogalkotó.

Az önök előtt fekvő T/1837. számú törvényjavaslat célja megfelelni korunk újabb és újabb kihívásainak, ezáltal erősítve a jogrendszer koherenciáját és elősegíteni, megkönnyíteni a jogalkalmazók munkáját. A törvényjavaslat nagyobb részét a három büntetőjogi kódex, a büntető anyagi, eljárási és végrehajtási törvény módosítása teszi ki.

Ezek mellett található még egyéb büntetőjogi tárgyú törvények is a törvényjavaslatban, így a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről és az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvények, valamint a Be.-vel összefüggésben szükséges, a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény, a büntetés-végrehajtási törvénnyel összefüggésben pedig a bűnügyi nyilvántartási törvény kisebb pontosítása is.

(17.50)

Végül, mivel a törvényjavaslat több olyan problémát, hiányosságot igyekszik kezelni, amely egymással összefüggő törvények koherens módosítása útján orvosolható csak, így a törvényjavaslatban szerepelnek egyes nem büntetőjogi tárgyú törvények módosításai is. Ezek közül említést érdemel a Btk.-val összefüggésben a gyógyszerjogi törvény, a Be.-vel összefüggésben a körözési törvény és a csődtörvény, illetve a büntetés-végrehajtási törvénnyel összefüggésben a szabálysértési törvény, valamint a büntetés-végrehajtás szervezetről, illetve a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény.

A következőkben a legfontosabb, kiemelt jelentőségű változtatások rövid bemutatására törekszem, a további részletek megismeréséhez javaslok a törvényjavaslat kellően alapos indokolásának áttanulmányozását.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak a büntető anyagi jog szabályait érintő módosításai három csoportba oszthatók. Egyrészt az Alkotmánybíróság határozatainak való megfelelés érdekében szükségessé vált a kábítószer fogalmának, illetve a kuruzslás tényállásának módosítása. Másrészt a pénzügyi intézmények felett felügyeletet gyakorló Magyar Nemzeti Bank tapasztalatai alapján indokolttá vált egyes, a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmények módosítása. Végül a törvényjavaslatban szerepelnek további, a jogalkalmazás során felmerült kisebb módosítást igénylő, továbbá az Európai Unió jogának való megfelelést biztosító rendelkezések.

A törvényjavaslat az átláthatóbb szabályozás érdekében módosítja a kábítószer és az új pszichoaktív anyag büntetőjogi fogalmát, ugyanis az Alkotmánybíróság 31/2021. számú határozata értelmében a kábítószer jelenlegi büntetőjogi fogalma nem felel meg a normavilágosság követelményének, mert abból nem állapítható meg egyértelműen és teljeskörűen, hogy melyek a hazánkban kábítószernek minősülő és ilyenként büntetőjogi felelősségre vonást megalapozó anyagok.

A Btk. kábítószer-fogalma jelenleg három jogforrást jelöl meg hivatkozásként. Eszerint egyrészt az egységes kábítószer-egyezmény első és második jegyzékén, másrészt a pszichotropegyezmény első és második jegyzékén, harmadrészt a gyógyszerjogi törvény második mellékletében szereplő anyagok minősülnek a Btk. szerint kábítószernek. A nemzetközi listákat évente módosítják, és e kiegészítéseket a nemzetközi szerződések jogáról szóló törvény szerint nem az egyezményeket kihirdető eredeti jogszabályokba kell foglalni, hanem új törvényként kell kihirdetni. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ez a jogi megoldás mára igen kazuisztikus szabályozást eredményezett, ezért szükségessé vált egy átláthatóbb, egyszerűbb kábítószer-fogalom megalkotása.

A törvényjavaslat erre tekintettel egy olyan utaló szabályt állapít meg, amely egy, a kábítószerek teljes, hatályos listáját tartalmazó jogforrást hív fel. Ez a jogforrás egy új, jelenleg előkészítés alatt álló BM-rendelet lesz. Ez a rendelet valamennyi, a nemzetközi, az európai uniós, illetve a hazai jog szerint kábítószerré minősített anyagot tételesen fel fogja sorolni, így mind a jogalkalmazók, mind a jogkereső állampolgárok számára egyértelművé és könnyen fellelhetővé válik, hogy mely anyagok minősülnek kábítószereknek.

Az említett BM-rendelet a kábítószerek mellett az új pszichoaktív anyagok listáját is tartalmazni fogja, azaz felváltja az erről szóló hatályos EMMI-rendeletet is. Így a jövőben valamennyi, úgynevezett ellenőrzött anyag egy helyen lesz megtalálható. Erre figyelemmel a törvényjavaslat módosítja az új pszichoaktív anyag Btk.-beli fogalmát is, hivatkozásként fel tüntetve az új rendeletet.

A törvényjavaslat a kuruzslás tényállásának módosításával az Alkotmánybíróság 24/2021. számú határozatában megállapított jogalkotási kötelezettségnek kíván eleget tenni. Az Alkotmánybíróság döntése értelmében a Btk. 187. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezés jelenleg nem felel meg a normavilágosság követelményének. A módosítás célja a tényállás eredeti jogalkotói céljával egyezően a pszichoterápián részt vevő kliensek védelme és a megtévesztő, valótlán pszichoterápiás szakképzettség állításának visszaszorítása. Ennek érdekében a törvényjavaslatban foglalt módosítás büntetendővé kívánja tenni, ha valaki ellenszolgáltatásért vagy rendszeresen egészségügyi szolgáltatást végez úgy, hogy eközben magát jogosulatlanul pszichoterapeutaként tünteti fel.

Fontos kiemelni, hogy jelenleg szabálysértésként értékelhető az a magatartás, ha valaki a pszichoterapeuta szakképzettségre történő utalást jogosulatlanul

használja. Azonban az egészségügyi szolgáltatások területén tapasztalt visszaélések a címetek, a fokozatokat kitartó munkával megszerzők tudásába vetett bizalmat megrendítő visszaéléseken felül a lakosság egészségét, testi, lelki jólétét is fokozottan veszélyezteti, ha a szakképzetlen „pszichoterapeuta” egészségügyi szolgáltatást is végez. Erre tekintettel indokolt többletmagatartás megvalósítását büntetőjogi eszközökkel szankcionálni.

A törvényjavaslatban foglalt módosítással elkerülhető, hogy tisztességtelen piaci szereplők bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatásokat kínálva megtévesszék az egészségügyi szolgáltatóktól ellátást igénylőket.

Tisztelt Ház! A gazdasági változások a pénzügyi szolgáltatások körében is új finanszírozási és befektetési formák kialakulásához vezetnek. Ez teszi szükségessé a Btk. 408. §-a szerinti jogosulatlan pénzügyi tevékenység tényállásának a módosítását. A pénzügyi szolgáltatások ügyfeleinek védelmét az szolgálja megfelelően, ha e tevékenységek engedélyezése során a hatóságok megvizsgálják, hogy a működés garanciális feltételei biztosítottak-e. Az engedély nélkül folytatott tevékenység visszaélésekre ad lehetőséget, és komoly károkat okozhat a fogyasztóknak, a gyanútlan befektetőknek. A törvényjavaslat eredményeként büntetendő lesz a közösségi finanszírozási szolgáltatás engedély hiányában történő végzése, a páneurópai egyéni nyugdíjtermék-szolgáltatási vagy -forgalmazási tevékenység engedély, illetve nyilvántartásba vétel hiányában történő folytatása, az elektronikuspénz-értékesítői tevékenység bejelentés hiányában történő végzése.

A Magyar Nemzeti Bank által lefolytatott piacfelügyeleti eljárások tapasztalatai rámutattak arra, hogy az azokban feltárt piaci visszaéléseket több esetben is a nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír-kibocsátók tisztségviselői, alkalmazottai pozíciójukból eredő információk birtokában valósították meg. Nem hagyható figyelmen kívül ezek káros hatása, mivel a visszaélészerű magatartások megrendíthetik a befektetők bizalmát.

A tőkepiac működését jól ismerő, annak gyakorlatában jártas személyektől fokozottan elvárható a tőkepiacra vonatkozó jogszabályi előírások megtartása. Ez az elvárhatóság indokolja a fokozott büntetőjogi felelősség megteremtését. A törvényjavaslat ennek megfelelően megteremti a bennfentes kereskedelem esetén a nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír-kibocsátóknak a bennfentes információhoz a feladatkörükből fakadóan hozzáférő tisztségviselői és alkalmazottai által megvalósított bűncselekmény minősített eseteként történő szigorúbb szankcionálását, továbbá e logika mentén a tiltott piachelyettesítés elkövetése esetén is a szigorúbb büntetőjogi fellépést.

Mindezek mellett a törvényjavaslat Btk.-t érintő rendelkezései között helyt kaptak a joggyakorlatban felmerült jogszabályi hiányosságokat pótló, illetve a törvény értelmezését elősegítő módosító rendelkezések is. Ilyen módosító rendelkezés többek között a két életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés találkozása esetére irányadó szabályok pontosítása. A Btk.

szövegéből következik, hogy az ismételt kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés helyett a korábbi szabadságvesztés büntetést kell végrehajtani, ha annak végrehajtása még nem fejeződött be. A Btk. azonban nem rendelkezik arról, hogy a korábbi életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésből engedélyezett feltételes szabadságot a későbbi ügyben eljáró és újabb életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést kiszabó bíróság megszüntethetné, és ami alapja lehetne a korábbi életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés végrehajtásának. A módosítás pótolja ezt a hiányosságot.

A törvényjavaslat szintén a joggyakorlatban felmerült kérdésre reagálva a Btk. megfelelő alkalmazását kívánja elősegíteni a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása tekintetében azzal, hogy egyértelművé teszi, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem kell elrendelni, ha az elkövető a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt Magyarország területére a hazai, illetve nemzetközi jogi kötelezettségen alapuló szabályoknak megfelelően jogszerűen tér vissza.

(18.00)

Végezetül a törvényjavaslat tartalmaz az Európai Unió jogának való megfelelést biztosító rendelkezéseket is. Az információs rendszerek elleni támadásokról szóló 2013/40. európai parlamenti és tanácsi irányelv nem megfelelő átültetése tárgyában indított kötelezettségzegési eljárás miatt szükségessé vált a Btk. 423. §-a szerinti információs rendszer vagy adat megsértése tényállásának módosítása.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig térjünk át a törvényjavaslat büntetőeljárás szabályokat érintő módosításaira, amelyek három jelentősebb témakört ölelnek fel: az elektronizáció támogatását, a harmadfokú bíróság felülbírálati jogkörének pontosítását, valamint a magánvádas és a pótmagánvádas külön eljárásokban a speciális megszüntetési jogcímek egységesítését.

Az eljárási jelenlét biztosítása a büntetőeljárás hatékony lefolytatása szempontjából kulcsfontosságú kérdés. A jelenlegi, mobilizálódó világban egyre gyakrabban okoz nehézséget egy tanú vagy akár a terhelt tartózkodási helyének megállapítása. Emögött nem feltétlenül a hatóságok elől való elrejtőzés szándéka áll, hanem akár a munkakörnyezet vagy a családi és társadalmi kapcsolatok jelenkori változatossága is meghúzódnak.

A törvényjavaslat annak érdekében, hogy az eljárási cselekmények lefolytatásához minél hatékonyabban biztosítható legyen a szükséges személyi kör elérhetősége, erősíti a társadalomban széles körben elterjedt elektronikus elérhetőségek igénybevétele. A törvényjavaslat alapján a büntetőeljárásban a terhelt, a sértett és a tanú elérhetőségei között nemcsak a fizikai elérhetőségek - a lakcím vagy a tartózkodási hely címe -, hanem az olyan virtuális elérhetőségek szisztematikusan rögzítésére is sort kell keríteni, mint például az e-mail-cím.

A törvényjavaslat alapján ez a feladat a büntetőeljárás mellett a körözési eljárásban is megjelenik a

körözött személy azonosítása esetén. A büntetőeljárás céljait érdeklően rögzített elektronikus elérhetőségeken keresztül pedig a büntetőeljárást lefolytató szervek már jóval könnyebben léphetnek kapcsolatba az érintett személyekkel, és biztosíthatják rendelkezésre állásukat az eljárás lefolytatásához.

Ezek az újítások az érintetteket is kedvezőbb helyzetbe hozzák azzal, hogy a hatóságok így ritkábban kényserülnek súlyosabb jogkorlátozásra, például a terhelt esetén az elfogatóparancs kibocsátása helyett elegendő lehet a rendelkezésre bocsátott telekommunikációs elérhetőségen keresztül felvenni vele a kapcsolatot. A törvényjavaslat mindezzel a Be.-ben már meglévő elektronikus kapcsolattartási formákra épít, azokat kívánja hatékonyabbá tenni.

E körben kell emlékeztetni arra is, hogy a büntetőeljárás törvény egy korábbi módosításának köszönhetően a hatóságok az eljárási cselekményen való telekommunikációs jelenlétet, ha az ügy jellege megengedi, akár az érintett személy telekommunikációs eszközein keresztül is biztosíthatják, ezért például egy tanú kihallgatását is lefolytathatják az érintett eszközeinek igénybevételeivel akár egy Skype-hívással.

Az említettek mellett a törvényjavaslatban fontos, az elektronizáció irányába tett büntetőeljárás újítás az is, hogy az elfogatóparancs alapján történt elfogás után már nem feltétlenül szükséges az őrizetbe vett személyt fizikailag elszállítani az elfogatóparancs szerinti szervhez, elegendő lehet a jelenlétét telekommunikációs eszközök útján biztosítani. Ezzel a nevesített lehetőséggel a hatóságok oldalán költségmegtakarítás érhető el, emellett az érintettek számára is előnyös, hogy az őrizet a feltétlenül szükséges időtartamra korlátozódik.

A harmadfokú bírósági eljárás szabályait érintően indokolt a felülbírált ítélet tényállásához való kötöttség kérdésében kialakult joggyakorlat eredményeit rögzíteni a törvény szövegében. A jelenlegi törvényi rendelkezések alapján a harmadfokú bíróság felülbírálja a másodfokú bíróság ügydöntő határozatát, és ennek során a rendelkezésére álló eszközökkel kiegészítheti, helyesbítheti a tényállást. Ugyanakkor abban, hogy ez a kiegészítés, helyesbítés milyen mértékű lehet, másrészt, hogy a másodfokú eljárásban nevesített lehetőség, az eltérő tényállás megállapítása harmadfokon alkalmazható-e, továbbá hogy hol húzódik a határ az eltérés és a kiegészítés, helyesbítés között, hallgat a törvény.

A törvényjavaslat a mára kialakultnak tekinthető joggyakorlattal összhangban világos határvonalat húz a kiegészítés, a helyesbítés mint kisebb hatású korrekció és az eltérő tényállás megállapítása mint nagyobb hatású korrekció közé. A különbség lényege abban összegezhető, hogy a bűnösség kérdésében történő változást eredményező korrekció eltérésnek, az ennél kisebb korrekció kiegészítésnek, helyesbítésnek minősül.

A törvényjavaslat emellett rögzíti, hogy a harmadfok mennyiben változtathat a másodfokú bíróság által megállapított tényálláson. Az eltérő, azaz a bűnösség kérdésében változást eredményező tényállás

megállapítása során a terhelt javára korlátlanul, a terhelt terhére pedig a joggyakorlatban kimunkált eljárásnak megfelelően, a másodfokú eljárás törvényszerűségeiből fakadó elemek mellőzésével, az egyébként érdemben megalapozott elsőfokú tényálláshoz visszatérve állapítható meg a másodfokhoz képest eltérő tényállás. Ezzel végeredményében a harmadfoknak nincs lehetősége teljesen új, egyik korábbi bíróság ítéletében sem felmerült tényállás megállapítására.

A magánvádas és pótmagánvádas külön eljárás szabályai abból a szempontból is speciálisak a büntetőeljárás rendszerén belül, hogy a vádló személye - szemben az ügyésszel - nem helyettesíthető, így ha a magánvádló vagy a pótmagánvádló már nem működik együtt az eljárás lefolytatása érdekében, az egész eljárás ellehetetlenül. Ezért vélelmezi a törvény, hogy ha a magánvádló vagy a pótmagánvádló nem jelenik meg a tárgyaláson, vagy állapota miatt lehetetlen lenne tárgyalást tartani, akkor e magatartásával ki is fejezi, hogy már nem kívánja lefolytatni az eljárást. A jelenlegi törvényi vélelem folytán az ilyen magatartást vádejtésnek, illetve a fellebbezés visszavonásának kell tekinteni.

A „vádejtés” terminusa ugyanakkor a másodfokú eljárásban nem ad alapot az eljárás megszüntetésére, az uralkodó jogértelmezés szerint ebben az eljárási szakaszban nem a vád, hanem a fellebbezés határozza meg az eljárás kereteit. A „fellebbezés visszavonása” terminus pedig nem értelmezhető abban az esetben, ha a fellebbezést nem a vádlói oldal nyújtotta be.

Az értelmezési problémákat nyomatékosította az Alkotmánybíróság is, amikor a pótmagánvádas szabályozás egy esetére nézve mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg. Az önk előtt fekvő törvényjavaslat előkészítése során a jelzett hiányosságnál átfogóbb felülvizsgálatra került sor, annak eredményeként a törvényjavaslat koherens rendszerben szabályozza a pótmagánvádas és a magánvádas eljárás vádló magatartásával összefüggő megszüntetési okokat.

A büntetőeljárást érintő módosítások kisebb terjedelmű eleme, hogy kézbesítési és indítványtételi rendelkezéseket vezet be a felszámolási eljárásban végrehajtható büntetőeljárás igények hatékonyabb kielégítése érdekében. A törvényjavaslat rendelkezései biztosítják, hogy a felszámolási eljárásban a büntetőeljárás igényt képviselő állami adó- és vámhatóság is tehessen indítványt a büntetőeljárásban az általa észlelt határozati hibák kijavítására. Másrészt a törvényjavaslat törvényerőre emeli a jelenleg kormányrendeletben szereplő kézbesítési szabályt, amely az állami adó- és vámhatóság informálását biztosítja az érintett büntetőeljárásokról.

A törvényjavaslat e körben a büntetőeljárás törvény mellett a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvényt is módosítja. A csódtörvény módosítására pedig ezzel összefüggésben azért kerül sor, hogy a jogértelmezés egysége biztosítható legyen a büntetőeljárás igényekre vonatkozó szabályozás hatályával kapcsolatban.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat harmadik nagy csoportját a büntetés-végrehajtási tárgyú módosítások teszik ki, engedjék meg, hogy ezekről is ejtsék pár

szót! A büntetés-végrehajtási szervezet tevékenységének ellátása során kiemelt jelentőséggel bír a fogva tartás biztonságának fenntartása, úgymint a szökések vagy a fogvatartottak egymás közötti vagy éppen a személyi állomány felé irányuló erőszakos magatartásának megelőzése, illetve megakadályozása.

(18.10)

A büntetés-végrehajtási törvényt érintő módosítások nagyobb része a biztonsági elemek megerősítését szolgálja, és szorosan összefügg a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény módosításával.

A törvényjavaslat megeremti a jogalapját a pilóta nélküli állami légi jármű működtetésének a büntetés-végrehajtási szerv területére történő be- és kilépés ellenőrzése, szökés megakadályozása, valamint rendkívüli esemény megelőzése, felszámolása céljából. A fogvatartottak ellenőrzés nélküli kommunikációja komoly veszélyt jelent a fogva tartás biztonságára, a letartóztatottak esetében pedig a büntetőeljárás eredményességére, ezért a tiltott tárgyak birtoklásának - elsősorban mobiltelefonok - visszaszorítása érdekében a törvényjavaslat új biztonsági intézkedésként vezeti be az engedély nélkül tartott elektronikus hírközlő eszköz vagy információs rendszer azonosítására, hollétének megállapítására és használatának korlátozására alkalmas eszköz alkalmazását.

A jövőben a fogvatartotti munkáltatás helyszínén is alkalmazható lesz elektronikus megfigyelési eszköz. A büntetés-végrehajtási intézetekben biztonsági célból alkalmazott elektronikus megfigyelési eszköz által rögzített felvétel számos, a Bv. törvény 150. § (5) bekezdésében meghatározott további eljárásban felhasználható. Az intézkedés jogszerűségének vizsgálatát és a büntetés-végrehajtási intézetben megvalósuló jogsértő cselekmények feltárását, az elkövető azonosítását segíti majd elő az a módosítás, amely lehetővé teszi az elektronikus megfigyelési eszközökhöz arcképfelismerő rendszer kapcsolását.

A módosítás céljai között kiemelt jelentőséggel bír a büntetés-végrehajtási szervezet alapfeladatainak ellátását, biztonságos működését támogató, célirányos és komplex információgyűjtő tevékenység kialakítása, amely hatékony fellépést tesz lehetővé a büntetés-végrehajtás biztonságos működését sértő vagy veszélyeztető körülmények, jelenségek, folyamatok feltárására és felszámolására. A biztonsági kockázatelemzési célú információgyűjtés lényegét tekintve egy folyamatos információgyűjtő, -elemző, -értékelő tevékenység, amely pontosabb képet tud adni a fogvatartotti állományról, a tapasztalható folyamatokról, a kriminalitás határát el nem érő illegális tevékenységekről, egyes területeket érintő biztonsági deficitekről.

Fontos kiemelni, hogy ennek a tevékenységnek megvannak a korlátai, alkalmazásának nem lehet célja bűncselekmények feltárása, mivel arra a Be.-ben szabályozott eszközök alkalmazhatóak. Az erre feljogosított szervezeti egység az információgyűjtés során a következő eszközöket alkalmazhatja: együttműködő

személyt vehet igénybe, a fogvatartottat, hozzájárulása esetén a szabadult fogvatartottat meghallgathatja, valószínűleg vagy megtevesztő információt adhat át, sérülést vagy egészségkárosodást nem okozó csapdát alkalmazhat.

A törvényjavaslat az alkalmazható eszközök tekintetében garanciális megkötéseket is beiktat, mint például csapda alkalmazása során tiltott tárgyat az erre feljogosított szervezeti egység nem helyezhet el, továbbá sem a megtevesztő információ átadása, sem a csapda alkalmazása nem valósíthat meg felbujtást. Mindezen újabb eszközökhöz kapcsolódóan a törvényjavaslat rendezi a személyes adatok kezelésének kérdéskörét is.

A kapcsolattartási formák közé bekerül a reintegrációs eltávozás, amelynek tartama a befogadást követő három hónap letöltése után legfeljebb öt nap, négy hónap letöltése után legfeljebb tíz nap, öt hónap letöltése után legfeljebb tizenöt nap lehet. Ez a jogintézmény lényegében a reintegrációs őrizet előzményének tekinthető, segítheti a büntetés-végrehajtási bírót a döntéshozatalban, betartja a távfelügyeleti eszközre vonatkozó szabályokat.

Emellett a törvényjavaslat tartalmaz számos, a végrehajtással összefüggő szabályozási és eljárásrend optimalizálását szolgáló módosítást.

Tisztelt Ház! A három nagy kódex mellett meg kell említenem még a nemzetközi és az uniós bűnügyi együttműködéssel kapcsolatos jogszabályokat érintő módosítást is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Balla Mihály képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az előterjesztésben is elhangzott, időről időre szükségessé válik, hogy a büntetőjogi tárgyú törvényeket felülvizsgálja a jogalkotó az igazságszolgáltatás céljainak előmozdítása érdekében. Most is ennek szellemében fekszik előttünk két javaslat.

Az első törvényjavaslat az elítélt személyek átszállításáról szóló, Strasbourgban kelt egyezményhez tartozó kiegészítő jegyzőkönyv módosításának a kihirdetéséről szól. A módosító jegyzőkönyv a kiadatás témaköre kapcsán fogalmaz meg új irányokat az elítélt személyek átszállítása terén zajló nemzetközi együttműködésben végbement fejlődésre tekintettel, és ennek tartalma megfelel a magyar jogszabályoknak.

A módosító jegyzőkönyv az elítélt személyek átszállítása terén zajló nemzetközi együttműködésben végbement fejlődésre tekintettel korszerűsíti és továbbfejleszti a kiegészítő jegyzőkönyvet, és ezzel rugalmasabbá, gyorsabbá teszi az együttműködést a hatóságok között, valamint kiszélesíti a kiegészítő jegyzőkönyvben foglalt együttműködési formák hatálya

alá tartozó elítélt személyek körét. Az ítélkező államból megszökött elítélt személyekre vonatkozó szabályokat kiterjeszti azokra az esetekre is, amikor a jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélt önként hagyja el az ítélkező állam területét, és tér vissza az állampolgársága szerinti államba, tudva arról, hogy ellene büntető-eljárás van folyamatban, vagy jogerősen elítélték.

A másik javaslat pedig, amelynek az együttes tárgyalása zajlik most, nyolc büntetőjogi tárgyú törvény - köztük a büntető törvénykönyv -, és ebből fakadóan nyolc ágazati törvény módosítását tartalmazza, szintén a korszerűsítés szempontjait helyezve a fókuszba. Kedvezőbb jogszabályi feltételeket teremtsen a csekélyebb jogkorlátozást és terhet jelentő eszközök hatékonyabb használatához, fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében harmadfokon is lehetővé teszi az eltérő tényállás megállapítását, valamint sok más területen aktualizálja a büntetés-végrehajtás egyes szervezeti szabályait. A kábítószer-forgalom esetében a normavilágosság alkotmánybírói igényével összhangban utaló szabályokat vezet be, valamint a tiltott teljesítményfokozó szer fogalma és a kettős felhasználású termékekkel visszaélés esetében korábban felmerült szempontok figyelembevételével módosítja a büntető törvénykönyvet.

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény kiadásra vonatkozó szabályozása is megváltozik. A módosítás figyelembe veszi a külföldi fogva tartás jellegét is a külföldön történt fogva tartás idejének a bíróság által kiszabott büntetésbe való beszámításakor, amely összhangban áll az első javaslattal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel a felülvizsgálat szükségességére, valamint az államtitkár úr által elmondottakra, a Fidesz-frakció támogatja mindkét törvényjavaslat elfogadását, és kérem önöket, hogy önként is támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni államtitkár úr kimerítő expozéjét, amiből azok a képviselőtársaink is megismerhették a törvényjavaslat részleteit, akik esetleg nem olvasták volna korábban, de persze elfogadom, hogy itt részben indokolt volt a részletes indoklás, hiszen szokás szerint egy rendkívül szerteágazó, többfajta témakört egy törvényben tárgyaló javaslatról van szó. Ezt most nem nevezném salátatörvénynek, mert bizonyos logikai összefüggés van a javaslatok között, csak egyszerűen nagy terjedelmű és sok területet érintő javaslatról van szó.

Ha megengedik, akkor alapvetően, azt hiszem, csak három kérdést emelnék ki, amely talán a közvélemény érdeklődésére is számot tart. Nem vállalkoznék arra, hogy részletesen, paragrafusról paragrafusra vegyem végig a törvényjavaslatot. Általánosságban azt

tudom mondani, hogy a törvényjavaslat büntetőeljárással és büntetőjoggal kapcsolatos szabályozásának legtöbb módosítása valóban technikai módosítás.

(18.20)

Olyasmi, ami egyébként változó élethelyzeteket, megszerzett tapasztalatokat próbál egyértelmű szabályokkal megoldani és módosítani, ezért nem is feltétlenül van ellenünk.

Három kérdéssel szeretnék viszont beszélni, kettőt röviden és egyről hosszabban. Az egyik kérdés - az egyszerűség kedvéért így fogalmazok - a kábítószerlista kérdése. Valóban szakmai berkekben, szakmai körökben régóta felvetődő probléma, hogy mivel megváltozott a kábítószerrel kapcsolatos bűnözés struktúrája, folyamatosan újabb és újabb anyagok kerülnek be erre a piacra - ha ezt lehet így fogalmazni -, ahol nagyon gyakran csak viszonylag csekély molekuláris változásokkal érnek el hasonló vagy súlyosabb hatást, és éppen a legveszélyesebb szerek esetében ez a változás nagyon gyors és nagyon nehezen követhető, ezért az a fajta jogi egyszerűsítés, amit itt a törvényjavaslat-tevő javasol a törvényalkotóknak, az észszerűnek tekinthető, és valóban a világosság követelményének is jobban megfelel, mint az eddigi helyzet. Ugyan attól tartok, kormányrendeletet is ritkán olvasnak akár a dílerok, akár a fogyasztók, de például a jogalkalmazóknak, a rendőröknek, bíróságnak, ügyészségnek jelentősen könnyíteni fogja a dolgát az, hogy egy egyértelmű, adott időszakban érvényes tiltottanyag-listából indulhatnak ki.

Amivel kapcsolatban itt kételyeink vannak, az kettős, és érdekes módon a két szempont részben ellentmond egymásnak. De azt gondolom, hogy egyébként ezek részletes szabályozásokkal, jó gyakorlattal akár orvosolhatóak is. Az egyik szempont arra vonatkozik, hogy vannak bennünk aggályok azzal kapcsolatban, hogy mennyire fogják ezek a döntések a szakmai észszerűséget követni, magyarul szólva a Belügyminisztérium, amikor kiadja ezt a rendeletet, akkor itt csak technikailag vezeti át egyébként a nemzetközi szabályokat vagy a nemzetközi jogszabályokban megjelenő változásokat; ez is egy egyszerűsítés. Ugyanakkor megfontolandó lenne az, hogy nyilván nem hasraütésszerűen, és nem a Széchenyi téri harmadik emelet egyik irodájából eldöntve, hanem megfelelő szakmai konzultációk alapján akár mód legyen arra, hogy a büntetőfelderítő munkában felszínre kerülő anyagok esetében gyorsabb is lehessen ez a változás, mint a nemzetközi egyezménybe való beépüléshez kötött változás.

Magyarán szólva, ha találnak egy új anyagot, aminek világos, hogy mi a célja, és szakmai oldalról is igazolható ennek a hatása, akkor az akár úgy is bekerülhessen ebbe a jegyzékbe, hogy nem várjuk meg azt, hogy a magas ENSZ-hez vagy Egészségügyi Világszervezethez elmenjen, ott is észleljék, visszajöjjen. Még egyszer mondom, én úgy értékelem, hogy a törvényjavaslat erre lehetőséget teremt, de el kell kerülni mind a két szélsőséget, mert azt is el kell kerülni, hogy

innen kezdve egyébként, már bocsánat, hogy így mondom, de ami egy rendőrnek valamilyen ok miatt nem tetszik, azt rögtön tiltott anyaggá lehessen minősíteni. Tehát kell ebben egy megfelelő kontroll és megfelelő mechanizmus, ami valóban átláthatóságot biztosít, és valóban azokra a szerekre terjeszti ki ezeket a fajta tilalmakat, ahol ez szakmailag, orvosszakmailag, rendőrszakmailag, jogi értelemben indokolt, és megfelelő garanciák vannak hozzá.

A második kérdés a kuruzslás kérdése. Csak azért hoznám ezt nagyon csöndben szóba, mert ez egyike azoknak a dolgoknak, amiről az ön elődjével vitatkoztunk itt, a Házban 2020-ban, amikor ezt a szabályt behozták. Akkor a szakmai szervezetek felhívták a figyelmet, és felhívtuk mi is, hogy nem jó az a szabályozás, ahogyan ez a pszichoterápia esetében szerepel, ezért lett ebből aztán alkotmánybírói ügy. Most úgy tűnik, hogy a mostani szabályozás egy észszerűbb, józanabb szabályozás, hiszen a megtevesztés elemét beépíti a kuruzslásnál a pszichoterápia esetében. Beléírja azt, hogy akkor, ha a pszichoterape... - nem tudom kimondani ezt a szót -, tehát ha olyan szakembernek adja ki magát, aki nem rendelkezik megfelelő végzettséggel. Ez egy megfelelő szabályozás, elkerülhető lett volna két és fél évi jogbizonytalanság, ha annak idején nem erőből nyomják át az elődjét ennek a szabályozásnak.

Végül, amiről leginkább szólni szeretnék, ezek a büntetés-végrehajtással kapcsolatos szabályok. Egyrészt itt lehet látni, hogy mennyire szerencsétlen az a helyzet - az nem biztos, hogy szerencsétlen, hogy a büntetés-végrehajtás átkerült a Belügyminisztériumhoz. A büntetés-végrehajtásban dolgozók egy része ezt negatív változásként éli meg, mert megszokták, hogy a magyar történelmi hagyományoknak megfelelően az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik ez a terület. Mások látják ennek előnyét is. Mind a két megoldás mellett lehet érvelni egy irányítási struktúrában. De az nagyon nem szerencsés, hogy az önök szokásának megfelelően a törvényalkotás nem egységes rendszerben történik, hanem lényegében minisztériumi hatáskör szerint. Így a büntetés-végrehajtásra vonatkozó szabályok egy részét, ha jól emlékszem, két héttel ezelőtt tárgyaltuk az egyes közbiztonságot érintő törvények nevű borzalmas saláta keretében, amibe például a szociális törvényt is belerakták, más részét most hozzák be, merthogy ez éppen az önök minisztériumának a hatáskörébe tartozik.

Azonban a törvényjavaslatok áttekintését és vitáját jelentősen könnyítené ebben az esetben is, más esetekben is, ha az egy tárgykörhöz tartozó törvényeket egy egységes törvényben hoznák be. A büntetés-végrehajtás megérdemelte volna azt, hogy a rá vonatkozó szabályokat a különböző törvényekből egységesen, egy szabályban tárgyaljuk. Azért mondom, hogy megérdemelte volna és szükséges lett volna, mert ha ez így történik, akkor nem kellene most azt mondanom, hogy miközben a most elének kerülő változások jelentős része észszerűen alkalmazkodik a körülményekhez és inkább könnyítést jelent a büntetés-végrehajtás tekintetében, az alapvető problémákat semmilyen módon nem oldja meg.

Hiszen belekezdtek egy teljesen átgondolatlan átszervezésbe, amit egyébként részben már végrehajtottak, de amit most éppen két héttel ezelőtt próbáltak törvényesíteni az agglomerációs együttműködések bevezetésével, aminek olyan nagyon sok értelme egyébként ebben a formában nincsen, azon kívül, hogy adminisztratív módon tüntetik el a hiányzó álláshelyeket a rendszerből. Hogy miért pont agglomeráció, és miért nem, mondjuk, régiók szerint szerveződik a büntetés-végrehajtás vagy más logika szerint, ezt nagyon nehéz megmondani.

Ami azonban a fő baj, az az, hogy a büntetés-végrehajtás alapvető problémáira ez a jogszabály nem kínál választ. Nem kínál választ arra, hogy továbbra is rossz állapotban van a büntetés-végrehajtási intézetek nagyon jelentős része, és ami még ennél is nagyobb baj, hogy továbbra sem képesek vonzó életpályát kínálni a büntetés-végrehajtásban szorgoló emberek számára, ennek következtében állandó a létszámihiány. Miközben a honvédségnél végrehajtottak egy érdemi és bértáblaszerű emelést, a büntetés-végrehajtásban továbbra is öletszerű javaslatokkal, öletszerű kifizetésekkel kezelik a helyzetet, ami nem jelent kiszámítható életpályát ebben az egyébként nagyon nehéz hivatásban.

Én tehát arra biztatnám a kormányt, hogy ne csak felületi kezelést, ne csak átszervezést alkalmazzon, és ne csak kozmetikai vagy akár fontos, de részletszabályokban változtasson, hanem érdemben tekintse át a büntetés-végrehajtás helyzetét, mert a büntetés-végrehajtás helyzete azon túl, hogy természetesen az ott szolgáló emberek megérdemelnének jóval jobb bánásmódot, azért is fontos, mert a büntetés-végrehajtás megfelelő működése jó esetben segítheti a reintegrációt, a társadalomba való visszailleszkedést, a bűnismétlés veszélyének csökkentését, ugyanakkor meg rossz esetben, ha rosszul működik a büntetés-végrehajtás, akkor nemcsak a bűnözésre van negatív hatással, hanem közvetlenül is veszélyt jelent a lakosságra. Nálunk, Kőbányán ezt jól tudjuk, akár fogolyszökések, még rosszabb esetben, ne adj' isten, lázadások, más rendkívüli események formájában.

Én tehát arra biztatom a kormányt, hogy legyen olyan kedves szembenézni érdemben a büntetés-végrehajtás helyzetével, és érdemi, átfogó, jelentős javulást hozó javaslatokat hozzon az Országgyűlés elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mind a T/1790-es, mind pedig a T/1837-es törvényjavaslat kiemelten fontos.

A T/1790-es a kiegészítő jegyzőkönyv az igazságszolgáltatás céljainak előmozdítása, valamint az elitelt

személyek társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében az elítéltek átszállítását az elítélt hozzájárulása nélkül is lehetővé teszi két esetben, így az ítélező államból megszökött elítéltek, illetve a kiutasított vagy kitiltott elítéltek esetében. A jelenlegi módosító jegyzőkönyv ratifikálásának az az alapvető célja, hogy korszerűsítse és továbbfejlessze magát a kiegészítő jegyzőkönyvet, ezáltal gyorsabbá és rugalmasabbá tegye az együttműködést a részes államok között.

(18.30)

A kiegészítő jegyzőkönyv az ítélező államból megszökött, elítélt személyre vonatkozó szabályokat terjeszti ki azokra az esetekre is, amikor a jogerősen szabadságvesztésre elítélt önként hagyja el az ítélező állam területét, és tér vissza állampolgársága szerinti államba, tudva arról, hogy ellene büntetőeljárás van folyamatban, vagy pedig jogerősen elítélték.

A nemzetközi, valamint az európai uniós büntető együttműködésről szóló törvények ismerik az úgynevezett specialitás szabályát. Ez a látszólagos alaki halmaz, a kiküszöbölésére szolgáló garanciális büntetőjogi alapelv azt jelenti a gyakorlatban, hogy a kiadással érintett személlyel szemben a kiadatása előtt elkövetett, a kiadatás alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, a terhelt nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától. A jelenleg hatályos kiegészítő jegyzőkönyv szerint a kiutasított vagy kitiltott személyeket védi a specialitás szabálya a végrehajtó államban, kivéve, ha az ítélező állam engedélyezi az átszállítást megelőzően elkövetett cselekmény miatti büntetőeljárás lefolytatását, az elítélést és a letartóztatást.

A módosító jegyzőkönyv újdonsága ezzel szemben, hogy 90 napos határidőt szab az ítélező államnak az engedély megadása tárgyában a döntéshozatalra, továbbá 30 napra csökkenti azt az időtartamot, amelyen túl már nem illeti meg a specialitás szabálya nyújtotta védelem az elítéltet, ha a végleges szabadon bocsátását követően ezen időtartamon belül nem hagyja el a végrehajtó állam területét, vagy miután azt elhagyta, oda ismét visszatér. Ezzel lehetőség nyílik a kiadatási eljárásoknak a felgyorsítására, valamint a nemzetközi bűnüldözés hatékonyságának a növelésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A módosító jegyzőkönyvet eddig az Európa Tanácsnak hét tagállama, illetve a Vatikán ratifikálta, Magyarország részéről erre 2021-ben került sor. Az új szabályok mielőbbi életbe léptetése érdekében Magyarország a módosító jegyzőkönyv 5. cikke alapján úgy nyilatkozott, hogy annak hatálybalépését megelőzően ideiglenesen alkalmazza a módosító jegyzőkönyvnek a rendelkezéseit.

Fontos kiemelni a T/1837. törvényjavaslat kapcsán - és igyekszem nem visszaélni képviselőtársaim türelmével -, hogy nyolc büntetőjogi tárgyú, valamint további egyéb ágazati törvények módosítását tartalmazza. A változtatások szükségességét a jogalkalmazó

szervek visszajelzései, alkotmánybírói döntések, illetve európai uniós és nemzetközi kötelezettségek indokolják.

Az alábbiakban szeretném röviden áttekinteni a legfontosabb jogszabályváltozások lényegi elemeit és sajátosságait. Egyrészt a büntető törvénykönyvet érintő módosítás a normavilágosság Alkotmánybíróság által jelzett követelményének való megfelelés érdekében - ahogyan államtitkár úr ezt részletesen bemutatta - a kábítószeres, valamint az egyéb pszichotrop anyagok körülhatárolása terén vezetett be pontosításokat.

A gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményekkel összefüggésben, kitérve a Magyar Nemzeti Bank által lefolytatott piacfelügyeleti eljárások tapasztalataira is, sor kerül a jogosulatlan pénzügyi tevékenység tényállása által védett jogtárgy kibővítésére is, miáltal újabb jogellenes tevékenységek pónalizációja is megvalósul.

A Btk. kapcsán a módosítás az életfogytig tartó és felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását illetően is tartalmaz kiegészítéseket. Fontos megemlíteni a büntetőeljárás törvényt érintő módosításokat. Egyrészt az eljárásban részt vevő személyek jelenlétének biztosítása érdekében az elektronizáció támogatását szolgálják. A büntetőeljárás célok érdekében az elektronikus elérhetőségeken keresztül a hatóságok jóval könnyebben léphetnek kapcsolatba az érintett személyekkel, és biztosíthatják rendelkezésre állásukat az eljárás lefolytatásához. Ezek az újítások az eljárásban részt vevő személyeket is kedvezőbb helyzetbe hozzák, hiszen ezáltal a bíróságok ritkábban kényszerülnek súlyosabb jogkorlátozó intézkedések alkalmazására, amivel pedig költségmegtakarítás is elérhető.

Ugyancsak módosításra kerülnek a fellebbviteli büntetőeljárásban a tényállás kiegészítésének, helyesbítésének a kérdései, ezáltal egyértelműbbé válik a kiegészítés, helyesbítés, illetve az eltérő tényállás megállapításának a különbözősége.

A törvényjavaslat emellett - szintén államtitkár úr ezt részletesen bemutatta - a magánvádas és pótmagánvádas eljárások terén olyan koherens szabályozás kialakítását célozza meg, ami egységes elvek szerint szabályozza a magánvád, a pótmagánvád, illetve a képviselőjük magatartásához köthető jogkövetkezményeket.

A büntetés-végrehajtás tárgyú módosítások első sorban a büntetés-végrehajtási szervezet tevékenységének ellátása során kiemelt jelentőséggel bíró biztonsgági elemeknek a megerősítését szolgálják.

És végül a nemzetközi büntetőjogi jogsegélyről és az Európai Unió tagállamaival folytatott büntetőjogi együttműködésről szóló törvény módosítása egyrészt a kiadatási, illetve átadási eljárás keretében történő fogva tartás beszámlálásainak szabályait illetően vezet be újításokat.

Ezen túlmenően a módosítás rendezi azokat a külföldi büntetőjogi, jogsegéllyel kapcsolatos esetköröket is, amikor egy harmadik államból valamely tagállam területén keresztül kell az adott személyt Magyarországra átszállítani.

Ezek fontos módosítások, a KDNP támogatja mindkét törvényjavaslatot. Nagyon szépen köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ami az elítélt személyek átszállításáról szóló strasbourgi egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot illeti, a Magyar Szocialista Párt azt támogatja, igennel fog rá szavazni, hiszen maga a módosító javaslat gyorsabbá, rugalmasabbá teszi a nemzetközi együttműködést ezen a területen. Célja az igazságszolgáltatás feladatainak előmozdítása, az elítélt személyek társadalmi beilleszkedésének elősegítése. Mindezen célokkal és az egyezmény módosításában lévő eszközökkel is egyetértünk, ezért ezt támogatni fogjuk.

Ilyen egyértelmű támogatásról nem tudok beszámolni az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó egyéb törvények módosításával kapcsolatban. Én is szeretném megjegyezni, hogy ami nem sikerült államtitkár úrnak 30 perc alatt, annak én se fognék neki, hiszen olyan terjedelmű törvényjavaslatról van szó, hogy minden egyes rendelkezésén én sem kívánok végigmenni, zanzásítva két részre tudnám osztani.

Az egyik: azok az egyébként még a törvényjavaslat indoklásából is kitűnő módon szakmai javaslatok - mármint alapos és tényleg mindenre kiterjedő indoklást tudunk olvasni ebben a törvényben, bár csak más törvényeknél is láthatnánk ilyet -, amik a kábítószer, a szabálysértési elzárás, a Btk.-, a Be.-, egyébként EU-jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítésével kapcsolatos vagy éppen korrigálásával kapcsolatos szabályok. Ebben a körbe tartozik, amiről államtitkár úr is hosszan beszélt, az Alkotmánybíróság döntéseinek a végrehajtásával kapcsolatos szabályok, és mind a büntetőeljárás, mind a bv tekintetében van egy csomó olyan szabályozás, ami valóban szemlátomást, mondhatnánk, házon belül születhetett, tehát a jogalkalmazók, a jogszabályok mindennapi végrehajtásáért felelős emberek visszajelzéséből adódóan praktikusán javítják valamilyen módon vagy konkretizálják a szabályokat. Tehát itt ez a törvényjavaslat, amit elmondtam, szerintem ha körülbelül a 80 százaléka terjedelmében ez lenne csak benne, még akár meg is szavaznánk.

Viszont én is szeretnék kitérni egy olyan részre, államtitkár úr, amit én sem értek, hogy mit keres itt, és azt a kritikát is szeretném megerősíteni, amit itt Arató képviselőtársam mondott, hogy nem olyan régen tárgyaltunk egy másik törvényt, ahol a büntetés-végrehajtás szervezetrendszerét, ha jól emlékszem, egy százhatvan-valahány oldalas törvényjavaslatnak a paragrafusai közé eldugva, nem is tudom, lehet, hogy a 160 a paragrafusszám volt, néhány paragrafusban rajzolták át. Most ebben a törvényjavaslatban egy

csomó más szabályt a büntetés-végrehajtás mindennapi életével kapcsolatban módosítanak. Ez valóban egyrészt méltatlan, másrészt két olyan része is van a javaslatnak, vagy közvetetten vagy konkrétan kimondja a törvényjavaslat és indoklása, beismerése annak az óriási problémának, ami a büntetés-végrehajtási szervezetrendszeren belül ma van.

(18.40)

Ami az áttételes kérdéseket illeti, az az, hogy önök innentől kezdve minden egyes büntetés-végrehajtási alkalmazottnak a leszerelése után is megtiltják, hogy bármiről beszéljenek, ami ott bent történik. És ezt majdnem szó szerint tessék érteni! Úgy fogalmaz a törvényjavaslat, hogy meg kell őrizniük minden olyan információt, amelyek közzétételére a bv-s intézmény nem köteles - pont.

Tessék már nekem elárulni, hogy mit titkolnak ennyire ott a Belügyminisztériumban! Mi az, amit egy büntetés-végrehajtási munkatárs vagy akár egy leszerelt munkatárs a leszerelése után vagy éppen a foglalkoztatás során, ami nyilvánvalóan nem tartozik a titok kategóriájába vagy éppen az intézmény működésének biztonságát érintő kategóriába, azon túlmenően nem mondhat el?

Tehát nem mondhatja el, ha szar (*sic!*) a kaja - már elnézést - a menzán? Nem mondhatja el, ha egyébként embertelen módon bánnak vele a parancsnokai? (*Arató Gergely: Hány túlórája van!*) Vagy hogy hány túlórája van, vagy mióta nem kap fizetést? És ezt itt törvényben rögzítik. Én nem tudok mást mondani, mint valamilyen nyire ezzel a területtel néhány éve foglalkozva, és nyilvánvalóan ott dolgozókkal is beszélve, hogy teljesen nyilvánvaló, hogy tarthatatlanok az állapotok a végrehajtó állomány tekintetében is. Nem a fogvatartottakról beszélek most még. Konkrétan az ott dolgozó emberek számára tarthatatlan állapotok vannak a létszámhiány miatt, az alulfinanszírozás miatt, egyébként az intézetek túlterheltsége miatt is.

Évek óta csinálják ezt. Mindig valamit megszorítanak, valamilyen jogot elvesznek tőlük, szívatják őket, erre ők azzal reagálnak, hogy még többen szerelnek le. Számtalanszor elmondtam a büntetés-végrehajtás, a rendőrség, de akár a tűzoltók tekintetében is, hogy erre nem vezet út, ez csak még nagyobb problémát fog okozni. És nyilván attól, hogy nem beszélnek valamilyen problémáról, attól az még van. Amíg ebben a törvényben ez benne van, nyilvánvalóan azt szerintem megszavazni nem lehet.

Ami a másik ilyen pont ebben a törvényjavaslatban, amit nemegyszer leír az indoklás, és államtitkár úr, bár tudom, hogy most nem felügyeli a büntetés-végrehajtást, de előterjesztőként biztos tudja, hogy miért írták bele az indoklásba ezeket; nemegyszer konkrétan leírják hivatkozási alapként, hogy miért kell valamit megváltoztatni a szabályokon: merthogy a bv-szervezeteknek óriási a leterheltségük. Óriási magas létszám van, ezek a fordulatok benne vannak az indoklásban; a fogvatartotti magas létszám miatt

kell egyébként az élelmezésről, a panaszkezelésről vagy a díjazás nélküli munkáltatás óraszámainak megemeléséről dönteni.

Államtitkár Úr! Ebben a parlamentben, fejből nem tudom, de körülbelül másfél-két éve hoztunk egy döntést, hozott ez a Ház egy döntést, a kormány nyújtotta be, vagy kormánypárti képviselők és jól meg is szavazták, még egy kis kampányt is indítottak mellé, hogy 100 százalék alá viszik a büntetés-végrehajtási intézetek túlterheltségét. Majd elindult egy ilyen konténeres bv-intézet-bővítés, majd a végén, ahogy ezt ilyenkor szokás, be is jelentették, hogy minden rendben van, mindent megcsináltak, minden szuper.

Most akkor meg tudja-e mondani, államtitkár úr, hogy hány százalékos a büntetés-végrehajtás fogvatartotti létszámának túlterheltsége? Miért hivatkoznak ebben a törvényjavaslatban egy csomó szabály módosításánál arra, hogy túlterheltek az intézetek, ha egyébként már az állami propaganda bejelentette, hogy ezen a területen minden rendben, mert fölépítették azokat a konténeres bv-intézeteket? Tehát valamelyik nem igaz.

És ugyanezek a szabályok lehet, hogy a bv mindennapi életét segíteni fogják, de hogy a túlterhelt állományt és a 100 százalék fölötti túlterheltséget nem fogják kezelni, az biztos; úgyhogy amíg erre az utóbbira nem kapunk választ... És tényleg kérném államtitkár urat, hogy ha van bármilyen információja, akkor esetleg a záróbeszédében erre térjen ki, vagy esetleg kérjen meg egy kollégát, hátha tud információt szerezni, konkrétan, hogy most akkor mekkora a bv-intézetek túlterheltsége, miért kell erre hivatkozva ezeket a szabályokat megváltoztatni.

Ha ez a két rész - konkrétan a büntetés-végrehajtási intézetben dolgozók életét megváltoztató rész - nem lenne a törvényjavaslatban, még akár az egészet meg is szavaznánk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György frakcióvezető úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Be.-t, a Btk.-t és a bv.-t érintő törvénymódosítással kapcsolatosan csak pár lényegi elemet szeretnék kiemelni, amiről úgy gondolom, hogy az elhangzott kritika mellett fontos, hogy megemlítésre kerüljön; egy része olyan, amit támogatni lehet, egy része pedig olyan, amiért a Jobbik nagyon régóta töretlenül és a törvényes rend pártján állva és ezt kifejezésre juttatva gondolkodott és szót emelt.

Az egyik ilyen volt a dizájnerdrogok ellen, tehát mondjuk úgy, hogy korunk pestise vagy a modern kori pestis ellen való küzdelem, ugyanis a droghasználat és a könnyűdrogok, dizájnerdrogok elterjedése lényegében egy járvány, egy modern járvány, amellyel a törvényalkotónak nagyon nehéz volt felvenni a küzdelmet.

Egészségügyi témájú törvényjavaslatokban is megfogalmaztuk a javaslatokat, illetve módosító szándékat, és világos volt az is, hogy magának a büntető jogszolgáltatásnak is valamit kezdenie kell majd ezzel a témakörrel, különösen úgy, hogy sorra merültek fel a jogalkalmazás során és bírósági eljárásokban az ezzel kapcsolatos hiányosságok, és az Alkotmánybíróságnak egy nem is olyan régi döntése rámutatott arra, hogy az Országgyűlés mint törvényalkotó mulasztásban van.

Eppen ezért örülünk, hogy végre egy világos és tiszta szabály kerül beiktatásra, és a dizájnerdrogokkal, illetve maguknak a drogoknak a fogalmával kapcsolatosan sokkal világosabban lehet látni az elkövetkezendő időszakban, mert ez azt eredményezheti, hogy mindazokban az esetekben, amikor nagyon nehéz volt a bűnüldöző szervezeteknek, illetve a bíróságnak eldönteni és érvényt szerezni annak az elképzelésnek, hogy mi is lényegében a szóban forgó magatartás, és hogy alásnek-e azok a szerek, amelyeket az elkövetők használtak és ezért elítélhetők-e a drog terjesztéséért vagy akár a használatáért is, sokkal világosabb képet fogunk kapni.

Végre egy egészségügyi, egy miniszteri rendeletben lesz megtalálható mindazon összes kábítószernek minősülő anyag, amelynek eddigi hiánya nagyon problémás volt az ítélkezési gyakorlatban. Ezzel egyrészt eleget teszünk - igaz, határidőn túl - az Alkotmánybíróság felhívásának, és eleget teszünk annak a nagyon régóta meglévő jogalkotási szükségletnek, hogy ezt világosan rendezzük.

A könnyűdrogok, a dizájnerdrogok elleni küzdelem talán az egyik legfontosabb társadalompolitikai célunk, amely nemcsak egészségügyi, hanem bűnüldözési cél is, éppen ezért ez a része a törvényjavaslatnak biztos, hogy támogatható, ezért nagyon szomorú, hogy vannak olyan részei a törvényjavaslatnak, amelyek biztosan nem támogathatóak.

Ilyenkor a jogalkotó nagyon nehéz helyzetben van, hogy miként is súlyozza és miként is tegye abba a bizonyos serpenyőbe a pró és kontra érveket, a mellette és ellene szóló érveket, hogy melyiknek nagyobb a súlya, és melyik alapján mondható az, hogy maga a törvényjavaslat összességében többet használ, mint amennyit árt.

És hogyha pozitív dolgokról beszélünk, érdemes a kritikán túl megfogalmazni azt is, hogy a bv-törvénybe betett reintegrációs eltávozás jogintézménye kifejezetten támogatható, hiszen ez és az ebbéli változás arra ösztönzi a fogvatartottakat, hogy megfelelő magatartást tanúsítsanak a bv-intézetben.

Mindig gond volt azzal, hogy miként lehet a rendet fenntartani. Az elmúlt időszakban - és köszönet érte a bv-dolgozóknak - Magyarország mentes volt azoktól az egyébként más európai országokra jellemző botrányoktól, ami a büntetés-végrehajtás körülményeiben, az ott tartózkodók magatartásával, az ő életvitelükkel kapcsolatos volt.

Természetesen a bv-módosításnak reagálnia kell arra a modern korban támasztott kihívásra is, hogy a telekommunikációs eszközök és a kapcsolattartás változó

formája betüremkedett a bv-be is, és most már ott tartunk, hogy a büntetés-végrehajtásban szabadságvesztés büntetésüket töltő emberek bűncselekményeket követnek el a saját telefonjaikon és a közösségi médiát használva, és az elkövetésnek lényegében a helye a saját céljuk, az elkövetés eszköze pedig egy ott található telekommunikációs eszköz. Tehát ezekben mindenképpen előrelépésre van szükség.

Talán a korábbi bv-szabályozás nem adott arra lehetőséget, most viszont talán egyre több lehetőség van arra, hogy az ebbéli ismételt bűnelkövetői tevékenységet szegényszemre büntetés-végrehajtási falak között követik el, de ezeket lehessen valamilyen módon kordában tartani. A Be.-vel kapcsolatos módosításnál szintén előremutató és talán könnyebbé teszi a kommunikációt, hogy a terhelteknek és a tanúknak is meg kell adniuk az elektronikus elérhetőségeiket, illetve azt be kell jelenteni.

Nagyon gyakori volt és talán a koronavírus-járvány mutatott rá arra, hogy egyes büntetőeljárásokban a gyakori megbetegedések, akár a terheltek nagy száma, a védők nagy száma, a meghallgatandó tanúk számossága miatt sokszor tárgyalást képtelenség volt rendszeren kitűzni és tartani, és az érdekeltek értesítése pedig szinte lehetetlen volt ezeknek az elektronikus elérhetőségeknek vagy más elérhetőségeknek a hiányában. Tehát ez is a büntetőeljárások gyors lefolytatásának és az eredményességének, sikerének az egyik záloga lehet.

(18.50)

Szintén érdemes azt is elmondani, hogy az is előremutató, hogy a sérelmezett döntés tekintetében harmadfokon lehetséges lesz egy eltérő tényállás megállapítása. Ugye, eddig az ebbéli gyakorlat a büntetőbíróóságokon meglehetősen következetlen és eltérő volt, bár sokan a bírók lehet, hogy úgy ítélik meg, hogy ehhez minek hozzányúlni és minek ezzel foglalkozni, azonban a büntetőeljárásokban, különösen az egységes bírói gyakorlatnak a biztosítása egy nagyon fontos cél, és nagyon fontos érdeke a jogalkotónak és a jogalkalmazónak egyaránt.

Összességében tehát: az ismert és említett, már korábban képviselőtársaim által említett kritikák mellett, amiket nem kívánok megismételni azért, hogy egy kicsit az önök idejét mégis jól menedzseljük, és ne éljek vissza vele, ezeket a kritikákat egybevéve a pozitív intézkedések még mindig ott tartanak a serpenyőben, hogy nagyon nehéz eldönteni, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni lehet-e. Még hosszas meggyőzésre és hosszas bizottsági vitára lesz szükség ahhoz, esetleg módosító javaslatokra, hogy ez a javaslat számunkra is elfogadható legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A gyakorlati problémák oldaláról közelíteném meg a büntetőjogi tárgyú javaslatcsomagot, és rögtön kezdeném a börtönök vagy összefoglaló gyűjtőfogalom használatával a büntetés-végrehajtási intézetek nagyon jelentős túlszűfolttségével. Helyes lépés volt, hogy az ügynevezett heringpénzek megállítása érdekében másfél-két évvel ezelőtt döntéseket hoztak, hiszen gyakorlatilag adott esetben országosan ismert, jól képzett ügyvédek által vezetett üzletág vagy iparág települt arra, hogy a börtönök túlszűfolttsága miatt akár sokmillió kártérítéssel távozhattak, mondjuk, büntetésük kitöltése után olyan bűnözők, akik gyakorlatilag vagy a hivatásos bűnözői kategóriába tartoztak, vagy egyébként el lehetett róluk mondani, hogy életük során hasznot nem termeltek, de annál több kárt okoztak a megvezetett vagy éppen megtámadott sértetteknek. Ez egészen elképesztő módon felháborító volt, azonban tudjuk azt, hogy a börtönök túlszűfolttségének megoldását hosszú távon csak férőhelyek létesítése, a meglévő intézetek bővítése vagy új intézetek megépítése fogja jelenteni.

Valamikor 2015-16 tájékán önök nagy lendülettel, akkori árakon körülbelül 240-250 milliárd forint körüli költségvetés belengetésével kilenc új börtön vagy büntetési-végrehajtási intézet megépítését tervezték el. Ebből egyébként három helyszín kapcsán Északkelet-Magyarország is profitált volna. Értem a „profitált” alatt azt, hogy a megépítés ideje alatt munkahelyek létesülnek ezekben a hátrányos helyzetű térségekben, és a börtönök üzemeltetése is akár a szélesebb lakókörnyezet vagy adott járás számára jelent egyfajta fellendülést. Ez a három észak-magyarországi helyszín Ózd, Kemece és szülővárosom, Csenger lett volna.

Nem lehet tudni, hogy a kilenc új intézet megépítését mikor csökkentették le háromra, és már arról sem igazán tudunk, hogy ez a három konkrétan mely intézet, mely három maradt benne a kosárban. Annyit viszont tudunk, hogy ez a három aztán lecsökkent egyre, tehát végül a kilencből maradt egy. Ez, természetesen hozzá, hála a jóistennek, pont a csengeri büntetés-végrehajtási intézet lett volna. Legjobb tudomásom szerint a közbeszerzési eljárást talán második nyílt pályázatra, a megismételt eljárást eredményesnek nyilvánították, szerződés-kötés is megtörtént. Ismereteim szerint 2022. december 31-éig érvényesített opciót tartalmaz. Ha idén év végéig, erre még, ugye, körülbelül bő hat hét van, nem kerül pont az ügy végére pozitív előjellel, tehát megindulhat, mondjuk, 2023 elején a csengeri börtön megépítése, akkor újabb eljárást kell lebonolyítani, illetőleg a bizonytalan, távoli, ködös jövőbe vész ennek az intézetnek a megépítése.

Annyit lehet tudni, hogy az eredetileg 500 férőhelyesre tervezett csengeri intézet végül ezerfős lenne, tehát közelítené Tiszalök szintjét, egy rendkívül magas biztonságú börtön épülne. Mondanom sem kell, államtitkár úr, bár ön aligha ismeri közelről a mi környékünket, hogy a Csengeri járás a legszegényebb

társasága az egész országnak, tehát nem az egyik legszegényebb vagy a legszegényebbek között van, hanem a legszegényebb a Csengeri járás, az ország legkisebb járása is egyben, és ott azért egy ötszáz munkavállalót foglalkoztató állami beruházás további üzemeltetése mint börtönüzemeltetés egy szabad szemmel is jól látható mértékű fellendülést és fejlődést hozhatna. De úgy látszik, hogy az én szülővárosom, illetőleg az a választókerület, ami az önök szempontjából a top 5-ös vagy a top 10-es listán szerepel, nem érdemel ennyit. Úgy látszik, hogy nincs ennyi érdekérvényesítő képessége sem a környéknek, hogy egy ilyen beruházást sikerüljön áttolni, pedig ezt a miniszterelnök úr 2017. május 4-én a csengeri járási tanuszoda átadásakor megígérte. Erre a miniszterelnök úr úri becsületszavát adta, ettől függetlenül egy kapavágás nem történt, semmi nem történt még a börtönépítéssel kapcsolatban. Ettől tehát nem tudok elvonatkoztatni, vagy nem tudom megállni, hogy ne vessem a szemükre, amikor ilyen törvényjavaslatokat tárgyalunk.

Azzal természetesen a Mi Hazánk egyet tud érteni, hogy a modern technika vagy technológia vívmányait használják akár drónok alkalmazásával, akár beméréssel vagy blokkolásra használt technikai eszközök bevetésével, hiszen egyrészt rendkívüli módon sértette vagy tovább rontotta az egyenruhás állomány tekintélyét, a hivatásos bv-sek munkájának hatékonyságát és egyáltalán a mindennapok során az elítéltekkel való kapcsolatukat, hogy - ahogy itt elhangzott előttem valóban - a különböző videómegosztó portálokon akár éppen bokszedzéseket vagy egyéb küzdősport-bemutatókat, vagy különböző bűnelkövetési formákra való kioktatásokat tartalmazó videók sora jelent meg. Elnézést a kifejezésért, nem tudok ennél szívesebben fogalmazni, egyszerűen hülyét vagy majmot csináltak sokszor a tisztelt bv-sekből, önhibájukon kívül, akik nyilván erőteljesen korlátozott hatáskörrel vagy lehetőségekkel rendelkeznek az ilyen cselekmények megakadályozásában vagy felderítésében. Egyrészt egyre nagyobb a létszámhiány az állományon belül is, egyre nagyobb az elégedetlenség, egyre nagyobb az alulfizettség.

*(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Nagyon fontos tehát, hogy ahol lehet, és amennyi pénz van rá, minél több helyen alkalmazzanak olyan eszközöket, amelyek blokkolják a meglévő mobiltelefonok és egyéb technikai eszközök, akár elítéltek közötti, tehát intézetben belüli, akár különböző bv-intézetek közötti kommunikációját, akár legfőképpen azt, hogy a börtönön belülről lehessen szervezni a külvilágban a bűnöző életet, ez, ugye, a szervezett bűnözői köröknek sajnos már hosszú évtizedek óta nagyon könnyen megy, nagyon könnyen működik. Ha ezt sikerül műszaki eszközökkel blokkolni, a meglévő eszközöket pedig, mondjuk, bemérésre alkalmas eszközökkel megtalálni, akkor sokat javul a büntetés-végrehajtás hatékonysága.

Ugyanakkor ki kell még itt térni egy olyan kérdésre, amely már nem kifejezetten a büntetés-végrehajtás, sokkal inkább a büntetőeljáráshoz kapcsolódik, ez pedig a súlyosítási tilalom kérdése. Egy meglehetősen bonyolult szabályozást kívánnak most behozni azok, akik ezen szabályozás hatálybalépését követően tesznek majd jogi szakvizsgát, főleg büntetőjogi szakvizsgát, azoknak rendesen fel kell majd kötni a gatyát annak érdekében, hogy az új, ilyen nagy terjedelmű szabályozás ismeretében tudják sikeresen abszolválni ezt az akadályt.

Itt is egy gyakorlati tapasztalatomat hadd osszam meg önökkel egy, legalábbis a mi környékünkön elhíresült bűncselekmény kapcsán, amely egyébként egy kirívóan súlyos cselekmény - emberölés büntetének kísérletéről van szó -, amelyet egyébként térfelügyelő kamerák rögzítettek. Tíz-nél több hiteles szemtanú volt jelen az ügyben, ettől függetlenül nyolc és fél év után hozták meg a jogerős ítéletet, és a következő volt az ügymenet, a következő bíróságok az alábbi sorrendben hozták meg ítéleteiket. Egy mondatnyi túlzás nincs a szavaimban: Nyíregyházi Törvényszék, Debreceni Ítéltábla, Kúria, Debreceni Ítéltábla, Kúria, Debreceni Ítéltábla. Ez volt egy ilyen flippergéphez hasonló módon, ha nem is a golyónak, hanem az ügyiratoknak a menete, ez járta meg a különböző bíróságokat, és pontosan az történt, amiről államtitkár úr beszélt. A Nyíregyházi Törvényszék képes volt és alkalmas volt arra, hogy helyesen minősítse azt a cselekményt, amire egyébként egy harmadéves joghallgató kapásból rámondaná, hogy amit látunk a videófelvételeken, az nem lehet más, csak emberölés kísérlete. Ettől függetlenül ezt a Debreceni Ítéltábla, annak akkori elnöke képes volt életveszélyt okozó testi sértésnek minősíteni, és gyakorlatilag felmentéssel egyenértékű felfüggesztett szabadságvesztéseket kiszabni, a Nyíregyházi Törvényszék valamennyi vádlottra nézve végrehajtandó szabadságvesztéséhez képest.

(19.00)

Majd aztán a Kúria visszadobta ezt az ügyet, aztán a Debreceni Ítéltábla másodszor is hozott egy teljesen szakszerűtlen, abszolút helytelen minősítéssel alapuló, már-már nevetségesnek tűnő ítéletet, és amikor a Kúriához került másodszor az ügy, akkor sikerült úgy irányba állítani a Debreceni Ítéltáblát, hogy annak egy vadonatúj összetételű tanácsa már képes volt arra, ami egyébként ki kellett volna hogy verje a döntéshozók szemét - elnézést a kifejezésért - az első perctől kezdve, és évekkel korábban le lehetett volna zárni ezt az eljárást. Ennek eredményeként sikerült a kilenc elkövetőből legalább három fejéknél öt év végrehajtandó szabadságvesztésre ítélni, ami az elkövetett cselekmény súlyához képest még mindig elég enyhe volt, de legalább annyit el lehetett mondani, hogy valami kézzelfogható hátrányos jogkövetkezmény mégiscsak származott abból a gyalázatos cselekményből, amit ők térfelügyelő kamerák keresztüztüében képesek voltak elkövetni.

Ilyen módon egyáltalán nem lehetetlen az, hogy a súlyosítási tilalom - finoman szólva is - ilyen mértékű kiigazításának kivételes esetekben lehet helye, lehet létjogosultsága, hiszen az élet, mint ahogy az előbb elmondtam, és a joggyakorlat produkált olyan jogesetet és olyan nyolc és fél éves procedúrát, amelyre az íróasztal mögött ülő, még gyakorlott jogalkotók sem nagyon számíthatnak előre, egyszerűen ez egészen furcsa módon így alakult. Én mindenesetre örülnék, hogyha az ilyen jogeseteket legalább a jogi karokon, aztán a büntetőjogi képzés keretében oktatnák, mert rendkívül sok tanulással szolgál, főleg azon joghallgatók számára, akik utána, mondjuk, később a bírói pályára vagy ügyészi pályára kívánnak menni, illetőleg ott képzelik el a jövőjüket.

Úgyhogy meglehetősen vegyesek a Mi Hazánk Mozgalom benyomásai és érzései is ezzel a törvényjavaslattal vagy javaslatsomaggal kapcsolatban, a végleges álláspontunkat később fogjuk kialakítani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További hozzászólást nem látok. Kérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. *(Dr. Répássy Róbert: Csak röviden.)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Csak szeretném jelezni, hogy a vita további szakaszában részletesen tudok válaszolni a képviselők által elmondottakra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények közadatokkal összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1786. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közfeladatot ellátó szerveknél a működésük során nagy mennyiségben keletkeznek adatok. Ezek közös tulajdonsága, hogy azok jogszabály alapján az állami és önkormányzati szervek kezelésében állnak, csak a közszféránál állnak rendelkezésre, és jelentős részük közérdekű adatnak minősül, és mint ilyenek bárki számára ingyenesen megismerhetők.

Egyre inkább adatvezérelt társadalomban élünk. A közadatnak piaci értéke van. Az adatok elemzése, hasznosítása, valamint ennek a képességnek a folyamatos fejlesztése, mélyítése ennek során elengedhetetlen a térség társadalmi és gazdasági fejlődéséhez. Ha ezeket az adatokat feldolgozzák, azokból olyan új

információk nyerhetők ki, amelyek hozzájárulhatnak új termékek létrehozásához és szolgáltatások bevezetéséhez, aminek versenyképességet növelő és gazdaságélénkítő hatása van. Ha egy vállalkozás az adatokat kutatási célra használja fel, annak összetársadalmi haszna vitathatatlan.

2012-ben fogadta el a tisztelt Ház az első önálló magyar törvényt a közadatok újrahasznosításáról, amelynek alapján 2013-tól már lehetővé vált az állami és önkormányzati nyilvántartásokhoz, adatbázisokhoz történő hozzáférés oly módon, hogy azokat egy megállapított térítési díj ellenében az adatot igénylők tudományos vagy akár kereskedelmi céllal feldolgozzák és újrahasznosítják.

A 2019-ben elfogadott nyíltadat-irányelv - a 2019/1024 EU irányelv a nyílt hozzáférésű adatokról és a közszféra információinak további felhasználásáról - újdonsága, hogy ingyenesé teszi az úgynevezett nagy értékű adatkészletekhez való hozzáférést. Ide tartoznak a térinformatikai, földmegfigyelési és környezeti, meteorológiai, statisztikai, vállalkozási és mobilitási közadatok, amelyek azért számítanak nagy értékűnek, mert a tapasztalatok szerint nagy kereskedelmi potenciállal bírnak. Az ezen adatkörökre vonatkozó részletes szabályokat az Európai Bizottság határozza majd meg.

A nyíltadat-irányelv tovább szélesítette az újrahasznosítható közadatok körét, amelyek körébe inentől bele kell érteni a köztulajdonban lévő vízügyi, energiaipari, közlekedési, postai ágazat területén működő közvállalkozások azon adatait, amelyek ezen ágazati közfeladatok ellátásához kapcsolódnak, továbbá azon közfinanszírozású kutatások adatait, amelyeket már nyilvánosságra hoztak.

A fenti célok elérését szolgálja az önök előtt fekvő, az egyes törvények közadatokkal összefüggő módosításáról szóló T/1786. számú törvényjavaslat, amely a nyíltadat-irányelv rendelkezéseinek átültetése a hazai jogrendbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat az uniós joggal teljes mértékben harmonizáló szabályrendszert teremt. A törvényjavaslat az újrahasznosítható közadatok körének bővítését szolgálja. Az elmondottakra tekintettel kérem a tisztelt képviselőket, hogy a T/1786. számú törvényjavaslatot megvitatni, majd azt követően az elfogadását támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Ágh Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének. Képviselő úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat, ahogy hallhattuk, a nyílt hozzáférésű adatokról és a közszféra információinak további felhasználásáról szóló nyíltadat-irányelv hazai jogba való átültetését szolgálja. A nyíltadat-irányelv átültetése nem előzmény nélküli. Az alapvető rendelkezéseit és

eljárási szabályait jelenleg is tartalmazza a közadattörvény, amely a korábban elfogadott és alkalmazott PSI irányelv átültetéséről gondoskodott.

A nyíltadat-irányelv bevezetésének célja, hogy az Európai Unió tagállamait ösztönözze a közszféra által előállított és kezelt adatvagyon másodlagos hasznosítására még szélesebb körben, továbbá elősegíti a nagy értékű állami adatkészletek hatékony újrahasznosítását, mindezt a fejlett digitalizáció eszközeivel, ezáltal az adatok elérhetővé válnak ingyenesen, valós időben, számítógépes kapcsolaton keresztül, elektronikusan feldolgozható formában. Kiemelendő a javaslat azon eleme, hogy bővül az adat-újrahasznosítás céljából rendelkezésre bocsátható adatok köre.

A nyíltadat-irányelv szabályainak megfelelően a hazai szabályozás is nevesíti a releváns ágazatokat. Idetartoznak azon közfinanszírozású kutatások adatai, amelyeket már nyilvánosságra hoztak, valamint a vízügyi, energetikai, közlekedési, postai ágazat területén működő közzállalkozások adatai, amelyek ezen ágazati közfeladatok ellátásához kapcsolódnak.

A javaslat fontosságát mutatja, hogy egyre inkább adatvezérelt társadalomban élünk. Az adatok ma már hatalmas értéket képviselnek, valamint a digitális gazdaság hajtóerejét adják. A napjainkban is zajló információs forradalom egyik kísérőjelensége az adatok mennyiségének ugrásszerű és szüntelen növekedése.

Az intelligens adathasználat a gazdaság minden ágazatára hatással van. A közszférában felhalmozódó adatbázisok felhasználása jelentősen hozzájárulhat az új technológiák fejlesztéséhez és alkalmazásához. A közadatok újrahasznosítása a gazdasági fejlődéshez és a GDP növekedéséhez is hozzájárul. A nagy mennyiségű közadatok feldolgozásában és elemzésében egyre jelentősebb a mesterséges intelligencia alkalmazásának szerepe is.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki nyomon követi az elmúlt hónapokban a munkánkat és azokat a témákat, amik idekerülnek elének, a Ház elé, annak lehet egy olyan érzése, mintha rendszeresen vissza-visszatérő téma lenne az adatok nyilvánosságának kérdése, az adatok bővítésének a kérdése. Legutóbb tegnap zártunk itt le egy meglehetősen heves vitát egy, a közérdekű adatok nyilvánosságáról, az azokra irányuló perekről szóló javaslatról, sőt szavazás is történt, de néhány hónappal korábban is volt hasonló típusú előterjesztés előttünk.

Ezek a helyzetek abból fakadnak, amit az előttem szóló képviselőtársam is mondott, hogy maguk az adatok, az adatok mennyisége egyre gyarapodik, állandóan foglalkozni kell azzal, hogy az állampolgárok adatainak a tárolása, összekapcsolása hogyan és milyen garanciák mellett lehetséges egy jól működő demokratikus államban. S nyilvánvalóan kell azzal is foglalkozni, hogy bizonyos típusú adatokhoz, amik közadatoknak minősülnek, hogyan lehet szabályszerűen, de minél nagyobb biztonsággal hozzájutnia akár az átlag állampolgárnak is.

Ezek a javaslatok tehát lehetővé teszik azt, hogy átgondoljuk, hogyan viszonyulunk ehhez a helyzethez; magyarul, azokat az adatokat, amik körbevesznek minket - és most a nyilvános adatokról beszélünk -, hogyan és milyen módon tesszük hozzáférhetővé az állampolgárok számára. Nem lesz titok, amit mondok, hiszen ezt hallották már tőlem többször: a DK azon az állásponton van, hogy mindazon adatokat, amik az adófizetők forintjaiból megvalósuló bármiféle kormányzati cselekedethez kapcsolódnak, ab ovo nyilvánosságra kellene hozni. Tehát olyan szabályozást sürgetünk, amely eleve előírná azt, hogy minden ilyen típusú adatot - értem itt azt, hogy akár szerződéseket, számlákat és hasonló típusú, hasonló mélységű adatokat tartalmazó dokumentumokat - eleve nyilvánosságra kéne hozni, bizonyos adatokat pedig - s most nemcsak pénzügyi adatokra gondolok, hanem egyéb összesített, működéssel kapcsolatos, bármiféle állampolgári érdeklődésre igényt tartó adatokra is - állampolgári kérésre minden további nélkül ki kellene adni.

Tehát az általános viszonyulás számunkra az, hogy minden állami adatnak ab ovo nyilvánosnak kell lennie, és afelé kellene haladnunk, hogy ilyen szabályozások kerüljenek elének. Ezért kardoskodtam én a tegnapi vitában is annál az előterjesztésnél, hogy a közérdekű adatok iránt elindult pereknél sem arról kell beszélni, hogy hogyan lesznek azok a perek gyorsabbak, hanem arról, hogy hogyan nem lesznek azok a perek, mert hogy minden adat hogyan lehetne nyilvános.

Nem tagadom, hogy ennek van egy elméletibb megközelítése, egy elméletibb oka is, mégpedig az, hogy egy jól működő demokráciában a kormányzat ellenőrzésének az egyik módja az, hogy a kormányzati működéssel kapcsolatos adatokat - s ebbe beletartoznak pénzügyi típusú adatok is, és minden egyéb adat is - nyilvánosságra kell hozni. Magyarán, a kormány ellenőrzésének állampolgári lehetősége igenis összefügg azzal, hogy hogyan és miképp kapcsolódhat az adatnyilvánossághoz az állampolgár, magyarul, hogyan juthat adatokhoz.

Ebben a dologban ez a kormány az elmúlt 12 évben rosszul teljesített. Rosszul teljesített, mert ma egy olyan országban élünk, ahol ilyen típusú adatokat - még egyszer mondom, az adófizetők befizetett adóiból megvalósuló kormányzati cselekedetek adatait, pénzügyi adatokat, számlákat, szerződéseket, de akár egyéb típusú nem pénzügyi adatokat is - ez a kormány, az Orbán-kormány az elmúlt 12 évben igyekszik eltitkolni. Igyekszik eltitkolni mindenféle eszközzel, a

meglévő szabályok rugalmas alkalmazásával, illetve a határig való elmenéssel, amit a szabályok adta keret biztosít.

Amikor lehetőség volt a Covid-időszak alatt kétszer 45 napig adatigényléseket megállítani, illetve 45 nap volt a válaszadásra, akkor a 45 napot használták ki tipikusan az állami hivatalok és hatóságok. Amikor lehetett hivatkozni üzleti titokra, hivatkoztak arra. Amikor bármi más módhoz kellett nyúlni, akkor természetesen alkalmazták azt, hogy döntés-előkészítő anyagról vagy információról van szó, és ezért tagadták meg a kiadást, vagy akár titkosítottak valamit egész konkrétan, hogy elérjék azt, hogy az állampolgár azt a bizonyos igényét semmilyen módon ne tudja érvényesíteni, ne tudhassa meg azt az infót, amit fontosnak érez számára. Egy ilyen országban élünk, ezért aztán amikor arról beszélünk ennek a konkrét javaslatnak a tárgyalásakor, hogy mennyire pozitív ez a javaslat, akkor itt nem arról kell beszélni, hogy a kormány mennyire pozitív javaslatot nyújtott be, hiszen valójában egy uniós irányelv átültetéséről beszélünk. Tehát ha az Unió nem hozott volna ilyen irányelvet, amit kénytelen átültetni a kormány, akkor egész biztos vagyok abban, hogy ez a javaslat sem lenne itt előttünk.

Teszem hozzá, a kormány persze mindent megtett, hogy elhúzza ezt az időt. Egy 2019 nyarán született irányelvről beszélünk, most meg 2022 novemberét írjuk, tehát három évig azért mégiscsak húzták ezt a kérdést, hogy kutatási adatokat, illetve egyéb hasonló típusú információkat hogyan és mint lehet igényelni, hogyan lehet hozzáférni, illetve ha már díja van ennek, akkor a szabályozás érinti azt is, hogy ez a díj hogyan határozható meg, netalántán hogyan csökkenthető vagy növelhető.

A lényeg tehát az, hogy maga az irányelv egy jó irányba tett jó lépés, ennek az átültetése a magyar jogrendbe fontos, támogatandó és az állampolgárok számára mindenképpen előnyös, még akkor is, ha a kutatási adatok nem tartoznak abba a körbe, amit az állampolgárok feltétlenül tipikusan az erre irányuló adatigényléssel szeretnének megtudni. Azonban azt is látni kell, hogy ez az egész kérdéskör nem lenne itt előttünk, ha a kormányon múlt volna. Mert ez a törekvés valójában nem őszinte, nem abból fakad, hogy egy jobb országot szeretne az Orbán-kormány építeni, és ennek apró picit részeként az adatigénylésben és az adatokhoz való hozzáférésben is valamiféle szabadságot szeretne adni az állampolgároknak, hanem a 12 éve meglévő, adatokat eltitkoló magatartásukon próbálnak fügafalevéként ilyen típusú előterjesztéseket idehozni.

Tehát még egyszer azt mondom, hogy a javaslat előremutató, az irányelv jó, az irányelv átültetése hasznos, ugyanakkor rögzítsük, tisztában vagyunk azzal, hogy politikailag ennek más okai vannak, nem pedig az, hogy ezt a témát a kormány szeretné rendbe rakni és jól működővé tenni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/1786. számú törvényjavaslat, mint ahogy az már elhangzott, a nyílt hozzáférésű adatokról és a közszféra információinak további felhasználásáról szóló 2019/1024-es európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba való átültetését szolgálja.

Az úgynevezett nyíltadat-irányelv előzményének a közszféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az úgynevezett PSI-irányelv tekinthető. A nyíltadat-irányelv e jogszabályt váltotta fel és helyezte hatályon kívül. A nyíltadat-irányelv alapvető rendelkezéseit és eljárási szabályait jelenleg is tartalmazza a közadatok újrahasznosításáról szóló 2012-es törvényünk, mely a magyar jogba implementálja a PSI-irányelv rendelkezéseit. A nyíltadat-irányelv magyar jogba való átültetését a közadattörvény és a nemzetközi adatvagyonról szóló 2021-es törvény módosításával szükséges végrehajtani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a közadattörvény szerkezetét, alapelveit és alapvető rendelkezéseit változatlanul hagyja, de nem módosulnak a közfeladatot ellátó szervek által megállapítható díjazásra vonatkozó alapvető szabályok sem.

(19.20)

Az előterjesztés leglényegesebb változtatásai közül kiemelendő, hogy egyrészt bővül az újrahasznosítás céljából rendelkezésre bocsátható adatok köre. Idetartoznak egyes közfinanszírozású kutatások adatai, illetve a vízügyi, energiaipari, közlekedési, postai ágazat területén működő közvállalkozások ágazati közfeladatok ellátásához kapcsolódó adatai.

Új elem a javaslatban, amit érdemes mindenképpen kiemelni, hogy a valós időben frissülő elektronikus állami nyilvántartásokhoz, az úgynevezett dinamikus adatokhoz valós idejű hozzáférést kell biztosítani az újrahasznosításra való rendelkezésre bocsátás során.

A harmadik legjelentősebb újítás az úgynevezett nagy értékű adatkészletek tipizálása, vagyis megjelölésre kerülnek azon állami adatkészletek fő gyűjtőkategóriái, amelyek újrahasznosítása fontos előnyökkel jár a társadalomra, a környezetre és a gazdaságra nézve, mivel lehetővé teszi hozzáadott értéket képviselő szolgáltatások és munkahelyek létrehozását. Ezen nagy értékű adatkészletek főbb típusai közé tartoznak például a térinformatikai adatok, bizonyos környezeti adatok, meteorológiai és statisztikai adatok is, melyekre vonatkozó részletes szabályokat az Európai Bizottság végrehajtási jogi aktus formájában fog meghatározni, ezért fontos a törvényjavaslat módosítása. A KDNP támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselő-csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a javaslat a nyílt hozzáférésű adatokról és a közsféra információinak további felhasználásáról szóló 2019/1024 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja és ennek a hazai alkalmazását.

Az irányelv tartalmával, céljával teljesen egyetértünk. Egyébként ennek a hazai jogba való átültetésével kapcsolatos konkrét szabályozással is egyet lehet érteni, egyetértünk. A közadatok könnyebb hozzáférhetősége, ahogy el is hangzott, tudományos kutatói vagy akár gazdasági szempontból való könnyebb felhasználhatósága minden európai uniós tagállamban, így a Magyarországon élőknek, itt dolgozóknak vagy kutatóknak is alapvető érdeke, és a világversenyben töltött szerepünket akár elő is segítheti. Mindenféleképpen fontos és jó, ezért ez támogatható.

En sem tudok azonban szó nélkül elmenni amellett, tisztelt államtitkár úr és tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, hogy egyébként Magyarország a közadatok tekintetében sem nem európai, sem nem jogállam. Egészen elképesztő, ami az elmúlt 12 évben ezen a területen történt. Miután képviselőként volt szerencsém ezt az időszakot átélni, magam is tapasztaltam, hogyan vettek el pontról pontra szinte minden jogosítványt, hogyan éltek vissza a hatalmukkal, és hogyan akadályozzák nap mint nap, hogy ezekhez a közadatokhoz, amelyek a magyar törvények szerint még mindig azok, hozzá lehessen férni.

Arról nem beszélve, hogy ezt az intézményt, a magyar Országgyűlést hogyan használták fel már az elmúlt években arra, hogy az addig köznyilvános adatokat egyszerűen nem nyilvánossá vagy akár titkossá minősítsék, hogy aztán eltitkolják egy csomó olyan részét a magyar állam működésének, pedig mindenkinek joga lenne tudni, hogy miért és hogyan működik. Ezen túl önök módszeresen akadályozták nemcsak az országgyűlési képviselőket, de a sajtó vagy az érdeklődő állampolgárok törvény adta jogát ahhoz, hogy megismerhessék, egyébként a magyar állampolgároktól vastagon beszédett közpénzeket önök miatt, hogyan és mire költötték el, vagy éppen egyes botrányos ügyek mögött milyen kormányzati döntések, hibás döntések vannak, vagy akár felelősségvállalás vagy annak elmulasztása húzódik.

En magam is nem egy ilyen pert voltam kénytelen bíróságom végigcsinálni országgyűlési képviselőként, mert országgyűlési képviselőként egy nagy fityiszt mutatott nekem például az Agrárminisztérium, amikor annak idején eltűnt véletlenül 500 millió forint a Hungária brókercégen keresztül a közpénzből, a magyar emberek pénzéből. Persze, akik eltűntették, ha jól tudom, büntetőeljárás alatt vannak, mármint a cég, nem is tudom, hogy lezárult-e az ügy. De az, hogy a minisztérium és azon keresztül a magyar emberek pénze, 500 millió forint hogy a fészkes fenébe kerülhetett be egy ilyen tőkealapba, meg hogyan tüntethették el brókerek a magyar közpénzt, azt egyszerűen nem lehetett kideríteni. A magyar bíróság jogerős

döntése kellett ahhoz, teszem hozzá, az sem volt elég, büntető feljelentést kellett tenni, hogy végül a felszámoló az adatokat egyáltalán kiadja.

Ez nem közadatkezelés, ez egyszerűen visszaélés a törvényekkel. Még egyszer mondom: egy másik nagyon fontos és nagyon szomorú jelenség az, hogy önök eddig közérdekű adatokat folyamatosan a törvény erejével nem nyilvánossá minősítenek vagy akár titkosítanak. Pont az előbb tárgyalt törvéynél említett példa mutatja, annak megtiltása, hogy a büntetés-végrehajtás munkatársai bármit elmondjanak, amit látnak a munkahelyükön, az ilyen típusú törvényi szabályozások mutatják, hogy mennyire nevetséges ez. Ennek mégiscsak a csimborasszója az, amikor veszélyhelyzeti rendelkezésre hivatkozva meghosszabbítják a közérdekű adatok kiadásának határidejét. Persze tudjuk, hogy miért: mert egyszerűen időt akarnak nyerni, meg be akarják csapni az embereket. Nincs erre más indok. Az a minisztérium, amely nem tud kiadni egy közérdekű adatot 15 napon belül, az nyilvánvalóan nem tudja kiadni, ha nem akarja, 30 meg 60 napon belül sem. Valójában nem a kormány leterheltsége volt egyetlen esetben sem a szempont, hanem az, hogy önök meg akarják úszni azokat a kényes ügyeket, amelyekről önök is tudják, hogy nincsenek rendben.

Halkan jegyzem meg: a mai napig nem tudja ez az ország, hogy önök a Covid-védekezés alatt milyen döntéseket hoztak, mennyi pénzt herdáltak el, mi alapján hoztak döntéseket. Voltak olyan kedvesek, ha jól emlékszem, szintén ilyen rendelettel elrendezni, hogy ehhez aztán, mit tudom én, 20-30 évig senki hozzá ne férjen. No, ez itt nem közadatkezelés, tisztelt képviselőtársaim, ez nem európai és nem jogállami, ami ebben az országban ezen a területen zajlik.

Nyilván ez az irányelv, miután talán, talán a politikai közadatokat, a kormányzati közadatokat nem fogja érinteni, hanem a tudományos élet és a gazdaság területén tud segítséget nyújtani az Európai Unió jóvoltából az itt élő állampolgároknak, az itt lévő cégeknek és kutatóknak, talán javítani fog ezen a részén a helyzetnek, úgyhogy ezt a részét nyilvánvalóan fogjuk támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Körbenézek: további felszólalásra senki nem jelentkezett, így az általános vitát ezennel lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Látom, államtitkár úr felállt. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Csak röviden szeretnék válaszolni. Számítottam arra, hogy e törvényjavaslat kapcsán ismét előkerül a közérdekű adatokkal kapcsolatos gyakorlat, de szögezzük le, hogy ez a törvényjavaslat nem erről vagy nem pont erről szól. De ha már a közérdekű adatokkal kapcsolatban a képviselő urak kifejtették a véleményüket, szeretném az én tapasztalataimat megosztani önökkel.

A vita és sok esetben a jogvita, amely bíróság elé kerül, leginkább abban áll, hogy vajon az az adat, amit kér az adatigénylő, közérdekű adat vagy nem közérdekű adat. Tehát nem arról van szó, hogy a magyar állam vagy a kormány nem adja, nem akarja kiadni ezeket az adatokat, hanem vitatja, hogy közérdekű adatokról van-e szó. *(Sebián-Petrovszki László: És kiderül, hogy az!)* Igen, néhány esetben kiderül, néhány esetben meg nem, mert van, amikor a bíróság elutasítja a közérdekűadat-igényt, de ezt nem szokta olyan nagydobra verni általában a sajtó. Tehát szeretném a figyelmüket felhívni arra, hogy nem igaz az az állítás, hogy minden esetben bírósági úton kell kikényszeríteni a közérdekű adatot, mert, mondom, ez egy vitatható kérdés.

Higgyék el, számos esetben vitatható vagy legalábbis jogilag vizsgálendő, hogy melyek a közérdekű adatok és melyek nem. Vagy például vizsgálendő az, hogy vajon az adatkezelő köteles-e új adatokat, például statisztikákat előállítani az adatigénylő számára. Ez vitatható, sok jogvita volt már ezekből. Természetesen az az álláspont, hogy minden legyen nyilvános, nagyjából ez az álláspontja az ellenzéknek, természetesen nem tartható, mert akkor tulajdonképpen azt kellene csinálnunk, hogy mindennap mindenki beülhetne a hivatalokba, és minden iratba belenézhetne, minden iratot megnézhetne.

(19.30)

Csak hogy egy hivatali működés így nem képzelhető el, hogy az összes irat nyilvános, nyilván számos személyes adatot tartalmaz, számos olyan adatot tartalmaz, ami a hivatali működéshez szükséges, viszont nem közérdekű adat.

Tehát én úgy gondolom, hogy önök nem jóhiszeműen vizsgálják ezt a tevékenységet, hanem azt gondolják, hogy mindig minden állami szerv csak rosszhiszeműen áll hozzá ezekhez a közérdekűadat-igénylésekhez. Ezt én nem tudom megerősíteni, sőt cáfolni tudom. Azt gondolom, hogy számos közérdekű adatot teljesítettek az állami szervek, a kormány számos esetben kiadja a közérdekű adatokat. Elenyésző azoknak az ügyeknek a száma, ahol bíróság elé kerülnek ezek az ügyek. Nem tudom megmondani, de gyakorlatilag néhány százaléka az összes adatigénylésnek az, ami végül is bíróság elé kerül. Több mint 90 százalékában minden jogvita nélkül a kormány és a kormányzati szervek kiadják a közérdekű adatokat. Ezt kérem figyelembe venni.

Amiről meg a törvényjavaslat szólt, nyilván az, hogy vannak olyan közadatok, amelyeknek vagyoni értéke van. Ezt egyébként már régóta a magyar Országgyűlés felismerte, eldöntötte korábban, erről törvény született, lényegében a nemzeti adatvagon fogalmát mi már megalkottuk korábban, a nemzeti adatvagon alá tartozik minden olyan adat, amelyet később valaki üzleti érdekből felhasználna vagy valamilyen más érdekből felhasználna. Most ebben a tekintetben született egy európai uniós szabályozás. Mi úgy

döntöttünk, hogy ezt az irányelvet természetesen végrehajtjuk, pontosabban: átvesszük, az irányelvet átültetjük a magyar jogba. Így ültetjük át, ahogyan ez a törvényjavaslat benyújtásra került.

Nagyon bízom benne, hogy annak ellenére, hogy általában a közérdekű adatok kiadása miatt önöknek vannak fenntartásaik a kormánnyal szemben, nagyon bízom benne, hogy magát ennek az irányelvnek az átültetését támogatni fogják, mert ez az irányelv az információs szabadság irányába mutat, az irányelv átültetése az információs szabadságot erősíti, ezért kérem, hogy szavazzák meg végül a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/1847. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőnként megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat, amit a kezükben tartanak, több törvény módosítását tartalmazza. Ezeket a törvénymódosításokat jellemzően összekapcsolja az a közös cél, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján a bürokráciát csökkentjük, és elősegítsük a jogharmonizációt, továbbá, hogy a törvények illeszkedjenek a változó társadalmi, szervezeti, technikai viszonyokhoz.

Engedjék meg, hogy részleteiben is szóljak az egyes törvényeket érintő tervezett változtatásokról. A törvényjavaslat módosítja az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényt. A törvény módosításának egyik célja, hogy az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér, központi eseménykatalógus és az egészségügyi-profil-adatok vonatkozásában meghosszabbításra kerüljön a meghatározott adatok megőrzési ideje. Az EESZT-ben az érintettek vonatkozóan kezelt adatok tekintetében az egészségügyi adatvédelmi törvény határozza meg a tárolt adatok megőrzési idejének maximumát, amely időpont után az adatokat törölni szükséges. Ezen időtartamok az ellátási célra tekintettel kerültek meghatározásra. A központi eseménykatalógus és az egészségügyi-profil-adatok vonatkozásában ugyanakkor a hatályos, jelenleg kizárólag a rendkívüli jogrenddel tekintettel eltérő szabályozás alapján 2022. november 1-jét követően szükséges megkezdni a 2017-ben elhunyt személyek eseménykatalógus- és e-profil-adatainak törlését.

Egészségügyi szakpolitikai célok megvalósulása érdekében, tudományos kutatás céljából szükséges az adatok elérhetőségi idejének meghosszabbítása. A törvényjavaslat emiatt a központi eseménykatalógus és az egészségügyi profil-adatok vonatkozásában a megőrzési időt az érintett halálát követő 5 évről 10 évre módosítja. Jelenleg az egészségbiztosító által nyilvántartott egészségbiztosítási adatok, valamint az EESZT-ben rögzített adatok vonatkozásában meghatározott őrzési idő abban különbözik, hogy az egészségbiztosító vonatkozásában az anonimizálásra vonatkozó határidő a bekerüléstől számított 30 év elteltével kezdődik meg. A módosítás értelmében az egészségbiztosító vonatkozásában is az EESZT-hez hasonló őrzési idő kerül meghatározásra. Az EESZT-re vonatkozó új adatkezelési szabályokat 2023. január 1. napján a már kezelt adatok vonatkozásában is alkalmazni kell.

Tisztelt Ház! A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosítása alapvetően megváltoztatja a társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező munkáltatók működését, adatszolgáltatási rendjét. A táppénzzel és a gyermekvállaláshoz kötődő ellátásokkal kapcsolatos adminisztráció csökkentése érdekében az elektronikus kapcsolattartás könnyítését és az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásaira vonatkozó adatszolgáltatás csökkentését javasoljuk.

A cél érdekében az egészségbiztosítási pénzbeli ellátások releváns adatait tartalmazó, az állampolgárok számára is elérhető egységes nyilvántartást is javasoljuk létrehozni. A módosításnak köszönhetően egyszerűsödik a kifizetőhelyi elszámolás, és megszűnik a statisztikai adatszolgáltatás. A fizetésektelen társadalombiztosítási kifizetőhely dolgozói számára az állam folyósíthatja a táppénzt, gyed- és egyéb ellátásokat. A törvényjavaslat lehetővé teszi egy egységes, a polgárok számára is elérhető nyilvántartás létrehozását, valamint a papír, e-mail vagy Excel-tábla helyett egy egységes, hiteles, elektronikus ügyintézés eredményez, és gyorsabb költségtérítés-kifizetést, illetve elektronikus ügyintézés biztosít.

Tisztelt Országgyűlés! A kormánynak a magyar emberek érdeke az első, ezért az elmúlt hónapokban az Európai Bizottsággal történő tárgyalások során olyan vállalásokat tettünk, amelyek végrehajtását annak érdekében vállaltuk, hogy a Magyarországnak igenis járó források végre megérkezessenek hazánkba. A közbeszerzésről szóló törvény módosításának elsődleges célja a közbeszerzési törvényt érintő, jelenleg folyamatban lévő kötelezettségsszegési eljárás során felvetett uniós kifogások orvoslása és végső soron a kötelezettségsszegési eljárás mielőbbi lezárása.

A javaslat számos magyar törvényi előírást igazít az uniós jogi rendelkezések fogalomvilágához, illetve a magyar szabályokat a legújabb uniós bírósági joggyakorlathoz kívánja igazítani. A módosítás két fő pontja a támogatás fogalmára és az úgynevezett nemzetbiztonsági kivételi körre vonatkozik. A támogatás közbeszerzési törvényben foglalt meghatározásának hatályon kívül helyezése, valamint az ország alapvető

biztonsági érdekeivel összefüggő kivétel szövegének pontosítása is azt szolgálja, hogy a hazai szabályozást teljes mértékben hozzáigazítsuk a vonatkozó uniós joganyaghoz, és biztosítsuk az irányelvben meghatározott fogalmakkal való összhangot.

Engedjék meg, hogy szóljak a törvényjavaslat további, európai uniós jogi megfelelést szolgáló elemeiről. Az arányosság követelményének és az Európai Unió Bírósága joggyakorlatának való megfelelés érdekében kiegészülnek a közbeszerzési törvény iratbetekintésre vonatkozó szabályai. Az új szabály értelmében, ha egy ajánlatkérő abból az indokból tagadja meg az iratbetekintés lehetőségét egy ajánlattevőtől, hogy az érintett dokumentum üzleti titkot tartalmaz, indoklással is kell szolgálnia. Ez megkönnyítheti az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező számára, hogy jogorvoslatot tudjon kezdeményezni.

Egy további módosítás az arányosság elvét alkalmazva elősegíti, hogy ne legyen érvénytelen az ajánlat akkor, ha az ajánlattevő nem tehető felelőssé egy közreműködője magatartásáért.

(19.40)

Így nem lesz automatikusan érvénytelen az az ajánlat, amelyben az ajánlattevő bizonyítani tudja, hogy nem tudott, vagy kellő gondossággal eljárva nem kellett tudnia az általa a teljesítésbe bevonni kívánt alvállalkozó vagy kapacitásnyújtó szervezet által elkövetett hamis adatszolgáltatásról, az eljárás menetének jogtalan befolyásolásáról vagy versenykorlátozó megállapodásáról.

Az elhangzottakra tekintettel megállapítható tehát, hogy a törvényjavaslat hozzájárul ahhoz is, hogy az uniós források felhasználása során minden tekintetben biztosított legyen a közbeszerzésekre vonatkozó uniós jog hazai érvényesülése.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat módosítja a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768. számú európai bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló törvényt. Az Építési és Beruházási Minisztérium tulajdonosjog-gyakorlása alá tartozó, 100 százalékos állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok által ellátott feladatok központi költségvetési szerv általi átvételéről és a társaságok megszüntetéséről, az ezzel kapcsolatos eljárási kérdések rendezéséről szóló kormányrendelet alapján az Építési és Beruházási Minisztérium tulajdonosjog-gyakorlása alá tartozó, 100 százalékos állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok által ellátott állami feladatokat 2023. január 1-jétől az Építési és Beruházási Minisztérium veszi át, tekintettel arra, hogy ezen gazdasági társaságok tevékenysége jelentős átfedést mutat az állami építési beruházások előkészítése, szervezése, valamint a kiemelt állami infrastruktúra-üzemeltetés területén.

Az érintett törvény módosításának célja a feladatok hatékonyabb ellátása, a költségvetési források még gondosabb felhasználása, a meglévő szinergiák kihasználása, a feladatkörök egyértelmű tisztázása, valamint a működés egyszerűsítése érdekében a feladatoknak az Építési és Beruházási Minisztériumba történő beépítése.

Tisztelt Országgyűlés! Zárásként engedjék meg, hogy ismételen kiemeljem a következőket. A törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült igényeket kívánja az érintett törvények rendelkezéseibe beépíteni. A módosítások emellett hozzájárulnak ahhoz, hogy a törvények a változó technikai, gazdasági és társadalmi viszonyokhoz igazodjanak, és az uniós joggal való összhangjuk fennmaradjon. Legfőképpen pedig megkönnyítik az emberek hétköznapjait, csökkentik a vállalkozások terheit.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezekkel a célokkal egyetértve támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Most, meglepő módon, a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Mészáros Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. MÉSZÁROS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Latorcai Csaba államtitkár úr részletesen ismertette, hogy miről is szól a T/1847. számú előterjesztés, úgyhogy én csak röviden kiemelném a fontosabb elemeit.

Jelen törvényjavaslat többek között tartalmazza az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény módosítását, amely arra szolgál, hogy az elektronikus egészségügyi szolgáltatási térben - röviden EESZT-ben - rögzített adatoknál és az egészségbiztosító által nyilvántartott egészségbiztosítási adatoknál a betegéletút vonatkozásában meghatározott őrzési idő összhangba kerüljön egymással. A javaslat az EESZT-s őrzési időhöz hasonló szabályozásra tesz javaslatot, ami alapján ez a beteg halálát követő 10 évre változik.

A javaslat tartalmazza továbbá a kincstári rendszerek felhasználói felületeinek, valamint a Kincstár számlavezető rendszerének megújítása és az ügyviteli folyamatok újraszervezése megnevezésű kiemelt projekt eredményeit is. A programnak köszönhetően az egészségbiztosítás pénzügyi ellátásait támogató ügyviteli rendszerek 2023. július 1-jétől történő egységes digitalizálásával csökkennek az adminisztratív kötelezettségek.

Véleményem szerint az olyan technológiai megoldások, mint az említett ügyviteli rendszerek digitalizációja, vagy a digitalizált betegutak, különböző szoftverek használata vagy az online ügyintézés továbbra is a minél gyorsabb és színvonalasabb ellátást

és az adminisztrációs terhek csökkenését eredményezi.

Az előttünk fekvő javaslatban továbbá szerepel a kötelező egészségbiztosítás pénzügyi ellátásait támogató informatikai rendszer, az e-Pell országosan egységes nyilvántartás létrehozása is, amely az állampolgárok számára is elérhetővé válik a jövőben. Erre azért volt szükség, mert jelenleg még nincs egységes nyilvántartás az egészségbiztosítással kapcsolatos pénzügyi ellátások adatairól. Az előttünk fekvő törvényjavaslat többek között ezt hivatott orvosolni.

A tb-kifizetőhelyek jelenleg Excel-táblázatokban, papíralapon vagy e-mailben küldött txt-file-ok útján küldik a hatóságok részére az adatokat. A javaslat alapján a széles körben használt Cégek, illetve a hivatali kapun keresztül fog a kommunikáció zajlani, amely révén a kifizetőhelyek hamarabb hozzájutnak az őket az Egészségbiztosítási Alapból megillető költségtérítéshez is.

A javaslatban szereplő új adatszolgáltatás kiváltja a jelenlegi tb-kifizetőhelyi elszámolást, továbbá a havi, illetve negyedéves statisztikai adatszolgáltatást is. Így ennek köszönhetően jelentős mértékű adminisztratívteher-csökkenés várható.

A javaslatban foglaltak szerint országosan egységes, az állampolgárok számára is elérhető nyilvántartás jön létre, amely valamennyi biztosítottra vonatkozóan tartalmazza az egészségbiztosítási pénzügyi ellátások adatait, így az arra jogosult állami szervek és magánszemélyek is egyetlen egységes adatbázisból juthatnak majd hiteles adatokhoz.

A természetes személyek a javaslat értelmében a továbbiakban rendelkezhetnek majd arról, hogy papíralapon vagy elektronikus úton, állampolgári tárhely használatával kívánják a jövőben kapcsolatot tartani a hatósággal. Az eddigi papíralapú tájékoztatások, adóigazolások, határozatok, végzések és a többi helyét reményeink szerint az elektronikus ügyintézés váltja fel a jövőben. Ennek a tendenciának várhatóan költségcsökkentő hatása lesz, mert a papíralapú adóigazolások például éves szinten több százezer kimenő iratot generálnak jelenleg.

A javaslat foglalkozik azzal a problémával is, melynek alapja, hogy a jelenleg legalább száz biztosítottat foglalkoztató munkáltatóknál az ellátásokat kötelezően a kifizetőhely folyósítja, ezért a munkáltató fizetési képtelensége esetén a biztosítottak nem, vagy csak jelentős késedelemmel juthatnak hozzá az őket megillető pénzügyi ellátásokhoz. Ezért az ellátások kifizetésének garantálása céljából a javaslat úgy rendelkezik, hogy ha a kifizetőhely a társadalombiztosítási feladatai ellátására nem képes, akkor az ellátásokat folyósíthassa a kormányhivatal, hogy a fizetési képtelen munkáltató dolgozói is megkapják a táppénzt, a gyedtet és a többi.

A javaslatban szerepel továbbá a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény - röviden Kbt. - módosítása is, amelynek a lényege a következő. A módosítás egyik alapvető célja az Európai Bizottság által felvetett uniós kifogások orvoslása, amely sikeresen hozzájárulhat a kötelezettségszegési eljárás lezárásához.

A Bizottság által küldött felszólításban szereplő, közbeszerzési vonatkozású két észrevétel elfogadásához kapcsolódó jogszabályi módosításokat tartalmazza többek között a jelenlegi módosítás. Az első észrevétel a támogatott szerződésekre, a második pedig az úgynevezett nemzetbiztonsági kivételi körökre vonatkozik.

A Bizottság álláspontja szerint a jelenlegi magyar szabályozás a vonatkozó közbeszerzési irányelvben foglaltakhoz képest szűkebb körben határozza meg a támogatás fogalmát, tekintettel arra, hogy az adókedvezményeket nem tekinti támogatásnak.

(19.50)

A Bizottság továbbá a kötelezettségzegési eljárás során a vonatkozó közbeszerzési irányelv alapján az úgynevezett nemzetbiztonsági kivételi körhöz kapcsolódó áttünetést is kifogásolta: álláspontja szerint a magyar jog kiterjesztően értelmezi az azokban foglalt, a közbeszerzési eljárás lefolytatása alóli mentesség alkalmazhatóságát. Mindezek alapján a kivételi kör fogalomhasználatából kikerült a „Magyarország nemzetbiztonsági érdekei” kifejezés mint a közbeszerzések alóli mentesülést megalapozó körülmény, így csak az alapvető biztonsági érdekekre utal a szabályozás. A módosítás értelmében tehát a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége alóli mentesülés Magyarország alapvető biztonsági érdekeire való hivatkozással engedélyezhető.

A Kbt. módosítása tartalmaz továbbá néhány, uniós jogi megfelelést szolgáló módosítást is. Elsőként szeretném megemlíteni a Kbt. iratbetekintésre vonatkozó szabályainak kiegészítését. Az új szabály értelmében, ha egy ajánlatkérő abból az indokból tagadja meg az iratbetekintés lehetőségét egy ajánlattevőtől, hogy az érintett dokumentum üzleti titkot tartalmaz, az ajánlatkérőnek nem lesz elegendő az üzleti titok tényére hivatkoznia, hanem közölnie kell az üzleti titokként kezelt információk alapvető jellegét, azaz, hogy a szóban forgó dokumentum milyen típusú információkat tartalmaz, és ezen információk átadása milyen módon sértené az érintett gazdasági szereplő érdekeit. Az indokolási kötelezettség megkönnyítheti az iratbetekintést kérő ajánlattevő vagy a részvételre jelentkező számára, hogy jogorvoslatot tudjon kezdeményezni az iratokba való betekintés megtagadása ellen.

Az ajánlat érvényességével kapcsolatban szeretnék még néhány szót szólni. A módosításban foglaltak szerint nem lesz automatikusan érvénytelen az az ajánlat, amelyben az ajánlattevő által teljesítésbe bevontni kívánt alvállalkozó vagy kapacitást nyújtó szervezet hamis adatot szolgáltatott, vagy megpróbálta jogtalanul befolyásolni az eljárás menetét, esetleg az ajánlattevői szint bevonása nélkül valósult meg a közbeszerzési eljárásban a versenykorlátozó megállapodás. Az új jogszabály alapján a teljes ajánlat nem lesz érvénytelen, ha az ajánlattevő bizonyítani tudja, hogy nem tudott vagy kellő gondossággal eljárva nem kellett tudnia az alvállalkozó vagy kapacitásnyújtó szervezet által elkövetett jogellenes cselekményről, illetve

az, hogy alvállalkozói szinten megvalósult a versenykorlátozó megállapodás, az ajánlatot vagy részvételi jelentkezést ténylegesen nem befolyásolta. Tehát az ajánlattevő nem tehető felelőssé olyan cselekményért, amelyről nem volt információja vagy nem kellett volna információval rendelkeznie.

Én magam is azt tudom mondani, hogy javasolom a törvény elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a T/1847. számú törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Megint csak nem először hallják tőlem azt a nulladik pontként megjegyzést kívánó helyzetet, amit itt látunk ismételtén, tehát hogy egy salátatörvényről van szó, tehát egy olyan törvényről, amely sok-sok törvényt szeretne egyszerre módosítani. Ez mindig annak a trükkjét jelzi, hogy a sok módosítandó pont közé a kormány tudatosan betesz olyan pontokat, amelyek ellenzéki pártként, ellenzéki képviselőként nem elfogadhatók, merev ellenállásba ütköznek. Ez egy tudatos csapdahelyzet előállítása a kormány részéről, amit rendszeresen tapasztalunk, és én mindig szóvá is teszek. Hadd tegyem most is ezt, tisztelt képviselőtársaim!

Van ebben a törvénycsomagban egyébként olyan rész, amely valóban több törvényt módosít és egybeartozik, és aztán van egészen különböző tematikájú is. Nem véletlen, hogy az elnevezése ennek a csomagnak nagyon furcsa: jogharmonizációval összefüggő módosítások. Hát persze, jogharmonizációval kapcsolatos törvényt módosítás volt az előző, amit itt tárgyaltunk, meg az azelőtti is.

De ami a lényegét illeti, itt van egy olyan csomag, amelynek az első fele, mondjuk így, és akkor a pozitív végével kezdem a véleményemet, az első fele arról szól, hogy csökkentjük a bürokráciát, kevesebb teher legyen az állampolgárokon, részben a munkáltatókon is - erre majd kitérek -, tehát amennyire lehet, bizonyos folyamatokat tereljük át elektronikussá. Tehát van itt egy elektronizációs, elektronikus ügyintézés felé haladó törekvés, legalábbis kiolvasható ilyen a javaslatban. Ezt messzemenőig tudom támogatni, ez egy fontos és jó irány. Azt kell hogy mondjam, hogy már évtizedek óta benne vagyunk a XXI. században, ehhez képest Magyarországon abban, hogy milyen ügyeket és milyen gyorsasággal lehet intézni elektronikusan, hogyan lehet kikapcsolni a személyes ügyintézés, illetve a papírokon való ügyintézés, még mindig valahol 50 évvel visszafelé tartunk az időben. Tehát van hová fejlődünk, van hová továbbhaladnunk. Minden ilyen típusú javaslat a részemről támogatással találkozhat. Ebben a javaslatcsomagban is ezeket a pontokat én jónak gondolom.

Itt mindig felmerül a különböző meglévő adatbázisok összekapcsolása és azok felhasználása és hozzájárulása kapcsán, hogy vajon vannak-e garanciák arra, hogy mindig csak az illetékesek és csak azok férnek hozzá, és csak azt látják, ami kell valóban a munkáltatóknak például vagy a felhasználóknak, de maga az irány jó. Az elektronizálás fontos lépés lenne, hogy továbbhaladjunk ebben. További ilyen javaslatokat kellene hogy tárgyaljunk és megvitassunk.

Egy része van ennek a kérdéskörnek, amivel nagyon ritkán szoktunk foglalkozni, de azért csak kell hogy foglalkozzunk. Vannak a mai Magyarországon olyan társadalmi csoportok, amelyeknek az elektronizálás nem megkönnyíti az életét, hiszen vagy az eszközhasználatban nem tartanak olyan fejlett szinten, hogy nekik meglegyen az a készségük, hogy ők elektronikusan tudják intézni az ügyeiket, vagy életkorból fakadóan, mondjuk, nehezükre esik már az ilyen típusú ügyintézés, megszoktak valami egészen más, papíralapú személyes ügyintéztést. Illetve én látok olyan problémát, hogy az oktatási rendszer, ami ezer sebből vérzik, nem is akarom ezt taglalni, hiszen nem témája most ennek a vitának, bizony nem készíti fel a mai diákokat sem általános iskolában, sem középiskolában arra, hogy egyébként az ügyeiket elektronikusan hogyan intézhetik, miközben ott eszközhasználati probléma nyilván nem merül fel, szerintem itt a teremben mindannyiunknál jobban és gyorsabban és akkurátusabban használják a mobiltelefonjaikat, de nem feltétlenül tudnának, nem fejlesztettük ki bennük azt a készséget, ami miatt tudnának ügyeket is intézni, állampolgári típusú ügyeket. Márpedig mindenki el fog jutni oda felnőttkorában, hogy szükségessé válik.

Tehát itt én látok egy képzésbeli, ránevelésbeli hiányosságot, amit mindig elfelejtünk, amikor elektronizálunk, hogy ezt is mellé kellene tenni, hogy igazán hatékonyak legyenek ezek a lépések. De még egyszer mondom, ezek a lépések egyébként jó irányba tett jó lépések.

Megyek aztán most afelé, ami már egyre kevésbé jó. Említette előterjesztésében államtitkár úr a közbeszerzési törvény módosítását. Hát, nem is azt mondta, hogy önök, maguk szerették volna ezt módosítani, hanem rögtön Brüsszelre hivatkozott. Meg is értem. Világosan tudjuk, látjuk, hogy az elmúlt 12 évben közbeszerzések kapcsán ez a kormány mit művelt, és értem én, hogy mindenféle enyhítés az eddig felépített rendszerünkben, ami lehetővé tette az állami pénzek kiszivattyúzását és a Fidesz számára való felhasználását, minden olyan, ami ezt sérti, minden olyan, ami ezt nehezebbé teszi, az önöknek fájdalmas. Én ezt abszolút megértem.

Éppen ezért az itt előttünk fekvő javaslatcsomagban lévő közbeszerzési törvény-módosításnál is felmerül az emberben ezt elolvasva, hogy a szándék, a deklarált szándék lehet ugyan szépen hangzó, hogy az üzleti titkok nyilvánosságra hozása, illetve bizonyos mértékben a kikérése hogyan történhet. Egészen konkrétan a javaslat arról szól, hogy ne lehessen csak azt válaszolni, hogy valamit nem adnak ki, mert üzleti

titok, hanem kelljen egy picit megindokolni, mögé kelljen rakni, hogy de mégis az az üzleti titok mit tartalmaz.

(20.00)

Ez szépen hangzik, én ugyanakkor nem látom, hogy ha mögé rakja egyébként, hogy az üzleti titok ez vagy az, részletezi az adat birtokosa, ettől még miért lesz transzparensabb a rendszer, ugyanúgy nem fogja ezt az adatot kiadni, csak most már azt is tudjuk részletesebben, hogy mi az az adat, amit nem ad ki. Semmilyen garancia nincs ugyanis ebben a törvényjavaslatban vagy a törvényjavaslat ezen részében, ami biztosítékot adna, hogy egyébként tisztul a rendszer, egyébként a közbeszerzések ezáltal átláthatóbbak, transzparensabbak, tisztességesebbek, becsületesebbek lesznek. Úgyhogy hadd fogalmazzak meg ebben erős kritikát.

Aztán ott van annak a kérdéskörre, ami ebből a javaslatból sem derül ki, hogy ezek a típusú módosítások, például a kifizetőhelyekre vonatkozó szabályozás milyen terhet ró, mondjuk, a munkáltatókra, milyen terhet ró azokra, akiknél ez nem egyszerűsítés, akiknél ez nem pont a dolgok enyhítését jelenti, hanem bizonyos szabályokat ír elő nekik. Ugye, az előterjesztés is foglalkozik azzal, hogy a kifizetőhelyek létesítése, működtetése eddig nem volt igazából szabályozva, pontosabban nem volt egységes országos szabályozása. Most aztán lesz, benne van ebben a javaslatcsomagban, de ebből logikailag nem következhet más, mint hogy egyes kifizetőhelyek számára ezek akár enyhítések lesznek, vagy legalábbis a mostani működés megtartása lesz, de bizonyára lesznek olyan működési pályák, olyan működési feltételek, amelyek a mostanihoz vagy az eddig használthoz képest szigorítást jelentenek számukra. A szigorítás ilyen esetben mindig valamiféle pluszterhet jelent, adminisztratív terhet, több munkaórát kell foglalkozni valamivel. Hogy mondjak egy konkrétumot: a kifizetőhelyek bizonyos adatszolgáltatásra kötelezettek lesznek, benne van a javaslatban. Az adatszolgáltatás nyilvánvalóan munkaerőt kíván, valakinek azokat az adatokat meg kell csinálni, össze kell raknia, és meg kell oldania azt az adatszolgáltatást. Értem én, hogy azt mondja erre államtitkár úr, hogy de hát cserébe a statisztikai adatszolgáltatás az meg nem lesz, mert azt viszont kiveszik, de nem látszik az az előterjesztésből, hogy mégis ha a pró és kontra változásokat egymás mellé tesszük, akkor mely társadalmi rétegeknek nő ez a típusú terhelése, vagy a kifizetőhelyek számára milyen plusz költségeket jelent ez. Ez abszolút szükséges lenne ahhoz, hogy eldöntsük, hogy egyébként ez a javaslat ténylegesen könnyíti-e az embereket, illetve az érintettek életét, vagy netalántán pluszterhetek rakunk rájuk akkor, amikor éppen a legnagyobb gazdasági válságot éljük át nagyjából az elmúlt harminc évben.

Végül van egy konkrét része ennek a javaslatnak, amit külön ki kell emelni. Ez a kiemelés pedig az a furcsaság, hogy tulajdonképpen a nonprofit minősítéssel

eddig nem rendelkező és ezután sem rendelkező NIF-nek, tehát a Nemzeti Infrastruktúrafejlesztő Zrt.-nek és egy másik hasonló cégnek, a BMSK-nak, a Beruházási, Műszaki Fejlesztési, Sportüzemeltetési és Közbeszerzési Zrt.-nek, ha jól értem, lehetővé teszik most, hogy egyes állami közfeladatokat átvállaljanak. Tehát egy enyhítést tartalmaz a törvényjavaslat ebben a két ügyben; és ezt belerakják egyébként a bürokrácia-csökkentés javaslatcsomagba. Nincsen ennek részletes indokolása, hogy mi szükség van erre. Nyilván a kisördög nem alszik, különösen nem egy ellenzéki képviselőben; nyilván ez felveti annak kérdését, hogy mire készül a kormány, mire készül, amivel most feljogosítja, megteremti a lehetőséget, hogy ez a két zrt. a jövőben bizonyos közfeladatokat átvállalhasson, amit eddig nem tehetett meg. Nagyon érdekelne, amit eddig nem tehetett meg. Nagyon érdekelne, erre miért van szükség, mert a javaslatból nem derül ki, de könnyen lehet, hogy ez a bizonyos momentum, amire én az elején utaltam, hogy az ilyen salátatörvények sajátossága mindig az, hogy bele-belelop a kormány olyan részletszabályt, amelynek a hatása később derül ki, jelentős hatása van, de természetesen az előterjesztésben a kormány erre nem hívja fel a figyelmet; valójában ott az a lóláb, csak nem lóg ki.

Kérem az államtitkár urat, reagáljon ezekre a felvetésekre. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr részletesen bemutatta a T/1845. számú törvényjavaslatot, én röviden szeretném kiemelni a KDNP szempontjából is fontos elemeit a törvényjavaslatnak. Az egészségügyi adatok kezelésével, a kötelező egészségbiztosítással, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaival, a közbeszerzésekkel, valamint egyes területfejlesztéssel kapcsolatos törvények módosítását célozza a fenti törvényjavaslat.

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény arra irányul, ahogyan ezt államtitkár úr és képviselőtársam is bemutatta, hogy az elektronikus egészségügyi szolgáltatási térben rögzített adatok és az egészségbiztosító által nyilvántartott egészségbiztosítási adatok, a betegéletút vonatkozásában meghatározott őrzési idő összhangba kerülhessen egymással. A módosítás alapján az őrzési idő a beteg halálát követő tíz évre egységesül.

Fontos beszélni a kötelező egészségbiztosítási eljárással szembeni törvény módosításáról, amely alapvetően adminisztratívteher-csökkentési és digitalizációs célt szolgál, ezt tükrözi. Az előterjesztés a kötelező egészségbiztosítás pénzügyi ellátásait támogató, az állampolgárok számára is elérhető informatikai

nyilvántartás létrehozásával 2023. július 1-jétől valamennyi biztosítottra vonatkozóan tartalmazni fogja az egészségbiztosítási pénzügyi ellátások releváns adatait, a polgárok pedig rendelkezhetnek majd arról, hogy papír alapon vagy pedig elektronikus úton, állampolgári tárhely használatával kívánják kapcsolatot tartani a hatósággal.

Az újításokkal azonban az állami szféra is jól jár, mivel a változások következtében az állami szervek sokkal, de sokkal gyorsabban jutnak majd a pénzügyi egészségbiztosítási ellátások adataihoz, ami növeli a költségvetési tervezés hatékonyságát és egyben a kiszámíthatóságát is.

A közbeszerzésekről szóló törvény módosítása kapcsán a jelenlegi módosítás a Bizottság által idén áprilisban küldött kiegészítő hivatalos felszólításban szereplő, közbeszerzési vonatkozású kettő észrevétel elfogadásához kapcsolódó jogszabályi módosításokat tartalmazza. Az egyik észrevétel a támogatásból megvalósuló szerződésekre vonatkozik, a másik pedig az úgynevezett nemzetbiztonsági kivételi körökre.

A támogatásból megvalósuló beszerzések kapcsán a magyar jogszabály az adókedvezményeket nem tekinti támogatási formának, a Bizottság azonban egy 2013. szeptemberi európai bírósági döntésre hivatkozva vitatta ezt az érvelést. Ebben az ügyben a luxembourgi testület kimondta, hogy a támogatás fogalmába beleértendő egy olyan adókedvezmény is, amely lehetővé teszi a szerződés finanszírozási költségeinek csökkentését. Ebből adódóan tehát az adókedvezmény is minősülhet az irányelv alkalmazásában támogatásnak. Erre figyelemmel szükséges a támogatás jelenlegi fogalmának hatályon kívül helyezése.

A Bizottság másik észrevétele a nemzetbiztonsági kivételi körhöz kapcsolódik. A testület álláspontja szerint a magyar jog kiterjesztően értelmezi a közbeszerzési eljárás lefolytatása alóli nemzetbiztonsági mentesség alkalmazhatóságát. A fentiekre tekintettel a kivételi kör fogalomhasználatából kikerül a „Magyarország nemzetbiztonsági érdekei” kifejezés mint a közbeszerzések alóli mentesülést megalapozó körülmény, így csak az alapvető biztonsági érdekekre utal majd a jövőbeni szabályozás.

A közbeszerzési törvény további módosításai - ezt részletesen államtitkár úr és képviselőtársam is bemutatta - egyrészt az iratbetekintésre vonatkozó szabályok kiegészítésére irányulnak, másrészt pedig az ajánlat érvénytelenségére vonatkozóan tartalmaznak új rendelkezéseket. Fontos módosítások, ezért a KDNP a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Államtitkár Úr! A javaslat valóban alapvetően ténylegesen bürokráciacsökkentéssel, adatkezeléssel és jogértelmezéssel kapcsolatos kérdéseket tartalmaz, és összesen hét törvényt módosít. Ezeknek azonban van olyan gyakorlati jelentőségük, amelyek a hatásukat tekintve nem elhanyagolhatók, no pláne, hogy ezek közül több is konkrétan az érintett állampolgárok számára megszorításként fog megjelenni.

(20.10)

A mi megítélésünk szerint egyébként a korrupció kockázatát is növelő rendelkezés is van benne. Ezekre szeretnék csak kitérni, hiszen azokkal a valóban előremutató, digitalizációval foglalkozó adatbázisokkal, illetve mind az állampolgárok, mind a hivatalokban dolgozó kollégák életét megkönnyítő bürokráciacsökkentő javaslatokkal kapcsolatban az elvi támogatásomat, támogatásunkat itt az elején ki tudjuk fejezni. Arra szeretnék felhívni a figyelmet, azokra az apró kis részletszabályokra, egyébként nemegyszer szöveg-cserés vagy rövid, kis félszavas, pár szavas módosításokra, amelyek hatása emberek zsebéből pénzkikerüléssel fog járni. Azt feltételezhetnénk ennyi idő után, de nem tudjuk, hogy ezek szándékos, eldugott javaslatok-e, egyszerű megszorítások, vagy ezt a megoldást valami másért alkalmazzák. Ezekre térek ki most.

Az egyik ilyen rendelkezési csomag a javaslatban a kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló XCVII. törvény módosításával kapcsolatos. Ezek alapvetően pár szavas módosítások, ahogy az imént említettem, azonban kifejezetten komoly tartalmi követelményeket, következményeket is tartalmaznak. A javaslat indoklása megjegyzi, hogy a bírósági és alkotmánybírósági gyakorlat az eredeti jogalkotói szándékkal ellentétesen alkalmazza azt a szabályt, hogy csak a fennálló jogviszonyból lehet jövedelmeket figyelembe venni, ezért azt pontosítani szükséges.

Itt azért hadd jegyezzem meg, hogy nyilván sem a bíróság, sem az Alkotmánybíróság nem látja jól a világot, nem értelmezi jól akár az alkotmányból fakadó feladatát az államnak és a gondoskodási kötelezettségét az állampolgáraikkal kapcsolatban, de majd most önök jól megmutatják nekik, hogy hogy kell ezt értelmezni. Hiszen miről van szó? Az Abtv. 39/A. (1) bekezdése általános jelleggel jelenleg is kimondja valamennyi pénzbeli egészségbiztosítási ellátásra nézve, hogy az összecszerűség meghatározása során kizárólag a fennálló jogviszonyból származó jövedelmeket lehet figyelembe venni. Ha a biztosítottnak valamely foglalkoztatónál megszűnik a biztosítási jogviszonya, úgy a volt foglalkoztatónál fennállt jogviszonyból származó jövedelmek figyelembevételére nincs lehetőség.

A javaslat állítása szerint alapelv ugyanis, hogy minden esetben azt a kieső jövedelmet szükséges az egészségbiztosításnak pótolnia, amelynek a megszerzésére az ellátásra való jogosultság megnyílásakor is lehetőség lenne. Ez lényegében azt jelenti, hogy a módosítás következtében csökken ezeknek az ellátásoknak

az összege ezekben a konkrét esetekben akkor, amikor mind a bíróság, mind az Alkotmánybíróság szerint alkotmányosan indokolt az ellátások ilyen típusú megállapítása.

Hogy megpróbáljam magyarul mondani, mert ilyen szempontból egy kicsit körülményes minden törvényjavaslat, persze a törvény szövegében ez van, de mind a bíróság, mind az Alkotmánybíróság döntéseiben kimondta, hogy ilyen esetben, tehát amikor valakinek megszűnt a foglalkoztatási jogviszonya, figyelembe kell venni az előző munkahelyén, az előző években az asztalra tett tevékenységét, járulékfizetését, mindenét, és nem lehet úgy megállapítani ezt, mintha nem történt volna meg. Ez egyébként, ha jól értem, elvi élel akár az Alkotmánybíróság által is magából az alkotmány szövegéből vagy az Alaptörvény szövegéből is le van vezetve.

Itt most ebben a törvényjavaslatban azt elvárják, hogy márpedig ilyen nem lesz, és pont, ami nyilvánvalóan azt fogja jelenteni, hogy bajba jutott emberek sokkal rosszabbul fognak járni, mint eddig. Hogy ez mekkora költségvetési megtakarítást okozhat, azt nem tudom, vagy bürokráciacsökkentést, de egy ilyen válság közepén ilyen lépéseket megtenni, azt gondolom, nem olyan nagyon-nagyon nagy jóslási tehetség kell hozzá, ha azt mondjuk, hogy a következő szakban sok munkahely fog megszűnni, sok ember fogja elveszteni az állását, és sok ember kerülhet abba a helyzetbe, hogy ez a szabálmódosítás az ő életében hátrányos legyen. Én nem tudom, hogy ezzel mindenképpen élnie kell-e a kormánynak, de ha benne marad a törvényben, mi biztos meg nem szavazzuk.

A másik ilyen, ami látszatra valóban bürokráciacsökkentésnek néz ki, de az érintetteknek kedvezőtlenebb döntést fog automatikusan jelenteni, ha már a gyermekek és a család fontosságáról sokat beszél a kormány, ez konkrétan a hallgatói gyermekgondozási díjra vonatkozik. Picit próbálok szakmai lenni, hogy ne érthető legyen, aztán elmondom magyarul is, de fontos, hogy precízen fogalmazzunk. Az Ebtv. 42/E. § szerint a gyermek születése napján, ha biztosított igényről van szó, akkor az (5) bekezdés szerinti összeget össze kell hasonlítani a (6) és (7) bekezdés szerint számított összeggel, és a kedvezőbbet kell folyósítani. Ez van most.

Csakhogy míg az (5) bekezdés a havi összegről szól, addig a (6) és a (7) bekezdés az ellátás összegét napi összegben rendeli megállapítani, sőt ez a két bekezdés egymással sincs teljesen összhangban. Ezt most úgy oldják fel, hogy a napi megállapításra változtatják főszabályként vagy egyetlen szabályként abban az esetben is, ha a jelenlegi törvény szerint egyébként a havi megállapítás az érintett biztosítottnak, konkrétan a hallgatói gyermekgondozási díjra jogosultnak kedvezőbb lenne, mondván, hogy a kedves kollégák a hivatalban nem tudják megoldani, hogy a napit meg a havit valahogy kiszámolják meg összehasonlítsák. Szerintünk ez nem jó megoldás, államtitkár úr.

Azt valahogy garantálni kell, ha az eredeti törvényalkotói szándék is az volt, hogy mindig a kedvezőbb vonatkozzon ezekre a biztosítottakra, hogy ez a

jövőben is így legyen, hiszen itt sem fog más történni, ha elfogadják ezt a törvényt, hogy konkrét emberek kevesebb pénzt fognak kapni, mint ami eddig járt nekik, vagy járt volna nekik az eddigi időszakban. Nem tűnik nagy dolognak, csak azt fogadják el nekünk, hogy jelen pillanatban mindenki, aki elesik az eddig megállapítható pénztől, az ezt nagyon meg fogja érezni.

A harmadik - és csak nagyon röviden - a közbeszerzésekről szóló törvénnyel kapcsolatos. Én azt nem értettem, amikor államtitkár úr el is mondta röviden, hogy itt arról van szó, hogy maga az ajánlat érvényessége nem lesz megállapítható, hogy ha az ajánlattevő az alvállalkozó által elkövetett hamis adatszolgáltatásról, versenykorlátozó megállapodásról vagy jogellenes befolyásolásról egyébként nem tudott, vagy tudja bizonyítani, hogy nem kellett róla tudnia - most mondom nagyjából zöldségnyelven.

És ez mit is fog erősíteni, államtitkár úr? Mert azt nem értettem. Azt mondta ön, hogy ez mutatja, hogy, hogy a magyar kormány mennyire elkötelezett az európai uniós pénzek felhasználásának átláthatóságában, vagy nem tudom, miben. Melyik része lesz az átláthatóságnak biztosított, hogyha egyébként ebben enyhítünk? Azt én értem, hogy a közbeszerzések lebonyolítását könnyebbé teszi. De ugye, értjük, ön is elmondta, hogy itt arról van szó, hogy beadnak ez nagy közbeszerzési ajánlatot, valamelyik alvállalkozó jogsértő módon, hát, nem tudom, van szerintem olyan része is, hogy büntetőjogot sértő módon versenykorlátozó megállapodást köt, és ez kiderül, jogellenesen befolyásolja az eljárást, és nyilván ez kiderül, mert különben nem beszélnénk erről, vagy hamis adatot szolgáltat. Szerintem ezek külön-külön is benne vannak egy csomó vidám helyen a büntető törvénykönyvben, hogy ebben az esetben minden mehet tovább, csak az alvállalkozót majd kicseréljük, hogyha a fővállalkozó erről nem tudott.

Még egyszer mondom, a bürokráciacsökkentés, a közbeszerzések gyorsítása érdekében értem. De azért azt ne mondjuk már, hogy ez nem növeli a korrupció kockázatát, hogy ez lesz a főszabály, hogy lehet, gyerekek, csalni, csak ne bukjatok le, tudd bizonyítani, hogy te nem tudtál róla! Ezt írják most le egy törvénybe, akkor is, és ezzel visszavághat államtitkár úr, hogyha ez egy európai uniós bírósági döntés által megalapozott szabály, mármint egy konkrét ügyben megalapozott szabály. Én csak azt mondom, hogy ezt azért az átláthatóság diadalaként semmiképpen ne ünnepeljük.

Azt meg, amit - most nagyon őszinte leszek - fideszes képviselőtársam mondott, mi észre sem vetjük, megmondom őszintén, a közbeszerzési törvényekkel kapcsolatos, innovációnak kevésbé nevezhető módosítást, hogy a nemzetbiztonsági okokból mint olyan kivételt, kiveszik a törvényből, és benne marad a Magyarország alapvető biztonságát érintő kérdés. Most nem olyan nehéz azt elképzelni, tanulunk matekot, hogy van egy ilyen nagyon nagy halmaz, ez a Magyarország alapvető biztonságát érintő

bármilyen is, amiben egy ilyen kicsi a nemzetbiztonsági kérdés, és azzal, hogy ezt kiveszik belőle, semmit nem vettek ki.

Magyarország alapvető biztonságát befolyásoló kérdés a nemzetbiztonsági ügy is, szeretném önnek mondani, meg még lehet belbiztonsági, meg rendészeti, meg egészségügyi, meg egyéb más kérdések, amelyek alapján azt mondják, hogy például megint bejönnek hozzánk, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságba, és ezt a jogintézményt teljesen kiürésítve egy darab A4-es papíron közbeszerzés alóli mentesítéssel kérnek ezermilliárd forintot a következő tíz évben, lásd Honvédelmi Minisztérium nemegyszer az előző időszakban. Ez szerintem tételesen nem felel meg a jelenlegi hatályos szövegnek sem, mert le kéne benne írni, hogy mit akar venni, mennyiért akarja venni, mikor akarja venni. Na, ez a három nem derül ki, csak az, hogy majd tíz évben belül valamit fogunk venni ezermilliárd forint nagyságrendben.

(20.20)

Na, ezen a problémán, ami tényleg átírja vagy teljesen üressé teszi mind a közbeszerzési törvényt, mind egyébként a közbeszerzés alóli mentesítésnek a valódi okát, amiért ezt létrehozták, és teszem hozzá, mindig meg szoktam jegyezni, hogy legalább a Belügyminisztérium döntő többségében még úgy csinálja, ahogy a törvényben le van írva, tehát megmondja, hogy mit akar venni, miért akarja venni, mikor akarja venni. Ezt a Honvédelmi Minisztérium már évek óta nem alkalmazza. Na, ez a törvényjavaslat, államtitkár úr, vagy ennek a szónak a kivétele ezen biztos, hogy semmit nem fog változtatni. Ha ezt a kedves brüsszeli partnerek benyelik, akkor gratulálok nekik, de ez semmilyen módon Magyarországon az átláthatóságot biztos, hogy nem fogja erősíteni.

Szóval, mindezekkel együtt tök jó lett volna, ha lett volna egy olyan törvény, amiből ezek pont kimaradnak, és minden olyan jót, ami az állampolgároknak és a hivatalokban dolgozó kollégáknak előremutató, akár meg is lehetett volna szavazni. Jelen állapotban ez a törvény általunk nem támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lukács Lászlónak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy legelőször, két részre bontva a felszólalást, azt mondjam el, ami hirtelen a vita során megfogalmazódott bennem. Mindenféle közszolgáltatásnak és mindenfajta ügyintézésnek a digitalizációjával kapcsolatosan szerintem kevesebb nagyobb szurkoló akadt, mint én. Annak idején, még amikor az ügyvédséget elérte az elektronikus hiteles aláírás legelső szelete, elsőként a hivatalok és a hivatalos szakmák között az elektronikus

ügyintézésnél ők szembesültek ezzel a cégbíróági eljárásokban, majd később más eljárásokban is, mindig úgy gondoltam - és nemcsak a reklám mondatja ezt -, hogy a legjobb akció a digitalizáció. Valóban egy nagy segítség volt, és sok mindent lehetett kényelmesen intézni.

Az is előremutató volt, és annak is talán a 2014. évtől kezdődően egyik élharcosa voltam, hiába az ember ellenzékéből politizált, hogy az EESZT mint az egészségügybe megérkező nagyon fontos digitalizáció végre teret nyerjen Magyarországon, hiszen az egészségügynek az egyik legnagyobb lehetősége lenne az adatalemzésből, illetve más szempontból is az egészségügyben keletkező adatoknak a digitalizációja és azoknak a jó elemzése.

Onnan indultunk el, hogy annak idején volt szerencsém szakmai gyakorlatot tölteni a társadalombiztosítást ellátó akkori szervnél, és akkor ott tartottunk, hogy a frissen digitalizált adatok úgy voltak megalakotva, hogy a PDF-fájlból egyszerűen nem lehetett kinyerni értelmesen elektronikus úton adatot, ezért adatrögzítőknek kellett a PDF-fájlból egy másik PDF-fájlba vagy egyébként egy másik adatbázis-rendszerző felületre bevinni az adatokat. Ebben azóta előre lépés volt.

Ez azért is fontos, tisztelt képviselőtársaim - bár nem tartozik magához a javaslatához -, mert ebből az adattömegből tudjuk megállapítani például az egészségügyben, hogy milyen irányban kell fejlesztenünk, és hogy milyen társadalmi csoportokat milyen megelőzéssel, milyen terápiával lehet célozni, és hogy lehet a magyar társadalmat egészségesebbé tenni.

Én hiszek abban, hogy egyébként a közigazgatásban is van értelme és lehetősége az ilyen típusú digitalizációnak, de akkor hadd mondjam el a személyes véleményemet, hogy az elektronikus kapcsolattartási mód milyen nehézségeket okozott. Az én édesapám már nyugdíjas, de mellette vállalkozik, és a vállalkozásánál nagyon egyszerűen belefutottunk egy olyan problémába, hogy elektronikus kapcsolattartásra lett volna szükség, és az is volt beállítva, azonban mint szünetelő vállalkozónak ehhez már nem volt jogosultsága a rendszer szerint a képviseleti joga szünetelése miatt, hogy beállításokat módosítson, ezért hosszas papírmunka és személyes ügyintézés kellett ahhoz, hogy egyébként egy egy kattintással átállítható funkciót ki tudjon használni. Szóval, nagyon sok esetben a digitalizáció sok elágazása és hibája miatt azért tartogat meglepetéseket az ügyfeleknek.

Ilyen és ehhez hasonló - és ezt már a vállalkozásoktól nagyon sokszor hallottuk, és magánszemélyként is tapasztaltuk - a nullás igazolások kérdése, tehát amikor arról van szó, hogy az adózóba, illetve a kereskedelmi forgalomba vetett bizalom tekintetében az abban részt vevő feleknél egy nullás igazolást kell kiállítaniuk. Ennek az egyik legnagyobb limitációja, hogy a hó elején tudják nagyjából a saját státuszukat rendezni, így ha valakinek bármilyen módon, akár elektronikus kapcsolattartásban nem tűnik fel, hogy egy olyan értesítést kap, vagy egy lejárt tartozását

nem rendezte egyébként határidőre, ki fog esni ebből a nyilvántartásból, és nagyon sok vállalkozásnál, pláne, ha kapcsolt vállalkozásokról van szó, könnyen eredményezheti azt, hogy egy félig-meddig működőképes vagy nem működő, vagy éppen valamilyen projekt miatt szunnyadó társaságnál egy nem kirívó, tehát 5-10 ezer forintos tartozás miatt akár egy egész céggel szembe fordíthatja a feltételek miatt a nullás adóügyi státuszát, amellyel a következő hónap elejét kell majd megint megvárnia. Hiába teljesíti - ugye, a bankrendszer már erre lehetőséget ad - azonnali átutalással a tartozásait, pillanatok alatt rendezve a piszlicsáré tartozást, mégis a saját státuszának a megváltoztatásához ismételtelen meg kell várni a hó elejét, és kérelmet kell benyújtani, akár elektronikusan az e-bevallásos programon keresztül. Tehát ezek mind-mind ilyen apró bosszúságok, amiben még lehetne bürokráciát csökkenteni, amiben lehetne az adózók számára meglévő adóeljárásokban a terhet csökkenteni.

A másik, ami célszerű lenne, egybefésülni - és ebben talán az egyik jól működő felület az e-papír felülete, ahol a felhasználók, főként magánemberek papíralapon, elektronikusan, de mégis valamilyen módon azért a papíralapot tükrözően tudnak kérelmet benyújtani, és eljárni egyes hatóságok, akár kamarák, köztestületek, önkormányzatok, rendőrhatalóság felé is. Egy jól működő példája ez.

Ennek ellenpéldája az, amikor az önkormányzatokkal kell elektronikus úton valamilyen módon beadvánnyal értekezni. Egy: kezelhetetlen, és semelyik, tehát sem az e-papírra, sem az e-bevallásos programra nem hasonlító felületen kell valahogy az önkormányzatokkal szót érteni. A rendszer lassú, kidobja az abban dolgozókat, és hiába van összekötve a tárhelyel, hiába van integrálva a NISZ-nek a szolgáltatásai alá, egy ügyfél szempontjából, de szerintem az önkormányzatok szempontjából is egy rendkívül rossz és körülményesen működő rendszer. Tehát ebben mindenképpen módosítani kell. Ez nem témája ennek a javaslatnak, csak szerettem volna, hogy ezek elhangozzanak. Ezek praktikus, mondjuk úgy, hogy választópolgári sérelmek, vagy amiket az ember menetközben megtapasztal, akár hozzátartozója, akár a vállalkozások által személyesen megmutatott problémákkal kapcsolatosan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mindazokat a gondolatokat, amelyek a törvényjavaslatot megvizsgálva és elsősorban a közbeszerzésekkel kapcsolatosan felmerültek, ismertessem önökkel. Gyűjtöttem erről, összeírtunk jó pár dolgot, hogy szerintünk mi lehetne jó, és miként kellene változtatni azon, amit a kormány most elénk terjesztett, és lesz is rá módosító javaslatunk, de akkor engedjék meg, hogy ismertessem az általunk leírtakat.

A közbeszerzési törvény tekintetében tett módosító javaslatok egy része akár üdvözlendő is lehetne, azonban az a Holdról is világosan látszik, hogy a visszaéléseket biztosító, törvényileg szentesített kiskapukat a jelenlegi módosítások nem érintik, önök nem akarják azokat bezárni. Azt természetesen mi is

örömmel konstatáljuk, hogy a jövőben indokolás mellett lehet csak egyes adatszolgáltatásokat üzleti titokra való hivatkozással megtagadni, de látni kell, hogy ezek csupán elenyésző részletek azokhoz a lehetőségekhez képest, amelyekkel bizonyos üzleti körök egyre és egyre nagyobb vagyonokra tesznek szert.

De haladjunk szépen sorjában, ugyanis a soron következő, bár nem a legfontosabb eleme ennek a javaslatnak az a könnyítés, amely az ajánlattevő felelősségi körében jelent változást. Ezek azok a rendelkezések, amelyek szerint hiánypótlással orvosolható az, ha az ajánlattevő alvállalkozója egyébként nem felelt meg a közbeszerzési felhívásban meghatározott alkalmassági feltételnek, ám erről a fogyatékoságról az ajánlattevő nem tudott. Igen, jól olvastuk, jól értettük: nem tudott - ez itt a kritérium. Egészen döbbenetes az ajánlattevő felelősségének ilyen módon történő redukálása 2022-ben, a nemzeti nyilatkozatok rendszerében. Manapság, amikor bármelyik honfitársunk, bármilyen elenyésző ügyben bármelyik hivatalban eljár, egyetlen alkalommal aláíratnak vele a különféle hivatalok egy fél tucat nyilatkozatot. Önök azonban a „bürokrácia-csökkentés” varázsszó alatt véletlenül sem az efféle visszatartó gyakorlatok megszüntetését értik és követik, hanem a fent említett módot próbálják átöröltetni.

Az átlagemberek helyett az ajánlattevők - leginkább jellemző esetben itt is az önök által jól és túlságosan is közletről ismert üzletemberekről és üzlet körökről van szó - terheit kívánják csökkenteni ezzel a rendelkezéssel, hiszen miért is ne lehetne büntetőjogi szankciók mellett nyilatkozatni az alvállalkozókat és az ajánlattevőket együttesen a közbeszerzési felhívásnak való megfeleléséről. Éppen ez a nyilatkozat talán túlságosan bürokratikus lenne, amikor közbeszerzésekről lévén szó sok esetben súlyos százmilliókról és milliárdokról van szó, ráadásul egyben a legnagyobb részben közpénzekről beszélünk ezeknél a közbeszerzéseknél?

(20.30)

A törvényjavaslattal kapcsolatos hiányérzeteinknek azonban még ezzel sincs vége, sőt nem is ezek voltak a legördítőbb anomáliák. A közbeszerzési eljárások során alkalmazott egyik leginkább alkalmazott üzleti modell, a taotámogatások rendszeréhez kötődik ugyanis a kritika. De lássuk, hogy is néz ki ez a gyakorlatban! Gondolom, mindannyian egyetértünk itt a teremben abban, hogy a taotámogatások rendszere a központi költségvetés adóbevételeire épül, egész pontosan fogalmazva a társasági- és az osztalékadó-bevételek terhére teremt lehetőséget támogatások nyújtására.

Tudjuk azt is, hogy volt idő, amikor önök annak ellenére tagadták az ilyen jellegű források közpénzjellegét, amikor a Kúria 2017-ben, egyébként jogerős ítéletben meghozta, hogy mégis közpénz az. Nos, az

ilyen közpénzekhez jutó sportszervezetek az esetek döntő többségében szabadon, a közbeszerzési eljárások alkalmazása nélkül rendelkezhetek ezekről az összességében horribilis összegekről. Márpedig ilyen módon aztán elég gyorsan létrejött ennek a - mondjuk úgy - szubkultúrának a sajátos rendszere, méghozzá az, hogy miért ne támogathatná, vagy miért is ne lehetne támogatni később éppen a sportszervezet által kiválasztott szolgáltatót vagy beruházót egyben. Nem történt itt más, mint a közpénzek terhére újabb és újabb piacok, megrendelések nyíltak meg számukra, amelyeket ráadásul közbeszerzetni sem kellett, itt aztán tényleg nem volt jellemző a bürokrácia, nem kellett az eljárásokkal bíbelődni.

Önök 2022-ben úgymond ráébredtek, hogy az adókedvezmény mégiscsak támogatás. Ehhez nem volt elegendő a Kúria öt esztendővel ezelőtti ítélete, egész arcátlan módon még az indokolásban is rögzítették. Hadd idézzem: „A Kbt. 3. § 39. pontjának hatályon kívül helyezésének indoka, hogy a Kbt. 3. § 39. pontja a 2014/24/EU irányelvben foglaltakhoz képest szűkebb körben határozza meg a támogatás fogalmát, tekintettel arra, hogy az adókedvezményeket nem tekintik támogatásnak.”

Jelenleg egyébként úgy szól az ominózus törvényhely és a jelenleg hatályon kívül helyezni tervezett szakasz szövege, hadd idézzem, a 39. pontban a támogatás definíciója: „A közbeszerzésre irányuló szerződés teljesítéséhez pénzeszköz vagy egyéb anyagi előny juttatása az ajánlatkérő részére, ide nem értve az adókedvezményt, a kezességvállalást, és az adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben meghatározott célra nyújtott támogatását, valamint az adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben meghatározott kedvezményezett célra történő felajánlását.”

Ha lenne elég bátorságuk, vagy egészen szabatosan fogalmazunk, bátorság kellene ide is, akkor nem azzal operálnának, hogy a támogatás fogalmát hatályon kívül helyezik, hiszen ez önmagában is abszurd. Egy ilyen jogszabályból ugyanis ez a definíció ugyanis nem hagyható ki, és ilyen esetben a kapott támogatások vonatkozásában olyan aggályokat vet föl, amivel kapcsolatosan egy sokkal szűkebb és sokkal pontosabb fogalom meghatározásra lenne szükség, és nem az elhagyására.

Tehát világosan fogalmazva, nem elhagyni kell a támogatásnak a fogalom meghatározását, hanem egészen pontosan, mindenre kiterjedően rögzíteni, egy egyszerű „nem” szócskát kell csak elhagyni belőle. Ez tehát helyesen így hangzik, és akkor próbálom helyesen, és talán a módosító javaslatból könnyebb lesz ezt kihámozni. A 39. pont támogatásfogalom alatt a következőt jelentené: a közbeszerzésre irányuló szerződés teljesítéséhez pénzeszköz vagy egyéb anyagi előny juttatása az ajánlatkérő részére, ideértve az adókedvezményt, a kezességvállalást és az adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben meghatározott célra nyújtott támogatását, valamint az adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben

meghatározott kedvezményezett célra történő felajánlását.

Bízom benne, tisztelt képviselőtársaim, és a kormánynak is ez egy viszonylag egyszerű döntési helyzet lesz, hogy az ebbéli támogatást a módosító javaslat-hoz tudják biztosítani. Bár úgy tűnik, hogy csak egy pici pontja a törvényjavaslatnak az, amiről szó van, de mégis egyetlenegy ilyen szóval sokkal szélesebben lehetne a közpénzekkel való tisztességes bánásmódot bizonyítani, igazolni, mert mindannyiunknak ez az érdeke fűződik hozzá. A bürokráciacsökkentés mellett tehát erről is beszélni kell, a közbeszerzések tisztaságáról. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További felszólalót nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr válaszolni kíván. Megadom a szót, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is köszönöm a képviselő hölgy és a képviselő urak támogató szavait és a konstruktív, illetve a kevésbé konstruktív hozzászólásokat is. Engedjék meg, hogy néhány ellenzéki megjegyzésre külön is reflektáljak!

Például Sebián-Petrovszki László képviselő úr felszólalásából kihallani véltem a Gyurcsány-Bajnai-kormányok kritikáját is akkor, amikor megemlítette, hogy bizony most már évtizedek óta tart az elektronikus világ bővülése, és ebben a tekintetben a kormányok nem tettek eleget. Valóban, 2002-2010 között, amikor az elektronikus világ legnagyobb robbanása zajlott, akkor a magyar közigazgatás nem tudta felvenni a versenyt ezzel a robbanással. Hála istennek, az elmúlt 12 évben sok lépést, nagy lépéseket tettünk előre, és ez a törvényjavaslat is egy nagy lépést tesz az elektronikus közigazgatás érdekében.

Szeretném azt a félreértést tisztázni, hogy a kormány nem tervezi a polgárok számára az elektronikus ügyintézés kötelezővé tételét. Ez egy lehetőség, de nem kötelezettség. Minden polgár olyan ügyintézési típust választhat, ami neki komfortos.

Azt a megjegyzést pedig, hogy mit tett a kormány a közbeszerzések terén, erre kifejezetten büszkék vagyunk, tisztelt képviselő úr, mert beszéljenek a számok: 2020-ra a hirdetmény nélküli, tárgyalásos közbeszerzési eljárások aránya 6 százalékra esett vissza, míg ez az arány 2010-ben még 15 százalék volt. Az egyajánlatos közbeszerzések aránya az európai uniós forrásból finanszírozott közbeszerzések körében folyamatosan csökken, 2021-ben 16 százalék volt. Szeretném megjegyezni, hogy 2009-ben ez a szám még 27,5 százalék volt Gyurcsány Ferenc kormányzása idejében, míg Bajnai Gordon tovább növelte ezt 29 százalékra. Erről a 29 százalékról sikerült az elmúlt években 16 százalékra csökkenteni az egyajánlatos

közbeszerzések arányát, és további intézkedéseket is hoztunk annak érdekében, hogy ez az arány tovább csökkenjék.

Ami pedig egyes nonprofit gazdasági társaságok átalakítását illeti, nem kell, képviselő úr, az ördögöt a falra festeni. Nem történik semmi más, mint az, hogy ezek a szervezetek beépülnek az Építési és Beruházási Minisztérium szervezetébe. Ez egy folyamat, és ennek a folyamatnak a különböző állomásait tartalmazza a törvényjavaslat. De abban azért egyetértünk, hogy egy minisztérium nem profitorientált szervezet, tehát biztos lehet abban, hogy továbbra is nonprofit tevékenységként fogjuk végezni ezeket a feladatokat, amiket most a NIF Zrt. és a BMSK Zrt. végez.

Harangozó Tamás képviselő úr felszólalásából ismét meggyőződhattunk, hogy az MSZP-nek mindenről a megszorítás jut az eszébe. Hogy egy jutott odáig képviselő úr, hogy megállapítsa, hogy ez a törvényjavaslat újabb megszorításokat tartalmaz, ezt nem értem. Egyedüli magyarázatom arra, hogy az MSZP soha nem tud másra gondolni, mint a megszorításokra, de egyébként való igaz, amikor az MSZP és a baloldal volt kormányon, 2010-et megelőzően, minden problémára az egyedüli megoldási javaslatuk a megszorítás volt.

Most arra kérnék minden baloldali képviselőt, hogy ne riogassanak megszorításokkal, mi, Magyarország Kormánya a megszorítások helyett a munkahelyek megőrzésében, a családok megélhetésének megvédésében gondolkodunk. Ez a törvényjavaslat is ezeket a célokat tűzte ki célul.

(20.40)

Ami a közbeszerzésitörvény-módosítással kapcsolatos egyes félreértéseket illeti, az érvénytelenítés és az ajánlatadói hibából bekövetkező érvénytelenítések vonatkozásában az történik csupán, hogy abban az esetben, hogyha egy közreműködő ad nem megfelelő adatot, akkor ilyen esetben ne automatikusan az ajánlattevő hibájából kerüljön megállapításra az érvénytelenség, hiszen ő nem tehetett róla, és ne hordozza az ajánlattevő az ezzel kapcsolatos hátrányokat.

Ami pedig a közbeszerzésitörvény-módosítás egyes szövegezési kifogásait illeti, mint például az alapvető biztonsági érdekre vonatkozó megállapítást vagy a támogatás fogalmával összefüggésben lévőt, arra kérném a képviselő urakat, hogy az Európai Bizottsággal egyeztessenek, hiszen ezt a szövegezést, ezeket a szövegeket mind az alapvető biztonsági érdek vonatkozásában, mind pedig a támogatásdefiníció tekintetében az Európai Bizottság validálta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgy és Képviselő Urak! Szeretném megköszönni a további bürokráciacsökkentésre vonatkozó javaslatokat, meg fogjuk vizsgálni őket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, tisztelt Országgyűlés, ugyan nem hosszú, de gyakorlati haszna kétségen felül áll. A javasolt módosítások a gyakorlatra reflektálnak, és olyan változtatásokat eszközölnek,

amelyek hozzájárulnak az adminisztráció csökkentéséhez, a kapcsolattartás könnyítéséhez, valamint a gyakorlat jobbítását, eredményességét szolgálják.

Ez a törvényjavaslat tehát olyan módosítási elemeket tartalmaz, amelyek gyakorlati megvalósulása kézzelfogható könnyebbséget fog eredményezni az emberek és a vállalkozások számára. Erre tekintettel is kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, és tekintettel arra, hogy a napirend utáni felszólalásra jelentkezett képviselő nincs a teremben, ezért azt tudom önöknek mondani, hogy *(Dr. Lukács László György: Nyugodalmass jó éjszakát!)* a mai ülésnapot bezárjuk.

Köszönöm minden képviselőnek, aki ilyen sokáig kitartott, köszönöm a kollégáknak, akik itt voltak, és munkájukkal segítettek azt, hogy ez is egy sikeres nap legyen, köszönöm nekik is.

Az Országgyűlés a munkáját reggel 9 órakor folytatja. Az **ülésszakát bezárom**. Köszönöm.

(Az ülésnap 20 óra 43 perckor ért véget.)

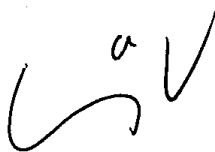
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)